

لریلی و
مرجنوو

منتدی إقرأ النفاي

خانا

www.iqra.ahlamontada.com

قوباد

پیدا چوونه وهی

عه بدوئلا جه بیبی نۆتشیی

ساغکردنه وه و لیکۆئینه وهی

کاروان عوسمان خه یات (رئیین)

بۆدابهزاندنی جوورهها کتیب: سردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود کتایههائی مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

لەیلی و مەجنون

خان قوباد

ساغکردنەوه و ئیکۆلینەوهی
کاروان عوسمان خەیات (رئیس)

پیداچوونەوهی
عەبدوللا حەبیبی نۆتشیەیی

سرشناسه	:	عثمان خیاط، کاروان، ۱۹۸۶ - م.
عنوان و نام پدیدآور	:	لهیلی و مهجنون / ساغکردنهوه و لیکولینهوهی کاروان عوسمان خهیات (رئیین): پیداجوونهوهی عبدالله حبیبی نوتشه‌ای
مشخصات نشر	:	سنندج: شوان، کانی کتیب، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری	:	۴۱۰ ص.
شابک	:	۹۷۸-۶۰۰-۹۶۷۱۰۰-۷
وضعیت فهرست نویسی:	:	فیبا
یادداشت	:	کردی.
موضوع	:	خانای قبادی، قرن ۱۲ق -- نقد و تفسیر.
موضوع	:	شعر کردی -- قرن ۱۲ق. -- تاریخ و نقد.
شناسه افزوده	:	حبیبی نوتشه‌یی، عبدالله، ۱۳۵۲، ویراستار.
رده بندی کنگره	:	PIR ۳۲۵۶ / ۱۳۳۴۲۴ ۱۳۹۵
رده بندی دیویی	:	۸۱۶۹ / ۲۱
شماره کتابشناسی ملی	:	۴۴۹۴۰۱۵

نشر شوان

ناسنامه‌ی کتیب

ناوی کتیب: لهیلی و مهجنون خانای قوبادی
ساغکردنهوه و لیکولینهوهی: کاروان عوسمان خهیات (رئیین)
پیداجوونهوهی: عه‌بدوللای حبیبی نۆدشه‌یی

به‌رگ: شا ریکلام

تایپ و نه‌خشه‌سازی: کاروان عوسمان خهیات (رئیین)

وژنه‌ی روویه‌رگ: به‌دیع باباجان

تیراژ: ۱۵۰۰ دانه

نرخ: ۱۰/۰۰۰ دیناری عیراقی

نرخ: ۲۵/۰۰۰ تومان

چاپ: به‌کهم ۲۰۱۷

ژماره‌ی سپاردن: له به‌رئویه‌برایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردن (۱۹۵۷) ی سالی (۲۰۱۶) ی پیدراوه مانی له‌چاپدانه‌وه‌ی پارتیزراوه بۆ چاپخانه‌ی (شوان) له شاری سنه و کاک سائح سلیمان سه‌رزکه‌ززی قوبادی و کاک جه‌مالی کوری.

بلاوکار: ئیران، سنه، شه‌قامی شوه‌هدا، کتیب‌فروشی نیشتمان، ته‌له‌فون:

+۹۸۸۷ ۳۳ ۱۷ ۵۵ ۲۱۰

+۹۸۸۷ ۳۳ ۱۷ ۲۱ ۱۱۵

پیشکەشە بە :

دایک و باوک و خوشک و براکانم:

هاوسۆز و خوشەویستم:

هاودەنگ و هاوڕێیانم:

نەوانەى ئە پیناوی وشەى کوردیدا خوینی خویان بە خشی:

گەل و نیشتمانم:

نەو خوشەویستانەى وشەى خوشەویستی کوردییان ئە لام خوشەویستەر کردووہ.

سوپاسنامەيە بۇ ھۆزى قوبادى

جىيى خۇيەتى لىرەدا سوپاسنامەيەكى تاييەتى بۇ ھۆزى قوبادى و بنەمالەى كاك سالىح سلىمان حوسەينى سەرۆكھۆزى قوبادىيەكان لە كوردستانى باشوور و بەتاييەتى خودى كاك سالىح سلىمان حوسەين بنورسم، چون ھەر لە ديوانى خاناي قوبادىيەوہ تاكو ئىترە بەبى وچان و لەخۇبوردەيىوہ ھەوليان بۇ زىندووكردنەوہى بەرھەمەكانى خاناي قوبادى داوہ، بە ماددى و مەعنەوى ھاوکارمان بوون.

لەم بەرھەمەيشدا ديسانەوہ ئەرکى ماددى و مەعنەوى ئەم كتيبەيان لە ئەستوى خۇيان دانا و لە پال ئەمەيشدا ھەندىك لە خزمان و دۆستانى بەرپزيان ھاوکارى خۇيان نیشان دا و ھاتنە پيشوازى ئەم كارە پىرۆزەوہ، لىرەدا سوپاسى ئەم بنەمالانە دەكەين كە ھاوکارمان بوون لەم كاتەدا.

۱- سالىح سلىمان حوسەين.

۲- ھەسەن حوسەين فەتاح.

۳- جىھانگىر عەلى عەزىز.

۴- عەلى موستەفا عەبدووللا موھەممەد.

۵- موھەممەدشەرىف كەرىم سۇفى ئەھمەد.

۶- كەرىم ئەھمەد كەرىم.

ناوهرؤك

- ۱- پیشه‌کی ----- ۸
- ۲- ژیاننامه‌ی خانای قویادی ----- ۱۷
- ۳- ناساندنی دستنوس‌ی داستانی له‌یلی و مه‌جنوونی خانای قویادی ----- ۲۰
- ۴- ناساندنی چهند نوسخه‌یه‌کی تری له‌یلی و مه‌جنوون ----- ۲۵
- ۵- نازناوی خانا لهم بهره‌مه‌دا ----- ۵۶
- ۶- سائی نووسینه‌وه‌ی لهم بهره‌مه ----- ۶۳
- ۷- باسی نیزامی گه‌ نجه‌وی لهم داستانه‌دا ----- ۶۶
- ۸- به‌راوردنیک له‌ نیوان و مرگیرانه‌که‌ی خانا و نیزامی گه‌ نجه‌ویدا ----- ۷۰
- ۹- باسیک له‌ په‌یوه‌ندی نیوان خانا و میرزا شه‌فیع و نه‌ئماس خان ----- ۷۵
- ۱۰- به‌یته له‌ بیرکراوه‌کان ----- ۷۹
- ۱۱- به‌یته زیادکراوه‌کان ----- ۸۵
- ۱۲- ده‌ستکاری شیوه (سه‌بک) ی خانا ----- ۹۷
- ۱۳- ده‌ستنوس‌ی له‌یلی و مه‌جنوونه‌که‌ی خانا و میرزا شه‌فیع‌ی کویایی ----- ۱۰۵

داستانی له‌یلی و مه‌جنوون

- ۱۴- له‌یلی و مه‌جنوون ----- ۱۲۹
- ۱۵- وه‌لامی نامه‌ی له‌یلی له‌ لایهن مه‌جنوونه‌وه ----- ۱۴۷
- ۱۶- بردن ملوح شاه قیس فرزندش به طواف کعبه ----- ۱۴۹
- ۱۷- رفتن ملوح پدر قیس به خواستگاری لیل ----- ۱۵۳
- ۱۸- شدت عشق قیس و رفتن به کوه دوجیل و ندیدن لیل ----- ۱۵۹
- ۱۹- نامه نوشتن لیلی به مجنون ----- ۱۶۹
- ۲۰- پاسخ نامه‌ی مجنون به لیلی ----- ۱۷۰
- ۲۱- سفارش لیلی به مجنون ----- ۱۷۱
- ۲۲- راز و نیاز لیلی و مجنون ----- ۱۷۷
- ۲۳- داستان آمد سعد بن منیف بن سلام ثقفی به خواستگاری لیلی ----- ۱۸۰
- ۲۴- آوردن ملوح علقمه‌ی بن عساف طبیب روحی [برای] معالجه‌ی قیس ----- ۱۸۶
- ۲۵- آمدن نوفل شاه به شکار و آگاه شدن از کار مجنون و لشکر کشیدن به جنگ عامری ----- ۱۹۰
- ۲۶- جواب نوشتن مهدی برای نوفل شاه ----- ۲۰۷

- ۲۰۹ ----- لشکر آرایبی نوفل ----- ۲۷
- ۲۱۲ ----- وارد شدن نوفل به خاک عامری ----- ۲۸
- ۲۱۳ ----- لشکر آرایبی مهدی در مقابل نوفل ----- ۲۹
- ۲۱۴ ----- لشکر آرایبی مهدی عامری ----- ۳۰
- ۲۳۷ ----- خواستگاری ابن السلام مرتبه دوم لیلی را ----- ۳۱
- ۲۴۲ ----- آگاهی یافتن مجنون از شوهر کردن لیلی و جستجوی آن را ----- ۳۲
- ۲۴۵ ----- نامه نوشتن مجنون به لیلی ----- ۳۳
- ۲۴۷ ----- جواب نامه‌ی لیلی به مه‌جنون ----- ۳۴
- ۲۵۰ ----- آمدن مادر و پدر هیس به دیدن مجنون و فوت ایشان ----- ۳۵
- ۲۵۳ ----- آمدن لیلی به تماشای باغ و آرزوی دیدار مجنون کردن و نامه نوشتن ----- ۳۶
- ۲۶۸ ----- وفات نمودن ابن السلام شوهر لیلی ----- ۳۷
- ۲۷۴ ----- وفات نمودن لیلی عامری و آگاهی یافتن مجنون ----- ۳۸
- ۲۸۲ ----- آگاهی یافتن مجنون را مرگ لیلی و زاری نمودن ----- ۳۹
- ۲۹۳ ----- فهره نگوک ----- ۴۰
- ۳۶۷ ----- وینه‌ی دستنوسه‌کان ----- ۴۱
- ۴۰۳ ----- سوپاس و پیزانین ----- ۴۲
- ۴۰۵ ----- سه‌رچاومگان ----- ۴۳

پیشه‌کی

نه‌گەر چارێک به کتیبخانه تایبەتی و حوکومییه‌کانی کوردستان و ولاتیانی دراوسیی کوردستاندا بگێریت کهم کتیبخانه و دەستنوس دەبینیت که کتییی زانایانی کورد و شیعەر و بەرهەم و داستانی کوردی تیندا نه‌بییت، میژووی ئەدەبیاتی کوردی ئە‌گەر له میژووی ئەدەبیاتی ولاتیانی دراوسیی دە‌لە‌مه‌ندتر نه‌بییت، بەرامبەریان دە‌ه‌ستیتە‌وه، ئە‌وه‌ی جیی نی‌گەرانییه ئە‌وه‌یه زۆر کهم له‌سه‌ر دە‌ستنوس و نووسراوه‌ کۆنه‌کان کار کراوه.

میژووی ئەدەبیاتی کوردی پراوپرە له داستانی جۆراوجۆر و شاعیران ئە‌سپی خۆیان له‌ بواره جیا‌جیا‌کاندا تیندا تاو داوه، ئەم داستانانه‌یش دە‌بی‌ چاپ بکرتین و له‌ هه‌موو‌ پرویه‌که‌وه لی‌کۆ‌لینە‌وه‌یان له‌سه‌ر بکرتیت، چون ئەم داستانانه به‌ فکەر و ئە‌ندیشه‌ی جیا‌وازه‌وه له‌ سه‌رده‌م و قۆ‌ناغه جیا‌وازه‌کانی میژووی کورددا نووسراون، شاعیران به‌ پیتی توانا و ئە‌و قۆ‌ناغه‌ی تیی که‌وتوون، چی له‌ رووی میژووی، که‌لتووری، سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، مه‌زه‌به‌ی و ئابووری‌ه‌وه، له‌نی‌و به‌ره‌م و نووسراوه‌کانیاندا رهن‌گدانە‌وه‌ی هه‌بووه و ئە‌و رهن‌گدانە‌وانه‌یش به‌ جوانی ده‌بیرنریت.

ئە‌وه‌ی تا ئیستایش روونه و له‌نی‌و نووسراوه‌کاندا دیقه‌تی پێ‌ بدریت، میژووی داستان سه‌رای له‌ سه‌ره‌تای سالانی ۱۶۰۰ی زایینی به‌دواوه داستاننوسی و داستان سه‌رای زۆر به‌ وردی و چری کاری له‌سه‌ر کراوه. ئە‌و داستان و به‌ره‌مانه‌ی تا ئیستا به‌رده‌ستی من که‌وتووه، هه‌موویان به‌ گۆرانی (هه‌ورامی) نووسراون، ئە‌توانم بلی‌م ئەم شیه‌وازه له‌ پله‌ی یه‌کدا دیت ئە‌گەر باسی داستاننوسی و داستان سه‌رای بکه‌ین. یه‌کی‌ک له‌و شاعیرانه‌ی که‌ ده‌ستی له‌ داستان نووسین و هه‌رگێرانی داستان و دانانی کورته‌ داستان و غه‌زل و قه‌سیده‌دا هه‌یه، خانای قوبادییه.

خانای قوبادی یه کینکه لهو شاعیره پر بهرهمانهی که تا ئیستا مافی خۆی پی نه دراوه،
ئهم شاعیره شوین دهستی له داستان سهرایی و غهزل و قهسیده دا دیاره و نهو خزمه تهی
خانای قوبادی به ئه ده بی کوردی کردوو، شایانی ریزلینگرتنه و پیویسته به جدی کاریان
له سهر بکریت.

ئهو سی داستانهای خانایش که تا کو ئیستا چاپ کراون، له هه له و که موکورتی به دهر
نه بوون، به داخوه تا ئیستا هیچ نوسخه یه کی خودی شاعیرمان نه که وتۆته بهرده ست، نهو
نوسخانه ییش که له بهرده ستدان، هیچیان له سهرده می شاعیره وه نزیک نین و دهستکاری
نوسین و سه بک و وشه کانی کراون، به شیکیش لهو دهستنوسانه یا به یتیان لی که م
کراوه ته وه یان بۆیان زیاد کردوو، نه گهرچی له هندی داستاندا وا بلاو بۆته وه که خانا
هندی داستانی ته واو نه کردوو و شاعیرانی دواي خۆی ئهو بهرهمه یان ته واو کردوو، بو
نمونه وا باوه گوايه مهوله وی نوسخه یه کی خوسره و شیرینی ده ست که وتوو و ویستویه تی
ته واوی بکات، به لام سه بکی مهوله وی له گه ل سه بکی خانادا پیک نه هاتوو و به جیی
هیشتوو و وازی لی هیناوه. به لام هیچ سه رچاوه یه کی نووسراو لهو باره یه وه نییه و خانا له
سالی ۱۱۵۳ ی کۆچیدا ئهو بهرهمه ی داناه و وه رگیپراوه و دواتر چوو ته سهر داستانی
له یلی و مه جنوون و ئهو بهرهمه ییشی له سالی ۱۱۵۴ ی کۆچیدا ته واو کردوو.

داستانی له یلی و مه جنوون ئهو داستانه یه به پیی بۆچوونی خانا داستانیکی خه یالایی
و راستیه تیکه ل کراوه. سه ره تا ئهم داستانه به عه ره بی دانراوه و دواتر فارسیش ئهو
بهرهمه ی داناه، کوردیش ئهم داستانه ی له فارس و عه ره به وه وه رگرتوو.

نیزامی گه غه وی به سه رقافلای داستانی عاشقانه ی شیعی فارسی داده نریت، داستانی
له یلی و مه جنوونی نیزامیش سه هه مین داستانییه تی که نووسیویه تی و به که متر له (۴)
مانگ دیناوه، ئهم بهرهمه ی نیزامی نزیکه ی (۴۷۰۰) به یتسه و به پیی وته ی نیزامی
ئه گه ر گرفتاری و کیشه نه بوايه، ئه وا له ماوه ی (۱۴) شه ودا ته واوی ئه کرد و له سالی

(۵۸۴) ی کۆچیدا دایناوه و تاکو. سالی (۵۸۸) ی کۆچی، نیزامی له و ماوه یه دا دهستکاری داستانه که ی کردووه.

به پینی ئه و دهستنوس و نووسراوانه ی تاکو ئیستا بهردهست که وتون، مهلا موحه مهدی قولی که ندۆله یی یه که مین شاعیری کورده که داستانی له یلی و مهجنونی داناه، ئه م شاعیره له سالی (۱۷۳۲) له نووسنه وه ی بۆته وه. خانایش دوهم شاعیره که له سالی (۱۱۵۴) ی کۆچی به رامبهر به (۱۷۴۱) ی زایینی ئه م به ره مه دی داناه، خانا جگه له نوسخه ی نیزامی به پینی هندی له به یته شیعریه کانی شاعیر، سوودی له سهراچاوه ی تری وه رگرتووه، خانه ی قوبادی ئه م داستانه ی به (۱۶۴۴) به یته ته واو کردووه، ههر وه کو نیزامی بری وای وای بووه که ئه م داستانه هه مووی راست نییه و به خه یالاتیش تیکه لاه، به لام خانا وه کو نیزامی درێژیه به باسه که نه داوه، خانا هه ولئی داوه به که مترین دهسته واژه و به یته، زۆرتترین مانا به خوینه ر بدات، ئه م کورت بریه ی خانا خۆی له وه دا ده یینیته وه که خانا نه یویستوه سه ری خوینه رانی خۆی بیشتیت و له و که مترین به یته دا ته واوی داستانه که ی خستۆته روو.

روون و ئاشکرایه ههر به ره مه یکه به پینی ناوه رۆک و شیوه ی داستانه که و کار و بنمیچ و لابه لای کاره ن، زۆر دهسته واژه و وشه ی جزرا و جۆر دینیتته ناو ئه و داستانه وه، جا له م رووه وه تا بیر و ئه ندیشه ی شاعیر فراوان و بلاو بیت و ورد بیتته وه له بابته کان و شاره زایی له بواره جیا جیا کانی ژیان بیت، ئه وا وشه گه لی جوان و ناوازه ده خاته روو، خانا جگه له وه ی له بواری میژوو، که لتور، فه ره نگ، کۆمه لایه تی، مه زه به ی، سیاسی و ئابووری، له چه ندین کاری تریشدا زانیاری باشی هه بووه و له کوچه و قوژینی ژیاندا وشه ی هیناوه و له داستانه کانیدا ئاماژه ی پی کردوون، له م به ره مه مه دا ئه گه ر ورد بیینه وه، خانا ناوی چه ندین مه ل و په له وه ر و ئاژه لی مائی و... هتد ده یینیت. جگه له وه یش باسی مه یی و که ره سه ته کانی مه یخانه و شیوه ی مه جلیس ئارایی و ده ف و بالۆره و... هتد ناو ده بات.

ناوی گول و گولزار، کهرهستهی پزیشکی و داب و نهریت و شیوهی داواکردن و وتار و گفتوگۆی نیو کۆری ژن و ژنخواستن، بهیان دهکات، له پرووی لایه نهکانی دینیشهوه خانا نهو خالانهی خستۆته روو، له ههندی جینگایشدا گهر توانبیتی و دهقی بهسه ر ئه و بابه ته دا شکاییت، نهوا وشه ی کوردی له جینگه ی وشه ی عهره بی و فارسی به کار بردوه، واته نه و دهسته واژه عهره بییه ی له زانستی شهر عدا هاتوه، خانا له بری نه و دهسته واژه کوردییه که ی به کار بردوه. نه مانه و چه ندین کاری تری له م به ره مه ی خانادا به دی ده کریت، تا لیی پروانیت و لیی بتوژی نه وه، ده ستره نگینی و توانایی نه م شاعیره مان زیاتر بو ده ره که ویت.

بو ده ستمان داوه دووباره چاپکردنه وه ی نه م داستانه

نه وه ی راستییت دوای نه وه ی داستانی له یلی و مه جنونه که ی خانای قوبادی له لایه ن كاك «غفقاری ئیبراهیمی سارۆ» به که و ته به ره ده ستی خوینه ران و کتیبخانه ی کوردییه وه، سوپاسی بی پایانی ده که یین بو نه و نه رکه ی له سه ر شانی خۆی نابوو، کارکی پیروزیان جیبه جی کردبوو. کاتیک چاومان به و کتیبه دا گێرا، له به ر رۆشنایی نه و نوسخه و که شکۆل و ده ستنوس و سه رچاوانه ی به ره ده ستمان، هه ستمان به هه ندی که موکورتی له و کتیبه دا ده کرد، نه ده کرا هه روا لیی بیده نگ ببین، نه ده کرا به شیوه ی بابه تیکیش بیخه ی نه روو، نه و سه رچاوانه ی که له به ره ده ستماندا بوو، پالپشتی له هه ندی بیر و بوچوونه کاتمانی ده کرد. نه گهرچی هه ندی له دۆستامان له گه ل چاپکردنه وه ییدا نه بوون، وامان به باش زانی دووباره نه م داستانه چاپ بکریتته وه. زۆرجاریش له گه ل بنه ماله ی خانا و دۆستاماندا باسی نه وه مان ده کرد که کۆبه ره مه ی خانای قوبادی چاپ بکریت، به گشتی له گه ل کۆبه ره مه دا بوون، هه ندیک رایان وابوو که نه م کاره سه خته و له به ر نه وه ی هه ر به ره مه و که سیك چاپی کردوه و یه ک ناگریتته وه... خوا یارمان بیته هه موو به ره مه کهانی خانا به پتی نوسخه کانی به ره ده ستمان چاپیان ده که ی نه وه.

چاپکردنه وه ی نه م داستانه ییش پیوستی به چه ند سه رچاوه و نوسخه ی زیاتر هه بوو، بو نه وه ی کاره که زیاتر به ره و پیش بیات و به هیزی بکات، له هه مانکاتیشدا نه بوونی نوسخه ی

زیاتری ئەم داستانەى خانە و هەندى سەرچاوەى رێکۆپىنک، لەمەلا و لەولا نوسخەى تەرى هەبوون، بەلام بەيانووى جۆراوجۆر دەستمان بەو نوسخانە نەگەيشت. زياتر ئەم کارەى پەک دەخست، بە گشتى پىمان باش بوو لەبەر رۆشنايى نوسخەى کار لەسەرکراوى ئەم بەرهەمە بە نوسخەى دەستنوس و تايپکراو، لەگەڵ ئەو دەستنوسانەدا کە لە جىگەى خۆياندا باسى دەکەين، ئەم کتیبە دووبارە چاپ بکەيتەوه.

ئەو هەلە و کەموکورتىانەى لە چاپى يەکەمى ئەم کتیبەدا هەبوو، برىتى بوو لەم چەند خالەى لای خوارەوه:

۱- هەلەى تايپى و نوسخەى لەم بەرهەمەدا زۆر بوون و پىداچوونەوى کەمى بۆ کرابوو، جگە لەوەيش هەندى وشە و دەستەواژە بە باشى نەخوینرابوويهوه.

۲- ئەو سەرنج و تىبينى و رابوؤچوونانەى سەيید تاهيرى هاشمى لە بارەى ئەم دەستنوسەوه لەسەر دەستنوسەکەى نووسيبوو، لە هەندى جىگەدا باس کرابوو و لە هەندى جىگەيشدا پىشتگوى خرابوو.

۳- لە هەندى جىگەدا لە بيرچوونى بەيتى تىدا بەدى دەکرا، جگە لەوەيش دووبارەبوونەوى بەيت و زيادکردنى بەيت لەم کتیبەدا بە جۆرک هاتووه، هىچ مەکتەبە و رىنگا و خالىکى زانستى پالپشتى ئەو زيادکراو و لە بيرکراو و دووبارەکراوانەى نەدەکرد.

۴- ئەو دوو سەرچاوەى بەرەستى نامادەکار لە روى زانستىيەوه نەناسينرابوو، ناساندىک کە ئەمرۆ لە ناوئەندە ئەکادىمىيەکاندا گەنگى پى دەدرىت.

۵- نزىکەى (۴۰۰-۵۰۰) بەيت لەم داستانەدا جىگەى گومان بوو، لە هەمانکاتيشدا بى ليوردبوونەوه نامادەکار بەسەر ئەو هەلەيەدا رۆيشتبوو، سەرچاوەکانى بەرەستى ئىمەيش پىچەوانەى نوسخەى بنچىنەى و راکانى نامادەکار بوو، لە کاتىکدا چەند دەستنوسىک لە بەرەستدا هەيه دەئىت: بەشىک لەم داستانە هى ميرزا شەفيعى کولىابىيە و بەشىکى هى خانای قوبادىيە، نازانين ئەم دوو داستانە چۆن تىکەل کراوه؟!

٦- ئەم دەستنوسە لە هەندى جىگەدا دەستکاری شىۋەزارەكەى كراۋە، ئەو گۆرانكارىيە بە شىۋەيەكە زۆر ڤوونە كە كەسىكى (گۆران)ى نەينووسىۋە، واتە شارەزايى لە شىۋەزارەكەدا نەبوۋە، جگە لەوەيش نووسەرەۋەى نوسخەكە لە چەندىن جىگەدا پىت و وشەى لەبىرچوۋە، ئەو لە بىرچوونەوانەيش ئەۋەندە زۆر بوو، لەۋە دەرچوۋ بوو كە خۆتى لى بىۋورى. ئەمانە و چەندىن تىبىنى تر هەبوون كە بوونە ھۆى ئەۋەى ئەم كىتەبە جارىكى تىرى لەگەل دەستنوسە بنچىنەيەكە و دەستنوسەكانى تىرىدا بەراۋرد بىكرىت، يەك نوسخە بىكرىتە سەرچاۋە و بۆ لىكۆلىنەۋەيش ئەۋانى تىرى بەكار بەيىترىت.

كارى ئىمە ئەم كىتەبەدا

ئىمە پىش ھەموو شتىك دەستنوسەكەمان بەشىۋەيەكى زانستى ناساندوۋە، سەرچاۋەى دەستنوسەكە و سالى نووسىنەۋە و ھەموو لايەنەكانى بە وردى ناسىتراۋە و ديارى كراۋە، دواى ناساندن و پىداچوونەۋە و چەند جارىك خويندەۋەى دەستنوسەكە و ئەژماركردنى بەيتەكانى نوسخەى بنچىنەيى، بە پىۋىستمان زانى سەرچاۋەى يەكەمى ئەۋەى كە لە لاي مامۆستا موخەمەد ڤەشىدى ئەمىنى پاۋەيى بوو، ئەو دەستنوسەيش ۋەربگىرىن و بەراۋرد و پىداچوونەۋەيەكەيش بە دەستنوسەدا بىكەين، ھەمان كار بۆ ئەو نوسخەى كە كاك غەففار كارى لەسەر كىردبوو، ئىمەيش سوودمان لى ۋەرگرتبوو و كارمان لەسەر ئەنجام دابوو، بۆ نوسخەى يەكەمىش ئەنجامى بدەين.

دواتر ئەو نوسخانەى بەردەستمان بە شىۋەيەكى زانستى بناسىنن، سەرچاۋە و شوپىن و جىگايان باس بىكەين و ئامازەى تەۋا بە لايەكانىان بدەين، لىرەۋە بۆمان ڤوون بوۋىۋە چەند شاعىرى كورد داستانى لەيلى و مەجنونى بە شىۋەزارى جىاۋاز و زمانى جىاۋازەۋە ۋەرگىتراۋە و نووسىۋە.

خالىكى تىرى كە بە لاي ئىمەۋە جىگاي بايەخ بوو، خاناي قوبادى ئەم بەرھەمەدا چەند جارىك نازناۋى شىعەرى و لە چى جىگەيەكدا ناۋەكانى ھىتاۋە، بە نمونەۋە بىياخەينە روو. ئە بەشىكى تىرىشدا ئامازەمان بەو خالە داۋە كە خاناي خۆى ئە بەرھەمەكەدا دەستنىشانى

کردوو، ئەویش سالتی نووسینەوهی بەرھەمەکەییە و ئەمەیش لە میژووی ئەدەبیاتی کوردیدا گرنگی و تایبەتمەندی خۆی ھەیە، ھەر وەکو چۆن باسی سالتی نووسنەوه و ھەرگێرانی ئەم بەرھەمەمان باس کردوو، باسیکیشمان لەوہ کردووہ خانای چۆن یادی لە نیزیامی کردۆتەوہ و ئاماژە پێداوہ، لە ھەر جێگە یە کیشدا نمونە ی شیعری خانامان بۆ بابەتە کە و قسە کا ئمان ھیناوەتەوہ.

لەبەر پۆشنایی بۆچوونیکێ ئامادە کاری چاپی پێشووی داستانی لەیلی و مەجنوندا، لیکۆلینەوہ یە کمان لەسەر دۆستایەتی نیوان میرزا شەفیعی کولیایی و خانای قوبادی و ئەلماشخانی کەندۆلە ییدا ئەنجام داوہ، کە گوا یە میرزا شەفیعی کولیایی خانای و ئەلماش خانی لە یە کتر نزیک کردووہ، ئەمانەمان بە بەلگە ی شیعری و نووسینەوہ خستۆتە پوو و باسمان لێوہ کردووہ...

لە بابەتیکێ تریدا وامان بە پێویست زانی سەرەتا چاپە کە بەراورد بکریت و ئەو بەیتانە ی کە می ھیناوە و لە چاپە کە دا لەبیر کراوہ، لە جێگە ی خۆیاندا دا بنریتەوہ و ئەو بەیتە زیاد کراوانە ییش لا برین. لەبەر ئەوہ ی ئەم دەستنووسە لە ژێر گوماندا بوو، بە گرنگمان زانی باسیک لە شێوہ ی سەبکی خانای و ئەو گۆرانکاریانە ی نووسەرەوہ ی دەستنووس لە ھەندی بەیتدا ئەنجامی دا بوو، باسی بکە یین، سەرچاوە کانی تری خانای بە یینین و لە گەل سەبکی ئەم داستانە دا بەراوردی بکە یین، چونکە لە ھەندی جێگە دا نووسەرەوہ ی دەستنووس ئامرازی «وہ» ی لە جێگە ی «چوون» ی گۆرانی (ھورامی) بە کار برد بوو، یان ئامرازی «لە» ی بە کار ھیناوە، ئەمانە لە ناو سەبکی خانادا بە دی نە دە کرا و بە باشمان زانی باسیکی لێوہ بکە یین.

لە بابەتیکێ تریدا باسیک لە داستانی لەیلی و مەجنونە کە ی خانای قوبادی و نەوفەل و مەجنونە کە ی میرزا شەفیعی بکە یین، بە وردی لەسەر ئەو بابەتە توژیئینەوہ مان ئەنجام داوہ و ئاماژە مان بە چەندین پرسیار و سەرنج کردووہ. لە بابەتیکێ تریشدا بەراوردی ھەندی بەیتی خانای و «نیزیامی» مان کردووہ، خالیکێ تر کە ئیمە بە وردی کارمان لەسەر کردووہ،

هەرچی تییینی و سەرنج و پەراویزەکانی سەبید تاهیری هاشمی لەسەر ئەم دەستنوسە هەبوو، ئە جیگە خۆیانداندا نووسیمانەوه و ئاماژەمان پێ کردوو، دواتر ئەو جیگایانە ی که نووسەرەوهی دەستنوس وەکو پیت و وشە ی لە بیرکراو هەبوو، ئامادەکاری پیتشوو داینابوو، پەراویزەمان لەسەری داناوه و وەکو خۆی هیشتوو مانەتەوه، لەگەڵ ئەوهیشدا ئیمە لە چەندین شوینی داستانە کهدا دەرکمان بە کهموکورتی کردییت، بە هەمان شیوه لەنیو کهوانەدا هیناومانە، سوپاسی ئامادەکاری پیتشوو ئەکەین هەندیک لە کارەکانی بۆ ئیمە ئاسان کردبوو، هەندیکیان ی بە وردی ئەنجامی دابوو.

هەندی وشە و دەستەواژە ی عەرەبی لەم داستانەدا هەبوو، ئیمە پەراویزەمان بۆ داناوه و لیکمان داوهتەوه، جگە لەوهیش هەندی وشە ی فارسی هەبوو وەکو (خواهش، خواهر...) ئەم وشانە لە زمانی فارسیدا پیتی «(واو)» که ی ناخوینریتەوه و ئیمەیش وامان بە باش زانی که بە رینوسی کوردی و چۆنیش لە فارسییە کهدا دەگوتریت، بەو شیوه یه بینوسین، واتە بەبی «(واو)» نووسیومانە، ئەگەرچی ئەمە لە رووی رەوانبیتژییه وه هەلەیه، بەلام لەبەر ئەوهی لەناو زمانی کوردیدا ئەو جوژه وشانە کهمن و خوینەری ورت و وریا و شارەزای زمانە که نهییت، هەست بەو شیوه خویندەوانە ناکات، ناچار بووین بەو شیوه یه بینوسین. دواکار لەم بەرهمەدا کاری فەرهنگۆکه، ئیمە فەرهنگۆکیکی بچووکیشمان بۆ ئەم بەرهمە داناوه، ئەو وشە و زاراوانە ی پتویستن لیک بدرینەوه، لیکمان داوهتەوه.

هەر وه ها جگە لە تهواری نوسخه که ی خانای که لەم بەرهمەدا هاتوو، وینە ی پەرە ی یه کهم و دووه می هەموو ئەو دەستنوسانە ی بەر دەستمان هیناوه و دامانناوه.

هیوادارین ئەم کارە ی لێرەدا بە ماندووبوونیک ی زۆر وه هاتۆتە بەرهم، که لینیکی کتیبخانە ی کوردی پر بکاتەوه، ئەم بەرهمە بیته سەرچاوه یه کی گرنگی کتیبخانە ی کوردی و سوودی تایبەتی بۆ توێژەران و لیکۆلەرانی ئەدەبی کوردی هەبییت، ئەم ئەرکەیش که لەسەر شان ی خویمانان ناوه، بەرهمە می هەبییت.

ئەوھى ماوھتەوھ بىلەن ئەوھىيە لە لاي ھەندىك بەرپىز نوسخەى داستانى لە يلى و مەجنون ھەبوون، بە چاوەروانىيەكى زۆرەوھ دامايىن و ئومىدى ئەوھمان ھەبوو كە نوسخەكان بگاتە دەستمان، بەلام بىئومىديان كردىن، ھىوادارم لە دواوژدا شتىكى لەم كارەى ئىمە زياتر و باشتەر بۆ خانا و ميژووى ئەدەبى كوردى بخرىتە بەردەست و كارى لەسەر بكرىت.

۲۰۱۶-۸-۱

تاران

ژیاننامه‌ی خانای قوبادی

لیږه‌دا ده‌مانه‌وې به کورتي ده‌رباره‌ی ژياني خانای قوبادی بدوین، چون له دیوانی خانای قوبادیدا به دوور و درېږی ده‌رباره‌ی ژياني شاعیر قسه‌مان کردوه، کورته‌ی ئه‌و توږینه‌وه‌یه لیږه‌دا ده‌خینه‌ روو.

ناوی خانای قوبادی له سه‌رچاوه‌ کونه‌کاندا به‌م شیوه‌ هاتوون:

"خانه‌ی قوبادی، خانای قوبادی، موحه‌مده‌ خان، قازی‌خانا، خانه، موحه‌مده‌

خان‌جوانرږی، خانای‌جوانرږی و موحه‌مده‌ خان‌قوبادی".

هم‌موو ئه‌مانه‌ ئه‌و ناوانه‌ن که له شیعر و نووسراوه‌کاندا هاتووه، هم‌موویان تاماژن به ناوی خانای قوبادی و ناوی راسته‌قینه‌ی خانایشمان بۆ روون ده‌بیته‌وه که خانا ناوی راستی و ته‌واوی «موحه‌مده‌» بووه.

خانای قوبادی ناوی موحه‌مده‌، کورې قوباد به‌گی یه‌که‌می کورې ئه‌میر‌خانی یه‌که‌می کورې سه‌بید ئه‌حمده‌ به‌گی یه‌که‌می جافی کورې سه‌بید عدلی یه‌که‌می کورې ټیناقي ئه‌سلی یه‌که‌می کورې سه‌بید ناھم ئه‌ناعمه‌.

خانا له‌نار هونراوه‌کانیدا نازناوی خوی به‌ ناوی «خانه، خانا، خانه‌ی قوبادی و خانای

قوبادی» به‌کار هی‌ناوه‌. له‌م به‌یته‌دا ناوی خوی به‌م شیوه‌یه‌ ده‌هینیت:

وه‌ په‌نجه‌رږی و وه‌ نسامورادی

نه‌یاوا وه‌‌گام «خانه‌ی قوبادی»

له‌ جینگه‌یه‌کی تر‌دا خانا ده‌لیت:

«خانه» بی‌ خزمه‌ت غه‌زاله‌ی نودا

زنجیره‌ی زولف، سزام وه‌ تــــودا

له‌ هه‌ندیک شیعریشدا خانا ناوی خوی به‌ «خانا و خانای قوبادی» ده‌هینیت:

یه‌ «خانا» واته‌ن به‌ دل‌ زویری

هاناشه‌ن جه‌ ده‌س ماجه‌رای پی‌ری

خانا له سالی (۱۰۹۸) ی کۆچییدا له دایک بووه. خانای قوبادی میری ناوچهی سه ریاس بووه، ئەو سنووره جوگرافیایهیی که له ژێر دهستیدا بووه ناماژهی پێ دهکات و هه موو ئەو ناوچانه ییش که خانای ناماژهی پێ دهکات، له شاری جوانرۆوه نزیکن و نزیک بهو ناوچانه یه که له ژێر دهسه لاتی باو و باپیرانیدا بووه.

خانای خاوهنی چه نندین به رهه می ناوازه یه و له دیوانی خانای قوبادییدا به وردی له سه ری دووین، لیژده نامه وی دووباره ی بکه مه وه. سه باره ت به سالی کۆچی دواییی خانای، هه یچ به لگه یه کی نووسراو له به رده ستدا نییه، به لام به شیک له نووسه ران و لیکۆله ران رای خۆیان سه باره ت به کۆچی دواییی خانای قوبادی به م شیویه خستۆته روو:

هه ر یه که له دانه ری کتیبی "گۆنزاری کوردستان، سدیق بۆره که یی، نامیلکه یه کی کۆن، به گزاده کانی جوانرۆ و شیخ حامید، سالی کۆچی دواییی خانای قوبادییان به سالی (۱۱۶۸ک). داناوه. هه روه ها مامۆستایانی وه کو موحه مه د عه لی سوئانی، سه یید تاهیری هاشمی و مارف خه زنه دار، سالی (۱۱۹۲ک). "یان بۆ کۆچی دواییی خانای قوبادی نووسیوه. جگه له وانه ی سه ره وه، مامۆستا "عه لانه دین سه جادیش سالی کۆچی خانای به سالی (۱۷۹۵ز. = ۱۲۰۹ یا ۱۲۱۰ک). " داناوه.

ئه وه ی جیگه ی سه رسوورمانه کاک هه کیم مه لا سالی له یوسف و زوله یخاکه ی خانادا (۳-۳) سالی کۆچی دواییی خانای به سالی (۱۷۳۲ز = ۱۱۴۵ک) کۆچی داناوه. نازام له به رانه ر چیدا یه و چۆن لیکێ داوه ته وه. لای هه مووان ئه وه روونه که خانای قوبادی له سالی (۱۱۵۳ک). دا داستانی خوسره و شیرینه که ی نووسیوه ته وه و سالی (۱۱۵۴ک). داستانی له یل و مه جنوونه که ی داناوه. ئەو سالی کاک هه کیم بۆ سالی کۆچی دوایی خانای قوبادیی دایناوه، واتای ئه وه یه که خانای پێش ئه وه ی خوسره و شیرین و شیرین و فه رهاد و له یل و مه جنوونه که ی بنووسیته وه کۆچی دوایی کردووه.

به هه رحال ئه و سه رچاوانه ی که باسیان له کۆچی دواییی خانای قوبادی کردووه، خانای له سالی (۱۱۶۸ک). وه فاتی کردووه. جگه له و به لگانه ی نووسه ران باسیان لیوه کردووه،

من هیچ دهستنوس و به لگه یه کم له بهرده ستدا نییه که ناماژه به سال و کۆچی دواایی
خانا بکات. رام له سهه ره وهیه که خانای قوبادی سالی (۱۱۶۸ ک.ا) واته له ته مهنی (۷۰)
سالیدا کۆچی دواایی کردوه. گۆری خانا له گۆرستانی (بانی گومگان) دایه و له ویدا
نیژراوه.^۱

---

^۱ - دیوانی خانای قوبادی: کاروان عوسمان خهیات (ریجین)، چاپی یه کم، له بلوکراومکانی نه شری شوان
(کتیبهفرۆشی نیشتمان) له سنه، ۲۰۱۶، لاپه ره (۷۳-۱۵۹).

ناساندنی دهستنووسی داستانی له یلی و مه جنوونی خانای قوبادی

به پیتی سهراوه بلاو کراوه کان و ئه وهی بهردهستی ئیمه کهوتوه، له یلی و مه جنوونی خانای قوبادی ده بیته دوهم له یلی و مه جنوون که وهر گیترا بیست و به شیه زاری گۆرانی (هه ورامی) دانرایت.

ئه وهیش زانراوه که نوسخه ی داستانی له یلی و مه جنوونی خانای تا ئیستا یه ک نوسخه ی لی کهوتۆته بهردهستی و بلاو کراوه ته وه، پیشترا کاک «غەفەر ئیبراهیمی» (سارۆ) نوسخه ی ئەم دهستنوو سه ی له مامۆستا موحه مەد ره شیدی ئەمینی پاوه یی وهر گرتوه و له گه ل نوسخه یه کی تری «نه وه ل و مه جنوون» ی میرزا شه فیعی کولیا ییدا به راورد کردوه و بنکه ی ژین له شاری سوله یمانی چاپی کردوه.

ئه م نوسخه یه له کتیبه چاپ کراوه که دا به وردی نه ناسینراوه، لیتره دا به وردی له سه ر ئەم دهستنوو سه ده دوین، وه کو وتمان ئەم دهستنوو سه کۆپیه کی له لای مامۆستا موحه مەد ره شید ئەمینی پاوه یی پارێزراوه و سوود له کۆپیه که ی به ریزیان وه گیراوه، لیتره شیدا دووباره کۆپیه که له بهر نوسخه که ی به ریزیان گیراوه و ده یناسین، ئەمه ییش له بهر ئه وه بوو له نوسخه که ی بنکه ی ژیندا که ریکو پینک کراوه، هه ندی جینگه بهر نه مان و سرینه وه کهوتوه، به باشمان زانی نوسخه یه کی تری له وه ی مامۆستا موحه مەد ره شیدی ئەمینی بگرینه وه.

ئه م دهستنوو سه له لایه ن «شیخ عه بدولرّه جمانی کوری شیخ عه بباس» وه نو سراوه ته وه، دهستنوو سه که له دوو به ش پیکه اتوه، به شی سه ره تایان بریتیه له داستانی له یلی و مه جنوونی خانای قوبادی و به شی دووه میان بریتیه له کۆمه له شه یعی کی خانای قوبادی و میرزا شه فیعی کولیا یی و... نو سه ره وه ی تا راده یه ک خه قۆشه و به یته کانی له بهرانه بهر یه کدا نو سیوه، سه یید تاهیری هاشیش له سه ر ئەم دهستنوو سه راو بو چوونی خۆی نو سیوه.

ئه م دهستنوو سه ئەندازه که ی (۲۱×۱۴) سم ده بیست، په ره کانی ئەم دهستنوو سه نزیکه ی (۱۳۵) په ره ده بیست، له دوو به ش پیکه اتوه، به شیکیان داستانی له یلی و مه جنوونی خانایه و به شه که ی تریشیان کۆمه لیک شه یعی کی خانای و میرزا شه فیعی کولیا یی و هی تری

تیدایه، نووسه‌ره‌وه‌ی له‌بهر رۆشنایی نوسخه‌ی تری ئەم دەست‌نوسه‌ی نووسیه‌ته‌وه و ئەمه‌یش له‌چەند جیگایه‌کدا ده‌رده‌که‌وێت.

ئەم دەست‌نوسه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌م چەند وشه‌یه‌ له‌باره‌ی داستانه‌که‌ی له‌یلی و مه‌جنوونی خاناره‌ نووسراوه‌ و ده‌ست پێ‌ ده‌کات:

«(هوالعزیز)، (منظومه‌ی کردی)، موسوم به‌ لیلی و مجنون تألیف شادروان فاضل شه‌یر عالم عامل و شاعر متبحر مرحوم خانای قبادی که‌ پس از سرودن خسرو و شیرین در سال یک‌هزار و یک‌صد و پنجاه و چهار سروده‌ است، چنان معلوم است که تمام خمسه‌ی نظامی گنجوی را به‌ کردی ترجمه‌ نموده‌ است، رحمه‌ الله له‌ وجميع العلماء آمین برحمتک یا ارحم الراحمین، وصلى الله على سيدنا محمد وآل له‌ [وصحبه و سلم].»

له‌ په‌ره‌ی دووه‌میشدا سه‌باره‌ت به‌ ئوه‌یسی قه‌ره‌نی یادداشت‌تیک نووسراوه‌، ئەو په‌ره‌یه‌ تاییه‌ت به‌ ئوه‌یس کراوه‌. له‌ په‌ره‌ی سینی لای ئیمه‌دا و نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ست‌نوس خۆی ژماره‌ی بۆ ده‌ست‌نوسه‌که‌ داناهه‌، له‌ سه‌ری نووسیه‌ (ص ۲)، ئیمه‌یش لی‌ره‌ به‌دواوه‌ له‌ سه‌ر ئەو ژماره‌یه‌ ده‌رۆین، داستانه‌که‌ی خانا ده‌ست پێ‌ ده‌کات، له‌ سه‌ره‌وه‌ی ده‌ست‌نوسه‌ نووسراوه‌:

«ص ۲ لیلی و مجنون» و له‌ به‌رامبه‌ریشیدا نووسراوه‌: «خانای قبادی.»

دواتر نووسراوه‌: «بسم الله الرحمن الرحيم، و به نستعين.»

دوای ئەم چەند نووسینه‌، نووسه‌ر دێته‌ سه‌ر نووسینه‌وه‌ی داستانه‌که‌ی خانای قوبادی و

سه‌ره‌تای داستانه‌که‌ به‌م شیویه‌ ده‌ست پێ‌ ده‌کات:

به نام ئەو کەس به (کُنْ فَيَكُونُ)

عالمش جه که‌تم، عه‌ده‌م که‌رد به‌یوون

مه‌حز خاتران (سَيِّد الْكَوْنِيْنَ)

موحه‌مه‌د فاتیح، خه‌یبه‌ر و حونه‌یین

حمد و سه‌نا و شوکر په‌ی ئەو زات پاک

هه‌م سه‌لوات له‌ سه‌ر پادشای (لولاک)

نەر ته و فیک دهرۆ بینای بیتههرین

جه دمای مه کتوب «خوسره و شیرین»

نهم په‌په‌یه (۱۷) به‌یتی تیدایه، هندی‌په‌ره (۱۸) به‌یت یا زیاتریان که‌متری تیدایه، به‌یته‌کان پینج پینج نه‌ژمار کراوه و ژماره‌ی له که‌ناره‌وه بۆ دانراوه، نازانم نهم ژماره‌یه نوسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستنوس دایناوه یان سه‌یید تاهیری هاشمی، به‌لام نه‌وه هه‌یه له هندی‌جیگه‌دا هه‌له‌ی تیدایه، بۆ نمونه له په‌ره‌ی (۱۶-۲۱)ی ژماره لی‌دراودا به‌یته‌کان به‌هه‌له (۵) به‌یت به‌هه‌له نه‌ژمار کراوه و ژماره‌که زیاد کراوه، له جیگه‌یه‌کی تریشدا نهم هه‌له‌یه ده‌بینریت، بهم هۆیه‌وه نزیکه‌ی (۱۰-۱۱) به‌یت دیار نییه، نه‌گه‌رچی نوسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستنوس خۆی به‌یته‌کانی له‌بیر چوه.

سه‌یید تاهیری هاشمیش له په‌ره‌کانی: (۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۲۲، ۲۳، ۴۸، ۶۱)دا ته‌قزیاتی خۆی نوسیه، له‌وه‌دا به‌گومان چۆن له‌بابه‌ت به‌شه‌که‌ی نه‌وفه‌ل و مه‌جنونه‌که‌ی میرزا شه‌فیعوه هیچ شتیکی نه‌نوسیه، نایا داستانه‌که‌ی میرزا شه‌فیعی کولیایی نه‌دیوه یان!؟

په‌ره‌ی کۆتایی نهم داستانه‌یش (۱۱) به‌یتی تیدایه،

هەر که‌سی ماما غه‌ریب و په‌نجوور
په‌نج و غه‌م هینجر جه‌ نه‌و مه‌بی دور
که‌س وه‌ بی‌ مورا‌د نه‌شی وه‌ په‌س
به‌ لوتف بی‌چوون، پادشای نه‌قده‌س
په‌حمه‌ت وه‌ نه‌پرواح عاشقان حه‌ق
با سه‌فا و وه‌فا، مرووه‌ت شه‌فه‌ق
نه‌وان شین نه‌ شۆن پاگه‌ی پۆزگار
شیوه‌ی عه‌شق لی‌شان مه‌ند وه‌ یادگار

نه‌شعار «خانا» یش په‌ی یاد‌گاری
 مانۆ په‌ی یاران، چهند پۆزگاری
 به‌ نام خودا و نه‌حمده موختار
 خامه بکەر خوشک، خه‌تم کەر گوفتار
 حمده و سه‌نا و شوکر په‌ی زات عه‌للام
 په‌ری موحه‌مه‌د، سه‌لوات و سه‌لام
 تاریخ و ه‌فیات، قه‌یس عامری
 ساڵ هه‌شتاد و هه‌فت هیتجری و قه‌مه‌ری
 «هه‌فتسه‌د و ده ساڵ میلاد مه‌سیح»
 واته‌ی مووره‌خه‌ی به‌غدادی فه‌سیح
 «هه‌زار و ششسه‌د و چل و چوار به‌یتنه‌ن»
 په‌ی دۆستان نه‌بۆ، «خانه» په‌ی کیتنه‌ن؟
 سه‌د هه‌زار سه‌لوات، خاتیمه‌ی که‌لام
 به‌ په‌وزه‌ی په‌سوول، (علیه‌ الس‌لام)

دوابه‌دوای ئەم چهند به‌یته‌، نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ست‌نوس ئەم چهند به‌یته‌ی بۆمان تۆمار

کردوه‌:

«تمام شد نوشتن و نسخه‌گیری لیلی و مجنون به زبان کردی اورامی، ترجمه و تألیف
 شاعر شهیر و نامدار کرد مرحوم خانای قبادی، رحمه الله علیه و نور الله روحه و
 اسکنه الله فی مجبوحته جنانه، در روز سه‌شنبه دوازده‌ه‌م فروردین، سنه
 (۱۳۵۴) شمسی برابر با هجده‌ه‌م ربیع‌الاول سنه ۱۲۹۵ قمری، به دست فقیر
 عاصی عبدالرحمن شیخ عباس، در قریه قار حومه‌ی شهر سنندج. و صلی الله علی
 سیدنا محمد وآله و صحبه و سلم.»

لیره دا ئەم دەستنوسەیش لە بەشی داستانە کەدا تەواو دەبیست و بەشی کۆتاییشی دەبیستە شیعرە پەراگەندەکان، ئەوەی ماوەتەوہ بیلین ئەوہیە ئەم دەستنوسە لە ھەلە و کەموکورتی بەدەر نییە، لە چەندین جینگەدا پیت و وشە لەبیر چووہ، دەستکاری شیوہی (سەبک) پێوہ دیارە، جگە لەوہیش بە پێی ئەم کۆپیانیە بەردەستی ئیمە داستانە (۱۰- ۱۱) بەیتی نوقسانە، سەبید تاهیری ھاشمیش باسی ئەو کەم ھینانە بەیتەکانی نەکردووہ. بۆ ساغکردنەوہ و چاپی کردنی داستانی لەیلی و مەجنونی خانای قوبادی نەگەر نوسخە تری لە بەردەستدا ھەبیست، ئەوا باشترە و ئەم نوسخە بکریتە نوسخە بەراورد، بەلام بە بی نوسخە تری، ئەم دەستنوسە جینگە گومانە و نابیت وەکو نوسخە بنچینەیی بە کار بەیتریت.

ناساندنی چەند نوسخەیهکی تری لەیلی و مەجنوون

لەناو میژووی ئەدەبیاتی کوردیدا تا ئیستا ئاماریکی تەواو لە بەردەستدا نییە کە چەند شاعیرمان هەیە داستانی لەیلی و مەجنوونیان نووسیوەتەو، جگە لەوێ خانای قوبادی، لێرەدا دەمانەوی هەندی لەو داستانانەی لەیلی و مەجنوون پێناسە بکەین کە دەستمان کەوتوون، لەو برۆایەشدا نین ئەو نوسخانەی لێرەدا پێناسە دەکرێت و دەخرێنە روو، هەر ئەم نوسخانە دوا نوسخەی داستانی لەیلی و مەجنوون بێت و دەرکەوتبێت.

لەناو ئەو دەستنووسانەی بەردەستی ئێمەیشدا چەند نوسخەیهکی داستانی لەیلی و مەجنوون هەیە ناوی شاعیریان لەنێودا هاتوو، هەندیکی تریشیان ناوی شاعیری تێدا نەهاتوو، هەندیک لەو دەستنووسانە ناوی نووسەرەوێ دەستنووسە کە پێتوێیە و سالی نووسینە کەیشی دیارە، هەندیکی تریشیان نە ناوی نووسەر و نە سالی لەسەر نەنووسراوە. سەرەتا لە نوسخە کە بەرلینەو دەست پێ دەکەین و پێناسەیهکی گشتیی نوسخە کە دەکەین.

نوسخەی داستانی لەیلی و مەجنوون لە کتێبخانەی میلی میلی بەرلیندا

ئەم نوسخەیه یەکیکە لە نوسخانەی کتێبخانەی میلی میلی بەرلین و نوسخەیهکی سکانکراوی لە بەردەستی ئێمەدا هەیە، ئەم دەستنووسە سەرەتا و کۆتایی تەواوە، سەرەتای ئەم داستانە بەم شێوەیه دەست پێ دەکات:

بسم الله الرحمن الرحيم

يا حەیی داوەر، يا حەیی داوەر

يا حەیی بیچوون، دەهەندەیی داوەر

لە هەندی پەڕە ئێم دەستنووسەدا (٩) بەیتی تێدایە و لە هەندیکیشدا (١٠) و (١١) بەیتی تێدایە، واتە لە پەڕەکاندا زیاد و کەمی بەیتەکان هەیە، کۆی پەڕەکانی ئەم داستانە (١٥٢) پەڕەیه، هەندی پەڕەیشی لای ئێمە تێکچوو و ناخوێنرێتەو، هەروەها

نازانریت ئەندازەکەمی چەند بە چەندە، چون ئەم دەستنوسە کۆپی کراوە و نوسخە یەکی
سکانکراوی لە بەر دەستی ئیثمەدایە.

کۆتایی ئەم دەستنوسە بەم شیوەیە:

هزاران درود هزاران هزار
زما بر محمد، سید مختار
هزاران درود هزاران سلام
زما بر محمد علیه السلام

تەت شد از دست فقیر حقیر سراپا تقصیر محمد صادق پسر محمد مومن، در یوم پنجشنبه
۱۴هـ شهر صفر المضفر در سنه ۱۲۹۶ مبارک باد... ئەم دەستنوسە لیژەدا کۆتایی پی
دیت و دەچیتە سەر داستانیکی تری، ئەم داستانە بە شیوەزاری گۆرانی (هەورامی) یە.
ئەوێ زانیاری بیت لەناو ئەم دەستنوسەدا هەر ئەوەندە یە، ئیثمەیش هەر ئەوەندە یە لەسەر
دەنوسین و دەچینە سەر دەستخەتییکی تری.

نوسخەی دوومی هەمان داستان لە نوسخەی موخەمەد سادق لە زانکۆی تاراندا

ئەم نوسخە یەکی داستانی لە یلی و مەجنون، یەکی تر یە لە نوسخانەکی تەواوی
داستانەکی و نوسخە کەیش لە بەر دەستی ئیثمەدا و جوددی هەیه، نوسخە یەکی تری هەمان
نوسخە ی پیشووە کە پیناسەمان کردووە، ئەم کەشکۆڵە پیشتر لە داستانی شیخی سەنعاندا
کە لکمان لی وەرگرتووە و لەوێشدا پیناسە یەکی ئەم دەستنوسەمان بلاو کردووە تەووە.
دەستنوسی کە لە لایەن (موخەمەدی کوری سادق) سەو نووسراوە، ئەم دەستنوسە لە
شیوەی بە یازدا نووسراوە تەووە، قەبارە کەمی بریتی یە لە (۲۰×۱۲) سەم و بە ناوی (جنگ
«مجموعه‌ی اشعار شاعران کرد») بە کۆدی ژمارە (۴۱۸۱) لە کتیبخانەکی ناوەندی زانکۆی
تاراندا پارێزراوە، وێنە یەکی بە شیوەی سکان لە بەر دەستی ئیثمەدایە.

ئەم دەستنوسە بەر هەمەکانی نیوی بریتی یە لە داستانی: لە یلی و مەجنون، شیخی
سەنعان و خەورشید و خاوەر... لە گەڵ ئەوە یشدا کۆمە لێک لە شیعی شاعیرانی وەکو:

نه محمد به گي کؤماسي، بينساراني، وه لي ديوانه، سهرعي، شه هاب، خه مين و ميرزا شه فيع و چند شيعريكي خاوهن نه زانراوي تيدايه. په رډکاني نه م داستانه نزيکه ي (۱۲۲) په رډيه. که شکرلنوس له سهره تاي نه م داستانه دا نووسيوه تي:

«ليلی و مجنون به زبان کردی اثر طبع»

دواتر نووسيوه تي: «بسم الله الرحمن الرحيم»، دواي نه مه يش نووسيوه تي: «هزا کتاب لیلی و مجنون». له هه ر په رډيه کيشدا نزيکه ي (۱۳-۱۵) به يتي تيدايه، له کؤتايي هه ر به شيكي نه م نسخه يه دا، واتا له کؤتايي هه ر داستانيکدا به شيويه کي ريکوپيسک، ناوي خوي، نه و که سه ي که له بهر خاتري نه و نووسراوه ته وه و سالي نووسينه وه که ي تو ماسر کراوه و نووسيوه تي.

له کؤتايي نه م داستانه يشدا نووسه ر نووسيوه تي: «به جهته برادر عزيز نور چشم، آقا محمد محمود الفقير ميرزا محمد صادق».

نه م داستانه به شتوه زاري هه وراميبه، نووسه وه ي نه م ده ستنوسه که سيكي زور خه ت خؤش و جوان و به سه ليقه وه بسوه و ده ستنوسيتيكي جواني بزمان نووسيوه ته وه، نه م ده ستنوسه تا راده يه کي زور باش پاريزراو بووه و قه دري لينگيراه، که م تووشي پوکان و سرينه وه بووه.

هه رچي ده رباري سالي نووسينه وه ي ده سخته ته که يه، نه و له سهره تاي داستاني شيخي سه نعان و له کؤتايي داستاني «خه ورشيد و خاوه» دا، نه م چند ديروي خواره وه نووسراوه:

«تمام شد خه ورشيد خاور در عصر روز پنج شنبه دويم ماه ربيع الثانيه، هزه

السنه لوي ثيل سنه ۱۲۹۸، از يد ميرزا محمد صادق به جهته برادر نور چشم آقا

محمد».

له چند جينگه يه کي تريدا ناوي خوي و نه م نووسراوه ي سهره وه ي چند جارنيک دووباره کردوه ته وه.

سهره تاي داستانه که به م شيويه ده ست پي ده کات:

به نام دانای جهان پیداکەر
بولبولان جه عشق شیت و شهیدا کەر
جه سونعش تهمام فامداران ماتن
نهقاشان جه نهقش نهو خجلاتن

کۆتایی ئەم داستانه له ناو لاکیشهیه کدا دانراوه و له لایه کییهوه نووسراوه: «پایان
داستان لیلی و مجنون». دواتر دوو بهیتی وه کو کۆتایی هیناوه له گهژ دوو بهیتی فارسیدا:

شین و رهستاخیز جه نهجد خیزیا
دل جه سۆز سهخت دل نهنگیزیا
دنیا پهی هیچ کس نه دارۆ وه فا
تا ناخروئنه مر هر مه بق جه فا
هزاران درود و هزاران سلام
زما بر محمد علیه السلام
فریق رحمت یزدان کسی باد
که کاتب را بالحمدی کند شاد

نوسخه‌ی سینه‌می هه‌مان داستان له لای دکتۆر سه‌باح حوسه‌ینی

نوسخه‌یه‌کی تری ئەم داستانه له لای زۆر به‌ریز دکتۆر «سه‌باحی حوسه‌ینی»یه له
شاری سه‌قز و وینه‌ی په‌رپه‌یه‌کی ئەم داستانی له‌یلی و مه‌جنونه‌ی بۆ ئیمه‌ ناردوه،
نوسه‌ره‌وه‌ی خه‌ت خۆش و به‌سه‌لیقه‌ بووه، له‌سه‌ره‌تای ئەم داستانه‌دا نووسراوه: «کتاب
لیلی و مجنون است». دواتر به‌خه‌تیکی گه‌وره‌تر و به‌مه‌ره‌که‌بی ره‌نگ ئالتوونی نووسراوه:
«کتاب لیلی و مجنون».

له‌خوارووی ئەم نووسراوه‌وه نووسراوه: «بسم الله الرحمن الرحيم»، پاشان ئەم چه‌ند
به‌یته‌ی نووسیوه:

به نام دانای جهان پیداکەر
بولبولان جه عشق شیت و شهیدا کەر
جه سونعش تهمام فامداران ماتن
نهقاشان جه نهقش نهو خجالان

لهم پهره پیدادا تنها (٤) بهیت ههیه و له روری خواری تهواری تهم نیوه بهیتانه دا به
مه ره که بی رهنگ نالتوونی نهقش و نیگار کراوه، هه موو بهیته کانیش له نیو لاکیشه یه کی
رهنگی و سه لیکه پیدادا نووسراوه، تهم دهستنوسه (٣٨٦) پهره یه و کو تاییه که ی فهوتاره، هه
پهره یه کیش (٦) بهیتی تیدا نووسراوه....

نوسخه یه که می داستانی نه ووفل و مه جنوون له کتیبخانه ی میلی بهرلین

له کتیبخانه ی میلی شاری (بهرلین) یشدا نوسخه یه کی تهم داستانه ههیه، لیره دا به
پتویستی نه زانین وه کو تهواری نوسخه کانی له یلی و مه جنوون تهمیش بناسینین، تهم
داستانه تا کو نیستا چهند نوسخه یه کی له بهردهستی ئیمه دا ههیه و ده کریت له جیگای
تریشدا نوسخه ی تری هه بیته، تهم داستانه له نیو به یازیکدا نووسراوه تهوه، شیعره کانی نیو
تهم به یازه بریتیه له هونراوه ی شاعیرانی وه کو: مه وله وی، میرزا شه فیع، مه لالا لوتفوللا،
فه خرولعه له ما، تهممه ده به گی کو ماسی و خانای قوبادیی... تیدایه.

تهم دهستنوسه سالی نووسینه وه ی پیوه نییه، تنها تهوه ههیه که نوسخه یه کی کوته و
زۆریه ی شیعره کانی نیو تهم به یازه هونراوه ی میرزا شه فیعی کولیاییه، له سه ره تای زۆریه ی
شیعره کانداناوی شاعیره کانی نووسراوه، نه وه ی تا نیستا لهم به یازه ماوه تهوه نزیکه ی
(٢٢٠) پهره یه، هه ندی پهره یی رهش بووه تهوه و باش ناخوینریتتهوه، هه ره پهره یه کیش (٩-
١٠) بهیتی تیدایه، تهمهیش دلنیا یی نووسه ره وه ی به یازه که مان پی ده لیت له وه ی که
شیعره کانی به تهمانه تهوه نووسیوه. له سه ره تای تهم داستانه دا نووسراوه: «هذا کتاب
نوفل».

ئەم نوسخەيە جگە لە جياوازي وشەيي و هەندى بەيت نەيىت، گرتىكى ئەوتۆ لە
نوسخە كاني تريشيدا بەدى ناكريت، سەرەتاي ئەم داستانە لە نوسخە كەي بەرليندا بەم
شيۆهيه دەست پى دەكات:

خانان شكار كەرد، خانان شكار كەرد
يەك پۆ شاي نەوفەلّ عەزم شكار كەرد
قەبيلەي جە قەوم عەرەب سەوار كەرد
قەھھار ئاسان، سفيد تەتار كەرد
ياسالّ دا قۆشەن، سوپاي بى سامان
پەم پەم تەير وەحش، مالا نە دامان
فەرمان قۆشچيان، ھەر كەس پەي ويشان
كلوزەر نە فەرق، شاھينان كيشان

كۆتاييە كەيشى بەم جۆرەيە:

«شەفيح» شاي نەوفەلّ وە زامانەو
پاي فەوتش پيچان وە دامانەو
دەستاخەن جە بەين دام تەندەي ويش
تۆ بە نەوفەلّ چيش؟ نەوفەلّ بە تۆ چيش؟!
لەيل بيەن وە خاك، خالان ئالاش
خاك جە تەغاي سووف، پۆشان وە بالاش
قەيس خەريك بەيت داج دەيوورەن
مونتەزير وە نەفخ ناپەيداي سوورەن
تۆ دوغاي خەير كەر لەيل و نەھاران
ھەر سەھەرگاھان، خۆر ئيواران

واچه یا کهریم، دهه ندهی داوهر
 یا نووریه خش، نوور خه ورشید خاوه
 تا نهرز نوستوار، جه بهل بهرجا بو
 تا به قدر حامل حمل غه پرا بو
 به قای بی زه وال، عومر «خه سره» بو
 بهری جه نه فساد، چهرخ کهچ رهو بو
 تیقبال ده ولت، هم عینانش بو
 به کوری دیدی دوشمه نانش بو
 خاس هوویداش کهر، عالهم بفامو
 والی زی شه وکته، «خه سره» مامو
 نه لٹافش مه زید، زینده گانیهن
 ناستانهش موحیت، کامه رانیهن
 مه نیشی ساکن، نه فیتنه خوشحال
 نه سایه ی عهدش به فاریغوبال
 واتهی نام دۆست، عه بد جه فاکیش
 گه دای خووشه چین نه ربابان پیش
 ناپوخته و ناچیز، بی نه جزا و نمک
 نه سهنی «هزار و دووسه د چنی یهک»

نوسخه ی دووه می هه مان داستان له کتیبخانه ی موحه ممه د ره شیدی نه مینی

نوسخه ی دووه می داستانی نه وفه ل و مه جنونی میرزا شه فیعی کولیایی، یه کیکی تریه
 له و نوسخانه ی که له لای تیمه وجودی هه یه وینه ی نوسخه که گپراوه، نه م ده ستنوسه
 چند پهره یه کی سه ره تای فه وتاوه، نازانریت نه م ده ستنوسه چند پهره بووه و نه وه ی
 ماوه ته وه بریتیه له نزیکه ی (۸۸-۹۰) پهره، نه ندازه که یشی له شیوه ی (۲۱×۱۴) سم

دایه، له بهر نهووی چنډ جارنك وینهی تم دهستنوسه گپراوه، به وردی نه اندازه کھی دیاری ناکریت، نووسرهووی دهسخته ته که زور خهت خوش نییه و توزیک به نهستم ده توانریت نوسخه کھی بخوینریتته وه، بهیته کانی له بهرانبهر یه کتردا نووسیوه، ههر په پریهک (۸-۹) بهیتی تیدایه، یا که متری تیدایه، نهووی ماوه ته وه له م دهستنوسه و نیستا بووه ته سهره تایی دهستنوسه که به م شیوه یه:

ناپوخته و ناچیز، بی نه جزا و نمک
 سهنی «هزار و دوو سهد چهنی یهک»
 نهوفه ل بهو کومسیت، سووی مه غولته وه
 مه همیز دا مهرکه ب، بهرد وه چولته وه...

پاشماوهی تم داستانه له دهستنوسه که دا (۶۶) په پریه، په پریه کوتایی تم داستانه (۵) بهیتی تیدایه، نو بهیتانه ییش نه مانهی خواره وه یه:

«شه فیع» شای نهوفه ل وه زمانه وه
 پای فهوتش پیچان وه دامانه وه
 دهستاخن جه بهین دام تنه دهی ویش
 تو به نهوفه ل چیث؟ نهوفه ل به تو چیث؟!
 لهیل بیهن وه خاک خالان نالاش
 خاک جه ته غای سووف، پوژشان وه بالاش
 قهیس خه ریک بهیت داج ده سورن
 مونته زیر وه نه فغ ناپه ییدای سورن
 هزاران درود و هزاران سلام
 زما بر محمد، علیه سلام

لیره دا تم داستانه ته واو ده بیته و ده چیته سهر داستانی مه نیژه و بیژن، له ناو تم داستانه دا و له کوتایی په پریه کدا نووسره نووسیه تی: «این نوشتم تا بماند یادگار... نام

خدا ... سرکار! سنه ۱۶۷۷». به لآم نووسه روه ناوی خۆی نه نووسیوه و نازانین خاوهنی ئەم دهستنوسه کێیه و له کوی نووسیویه تییسه وه، له کۆتایی داستانی «مه‌نیژه و بیژهن» یشدا نووسیوه تی: «در روز چهار شنبه بیست و یک ماه جماد الاول...»

لیژده ئەم دهستنوسه ییش کۆتایی دیت و نازانین پاشماوه کە ی چەند بووه و چی بووه، یان هەر ئەوه‌نده بووه، لیژده دەست لەم نوسخه‌ییش هه‌لده‌گرین و ده‌چینه سه‌ر نوسخه‌یه‌کی تری له نوسخه‌کانی به‌رده‌ستمان.

نوسخه‌ی سییه‌می هه‌مان داستان له لای كاك غه‌فشار

نوسخه‌ی سییه‌می ده‌ستنوسی نه‌وفه‌ل و مه‌جنون، هەر چەند لیژده‌ها به‌ نوسخه‌ی سییه‌م ناسیتراوه، هه‌مان ئەو نوسخه‌یه‌یه که له چاپی داستانی له‌یلی و مه‌جنونی خانای قوبادییه‌وه له لایهن كاك «غه‌فشاری ئیبراهیمی» (سارژاوه به‌ نوسخه‌ی دووهم دانراوه و کاری له‌سه‌ر کراوه، به‌ سوپاسه‌وه کۆپییه‌کی ئەم ده‌ستنوسه‌مان له‌ بنکه‌ی ژین وه‌رگرتوه، ئەم نوسخه‌یه بریتیه‌ له‌ دوو داستان له‌ یه‌ك ده‌ستنوسدا، ئەو دوو داستانه‌ییش بریتیه‌ له‌ داستانی: «شیرین و فره‌هاد» و «نه‌وفه‌ل و مه‌جنون».

نازانم ته‌واوی ده‌ستنوسه‌که چەند لاپه‌ره‌یه، به‌ لآم به‌شی داستانی نه‌وفه‌ل و مه‌جنون له‌م ده‌ستخه‌ته‌دا (۳۰) په‌ره‌یه، قه‌باره‌کەیشی خۆی له (۲۱×۱۴) سم ده‌دات، هەر په‌ره‌یه‌ك (۱۲، ۱۶، ۱۷، ۱۸) به‌یتی تێدا‌یه.

کۆتایی داستانی شیرین و فره‌هاد و سه‌ره‌تای داستانی نه‌وفه‌ل و مه‌جنون له‌م ده‌ستخه‌ته‌دا ده‌که‌وتیه یه‌ك په‌ره‌وه، له کۆتایی داستانی «شیرین و فره‌هاد» دا نووسه‌روه‌ی ده‌ستنوس ده‌لیت:

«تمت شد کتاب شیرین و فره‌هاد، در یوم جمعه، ۱۰ ذیحجه ۱۳۶۷، به‌ دست

میرزا احمد جعفر داریانی»

دواتر نووسه‌روه‌ی ده‌ستنوس دیته سه‌ر داستانی نه‌وفه‌ل و مه‌جنون و به‌م شیوه‌یه ده‌ست به‌ نووسینه‌وه‌ی داستانه‌که ده‌کات:

بسم الله الرحمن الرحيم، کتاب نوافل شا و مجنون

خانان شکار کەرد، خانان شکار کەرد
یەك پۆ شای نەوفەلّ عەزم شکار کەرد
قەبیلەیی جە قەوم عەرەب سەوار کەرد
قەهقار ماسان، سپی تەتار کەرد
فەرما قۆشکچیان، هەر کەس پەیی ویشان
کلاران نە فەرق، شاهینان کیشان

لێره دا بەشیک له پەرهی پیش کۆتایی و پەرهی کۆتایی دەستنوسه که دهخهینه پروو:

«شەفیع» شای نەوفەلّ وه زامانەوه
پای فەوتش پێچان وه دامانەوه
دەستاخن جە بەین داو تەنەندەیی ویش
تۆ بە نەوفەلّ چیش؟ نەوفەلّ بە تۆ چیش؟!
لەیل بیەن وه خاک، خالان ئالاش
خاک جە تەغای سووف، پۆشاش وه بالاش
قەیس خەریک بەیت داج دەییوورەن
مونتەزیر وه نەفخ ناپەیدای سوورەن
تۆ دوعای خەیر کەر وه لەیل و نەهار
هەر سەحەرگهان، خۆرۆخت ئیوار
واچە یا کەرم، دەهەندەیی داوەر
یا نووربەخش، نوور خەورشید خاوەر
تا ئەرژ ئوستوار، جەبەلّ بەرجا بۆ
تا بەقەر حاملّ حەملّ غەبیرا بۆ

تاریخ ته قریر عه بد جه فاکیش
 گه دای خووشه چین، نوستایان پیش
 به قای بی زهوان، عومر «خه سره» بو
 بهری جه نه فساد، چه رخ که چ رهو بو
 نه شوسته ی ناچیز، بی نه جزا و نه ک
 نه سه نه ی «هزار و دو سه د چنه ی یه ک»
 هزاران درود، هزاران سلام
 زما بر محمد، علیه سلام

له دواى ئەم چەند بەیتەى کۆتایی داستانە کەو، نووسەری دەستنوس دەنوسیت:

«تمت شد کتاب نونل شا و لیل و مجنون در تاریخ (۱۳۶۷)، ۱۶ ی ذیحجه».

دواتر نووسه ره وهی ده ستنوس چەند بەیتیک له دواى نووسراوه کەى خۆیه وه ده هینیت،
 نه ک ئەوهی کاک غه ففار له کتیبه که دا به تیکه لاییه کی زور و ناروونه وه ده داته پال
 نووسه ره وهی ده ستنوس، ئەمەیش ئەو چەند بەیتەى نووسه ره وهی ده ستنوسه که یه:

«جه عفر» خاتر ته نگ، نه دارۆ پایان
 دنیا بی به قان، نامان سه د نامان
 گۆش به دنیای دوون ناموراد مه کهر
 ناخری هه ر خاکه ن، ئەى خاکم وه سه ر
 ناخم په ی ناکام، نه وجه وانى داد
 داخم په ی کۆتای عومر باویم داد
 یا ره ب به حاجه ت ئیما مان پاک
 دو عام قه بوۆ کهر، پادشای بی باک
 هه قیر نه خه یال مات و غه مناکه ن
 ناخ و داخ و ده رد، ناخرم خاکه ن

دوای ئەم چەند بەیتە، بەدیتیک هەدیە بە خەتی گەورە و لە هی دەستنوسنوسی یە کەم ناکات، پێ دەچی هی کەسینکی تری بیت، زۆریش جوان نەنوسراوە و ئەوەی بۆ ئیتمە خوینرایەوه، ئەمەدیە: «خاک چەنی من هەر ... ها نە مولک...» نیوەکە ی تری ناخوینریتەوه. ئەم دەستنوسە نووسەرەوی خەت خۆشە و دەتوانریت بۆ بەراورد و لیکۆلینەوه سوودی لێ وەرگیریت، نوسخە کەیش زۆر کۆن نییە و بۆ کاری توێژینەوه و سوود لێوەرگرتن، کەلکی تایبەتی خۆی هەیه.

نوسخەی چوارەمی هەمان داستان لە لای عەبدوڵڵە قیب یوسف

ئەم دەستنوسە یە کینکی ترییە لەو دەستنوسانە ی کە بەناوی نوفل و مەجنونی میرزا شەفیعی کولیاپییەوه هاتوو، نوسخە یە کێ سکانکراوی ئەم دەستنوسە مان لە بنکە ی ژین وەرگرتوو، بەرێزیشیان بەو پەری لوتف و مەرحەمەتەوه چەند نوسخە یە کێ سکانکراوی داستانێ لە یلی و مەجنونیان پیشکەش کردین، لێرەوه سوپاسی بێپایانیان ئە کەین. ئەم نوسخە ییش یە کینکی ترییە لە نوسخە کانی داستانێ نوفل و مەجنون، نوسخە یە کێ زۆر کۆن نییە، بەلام نوسخە یە کێ سەرەتا و کۆتایی تەواوە، ئەم دەستنوسە لە کتیبخانە ی زۆر بەرێز عەبدوڵڵە قیب یوسفدا یە، دەستنوسە کە پیشە کییە کێ لە دوو پەڕەدا بە زمانی فارسی لە باسی داستانە کەدا بۆ نووسراوە و هاتوو.

قەبارە ی ئەم دەستنوسە نزیکە لە (۲۱×۱۴) سم دایە و لەناو دەفتەریکی حساباتی (وەسل) ی دوکانیکی تەختە فرۆشیدا نووسراوەتەوه، خەتە کە ی تازە یە، ناوی نووسەر و سالی نووسینەوه ی پتوێ نییە، هەر پەڕە یە کێ (۹-۱۰) بەیتی تێدایە و بەیتە کانیش بەرانبەر نووسراون، نووسەرەوی خەت خۆشە و بە مەرە کەبی رەش نووسیویەتی، خەتە کە یشی لە شکەستە ی فارسی دایە، لە دوای دوو پەڕە ی پیشە کییە کە، دەچیتە سەر داستانە کە و سەرەتای داستانە کە ییش بەم شیوێ نووسراوە:

بسم الله الرحمن الرحيم

خانان شکار کەرد، خانان شکار کەرد
یەك روز نەوفەلّ شاھ، عەزم شکار کەرد
قەویلهی ژە قەوم، عەرەب سەوار کەرد
شکار ماسان سفید تەتار کەرد
فەرما قۆشچیان، هەر کەس پەیی ویشان
کلاوان نە فەرق شاھینان کیشان

کۆتایی داستانە کەیش بەم شیۆه یه:

«شەفیح» شای نەوفەلّ بەو زمانەو
پای مەوتش پیچان وە دامانەو
دەستاخن نە تەور دام تەندەیی ویش
تۆ وە نەوفەلّ چیش؟ نەوفەلّ وە چیش؟!
تۆ دوعای خەیر کەر نەجای پیواران
هەر سەحەرگاھان، هەر خۆر ئیواران
واچە یا کەریم، دەھەندەیی داوەر
یا نووربەخش، نوور خەورشید خاوەر
تا عەرزتەلبەیت، جەبەلّ دیار بو
بەقای خان حاسلّ بە ئیقتیدار بو
بەقای بیّ زەوالّ، خان «خەسەر» بو
بەری ژە ئەفسار، چەرخ کەچ پەو بو
تیشقاقت مەزید، زیندەگانیمەن
ئەلتافش موحیت کامەرانیمنەن

مونشی ساکن بۆ، نه سرهفتهی خو شحان
 نه سایه‌ی عهدش ببۆ فارغ بان
 خاسدن هوندرش عاللم بفامۆ
 والی زی شه وکعت، نه ولا دمابۆ
 یه شفیع واتهن، بی نه جزا و نمک
 نه سه نهی «هزار و دووسد چهنی یهک»
 تیتلیجیام تیدهن ژه موسولمانان
 فاتیحهی تیخالاس، پهریم بوانان

ئەم دەستنوسه یه کیکی تری بوو لهو دهستنوسانه‌ی بهره‌ستمان و داستانه‌که لیته‌دا
 ته‌واو ده‌بیته، به‌لام نه‌وه‌نده هه‌یه له‌سه‌ر سالی «هزار و دووسد چهنی یهک» پیتم وابی
 خه‌تی مامۆستا عه‌بدولرهبیب یوسف بیته- نووسراوه (١١٠١)، دیاره (١١٠١) هه‌له‌یه.
 له‌چهند جیگایه‌که‌دا به‌خه‌تی تازه نووسراوه: «له‌یلا و مه‌جنونی میرزا شه‌فیع به‌زاری
 گۆزانی، عه‌بدولرهبیب یوسف، نوسخه‌ی ته‌واو له‌ سالی (١١٠١) هۆندویه‌تی، نوسخه‌ی
 عه‌بدولرهبیب یوسف.»

له‌ هه‌ندی جیگه‌دا کۆژانه‌وه و راستکردنه‌وه‌ی تیدا ده‌بیریت و له‌چهند په‌ره‌یه‌کیشدا
 نووسینه‌که به‌قه‌له‌می شین نووسراوه، ته‌واوی په‌ره‌کانی ئەم داستانه‌یش (٤٤) په‌ره‌یه،
 جیاوازی وشه‌یی و هه‌ندی به‌یتی زیاد و که‌می له‌گه‌ل نوسخه‌کانی تریدا هه‌یه، بۆیه بۆ
 به‌راوردکردن به‌ده‌رد ده‌خوات و هیوادارم له‌ تاینده‌دا که‌لکی لی وه‌رگیرین.

نوسخه‌ی پینجه‌می هه‌مان داستان له‌ کتیبخانه‌ی میلی ئییران له‌ شاری تاراندا

کاک عه‌بدوللای حه‌بیبی له‌ شاری نۆتسه ناگاداری کردمه‌وه له‌وه‌ی که‌ نوسخه‌یه‌کی
 تری هه‌مان داستان له‌ کتیبخانه‌ی میلی شاری تاراندا هه‌یه و نه‌و نوسخه‌ی شیمان به‌ده‌ست
 هینا، نه‌گه‌رچی ئەم نوسخه‌یش به‌بۆچوونی هه‌ردوولامان نوسخه‌یه‌کی باش سکانکراو

نییه، له هه مانکاتیشدا که وتن و تیکه لای زور له په ره کانداهیه، په ره کان تیکه لای بوون، واده چیت جزو به نه که ی پچرایت و دووباره جزو به ند کرایتته وه، ئەم دەستنوسه به ژماره شناسایی (۱۵۹۷۷۸۵) ناسینراوه، دەستنوسه که به دەستنوسیکی فارسی له ریزبه نندی نوسخه کانداهانراوه و فههرهست کراوه.

ئەندازە ی ئەم نوسخه زور روون نییه، به ناوی «بیاض جُنگ» وه ناسینراوه، نوسه ره وه ی تا راده یه که خەت خۆش بووه، هه ندی به ره می وه کو میرزا شه فیعی کولیایی، خهسته، خانای قوبادی، ئەحمەد به گی کۆماسی، موسته فا، مه لایه حیم، سه عدی، شه می ته بریزی، عه تار و ئەسه دوللای تیدایه، وای دیا ره نوسه ره وه ی به یازە که شاعیر بووه و ئەسه دوللای ناو بووه. له په ره ی (۱۸) دا نووسیویه تی: «تمام شد کلام اسدالله... در شهر ربیع الثانی ۱۳۰۰»، له په ره ی (۲۵) یشدا دیسانه وه نووسیویه تی: «سنه ۱۲۹۰ یا ۱۲۹۸». ژماره ی کۆتایی ئەم ساله باش ناخوینریتته وه. ئەم دەستنوسه دا سه ره تای داستانه که به م شیه یه:

بسم الله الرحمن الرحيم

خانسان شکار کرد، خانسان شکار کرد

یهه که رۆ شای نه وفه ل، عهزم شکار کرد

ئەم دەستنوسه له بهر ئەوه ی جزو به نه که ی تیکچووه، نازانریت سه ره تا و کۆتایی دەستنوسه که چۆنه، کۆتایی ئەم داستانه یش که وتۆته چی په ره یه که وه، کۆی ئەو په رانه ی ئەم دەستنوسه ماوه ته وه، (۱۰۰) په ره یه، بۆ ساغکردنه وه ی ئەم داستانه و دەستنوسه که، ده بی ماوه یه کی باش پیوه سه رقان بیست و ته وای شیعره کان بخوینریتته وه و ریکوپیک بکریته وه و ئەجا فههرهستی بۆ دابنریت. ئیمه لیته دا هه ره ئەوه نده له سه ره ئەم دەستنوسه دهنوسین و ئەوه ی تری جی ده هیلین بۆ لیکۆله رانی ئەو بواره.

نوسخه ی یه که می داستانی له یلی و مه جنوونی (مه لای) له کتیبخانه ی میلی بهرین

له ناو دەستنوسه کانی کتیبخانه ی میلی بهریندا که شکۆلێک هیه، کۆمه لیک هۆنراوه ی یوسف به گ و شیعریکی ئەحمەد به گی کۆماسیی تیدایه، له دوا ی شیعی

گلکۆی تازه له یله کە ی کۆماسییەوه، داستانی له یلی و مه جنونینک هاتوه، سی نوسخه ی تری ئەم داستانه مان له بهره ستدایه .

ئەم دەستنوسه ی که له لای مننه نزیکه ی (۵۶) په ره یه، سه ره تا به شیعریکی ئەحمده به گی کۆماسی (گلکۆی تازه ی له یل) ده ست پی ده کات، دواتر داستانی له یلی و مه جنونی (مه للاً) ده ست پی ده کات. ئەم دەستنوسه ی کتبخانه ی میلی به رلین ژماره ی لاپه ره کانی به ژماره ی ئینگلیزی بۆ دانراوه، له ژماره (۳۰) یه وه ده ست پی ده کات تا لاپه ره ی (۵۶) و لاپه ره ی کۆتایی ژماره ی بۆ دانه نراوه و ئەژماری لاپه ره یی کراوه نه ک په ره یی، به لام هه له یه و له راستیدا (۵۶) په ره یه و ده کاته (۲۸) لاپه ره .

وه کو وتمان به هۆنراوی «گلکۆی تازه ی له یل» ده ست پی ده کات، دوا ی (۳) په ره ده چیته سه ر داستانی له یلی و مه جنون، سه ره تای ئەم داستانه یش به م شیوه یه :

کۆچ شه و مه یل که رد، کۆچ شه و مه یل که رد

یه ک شه و عامر شا، کۆچ شه و مه یل که رد

ئەم داستانه (۱۶۸) به یته، به یته کانی نیو ئەم دەستنوسه له په ره یه که وه بۆ په ره یه کی تری جیاوازه، په ره هیه (۱۴) به یتی تێدایه و په ره یش هیه (۱۶) به دیت، به گشتی به یته کان له په ره یه که وه بۆ په ره یه کی دیکه زیاده و که م ده کات.

کۆتایی ئەم داستانه یش به م شیوه یه :

«مه للاً» خولاسه ی دنیا یه ک ده مه ن

که سی دل شهاده ن، که سی دل غه مه ن

یه ره نگ بازار، چه رخ نفاقه ن

که سی کۆچ که رده ن، که سی تفاقه ن

که سی بی ده ماخ، نه للاً نه للاً شه ن

که سانی حو جره ی سا کنی جاشه ن

(علی کل شی) دنیا فانیه
سه وداش بی سووده، پیشانیه
یعدنی هدر شه خسی به زر به دکاشتهن
کس جه به زر به د خدیر به رنه داشتن
ساحیب که مالان، خه یرگۆ خه یرنه ندیش
به دان هانه پشت، نیکان هانه پیش
هدر کهس خاس واچۆ، خاس مه یۆ وه لاش
هه زهت په سوول مه بق شه فاخواش

لیرده داستانه که ته واد ده بیته، وه کو ده بینین ناوی شاعیر «مه لالا»یه، مه لالاش نازناوی
شیعری مه لالا وه له و خانی گۆزانییه، لیرده بو مان روون ده بیته وه مه لالا وه له و خانی
داستانی له یلی و مه جنوونی داناوه، به لام به کورتی نویسیویه تی و پوخته ی کردووه ته وه.
ئه م ده ستنوسه ئه ندازه که ی (۲۱×۱۴) سم ده بیته و نوسه ره که ی زۆر خه تخۆش و به
سه لیه بووه، له کۆتایی ده ستنوسه که ی شیدا به م شیوه ناوی خۆی ده هیته:

«تمت الكتاب بعون ملك الوهاب البرهانه به خط حقير فقير سرايا تقصير كمتين
خلق الله ويسكرم در حالت كيف كه جميع غم و خصومت بهاي روزگار در
ملاحظه ... عفو دارم، بتاريخ ۷-۱۰ شهر شوال ... سنه ۱۳۱۷».
ئه م به رواه به رامبه ر به سالی زاینی ده کاته (۷-۲-۱۹۰۰).

نوسخه ی دووهی داستانی له یلی و مه جنوونی (مه لالا) له کتیبخانه ی مه جلس

ئه م به یازه یه یه کینکی تربیه له به یاز و نوسراوه کانی ئه دیب و زانیانی کورد، تا نیستا
به شیوه یه کی ئه وتۆ به رچاو نه که وتووه و سوودی لی نه بینراوه، ئه م نوسخه یه نوسخه یه کی
زۆر شیرزه و په رپووته، نوسه ره وه ی به شیوه یه ک نویسیویه تی هه ست ده کریت ناشاره زا یا ئه م
به یازه مسوده یی بووه...

ئەم بەيازە يەككى تىرىيە لەو بەيازەنەي كە كۆپىيەكى بە شىۋەي (پى دى ئىف) و سىكانىراۋى لە لاي ئىنەيە، نوسخەكە لە كىتەبخانەي مەجلىسى شوراي ئىسلامى ئىراندا پارىزراۋە، ژمارەي تۆمارىراۋى ئەم دەستىنوسە (۲۰۸۹۳۴) ە و لە قەفەسى (۱۷۷۶۹) دا پارىزراۋە، بەشىك لە بەرھەمەكانى نىۋو ئەم دەستىنوسە بىرتىيە لە: داستانى لەيلى و مەجنون، شىرىن و فەرھاد، ھەندىك شىعەرى سەرعى، نادر و ئەمىن كوردىشى تىدايە.... ئەم دەستىنوسە لە سالى (۱۳۰۹ يا ۱۳۹۰) نوسراۋەتەۋە، بە سالى نوسىنەۋە و مانگ و وردەكارىيەكان جۆرىك بىتاقەتى نوسەرى پىنۋە ديارە، ۋەكو يارى كردن و بىنومىدى و گۆينەدان بە ھەندى كارى ئەم دەستىنوسە، بەرچاۋ دەكەۋىت، چەند جارىك ۋەكو تەمىرىن كردن بۆ نوسىنەۋەي خەتخۆشى نوسىۋىەتى (رىيە ال اول، رىيە الاول) چەند جارىك سالى كەي بە شىۋەي جىاۋاز و تىكەلاۋ نوسىۋەتەۋە، ھەروەھا چەند جارىك ۋەشى (سەنە) ي نوسىۋەتەۋە... دەستىنوسە كە لە لايەن سەيىد حوسىن ناۋىكەۋە نوسراۋەتەۋە.

سەبارەت بە داستانى لەيلى و مەجنونىش ئەۋا نوسەرى ئەم دەستىنوسە سەرەتا ھاتۋە نوسىۋىەتى: «بسم الله الرحمن الرحيم، كتاب لىلى و مجنون».

دواتر چەند بەيتىكى لەم پەرەيەدا ھىناۋە، سەرەتاي ئەم داستانە بەم شىۋە دەست پى دەكات:

يەكشەۋ عامر شاھ كۆچ شەۋ مەيلى كەرد

مەيلى لەيلى داشت، دوستاخ لەيلى كەرد

لە دۋاي دوو پەرە نوسەر كۆتايى بەم داستانە ئەھىنىت، دۋاي پەرەيەك و لە پەرەيەكى تردا دىسانەرە ھەم نوسىۋىەتى: «بسم الله الرحمن الرحيم، كتاب لىلى و مجنون». دۋاي ئەمەش نوسىۋىەتى: «يەك شەۋى عامر شاھ عر».

بەم شىۋەيە يارىكردن بەم داستانە بەردەۋامە و دۋاي چەند پەرەيەك يارىكردن داستانەكە بەردەۋام دەيىت. ھەر پەرەيەك لە (۴، ۵، ۶-۹) بەيت دەروات، نوسەرەۋەي تا رادەيەك خەتخۆشە، پەرەكانى ئەم داستانە نىزىكەي (۴۴) پەرەيە و زۆر تىكەل و پىتەكەلە و پىۋىستى

به لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی وردده بۆ جیاکردنه‌وه‌ی به‌یته‌کان، پینده‌چیت دوو داستان تیکه‌لاو کراییت. له کۆتایی ئەم داستانه‌ییدا باریکی تر نووسەر (٣) پەرە له نوسخه‌یه‌کی تری داستانی له‌یلێ و مه‌جنوونی «به نام دانای جه‌هان په‌یدا که‌ر..» ده‌هینیت، لێره‌دا ئیتر ده‌ست‌نوسه‌که‌ ته‌واو ده‌ییت، به‌ پرۆای ئیمه‌ بۆ زیاتر وردبوونه‌وه‌ لهم ده‌ست‌نوسه‌ ده‌بی نوسخه‌یه‌کی باشی داستانه‌که‌ت له‌ به‌رده‌ستا ده‌ییت و ئەم نوسخه‌یش وه‌کو نوسخه‌یه‌کی هاوکاری به‌کار به‌یتریت، هه‌یچ کات بۆ نوسخه‌ی بن‌چینه‌یی به‌ ده‌رد ناخوات و که‌لکی نه‌وه‌ی نییه‌ سوودی لێ‌وه‌ر‌ب‌گیریت.

نوسخه‌ی یه‌که‌می داستانی له‌یلێ مه‌جنوونی سه‌وا‌دی له‌ کتیب‌خانه‌ی عه‌بدو‌ل‌ره‌قیب یووسف داستانی له‌یلێ و مه‌جنوونی سه‌وا‌دی، سه‌وا‌دی شاعیر یه‌کی‌تریسه‌ له‌و شاعیره‌ کوردانه‌ی که‌ به‌ زمانی کوردی، شیوه‌زاری کرمانجی داستانی له‌یلێ و مه‌جنوونی نووسیه‌، ئەم داستانه (٤) نوسخه‌ی س‌کان‌کراوی له‌ به‌رده‌ستی ئیمه‌دا هه‌یه، هه‌ر چوار نوسخه‌که‌یش ه‌ی کتیب‌خانه‌ی تایبه‌تی زۆر به‌ر‌ت‌ز عه‌بدو‌ل‌ره‌قیب یووسفی نووسه‌ری کورده، ئیمه‌ به‌پێی ئەو سالانه‌ی به‌ سه‌ر ده‌ست‌نوسه‌که‌وه‌یه، ریزه‌ندیمان کردوو و لێره‌دا ده‌یان‌ناسین.

ئەم نوسخه‌یه‌ بریتیه‌ له (٦١) پەرە، به‌لام ئەو په‌رانه‌ی داستانه‌که‌ی تیدا نووسراوه‌ته‌وه، (٥٩) پەرەیه، نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ست‌نوسه‌که‌ خه‌ت خۆشه‌ و به‌ مه‌ره‌که‌بی ره‌ش و به‌ خه‌تی نه‌سته‌علیق نووسراوه‌ته‌وه، له‌ پهره‌ی یه‌که‌مدا به‌ خه‌تیکی تازه‌ نووسراوه:

«نسخه فارقین (میا‌فارقین) کتبت سنه ١٣٥٥هـ، ژ = ١٩٢٦-١٩٢٧م، لیلی و مجنون».

له‌ پهره‌ی دووه‌میدا نووسراوه: "تاریخ تألیف الکتاب ص ١١". له‌ پهره‌ی (٣)دا نووسراوه:

«کتاب مجنون و لیلی، کتبه رمضان بن رشید الشکفتی فی قریه‌ حسینا سنه

١٣٥٥هـ عند استاذ ملا عبدالقادر فی مدرسه حسینا».

له‌ پهره‌ی (٤)دا و به‌ ژماره‌ دانراوی راستی سه‌ر ده‌ست‌نوسه‌که‌، پهره‌ی (٢)، نووسراوه:

«هذه الرسالة المسمان بليلي و مجنون نظمه السّوا‌دي».

دواتر دیته سەر داستانه شیعرییە که و سەرەتاکەیشی بەم شیۆهێه نووسراوه:

بسم الله الرحمن الرحيم، وبه نستعين
فیهههستی کیتابه، نائی مه عبود
قه ییوم و قه دیم و (حیی) و (موجود)
بئی شوپه و میسال و عیدله خالیق
سازهندهی مومکینات و فالیق

له هەر پەرەیه کدا (۹، ۱۲، ۱۳) بهیت هاتوه، نووسه ره وهی خه تخۆشه و به خه تینکی روون و جوان بهیته کانی نووسیوه، بهیته کانی بهرامبهه به یه کتری و نیشانه گوزاری سەر پیته کانی کراوه، واته فهتجه و زه مه و که سه به هه موو پیته کان دانراوه، له هه ندی پەرە یشدا مامۆستا عه بدوله قیب یوسف ناوی خوێ نووسیوه، له پەرە ی (۲۷) یشدا نووسیویه تی: «عه بدوله قیب یوسف، ۲۶-۸-۱۹۷۷ تهسته مبول».

ئهم دهستنووسه هه ندیك له پەرە کانی بهر ته ربوون و شی که وتوه و بهیته کانی هه ندیك تیکدراوه، له پەرە ی (۵۷) یشدا به خه تینکی تری نووسراوه: "۲۷ دیری که مه"، دوی به تینکی تری دیسانه وه نووسراوه: "دیریک که مه"، له پەرە ی (۵۸ و ۵۹) یشدا هه مدیس نووسراوه: "دوو دیر که مه، دیریک که مه".

کۆتایی ئهم داستانه یه بهم شیۆهیه:

یاره بی سه وادی جیگه ره خوون
نازاد بکی به خشی مه جنون
عه ددا وی بکی ژ وی توفه یلی
ساق بکوژی میسالی له یلی
مه عدوم و نه ز جه ریم و مه ککار
یا واجیب و یا ره حیم و غه ففار

مامه د غه ما خودا نیلاهی
چار و مه ده دامه رووسیاهی
مهوتا مه حقه و نه ز نه ویرم
له ورا گونسهی عه جهب د دیرم
پاکسی ل مه کی و من په ها کی
بو خاتری نالی موسته فا کی...

دوای هندی نووسینی وه کو (لا اله الا الله...) و به یی زیاد کراو و نووسینی که به

وردی نووسراوه، دوای نه مانه، نووسه ره وهی ده ستنوس نووسیویه تی:

«تمت، تمت تسوية الكتاب النظم بعون الملك العلی العظیم، علی يد الحقیر
المعترف بالطف الكثير رمضان بن رشید الشکفتی الجائر عند الا استاذ المکرّم طاهر
الملا عبدالقادر، في مدرسة حسینا شهر شوال يوم الاربعاء قد مضى منة ستة عشر
یوما، سنه: ۵-۹-۱۳۵۵هـ، ۱۳۵۳ر...».

هر لهم په په یه شدا ماموستا عه بدولپه قیب یوسف نووسیویه تی: "عه بدولپه قیب
یوسف، ۲۶-۸-۱۹۷۷، نهسته نبول".

لیره دا ده ست لهم ده ستنوسه هه لده گرین و نوسخه یه کی تری لهم داستانه ی له یلی و
مه جنون له کتیبخانه تایبه تییه که ی ماموستا عه بدولپه قیب ده ناسینین.

نوسخه ی دووهی هه مان داستان له کتیبخانه ی عه بدولپه قیب یوسفدا

نوسخه یه کی تری نه م داستانه که له لای ماموستا عه بدولپه قیب یوسفه، بریتییه له

(۵۴) په ره، په ره ی یه که م به خه تیکی تازه تییدا نووسراوه:

«لیلی و مجنون، محفوظ هیرانی نقشیه، د ۱۹۶۳ د، عه بدولپه قیب یوسف».

له په ره ی دوویشدا له ناو نه قش و نیگار یکدا نووسراوه:

«کتاب لیلی و مجنون رحمه الله علیهما».

دوای (بسم الله الرحمن الرحيم) دیتته سهر داستانه شیعریه که، سهرهتای داستانه کهیش

بهم شیویه:

پاویسی عهزیزی خوش ریوایهت
تهلقیسه وهها دکر حیکایهت
گو: ژ مولکی عههب خهچیهت نامهک
عالیو وه هم عهقل تهمامهک

نهم پهریه (۷) بهیتی تیدایه و تهوای بهیته کان بهرانبه به یهک نووسراون، ههر
پهریهک (۱۱) بهیتی تیدایه، نووسهروهی زور خهتخوش نییه، مهراهه بی قهلهمه کهی زور
بووه و هندی نووسینی باش دهزنه چووه، لهم دهستنوسه دا کوتایی داستانه که بهم شیویه
هاتوه:

مهجنونی جنازهیی زوگاری
دایننه مهحاقیا مهه راری
مهقروون و مهقارین و بهرابهر
هم سینه و هم کهنار و هم سهر
سهر پوشی کرن ب پهرده یا خاک
هاتن ب ویداعی دیده نمناک
یا ره بی سهوا دیسی جگهر خون
نازاد بکی، ببخه شی مهجنون
عهدها وی بکی وه کسی ترفه یلی
ساق وی بکی میسالی له یلی
مهعدومم نهزی جهریم و مهکار
واجیب گهرایی، رهحیم و غهففار

مامه د غه ما خودا ئیلاهی

چار و مه ده دا مه پووسیاھی

له لایه کی پوره کوه نووسراوه: "۱۹۶۳ میلادی"، له و پهریشه وه نووسراوه: "۱۳۸۲

هجری". نووسره وهی ئەم دهستنوسه ئەم چەند زانیارییهی بۆ توومار کردووین:

«سوده الحقر الفقير المحتاج الى لطف ربه التقدير محفوظ الغالى مهزاني انا له

الله الى جميع المرام ورزقه الله طواف بيته الحرام، مع الاستقامه في الليالي والابام

آمين بجاه سيد المرسلين عليه صلوة الله في الاول والآخر مع الآن والحين».

دوايين پهره ی ئەم دهستنوسه، ئەم چەند وشه یه ی تیدا نووسراوه:

«ثلاثة تجلو عن القلب الحزن الماء والخضراء والوجه الحسن، كتبه عبدالعزیز

الجزري، لیلی و مجنون».

ئەم دهستنوسه یه یه لیره دا کوتایی دیت، ئیمه یه یه هه ر نه وه نده ی له سه ر ده نووسین و

ده چینه سه ر نوسخه یه کی تری هه مان داستان له کتیبخانه که ی ماموستا عه بدولره قیب

یوسفدا.

نوسخه ی سییه می هه مان داستان له کتیبخانه ی عه بدولره قیب یوسفدا

نوسخه ی سییه می ئەم دهستنوسه بریتیه له (۷۱) پهره، ئەم دهستنوسه به خه تیکی

تازه و له دهفته ریکی خه تاردا نووسراوه، پهره ی یه که می لئی نووسراوه:

"چاقری - چاقریک - ایلوک -

کتحوک - صواصور - .....

کله صور - کوسل - ....

شوماز -

گزنک -

رونایس -

شرنگ -

سیابو-

گیا گیچاھ-

رزکا فندقا-

له بهرامبهر شرننگ و سیابو دا نووسراوه: (۱۳۸۳-۱۲۱۲ = ۱۷۱) .

له په‌په‌ی دووه‌میشدا نووسراوه:

«کتاب لیلاؤ مجنون للشاعر سوادى، ده‌ستخه‌تې مه‌لا سراج الدینى خه‌لیلی

۱۹۶۳م.»

دواتر به خه‌تیکى کال و جیاواز نووسراوه:

«تاریخ تألیف هو مغز سینه ۱۱۷۲، او (مغز سنه) ۱۱۵۷ او ۱۱۶۲، (م

۴۰، غ ۱۰۰۰، ز ۷، س ۶۰، ن ۵۰، ه ۵، ی ۱۰)».

له په‌په‌ی (۳) یشدا نووسراوه:

«به دست و قلم محمد سراج الدین الکردي الخلیلی، (تیمزا و مؤر)».

له په‌په‌ی دووی ژماره لیدراوی نووسه‌ریشدا له‌نیوان نه‌خش و نیگار-یکدا نووسراوه:

«اڅه کتیبیا لیلاؤ مجنون به زمانى کرمانجی».

دوای (بسم الله الرحمن الرحيم) یش ده‌چیته سهر داستانه که و سه‌ره‌تای داستانه که یش

به‌م شیوه هاتوه:

فه‌ره‌ستى کتابى نائى مه‌عبود

قه‌بیوم و قه‌دیم و حه‌یی و مه‌وجود

بى شوبه و میسال و عیدله خالیق

سازنده‌یی مومکینات و فالیق

له‌م په‌په‌ی‌ده‌دا (۹) به‌یت هاتوه، به‌یته‌کانیش هه‌مووی به‌رامبهر به‌یه‌کتری نووسراون،

هه‌ر په‌په‌یه‌کیش (۱۵) به‌یتی تیدا نووسراوه، هه‌ندى په‌په‌یش به‌هوى هاتنى سه‌ریاسه‌کانه‌وه

که متری تیدایه، له په‌ره‌ی (۱۰) دا له که‌ناری په‌ره‌که‌دا نووسراوه: "۱۷ نازار ۱۰۴۷".
په‌ره‌ی (۲۱ و ۲۲) له‌م ده‌ست‌نوسه‌دا خالییه، له په‌ره‌ی (۵۶) دا ته‌ن‌ها یه‌ک به‌یت هاتوه:

پاکى لمه کى وه من په‌ها کى
بو خاترى نالى موسته‌فا کى

دواتر له‌ناو نه‌قش و نیگارا نووسراوه:

«تمت المختصرة المنظومة بالکردى من قصة مجنون و ليلي على يد الحقيير العباد
سوادى قد حررها لاجل لؤلؤ عمان الوزارة عبدالله پاشا استنساخ كريبه محمد سراج
الدين له‌بهر نوسخه‌یه‌كى خه‌تۆ هاتبوو نقيساندن د سالا ۱۳۲۹ رۆمى».

له‌مبهر و ته‌وبه‌رى ته‌م نووسینه‌دا ته‌م به‌يته نووسراوه:

گا دمى چهرم ژى دمىنى
مىر دمى نى ژى دمىنى

له‌ خوار ته‌م نووسراوانه‌وه‌یشه‌وه ته‌م چهند زانیارییه ته‌مار کراوه:

«ته‌مام بوو به‌ عهدى مه‌نزوما [مه‌جنون و له‌یلی] د سالا هیجریده
۱۳۸۳ میلادی ۱۹۶۳ سالا رومی ۱۳۷۹ مهاجراته‌ الشانى سوپه‌ی لگندی [دککيه]
به‌لکى دکینى».

پجا دکم ته‌ز ژ ته‌ یا خونده‌شان
دوعا بکه‌ ژ په‌بى پر دلۆشان
عه‌فوو بکه‌ زه‌نب و گوناهى سراج
وه‌رنه‌ تونینه‌ نه‌ ده‌وا، نه‌ عیلاج
له‌وره‌ خودا عه‌فوو دکى گوناهان
چقا بکه‌ن به‌نده‌ د سال و ماهان

مطبعة لغرائب و العجائب: لصاحبها (محمد سراج الكردي)».

په‌ره‌ی (۵۷ و ۵۸) بریتیه‌ له‌ پی‌رستى کتبه‌که، له‌ کو‌تایى په‌ره‌ی (۵۸) دا نووسراوه:

ناه ناه سهد ناه ناه ناه ژ دهستی فرقه تا حهیبیا

ناخ ناخ ناخ سهد ناخ ناخ ناخ ژ دهستی عهوانیا ره قیبا

محمد سراج الدین: نیمزا

ههر لهم په په دا ماموستا عه بدولر په قیبا ناری خوی نویسوه، له په په ی (۵۹) دا ته نهها
موری موحه محمد سیراچه د دین هاتوه، له په په ی (۶۰) یشدا له ناو نه قش و نیگارا نووسراوه:
«طبًا کردی تألیفا ملا محمودی».

دواتر دیته سهر باسکردنه وه و پیشه کیسه کی (۱۰) په په یی ده نویسیت، له کوتایی
په په ی کوتاییدا نووسراوه: «به دهستی موحه محمد سیراج: ۱۳۷۹ ر، ۱۳۸۳ ه، ۱۹۶۳ م، نهو
نوسخا مه له بهر نیستینساخ کری د سالا (۱۲۱۲ ه) دا هاتبوو نغیساندن».
نهم دهستنوسه که موحه محمد سیراچه د دین نویسیویه تی، نوسخه یه کی ززر پاک و
خه تخوش و جوانه، به نویسینتیکی باش داده نریت بو لیکولینه وه و کارکردن.
لیره دا نهم نوسخه ییش کوتایی دیت و ده چینه سهر نوسخه ی کوتایی نهم داستانه له
کتیبخانه تاییه تییه که ی ماموستا عه بدولر په قیبا.

نوسخه ی چواره می هه مان داستان له کتیبخانه ی عه بدولر په قیبا یوسف

دهستنوسی چواره می نهم داستانه ییش وه کو داستانه کانی تری لیره دا ده ناسینین، نهم
دهستنوسه ییش له کتیبخانه ی ماموستا عه بدولر په قیبا یه و نیمه کوییه کی سکانکراویمان
له بنکه ی ژین وهر گرتوه، نهم دهستنوسه له بنه په تدا (۶۶) په په یه و ژماره ییش بو په په کان
دانراوه، دوا ی نهم په په یه کی تری بو دهستنوسه که زیاد کراوه، زیاد کردنه که ییش له لایه ن
ماموستا عه بدولر په قیبا وه کراوه، تییا ندا دهستنوسه که ی ناساندوه، ناساندنه که ییش به م
شیه یه:

«دانه یا تطوان ۱۳۸۷ ه، لیلی و مجنون، ژ هوناندنا شاعیری کورد سه وادی،

تاریخ تألیف الكتاب - ص ۱۲، عبدالرقیب یوسف».

له لای راستی یه کهم په‌پروه له سه‌ره‌وه نووسراوه: «لیلی و مجنون»، له ناوه‌راستیشه‌وه به شیوه‌ی گومه‌ز نووسراوه: «وبه نستعین»، له ناوه‌راستی «وبه نستعین» دا نووسراوه «بسم الله الرحمن الرحیم»، دواتر ده‌چپته سهر داستانه‌که:

فه‌ره‌ستی کیتابه‌ نائی مه‌عبود
قه‌ییوم و قه‌دیم و حه‌یی و مه‌وجود
بئی شوبه و میسال و عیدل و خالیق
سازنده‌یی مومکینات و فالیق

ماموستا عبدالله‌رقیب له سه‌ره‌تاوه نووسیویه‌تی: "لیلا و مجنون یا شاعیر سه‌وادی".
نهم ده‌ستنوسه به خه‌تیکی خوش و به خه‌تی نه‌سته‌علیق نووسراوه‌ته‌وه، نیشانه‌گوزاری،
سه‌ر پپته‌کان کراوه، ههر په‌په‌یه‌ک (۱۰، ۱۱) به‌یتی تیدایه، قه‌باره‌ی ده‌ستنوسه‌که‌یتش
خوی له (۱۴×۲۱) سم ده‌بینیته‌وه. له په‌ره‌ی (۶۳) دا نووسه‌ریکی تری نووسیویه‌تی: "۲۷
دیر که‌مه"، دوا‌ی به‌یتیکی تری، نووسیویه‌تی: "دیره‌ک که‌مه"، له په‌ره‌ی (۶۴) دا
دیسانه‌وه نووسراوه: "دوو دیر که‌مه، سه‌وادی، دیره‌ک که‌مه". له په‌ره‌ی (۶۵) یشدا کۆتایی
داستانه‌که و ناوی نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستنوسه‌که هاتوه:

مامه د غه‌ما خودا ئیلاهی
چار و مه‌ده‌دا مه‌پووسیاهی
مه‌وتامه‌ حه‌قه و نه‌ز نه‌ویرم
توو را گونه‌هین عه‌جه‌ب د دیرم
پاکسی لمه‌کی و مسن په‌ها کی
بو‌خاتری نالی موس‌ته‌فا کی

دوا‌ی نهم چند به‌یته، نووسه‌ر نووسیویه‌تی:

«تمت، هذه النسخة من كتاب ليلي و مجنون على يد ا فقر عبادالله تعالى محمد
کال الکردي بن الشیخ نوري علیها رحمة الباری في سنة ۱۳۸۷ من هجرة مفخر

الموجودات عليه وعلى آله من الصلوة اتمها ومن التسلمات الكملها بعد الظهر
من شهر كانوده الثاني آه ژ دهست قه لثم (سپس!)».

له دواى نهم وتهيه ، نوسهر ده نوسيت:

«خودا تو را دهه عالی مه راتب

که خواندنا ته حرير روحى کاتب

کتبها لاجل برای خوه عزيز فقی عبدالله (آزر)

قلم سست و مرکب همچو خاکست

ازین معنی خط کاتب خرابست

نوشتم نمدانم ز عالم خبر

که عمرم چه ماند چه آید بشر»

دواتر به خه تیکی تازه له لاپه ره (۶۶) دا نوسراوه: «کانت النسخه عند عبدالله (آزر)

في تطوان».

لیره دا نهم دهستنوسه ییش ته واو ده بیئت، زانیاریه کانی نیو نهم دهستنوسه که سه ره تا و
کوتایی ته واوه، ریگه بو لیکۆلهر خوش ده کات که به شیویه کی نه کادیمانه و بی گری و
گریکۆلکه به ناو دهستنوسه که دا داشۆریت و ته واوی به یته کان له گه ل نوسخه کانی تریدا
به راوردی بکات، وا ده چیت نهم داستانه چاپ بو بیئت، به لام تا نیستا من نوسخه ی چاپی
نهم داستانه پیشچاو نه که وتوه. نه گهر چاپ بو بیئت و به شیویه کی نه کادیمی ته واوی نه
نوسخانه به راورد کراییت، نه وا جیگه ی دلخوشییه، نه گهریش چاپ نه بووه، هیوادارم
که سینک که لهو شیوه زاره دا شاره زایه، به راوردی بکات و به شیویه زانستی چاپی بکات.

نه وهی تا نیستا خستوومانه ته روو، ته نها نهو نوسخانه بوون که له به ردهستی نیمه دا
وجودیان هه یه و نیمه به پی پیویست ناماژه مان پی کردوون و ناساندوومانن، لیتره به دواوه
ده چینه سهر نهو سه رچاوانه ی که چاپ کراون، هه ندیکیان له به ردهستی نیمه دا هه ن و

هەندێکی تریشیان لە سەرچاوەکانی میژووی ئەدەبی کوردییەوه وەرمان گرتوو و نوسخەیان لە بەر دەستی نێمەدا نییه.

عەلی کەمال باپەر ناغای شاعیر ناسراوه بە «کەمالی»، لە سالانی (١٩٥٠)ی زاینیدا چەند داستانه شیعرێکی لە زمان فارسی و شیوەزارەکانی تریبەوه بۆ سەر زمانی کوردی وەرگێراوه و چاپی کردووه. یەکێک لەو داستانانە، داستانی «لەیلی و مەجنون»، ئەم داستانه شیعرییە لە زمانی فارسییەوه بە شیعر وەرگێردراوه و لە چاپخانەی مەعارف لە شاری بەغداد چاپ کراوه، شیوەزارەکەیشی بەشیوەی کرمانجی ناوەراست (سۆزانی)یە.^١ شیخ حوسینی کۆری سەبید مەحمودی نەقیب، کە ناسراوه بە شیخ حسینی قازی، لە سالانی (١٨١٠-١٨٥٧)ی زاینیدا ژیاوه، داستانی «لەیلی و مەجنون»ی بە زمانی عەرەبییە نووسیه و لە لایەن دکتۆر «رەئوف عوسمان»وه چاپ کراوه.^٢ ئەم داستانه جۆریک نزیکیاتەتی لە گەڵ ئەوهی نزامیدا هەیه....

لە سالی (٢٠١٠)یشدا کتیبێکی تری بە ناوی داستانی «لەیلی و مجنون» چاپ دەبیت، ئەم کتیبەیش وەرگێرانی داستانهکە نزامییە و لە لایەن مەلا عەبدولکەریم سائب (زاری)یەوه وەرگێردراوه، لە گەردووکۆ و ئامادەکردنی «موحەممەد سادق سائب» و مامۆستا موحەممەد سەعید نەجاری (تاسۆ) پیشەکی بۆ نووسیه، وەرگێرانی ئەم داستانهیش بە شیوەزاری ناوەراستە.^٣ دکتۆر مەرف خەزەندەر، لە میژوو کەیدا ئاماژە بە چەند داستانیکی لەیلی و مەجنون دەکات، لەوانە:

---

^١ - لەیلا و مەجنون: بە قەڵەمی عەلی کەمال باپەر ناغا، لە فارسییەوه کراوه بە کوردی، چاپخانەی مەعارف - بەغدا، نیسانی ١٩٥٠.

^٢ - حکایە لیلی و مجنون "للعلامة الكردي الشيخ حسين القاضي": دراسة و تحقیق و مقارنة، د. رؤوف عثمان، مطبعة پیره میژد، ٢٠١٤، ص (٧٥).

^٣ - لیلی و مجنون "نظامی گنجوی": مەلا عەبدولکەریم سائب (زاری)، گەردووکۆ و ئامادەکردنی: محەممەد صادق سائب، چاپ و بلاوگەیی محەممەدی سەقز، چاپی یەکەم، ١٣٨٩ (٢٠١٠)، لاپەرە (٧).

«۱- له شاعیرانی سدهی ههژدهم مهلا محمه‌دی قولیی که‌ندۆ‌له‌یی، له‌ سالی ۱۷۳۲ له‌ نووسینه‌وی بۆته‌وه، ده‌ست‌نووسی ئەم‌ له‌یلا و مه‌جنوونه‌ له‌ سالی ۱۸۷۰ روونووس کراوه، رۆژ‌هه‌لات‌ناسی ئە‌لمان ئۆسکار‌مان له‌ شاری کرماشان ک‌ریویه‌تی. هه‌روه‌ها دانه‌یئکی تری ئەو ده‌ست‌نوسه‌ له‌ ناوه‌یه‌ به‌ خه‌تی مه‌لا سادق له‌ ۷ شوباتی ۱۸۷۹ روونووس کراوه، ئۆسکار‌مان له‌ سابلاغ (مه‌هابادی ئیستا) ک‌ریویه‌تی. ئەم‌ به‌ره‌مه‌ ئە‌ده‌یییه‌ تا ئیستا بلا‌ونه‌ کراوه‌ته‌وه، هه‌رچه‌نده‌ ئەم‌ دیارده‌یه‌ رووی راستی ئە‌ده‌یی نه‌ته‌وه‌ ناگۆ‌ری، به‌لام له‌بەر ئە‌وه‌ی نه‌که‌وتۆ‌ته‌ ده‌ست رۆشن‌بیر و خوێنده‌واران ته‌نیا ناسینی به‌ چه‌ند وشه‌یئک تینوویه‌تی خوێنه‌ری ئە‌ده‌بی کوردی ده‌شکێتی.

۲- شاعیرێکی دیکه‌ی سده‌ی هه‌ژده‌م حاریس بتلیسی، له‌ سالی ۱۷۵۸ له‌ دانانی رۆمانی شیعی "له‌یلی و مه‌جنوون" بۆته‌وه. چیۆ‌که‌ که‌ بریتیه‌ له‌ ۷۴۰ دیره‌ شیعر و له‌ ۲۴ فه‌سل پینکه‌اتوه، به‌ شیوه‌ی مه‌سنه‌وی و له‌سه‌ر کێشی هه‌زه‌ج دانراوه. ده‌ست‌نووسی ئەم‌ چیۆ‌که‌ له‌ دوا‌ سالی سده‌ی نۆ‌زده‌م له‌ خه‌تی فه‌یروز نه‌فه‌ندی روونووس کراوه.

له‌ سالی ۱۹۶۵ مارگریت روودینکو رۆمانی شیعی "له‌یلی و مه‌جنوون" ی حارس بتلیسی له‌گه‌ل وه‌رگێرانی رووسی له‌ مۆسکو بلا‌وکرده‌وه. وه‌ک له‌ ناوه‌رۆکی داستان‌ه‌که‌ ده‌رده‌که‌وی حارس بتلیسی له‌سه‌ر خواستی که‌چه‌ کوردیک حیکایه‌تی له‌یلی و مه‌جنوونی به‌ شیعر هۆ‌نیوه‌ته‌وه...».

ئە‌وه‌ی تا ئیستا زانرا‌ییت چه‌ند که‌سێک له‌ناو کورده‌دا داستان‌ی له‌یلی و مه‌جنوونیان نووسی‌یته‌وه، ئە‌مانه‌ن: خانای قوبادی، میرزا شه‌فیعی کولیا‌یی، مه‌للا (مه‌للا وه‌له‌وخان)، مه‌لا موحه‌مه‌دی قولیی که‌ندۆ‌له‌یی و داستانیکی خاوه‌ن نه‌زانراو. ئەم‌ داستان‌ه‌ به‌ شیوه‌زاری گۆ‌رانیی نووسراون.

۱- میژووی ئە‌ده‌بی کوردی: دکتۆ‌ر م‌ارف خه‌زنه‌دار، به‌رگی دووهم، چاپی یه‌که‌م- له‌ بلا‌وکراوه‌کانی ئاراس، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌ده، هه‌ولێر- ۲۰۰۲، لاپه‌ره (۴۲۶).

شیخ حوسینی قازی، به زمانی عهده‌بی داستان‌ه‌کی داناوه، هه‌روه‌ها حاریس بتلیسی و سه‌وادی داستانی له‌یلی و مه‌جنوونی به شتوه‌زاری کرمانجی ژوروو (کرمانجی) نویسیوه، هه‌ر یه‌ک له‌ عه‌لی که‌مال باپیر ناغا و زاریش داستان‌ه‌کیان به شتوه‌زاری کرمانجی ناوه‌راست وه‌ریانگیپراوه، پی‌ ده‌جیت که‌سانی تریش هه‌بن ئەم داستان‌ه‌یان داناویت و به‌رچاوی ئیمه‌ نه‌ که‌وتییت.

هه‌ندیک له‌م داستان‌ه‌ ده‌قاده‌ق له‌ زمانی فارسییه‌وه وه‌رگیپ‌دراون، هه‌ندیکیش دانراوی خۆیانه و هه‌شیانه وه‌رگیپ‌رانه به ده‌ستکارییه‌وه، به پی‌ سه‌رده‌مه‌کانیش کۆنترینیان به‌پی‌ نویسینه‌که‌ی دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار، ئەوه‌ی «مه‌لا موحه‌مه‌دی قوویی که‌ندووله‌یی» یه و له‌ سالی (۱۷۳۲) داستان‌ه‌که‌ی نویسیوه‌ته‌وه و له‌ سالی (۱۸۷۰) دووباره‌نوسی کراوه‌ته‌وه، به‌م پی‌یه ئەوه‌ی خانای قوبادی که له‌ سالی (۱۱۵۴) ی کۆچیدا نووسراوه و به‌رامبه‌ره به (۱۷۴۱ یا ۱۷۴۲) ی زاینییه، ده‌بیته دووم داستانی له‌یلی و مه‌جنون که سالی نووسینه‌وه و نووسه‌ره‌کیان دیار بی‌ت و دانراویت، به ماوه‌یه‌کی که‌م له‌ دوا‌ی یه‌ک ئەم دوو داستان‌ه‌ نووسراون، هه‌روه‌ها له‌ ناوچه‌یه‌کی نزیک به یه‌کیشدا نووسراوه‌ته‌وه.

ئهو نوسخانه‌ی که لی‌رده‌دا خرا‌نه‌ روو، زۆربه‌یان نوسخه‌ی سکانکراویان له‌ به‌رده‌ستی ئیمه‌دا هه‌یه، چاپکراوه‌کانیش به‌هه‌مان شتوه، به‌باشمان زانی ئەمانه بناسینین و له‌ دوا‌پۆژدا بیته سه‌رچاوه‌یه‌کی گزنگی لیکۆلینه‌وه بۆ نووسه‌ران و ئەدیابانی کورد و شوینی خۆی له‌ توژیینه‌وه‌کاندا بگری‌ت.

نازناوی خانایا به ره مه

خانای قوبادی یه کیکه لهو شاعیرانهی که پیویسته به وردییه وه مامه له له گه له دهق و به ره مه و کاره کانیدا بکریت، وه کو چون له باسی ژیاننامه یدا به وردییه وه توژیینه وه مان لیوه کردوه، لییره شیدا به وردییه وه له م به ره مه هی دهروانین.

خانایا به ره مه کانیدا موری تاییه تی خوی هه یه و به ره مه کانی به شیوه یه ک موری دهکات که نه توانریت به ئاسانی تیکه له به به ره مه و نووسراوی شاعیرانی تری بکریت. جوری موره کانیشی به شیوه یه که تاییه تمندی خوی پیویه، بو نمونه له سه ره تای هونراوه کانیدا یان له کوتایی هونراوه کانیدا به چند شیوه و شیوازیکی ناوی خوی ده هیئت، به تاییه تی له ناو داستانه کانیدا له م موره به تاییه تمندی زور و به جوانی و وردی ده ره که ویت و دیاره.

له ناو له داستانه دا ده مانه وی له م موره شیعیانهی خانایا ده ستینشان بکه یین که شاعیر له چند جیگادا بومانی ده خاته روو، نیمه ش هه له سه ره تای داستانه که وه تا کوتایی به به ره مه که ده چینه خواره وه، هه موو له ناو و ره مز و مورانهی خانایا ده خینه روو. خانایا هه له سه ره تای موناجاتنامه که یدا چند موریکی جیاواز له به ره مه که هی ده دات، هه یه کیکی لهو مورانه له جیگهی خویاندا ده خینه روو، لییره دا تنه باس له ناوی خانایا خوی ده که یین.

عیبرت بو پهری له بنای رۆزگار

واتهی «قوبادی» ش مانۆ یادگار

خانایا کوتایی موناجاتنامه که یدا به م شیوه موریکی له موناجاته که هی ده دات و ناوی شاعیری خوی ده هیئت، تنه له جیگه یه دا خانایا نازناوی «قوبادی» هی وه کو نازناوی شیعی خوی به کار بردوه، له دواي موناجاته که وه خانایا بو ده سپیکی داستانه که به م شیوه یه ده ست پی ده کات:

«خانایا» هه م جه سه ر، «خانایا» هه م جه سه ر

نیگه هدارت بو خودا وه ند جه سه ر

خانا، لیره‌دا نازناوی «خانا» بۆ ده‌سپیککی داستانه‌که‌ی داده‌نیت و ئەو ریبازه شیعریه‌ی هۆنراوه‌ی گۆرانیی به‌کار ده‌هینیت که شاعیرانی ئەوکات به‌کاریان بردووه. شتیکیش که له لام بۆته خوتوووه ئەوه‌یه زۆربه‌ی شاعیران به‌شێوه‌یه‌کی خه‌ماوی و هه‌میشه‌ گوناهبار و هه‌م و خه‌م و دهرد له دل بوونه و له‌و کاته‌دا ده‌ستیان بۆ نووسینه‌وه‌ی شیعیر و به‌ره‌مه‌کانیان بردووه، زۆربه‌ی ئەو ده‌ستنوسه‌ کۆنانه‌یش که تائینستا دیومه و له لامان، نووسهران و کاتبانیان گه‌دا و که‌م ده‌ست، تاوانبار، گوناهبار، په‌شێوحال، خه‌مبار و دهرده‌دار بوونه و ئەو کاته‌دا ده‌ستیان داوه‌ته نووسین، خانایش له‌م به‌ره‌مه‌دا ئەوه‌مان پی ده‌لێت که له‌م کاته‌دا خه‌م و هه‌م میوانی بووه... یان ئەوه‌تا خه‌م و هه‌می ئەوه‌ی له‌میشکدا بووه که ئەو به‌ره‌مه‌مانه‌ی ویستویه‌تی بیانوو سی‌ت یان وه‌ریان بگێرێته‌ سه‌ر زمانێ کوردی، دل و میشک و بیری خۆی لیان خالی بکاته‌وه و ئەو هه‌م و خه‌م و دهرده‌ی له‌میشکیدا بووه بیخاته سه‌ر کاغه‌ز و ئارام بگریت.

له‌ به‌یتیکێ تریدا «خانای قوبادی» وه‌کو شیعره‌کانی پێشوری نازناوی ته‌واوی خۆی ده‌کاته نێو به‌یتیکه‌وه و ئەوه‌مان پی نیشان ده‌دات که ئەم نازناوه شیعریه‌ی هه‌یه.

جا گۆش بدەر وه شیعەر «خانای قوبادی»

جە‌ی جە‌نگ شۆرش، رای مه‌رد نازادی

له‌ ته‌واوی ئەو به‌یتانه‌ی پێشوو‌دا خه‌ستمانه‌ روو، خانا زۆر زوو ئەو نازناوه شیعریانه‌ی پێشکه‌ش کردووه، که‌چی له‌ دوا‌ی ئەو به‌شه‌ی خراوه‌ته‌ نێو داستانه‌که‌ی خانای قوبادیه‌وه، ته‌نها له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌و شێوه‌یه‌ ده‌ست پی ده‌کات وه‌کو ریبازه‌ کۆنه‌که‌ی شیعری گۆرانیی، دواتریش سه‌ره‌بسه‌ که‌ رامان ده‌کیشیت بۆ دوو بۆچوون:

۱- ئەگه‌ر وا دابنێن که داستانه‌که‌ی «نه‌وه‌ل و مه‌جنوون» به‌شیک بیت له‌ داستانه‌که‌ی خانا، ئەوا خانا ده‌لێت: خانا شکار (پاوی) کرد.

۲- ئەگه‌ر به‌شیک نه‌بیت له‌و داستانه، ئەوا میرزا شه‌فیع وه‌کو بیانویه‌ک بۆ ده‌سپیککی داستانه‌که‌ی، ناوی خانا ده‌هینیت و ده‌یکات به‌ سه‌ره‌بسه‌ی نووسینه‌وه‌ی داستانه‌که‌ و ده‌لێت

چۆن خانا شكارى كرد بۆ نووسينهوى داستانى لىلى و مەجنون، منىش ئەم (شكار) ئەم ئەنجام داوہ...

بە گشتى دەلىت: خانا چۆن بۆ نووسنهوى ئەم داستانە دەستى بە راو و شكارى خۆى كردوہ، منىش ئەم راو و شكارەم ئەنجام داوہ و ئەم داستانەم نووسيوہتەوہ، نىرەدا وەكو بەر بەرە كانيەك بابەتە كە دەردە كەوئەت. ھەر وھا چۆن خانا بۆ ئەو مىثروى نووسينهوى ئەم داستانە، ئەلىت ئەگەر مىرزا شەفىع لە مىثروى نووسينهوى ئەم داستانە پىرسىت، ئەوا سالى نووسينهوى ئەم داستانە (۱۱۵۴) ى كۆچىيە. ئەوا گەتوگۆكارنىك بە كارھىنراوہ، خانا، مىرزا شەفىع بە كار دەھىنىت و مىرزا شەفىعى كولىايىش خانا بۆ دەستىك بە كار دەھىنىت.

سەرەتاي ئەو داستانەى كە بە ناوى خاناوہ دەست پى دەكات، يان لە سەرەتاي «نوفل» و مەجنون» كەدا كە بە شىوہە كى خىتابى دەلىت، بەم شىوہە:

خانا شكار كەرد، خانا شكار كەرد

يەك رۆ نەوفەل شاھ، عەزم شكار كەرد

لە كۆتايى ئەم بەشەى نەوفەل و مەجنوندا كە نزيك بە (۴۰۰-۵۰۰) بەىت دەپرات ھىچ ئاماژە و مۆرىكى خانا نايىنرەت، كەچى پەپرەوى شىعرى خانا و تايبە تەندىيە كانى خانا ئەوہمان پى نالىت لە دواى (۴۰۰) بەىتىك لەم داستانەدا ھىچ مۆرىكى شىعرى خۆى لەو بەشانە نەدات، ئەگەرىش ھەبىت ئەوا زۆر كەمە، ھەر وھا تەنھا دوو بەىت كە لە نوسخەى بنچىنەيدا ھەيە و لە نوسخە كانى ترى كە بە ناوى مىرزا شەفىعەوہيە، نەھاتوہ. نايى ئەوہيش لە ياد بکەين كە ئەو نوسخانەى نوفل و مەجنون ھەمويان بە شىوہەك تەواو دەبن كە پچرانى تىدا نىيە، وەكو ئەوہى لەم بەشەى خانادا دەبىنرەت، وايشى بۆ ئەچم كە ئەو دوو بەىتە ئەگەر زىاد كراوہى كاتب نەبىت، يان ھى خانا بىت، ئەوا خانا ئەو بەشە شىعريەى كە فەوتاوہ، يان ئەو چەند بەىتەى لەوئىدا ماوہتەوہ و ئەو ناواخنەيشى بۆ كراوہ، ئەو دوو بەىتە خراوہتە ئەو جىگايە...

خالیکی تری که جینگهی قسه یه ئه وه یه خانا خۆی ده لیت:

هزار و ششسه و چل و چوار به یتهن
په ی دۆستان نه بو، «خانه» په ی کیتهن!

که چی خودی نوسخه ی بنچینه یی (۱۶۳۴) به یته و (۱۰) به یته له داستانه که ونه، کاک غه فقاریش که کتیبه که ی ئاماده کردوه و چاپی کردوه، له بهر رۆشنایی ئه و دوو نوسخه یی به رده ستیان به یته کانی داستانه که ی گه یاندوه ته (۱۶۸۳) به یته، واته (۴۹) به یته بو زیاد کردوه، ئه مه یش خالیکی تری گومانای و ناته واوی و ئالۆزیسه ی ئه و نوسخه بنچینه ییه نیشان ده دات...

ته واوی نوسخه کان ناوی میرزا شه فیعی تیدا هاتوه، ته نها له نوسخه بنچینه ییه که دا ناوی میرزا شه فیع لابراره و ناوی خانایان له جینگهی داناوه. تا نزیک به ئه م دوو به یته له و نوسخانه ی ناوی شه فیعی تیدا یه، به هه ندیک ئالۆگۆر و جیاوازی نوسخه ییه وه به یته کان ده بیتریت، لیره دا مه به ستم له و به شه یه که ئیمه گومانمان له سه ری هه یه، ئه و چه ند به یته ی کۆتایش ده کریت به م شیوه یه بیته:

۱- ئه و نوسخه یه ی که ئه م نوسخه ی بنچینه یه ی له بهر نووسراوه ته وه، به شه که ی ناوه راستی که تایبه ته به بابه تی نوفل و مه جنوون فه وتاییت و ئه م نوسخه یه یان به ه ی ئه و زانیبیته و تیکه لیان کردیته و ئه و چه ند به یته یش که ناوی خانای تیدا یه، ئه و چه ند به یته یش له به شه که مابوو بیته وه و ته واو کرابیته، هه ر ئه و دوو نوسخه یه کرابیته سه رچاره بو ئه م نوسخه بنچینه یه ی که ئیمه لیره دا کارمان له سه ر کردوه، دوا ی ئه ژمار کردنیش بو مان روون بوویه وه که (۱۰) به یته که مه، نایشزانین هۆکاری ونبونه که ی چی بووه؟!

۲- یان زانیبیته ی ئه و به شه یه ه ی میرزا شه فیع بووه، ئه و نوسخه یه ی خانای قوبادیش که له به رده ستیدا هه بووه- ناته واو بووه، وای به باش زانیبیته ئه و نوسخه یه ی خانا ته واو بکات، ئه و نوسخه ی خانایش که به شی نه و فه له که ی ناته واو بووه و ئه و چه ند به یته یش ناوی خانای تیدا یه، ئه مه یش هاتوه و ئه و به شه ی پی ته واو کردوه...

به پیتی ئه و دهستنوسانهی بهردهستمان و بهندهیش گه یشتووم به و پروایهی که ئه و به شهی له نوسخهی بنچینهیی ئه م کاره دا خراوه ته پالّ خانا و دانراوه، ئه و به شه هی میرزا شه فیعی کولیاییه، ئه و دوو جینگایه ییش که ناوی خانای تیدایه له نوسخه کۆنه که دا ماوه ته وه و ئه وهی میرزا شه فیعی کولیاییش که بهردهست که وتوه، له گه لّ ئه وهی خانادا ریکخراوه و به م شیوهی ئیستای لیکراوه. ههردوو ناوی «خانا» و «شه فیع» ییش، ناوه کانیش دوو برگه ن و هیچ گۆرانکاریه که له شیعره که دا دروست ناکات، ئه م کاره ییش ته نها کاری نووسه ره وهی نوسخه ی بنچینه یییه، له جینگای تریدا چهند به لگه یه کی تری هه ن که ئه و بزچوونانه ی ئیمه پشت راست ده کاته وه که ئه م نوسخه ی بنچینه ییه چهند ناته واوه، ئه و به لگانه ده هینینه وه و ده یاخه یینه روو. ئه مه ییش ئه و دوو به یته ی خانایه و لیته دا به شیوه ی توخکراوه یی دامانناوه:

«خانا» هه رکه سی تاهیر قیمه تن
 و جوودش دارای فه خر و زینه تن
 فه خرم ئه حمه دن، فه خر کائینات
 وه پروی ئه نوه رش، سه لام و سه لات
 «خانا» بلایه کار ده وران دنیا
 نه و فه لّ سه ر نیا وه خا ک سیا

دوای ئه و به شه ی دراوه ته پالّ خانای قوبادی، به به شیککی زۆر که م خانا له کۆتایی به شه که دا به م شیوه یه ناوی خو ی ده هینیت:

«خانا» عاشقی ده روون بی دوان
 خوشا عه شق حه ق دوور جه ماسه وان

ههروه ها له دوای به شیککی که م و دوو به شی تری، واته له به شی چواره مدا که نوسخه که هی خانایه، شاعیر یه کیککی تری له و نازناوانه ی که بزّ خو ی له هه ندی شیعی سهر به خو دا به کاری هیناوه له لای هه ندی له نووسه رانی ئه مرۆ ئه و نازناوه جینگای گومانه، بهنده ییش

له دیوانه کهای شاعیردا چند شیعیکی شاعیرم به و ناوهه په یدا کرد و بلاوکردهه، خانا جگه له نازناوه کانی وه کو «خانا»، «خانای قوبادی» نازناوی «خانه» و «خانهای قوبادی» یشی بو خوی له شیعه کانی به کاربردده، له م داستانه یشدا «خانه» بی وه کو نازناو به کارهیناوه و موری به شه که و داستانه کهای پی ده کات:

«خانه» په ی گرد کس دنیا فاینه
دنیا په هیچ کس جای وه فنا نینه
دوعای خدیرت بو تیمان سه لامهت
بشی وه عوقبا، وه بی مه لامهت

دیسانه وه به چند به شیک کهای دوی ته م ناوهینانه، موریکی تری له داستانه که و به شه کهای ددهات و ده لیت:

«خانا» خوش به حال عاشقان حق!
به شیرن به نوور ته جه لای موتلهق

له به شی دواتریدا خانا دیسانه وه نازناوی شیعی خوی له کوتایی به شکوه دهینیت و موری به شه کهای پی ده کات:

«خانا» شادی و غم، تا سر پیری کس!
نه مه ندهن، په نام به زات نه قدس
خاتیمه ی هوسن بکه رو نیعتا
وه من و نیسلام، زات بی همه متا

جاریکی تری و له کوتایی به شه کوه نازناوه شیعی به کهای خوی دهینیت و نیمزای خوی له شیعه که ددهات:

«خانا» چند خانان خاتوون و خانم
به رشین جهی دنیا داغ داخانم

زۆرىي شاعيران يا له سەرەتاي داستانە كەرە ناو يا نازناوى شيعرى خۆيان يان له
كۆتاييهوه دهيهينن، يان هم له سەرەتاوه و هميش له كۆتاييهوه نازناوى شيعرى يا ناوى
خۆيان دهيهينن، بهلام لهم داستانەى خاناي قوباديدا، شاعير جگه لهوهى له سەرەتاوه نازناوى
خۆى دهيهينت، له چەندىن جىگاي ناو داستانە كە مۆرى شيعرى و نازناوه شيعرييه كانى
خۆى به كاردىنيت، له كۆتايى داستانە كە يشيهوه چەند مۆرىكى خۆى له داستانە كە
دهدات، هەروەها نازناوى شيعرى خۆيشى دهيهينت:

ئەشعار «خانا» يش پەى يادگارئ

مانۆ پەى ياران، چەند رۆزگارئ

له چەند بەيتىكى دواتردا دهئيت:

هەزار و ششسەد و چل و چوار بەيتەن

پەى دۆستان نەبۆ، «خانە» پەى كيتەن؟

لێرەدا خانا (۳) مۆر له شيعره كەى دەدات، ناوى خانا و ژمارەى بەيتە كانى و ناوى خانە،
ئەم سى مۆرە له دوو بەيتدا دەخاتە روو، گزنگى ئەم دوو بەيتە له لىكۆلئينهوهى ناوى خانا
و ساغكردنەوهى ئەم داستانەدا گەلئك كە لئكى تايهتەى دەبيت.
لەم داستانەدا ئەوەمان بۆ روون دەبيتەوه كە خاناي قوبادى ئەم نازناوه شيعريانەى بۆ
خۆى بە كار بردووه: قوبادى، خانا، خاناي قوبادى و خانە.

سالی نووسینه‌وهی ئەم بەرهمه

یه کینکی تری لهو مۆر و تاییه‌مه‌ندیانه‌ی له شعر و داستانه‌کانی خانای قوبادیدا هه‌یه و ده‌بینیریت، باسی سالی نووسینه‌وهی داستانه‌که‌یه‌تی، ئەمه‌یش له مین‌رووی ئەده‌بیاتدا به‌گشتی خالینکی زۆر گرنکه و بایه‌خی تاییه‌تی خۆی هه‌یه. هه‌ر وه‌کو چۆن له خوسه‌رو و شیرینه‌که‌یدا باسی سالی نووسینه‌وهی داستانه‌که‌ی کردووه‌ له‌م داستانه‌یشدا ناماژه به سالی نووسینه‌وهی ئەم بەرهمه‌ی کردووه. خانا له به‌یتیکدا ئەم بەرهمه‌مان به‌م شیوه‌یه بۆ روون ده‌کاته‌وه:

عەشقی مەجازی، بە‌عده‌ن حەقیقی

واچووم جە تاریخ جە رووی ده‌قیقی

ئەم به‌یته‌ ده‌توانین به‌ دوو شیوه‌ لیک‌ بده‌ینه‌وه:

یه‌که‌م: خانا ئەوه‌مان پێ‌ ده‌لێت که ئەم داستانه‌ عه‌شقیکی مه‌جازی و حه‌قیقیه، واتا داستانیکی تینکه‌لاوه به‌ راستی و خه‌یاڵ (ناراستی): «عه‌شقی مه‌جازی، به‌عده‌ن حه‌قیقی». دووه‌میشیان ده‌لێت: «واچووم جە تاریخ جە رووی ده‌قیقی»، خانا ده‌یه‌وی به‌ وردی و روونی سالی نووسینه‌وه‌که‌یمان پێ‌ بلێت، ئەم روونکردنه‌وانه‌یش له شیعری خانای قوبادیدا نامۆ نییه، روونکردنه‌وه‌کانی خانا جیگای خۆیه‌تی و پێویست به‌هه‌لوێسته و قسه‌ له‌ سه‌ر کردن ده‌کات، گرنگی و تاییه‌مه‌ندی خۆی بۆ هه‌ر سه‌رده‌م و قۆناغیک هه‌یه. هه‌ر له‌ درێژه‌ی وه‌رگیرانه‌که‌یی و په‌راویزه‌کانیدا خانا ده‌لێت:

شاعری شەریف «شەفیعی»ی دەستور

نەر پەرسۆ تاریخ، ئی نامە‌ی مەستور

له به‌یتیکێ تریدا خانای قوبادی رووی ده‌می له میرزا شه‌فیعی هاوڕێی ده‌کات و ده‌لێت: ئەگه‌ر میرزا شه‌فیعی شاعیری شه‌ریف و ورت و وریا و خاوه‌ن ده‌ستور له مین‌رووی نووسنه‌وه‌ی ئەم بەرهمه‌ پرسیت؟! وشه‌ی مه‌ستور، واته‌: نووسراو، داڕێژراو، داڕشته‌وه، هۆنینه‌وه... نامه‌یش به‌ بۆچوونی من ئەوه‌یه که خانا ئەم داستانه‌ی وه‌کو نامه‌یه‌ک بۆ میرزا

شەفیع ناردوو و نوسخەیکە پێ داوه، وایشی بۆ دەچم که خانای لێره دا ویسبیتی وەکو
 فێر دەوسی بکات و بەرھەمەکانی لە خانەئەردەلانەکاندا ھەلبژگیریت و لە بەران بەریشیدا
 ھەندی پوول و بەرھەم و سەرما یە بە دەست بەیتیت....

بەپیتی وشەئەستور ئەوەمان بۆ روون دەیتەو ئەم بەرھەمە تەنھا وەرگیران نییە،
 بەرھەمیکی داریژراو و نووسین و ھۆننەو یە، ھەر بەپیتی ئەو بەیتانەئە خودی شاعیریش که
 باس لە نیزامی دەکات و دەیت بە قەولی نیزامی و... ئاشکار دەیت که تەنھا وەرگیران
 نییە.

غەین و قاف و نوون، دال ئەبجەدی
 حساب کەر وە حەرف وینەئە عەسجەدی
 ھەزار و یە کسەد، پەنج و چوارەن
 رەوشەنتەر جە سووی شوعلەئە و ھارەن
 جە ھێجرەت خاس، شای (خیر الأنام)
 وە رەوزەئە ئەو بۆ سەلوات و سەلام

خانای ئەم چەند بەیتەئە سەرھەدا ئەوەمان پێ دەیت که بەپیتی ئەو ژمارەئە بۆ پیتەکان
 دانراو، ئەو پیتانە لیک بەرھەو سالی نووسینەو یە ئەو بەرھەمەت بۆ دەردەجیت و دەزانیت:

$$\boxed{1154 = 1000 + 100 + 50 + 4}$$

ئەم بەرھەمە بەپیتی ئەو ژمارەئە بۆ پیتەکان دانراو، بەرھەمە که لە سالی (1154) دا
 نووسراو، دواتر خانای بۆ دنیایی زیاتر بە نووسینیش پیمان دەیت: که سالی نووسینەو یە
 داستانە که سالی (1154) ھەزار و یە کسەد (سەد) و پەنج و چوارە، ناخۆ ئەم سالەئەش چی
 سالیئە، ھەتاوی، کۆچی، زاینی، ئەو خانای دەیت: سالی کۆچە باش و جوانە کەئە
 پەیا مەبەرمانە، واتە: سالی کۆچی پەیا مەبەر لە شاری مەککەو بۆ شاری مەدینە.

لەم چەند بەیتەئە خانادا ئەمانەمان بۆ روون دەیتەو:

- ۱- داستان‌ه‌که ، داستانیک‌ی ر‌است‌ی و نار‌است‌یی‌ه و ت‌یک‌ه‌ل ک‌را‌وه .
- ۲- داستان‌ه‌که ت‌ه‌ن‌ها و‌ه‌رگ‌ی‌ر‌ان ن‌ی‌ی‌ه ، ب‌گ‌ره و‌ه‌رگ‌ی‌ر‌ان و د‌ار‌ش‌ت‌ن و نو‌وس‌ی‌ن‌ه‌و‌ه‌ی‌ه .
- ۳- س‌ال‌ی نو‌وس‌ی‌ن‌ه‌و‌ه‌ک‌ه‌ی ب‌ه و‌ر‌دی و ر‌و‌ونی خ‌را‌وه‌ت‌ه ر‌و‌و و ث‌ام‌ا‌ژ‌ه‌ی پ‌ی ک‌را‌وه .
- ۴- ت‌ه‌م د‌اس‌ت‌ان‌ه نو‌س‌خ‌ه‌ی‌ه‌ک‌ی ل‌ه‌ب‌ه‌ر گ‌ی‌را‌وه‌ت‌ه‌و‌ه و ن‌ی‌ر‌د‌را‌وه ب‌و م‌ی‌ر‌زا ش‌ه‌ف‌ی‌ع‌ی ک‌ول‌ی‌س‌ای‌ی و ت‌ه‌و‌ی‌ش ب‌ه خ‌ان‌ه‌ی ت‌ه‌ر‌د‌ه‌ل‌ات‌ه‌ک‌ان‌ی د‌ا‌وه .

باسی نیزامی گه نجهوی لهم داستانه دا

له بهر نهوهی تا ئیستا سی بهرهمی خانای قوبادی چاپ کراوه و ناوی نیزامی گه نجهوی دههینیت، له چندین جیگه دا که ئهم بهرهمی له نیزامیهوه وهرگرتوه و به شیعهوه دایرشتوه تهوه، تاماژهیش بهوه دهکات، بهم شیوهیه دهمانگه یه نیتته ئه و باوه ره قوولیهی که خانا دهستیکی بالایی له وهرگیزان و لایه نه کانیی و زمانی فارسیدا هه بووه، به جوانی دهقی به سهر لایه نه کانی ئه و زمانه دا شکاوه و زانویه تی چی وهرده گیزیت و چونی ده نووسیتهوه، چ بهرهمیکیش پیشکesh به نهوهی سهردهمی خوی و دواي خویشی دهکات...

خانای قوبادی له سه ره تاي هه موو داستانه وهرگیزدراوه کانیدا پهراویک یا بهشی خوی پهراویز بۆ ئه و بهرهمه ده نووسیته که وهری گیزاوه، وه کو چۆن مۆری داستانه کانی دهکات، به هه مان شیوهیش تاماژه بهوه دهکات داستانه کهی وهرگیزاوه یان کۆی کردوه تهوه، وه کو دههینین له داستانی «سولتان ئیبراهیم و نۆش ئافهرین»، لاپه ره (۱۸۹) دا ده لیت:

خانای قوبادی دهروون په ره نه دهرد
سه ره له وحه ی نه لواح جه ده لکاری کهرد
به سه ره ف راوی دانایان پیش
بهی ده ستور که رده ن تاي په شته تاکیش

له داستانی «خوسره و شیرین» که یشیدا چهن دین پهراویز ده نووسیته، وه کو له لاپه ره

(۱۷) دا ده لیت:

به نده بیج (حسب الامر) ئه و سه روش غه یب
به په رشخ خامه ی موشکین بی غه یب
بهی ته ور که رده مان نهی نامه ی نامی
ئینشا به ده ستور نه زم «نیزامی»
ئومیده ن به زات دانای شیرین کار
مه زمون نهی نه زم جه واهتر نگار

لهو چهند بهیتهدا بۆمان پروون بوویهوه خانا چۆن ناماژهی به وهرگێرپان و وهرگرتن و
دارشتهوهیان دهکات. له داستانی لهیلی و مهجنونیشدا چهندین پهراویز دهنووسیت:

بسه واتهی ههکیم، دانای «نیزامی»

گهجهوی، ئیلیاس بن یوسف نامی

ئهه گێرپانهوهیه له زاری نیزامیی گهجهویی و ناوهیتانی تهراوی شاعیر، خالیکی گرنکه
له دهستهنگینی و راستگویی وهرگێر، لهه پهراویزهدا خانا تهوهمان بۆ پروون دهکاتهوه که
ئههمی له چی سهچاوهیه کهوه وهرگێراوه، بهداخهوه ئهه شاعیرانهی وهرگێرانیان بۆ خههمسی
نیزامی یان شانامهی فیردهوسی کردوه، زۆر به کهمی باسی شاعیرهکه و سهچاوهکهیان
کردوه، که لهبهه رۆشنایی چی نوسخهیهک ئهه وهرگێرپانانهیان کردوه، ئهه دهستنوسه
نوسخهی چی دهورهیهک بووه...

خانا له چهند پهراویزیکی تریدا خالی گرنگمان بۆ دهخاته روو:

شهخسی ئهدهب دۆس، دانای خووش کهلام
جه ئههل بهغداد، نامش بی سهلام
جه رووی ئهدیبی و شیرین زهبانی
ناشنا بی وه قهیس وه میهرهبنانی
گاهی دلخووشی و سهبووریش مهدا
تهسهللی خاتر پهنجووریش مهدا
ئهشعار مهجنون مهسپارد وه خاتر
جهو دما مهکهرد سهبت نه دهفاتر
ئهوزاع ئهحوال، مهکان مهجنون
مهزاناش دایم چوون دوور مهکنون
ئهسرار و ئهشعار، قهیسش جه بهغداد
مونهشیر مهکهرد جه رووی عهدل و داد

ئەوھن موئەللىف ئەسل ئى كىتاب
بە تازى زەبان، كەردەنش خىتاب
جەڭپەي «نيزامى»، داناي گەنجەوى
كەردەنش بە نەزم، نامەي مەعنىەوى

يان لەم چەند بەيتەدا خانانەوھمان پى دەلىت كە سەرەتا كەسىك بەناوى سەلامى
بەغدادىيەوھ داستانە كەي بەشىوھى پەخشان نووسىوھتەوھ، دواتر نيزامى بابەتە كەي سەلامى
بەغدادى بەشىوھ شىعر دارشتوھتەوھ...

ئەمن پىم وايە خانانوسخەي پەخشانە كەي سەلامى بەغدادى دىيىت و خويندىيىتتەوھ
و ئەوھى نيزامىشى كە خويندوھتەوھ، لەبەر چەند سەرچاويە كەدا وەرگىرپانە كەي ئەنجام داوھ،
پروويە كى ترى ئەم چەند بەيتە ئەوھىيە كە خانانەوھىيەوئ ئەوھمان پى بلىت ئەمەيش بۆ
نيزامى و داناكەي شارى گەنجە، منىش ئەمەم بە ھۆنراوھ داناوھ و ئەم نامە مەعنىەويە با
بە دەستى ئەو بگات، خانانەوھكو پروويەپرووكارىك لە بەرانبەر نيزامىدا دەردە كەوئت، دەيەوئ
ئەوھمان پى بلىت ئەم نامە مەعنىەويە نىشانى نيزامى بەدەن بزەن نووسراوھ كەي مەن باشە
يان ئەوھى خۆي، يان ئەتوانىن بلىن با ئەم نامە مەعنىەويە بەو بگات و رۆزگار ئەوھمان بۆ
پشتراست بگاتەوھ، بەرھەمە كەي مەن يان ئەوھى نيزامى باشترە. لە بەيتىكى ترىدا خانانە
دەلىت: نيزامى لە زمانى داناي بەغدادىيەوھ ئەوھمان بۆ دەگىرپتەوھ و بەم شىوھىيە زانايى
خۆيمان بۆ دەخاتە روو. لىرەدا دەكرى ئەوھ بلىم كە ھەست بە رەخنەيەك ئەكرىت، خانايى
قوبادى رەخنە لە نيزامى گەنجەويى دەگرىت، خانانەوھىيەوئ ئەوھ بلىت كە نيزامى گەنجەوى
ئوستادىيە كەي بەو شىوھىيە نىيە كە خۆيمان بۆ نىشان دەدات، گەنجەوى لەسەر سەفرەي
زانبارىي و خوان و ھونەرى كەسىكى ترى ئوستادى خۆيمان پى نىشان دەدات. لە پروويە كى
ترىشەوھ ئەوھمان پى دەلىت: كە نيزامى لەسەر زارى داناي بەغدادىيەوھ ئەم شىوھ داستانەي
دارشتوھ و ئوستادى خۆيمان بۆ دەخاتە روو:

«نیزامی» جـه قهولّ دانای به غدادی

وهی تهوره ریژان تـــــــه رح ئوستادی

منیش له بهر رۆشنایی ههردوو به رهه مه که ی نهوان و خۆم دامپرشتوو تهوه، ئیوهیش بۆ ههردوو لا دادوهری ئه و بالآسه مهعریفیه بن. له بهیتیکی تریدا ده لیت: نیزامی له زاری به غدادی سهلامه وه ئه م داستانه شیرینه ی ریکوپیک کردوه و خستویه تییه پوو.

«نیزامی» جـه قهولّ به غدادی سهلام

وهی تهور تــــه نزم کرد ئی شیرین کهلام

یان پیمان ئه لیت ئه مه ی له زار و زمانی ئه وه وه ئه وه مان بۆ ئه گیرپه ته وه، به م شیوه ییش ریکی خستوه... له م به یته یشدا خانا دیسانه وه ئه وه پوون ده کاته وه که نیزامی ئه م به شه ی داستانه که ی له زاری به غدادی سهلامه وه ریکخستوه و دهستی پینکردوه... له به یته یکی تریدا خانا ده لیت: نیزامی له قهولیکی به غه دادیه وه بابه ته که ی وه رگرتوه و بۆمانی ده گیرپه ته وه، هه ر به م شیوه ییش سه ره تا که ی ده ست پینکردوه:

«نیزامی» جـه قهولّ به غدادی سهلام

وه یته وه که رده ن ئیبتیدای کهلام

له م به یته یشدا خانا ده لیت: نیزامی بۆ کۆچی دوا یی له یلیی عامیری، به م شیوه ییش دادی شیعی و شاعیری داوه....

«نیزامی» پــــه ی فهوت له یلیی عامری

بــــه ی تهور دان داد شیعر و شاعری

وه کو بۆمان پوون ده بیته وه خانا له هه ر جیگه یه کدا بابه ته که ی وه رگیرابیت ناماژه ی پینکردوه و له هه ندی شویندا وه کو راویه ک قسه ی کردوه و نووسینی کردوه، له هه ندی جیگایشدا په راویز و نه قش و نیگای خۆی له داستانه که دا ئه نجام داوه، هه روه ها ئه وه ییشی وتوه که کی له کیی وه رگرتوه و ئه مه ییش خولآسه ی که لامی نهوان و منه له م داستانه دا.

به‌راوردنیک له‌نیوان وهرگیرانه‌که‌ی خانای و نیزامی گه‌نجه‌ویدا

له‌ناو میژووی نه‌ده‌بی کوردیدا وا گوتراوه که خانای قوبادی پینج به‌ره‌می نیزامی گه‌نجه‌وی وهرگیراوه، نه‌و به‌ره‌مانه‌ی تا ئیستایش روونه و نوسخه‌ی ده‌ستنوس و چاپیان له‌ به‌رده‌ستدا هه‌یه، نه‌م چند به‌ره‌مه‌یه: «خوسره‌و و شیرین»، «یوسف و زول‌ه‌یخا»، «له‌یلّ و مه‌جنون».

هه‌ل‌به‌ته «سولتان ئیبراهیم و نۆش ئافه‌رین» که‌ی تا‌کو ئیستا روون نیسه‌ نایا وهرگیرانه‌ یان دانراوی خانای قوبادی خۆیه. خانای له‌ وهرگیرانه‌کاندا پابه‌ندی مه‌تن و ده‌ق نه‌بووه، بۆیه ده‌گریت له‌ به‌ران‌به‌ر نه‌و به‌ره‌مانه‌ی خانادا راوه‌ستان هه‌بیته و لی‌کۆل‌ه‌ر به‌ وردی له‌ گه‌ل ده‌قی خانادا مامه‌ له‌ بکات، خانای له‌ هه‌ندی جیگادا پابه‌ندی ده‌ق نایته و له‌ هه‌ندی جیگادا ئیله‌مامی ده‌قی وهرگرتووه، له‌ جیگای وایشدا سوودی له‌ ده‌قی تری وهرگرتووه، له‌ هه‌ندی جیگایشدا ده‌قاده‌ق وهرگیرانی کردووه و ئاماژه‌ی به‌ سه‌رچاوه‌کانیش کردووه، نه‌مه‌ لی‌ره‌دا زۆر گرنگه‌ و ده‌ستپاکی خانامان له‌م بواره‌دا نیشان ده‌دات.

لی‌ره‌دا ده‌مانه‌وی نه‌و به‌ش‌ه‌ی خانای ئاماژه‌ی پی‌ ده‌کات و له‌ نیزامی گه‌نجه‌ویسه‌وه وهری گیراوه، به‌راوردنیکیان بکه‌ین، وه‌کو له‌ دوو بابه‌تدا نه‌وه‌یشمان خستۆته‌ روو که خانای له‌ چند جیگادا ناوی خۆی و ناوی نیزامی ده‌هینیت، له‌و به‌ش‌ه‌ی که خانای باسی نیزامی ده‌کات، قه‌وله‌کان له‌ ده‌می نیزامییه‌وه وهرده‌گریته و ده‌یاختاوه‌ روو، له‌ هه‌ندی جیگایدا ره‌خانه‌ بابه‌ته‌که پیشک‌ه‌ش ده‌کات، ئیسه‌یش چند به‌یتیکی که‌می نه‌و وهرگیرانه‌ی خانامان وهرگرتووه و لی‌ره‌دا به‌راوردیان ده‌که‌ین. نیزامی (لا ۱۱۹) ده‌لیته:

ای سرو جوانه‌ی جوامرد

ای با دل گرم و با دم سرد

خانایش ده‌لیته:

نه‌ی جه‌وان سه‌رو، وینه‌ی جه‌وامه‌رد

جه‌ من دلگه‌رمته‌ر، به‌ هه‌ناسه‌ی سه‌رد

وشه کانی وه کو: (ای=ئهی، سرو=سهره، جوان=جهوان، جوانمرد=جهوانمهره، دل گرم=دلگهرم، سرد=سهره) وه کو یهك وهرگیتراوه، ئەم وشانه له زمانی کوردی و فارسیدا له واتادا وه کو یه کن، تهنه له شیوهی ریتنوسدا جیاوازییان ههیه، ئەتوانین بلیین خانا بهیته کهی دهقاودهق وهرگیتراوه یان تهنه چهند وشهیه کی وهرگیتراوه.

له بهیتیکی تریدا نیزامی (لا ۱۱۹) دهئیت:

مجنون به هزار نوحه نالد

لیلی چه نشاط می سگالد

خانایش دهئیت:

مهجنون به هزار نوحه مهنالۆ

له یلی چه نهشات خوشی مه کالۆ

له م بهیته دا خانا تهنه وشه (نالد=مهنالۆ، چه=جه، می سگالد=خوشی مه کالۆ) گۆریوه و وهرگیتراوه کهیشی ده کریت بلیین وهرگیتراوهی دهقییه، ده کریت بلیین تهنه چهند وشهیه کی گۆریوه یا وهرگیتراوه، ئەوانی تری هه مان مانا و کاربوردیان له ههردوو زمانه کهدا ههیه.

نیزامی له (لا ۱۱۹) دهئیت:

مجنون ز فراق دل رمیدهست

لیلی به چه حجت آرمیدهست

خانا دهئیت:

مهجنون دلنازار، دهره ناره حهت

له یلی وه کی بۆ مه یل وه بیته حهت

له م بهیته یشدا خانا وشه کانی وه کو: دل، مهجنون و له بلیی وه کو خوی وهرگرتووه، وشه کانی تری وهرگیتراوه.

نیزامی له (لا ۱۱۹) دهئیت:

مجنون جگری همی خراشد

لیلی نمک از که می تراشد

خانا ده لیت:

مه جنون وه نه شتر جگر مه خراشو

له لیلی جانمک، جه کی مه تراشو؟!

لهم به یته یشدا خانا وشه کانی وه کو: (مه جنون، جگر، له لیلی، نمک) ی وه کو خویشان
وه رگرتوه، به لام وشه کانی وه کو: (خراشد=مه خراشو، می تراشد=مه تراشو) ی به شیوه کی
جیاواز وه رگرتوه و کورداندوویه تی یان باشتره بلین به رگی کوردی به بهردا کردوه، وشه ی
(نمک) ی به (جانمک) هیناوه، ههروه ها وشه ی (که) له زمانی فارسیدا به (که، کی، کی) ده
ده خوینریتته وه، خانا لیره دا به (کی) وه ری گرتوه.

له جیگه یه کی تریدا نیزامی (لا ۲۵۳) ده لیت:

قاروره شناس نبض بفسرد

قاروره شناخت رنج او برد

خانا ده لیت:

قاروره شناس، نه بزش فشار دا

نیشانه ی نه زدیک مهرگش دیار دا

لهم به یته دا خانا جگه له وه ی هندی وشه ی فارسی و عه ربی وه کو خو ی وه رگرتوه، له
هه مانکاتیشدا وشه ی بفسردی به بهرگیتی کوردانه وه هیناوه، له لایه کی تریشه وه ده قه کدی
وه کو خو ی وه رگرتاوه.

نیزامی له (لا ۲۵۳) دا ده لیت:

یک زلزله از نخست برخاست

دیوار شکسته شد چپ و راست

چون زلزله‌ای دگر درآمد
دیوار شکسته در سر آمد

خانا ده‌لئیت:

جه زلزله‌ی سه‌خت، تهب و لهرز و تاو
بینای به‌دهن جوړ، مؤخس بی وه تاو

خانا تم دوو به‌یتیه به یهك به‌یتیه وه‌رگیراوه، ناوه‌رؤکی هه‌ردوو به‌یتیه‌کهی له یهك به‌یتیه‌دا
کؤ کردووه‌ته‌وه.

یان نیزامی له (لا ۲۹۴) دا ده‌لئیت:

بودند درین جهان به یك عهد
خفتند در آن جهان به یك مهد
کردند چنانکه داشت راهی
بر تربیت هر دو روضه گاهی
آن روضه که رشك بوستان شد
حاجتگه جمله‌ی جهان شد
هرک آمد از غریب و رنجور
در حال شدی ز رنج ز غم دور
زآن روضه کسی جدا نگشتی
تا حاجت او روا نگشتی

خانا ده‌لئیت:

چوون جهی دنیای دوون، هه‌ردوو بین هه‌مه‌هد
نه‌و دنیای جاوید هه‌ردوو بین هه‌مه‌هد
مه‌عجه‌ری سازان وه پرووی قه‌برشان
به واته‌ی خاسان، تولولنه‌مرشان

[گون] لاله نیان وه گلکۆشان دا
 وه رووی مهقبه‌ره‌ی عه‌نبه‌ربۆشان دا
 نه‌و ره‌وزه‌ی بینگه‌رد، ره‌شك بۆستان
 بی وه حاجه‌تگای جه‌رگه‌ی دۆستان
 هه‌ر كه‌سه‌ی ماما غه‌ریب و په‌نجوور
 په‌نج و غه‌م هه‌بجر جه‌ نه‌و مه‌بی دوور

خانا ئەم چەند بەیتەیشی بەم شیوەیە وەرگێراوە، ئەگەرچی هەندێ وشەیی وەکو خۆی وەرگرتووە، لە هەمانکاتیشدا هەندێکیانی وەرگێراوە، لێرەدا خانا بە دەقەکەیی نێزامییەوه پابەند بووە، وەرگێرانی دەقی هەلپێژاردوو و سوودی لە نێزامی وەرگرتوو.

بەگشتی لێرەدا دەمووی ئەو بەلێم ئەگەرچی ئەم نوسخەیی بەردهستی ئێمە نوسخەیه‌کی زۆر جینگای باوەر و نوسخەیی کۆنی لەیلێ و مەجنوونی خانای قوبادی نییە، هەر وەکو چۆن فارسه‌کان بۆ ئەوێ لە زمانی شاعیر و وشە و زاراواکانی دەوهری شاعیر نزیك بینه‌وه، هەولێ دۆزینەوه‌ی نوسخە کۆنەکان دەدەن و پشت بەو سەرچاوانە دەبەستن، پێویستە بۆ ساغکردنەوه‌ی هەر بەره‌می هەر شاعیرێک سوود لە نوسخەیی شاعیر خۆی ئەگەر لە بەرده‌ستدا هەبێت، ئەگەر نەبوو ئەوا دەبێ سوود لەو نوسخەیی وەرگیریت که زۆر لە سەرده‌می شاعیره‌وه نزیکن، هه‌روه‌ها ده‌کریت بۆ ساغکردنەوه‌ی لەیلێ و مەجنوونی نێزامی که‌لک لەم داستانەیی خانای وەرگیریت، چی لە رووی وشە و زاراوه‌وه بیت چی لە رووی مەفهووم و ناوهرۆکه‌وه بیت، ئەمە گرنگایه‌تی و تایبه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه.

ئەوێ لەم بەشەدا خراوه‌ روو، کورته‌یه‌ک بوو لەو بەیتانەیی لە بەرده‌ستماندا بوون بۆ به‌راوردکردن و ناماژه‌ پێدانیان، ئەلبه‌ته ده‌کریت زیاتری له‌سه‌ر بنوسریت، به‌لام ئێمە هەر ئەوه‌نده‌مان له‌سه‌ر ئەم بابەته‌ نووسی و ناماژه‌مان پێدان.

باسيک له په يوه ندى نيوان خان و ميرزا شه فيع و نه لئاس خان

له همدې سرچاوه و نووسراوه دا نه وه خراوه ته روو گوايه خان و ميرزا نه لئاس خانى
که ندو له يى، له ريگه ي ميرزا شه فيعى کوليايي هوه دو ستايه تيبان په يدا کردوه، بو نه م
مده سته يش ده بى تيمه له بهر رو شنايي به لگه و نامه ي شيعرى و ناوه يتانيان له لايه ن
نه وى ترييه وه، به به لگه و نمونه وه روون بکه ينه وه.

په يوه ندى نيوان ميرزا شه فيع و خانى قوبادى زور روونه و له چه ندين نامه دا باسى
يه کتريان کردوه، هه روه ها په يوه ندى نيوان ميرزا شه فيع و نه لئاس خانيش روونه و چه ند
نامه يه که له نيوانياندا گوږدراوه ته وه و بوونى هه يه و ناماژه يش به يه کتر ده کهن. به لام بو
نه وه ي ميرزا شه فيع هه ولى نزيکردنه وه ي خان و نه لئاس خانى دا بيت، نه وه يان جيگه ي
پرسياړه و ده بى ليکو ليښه وه ي له سهر بکريت.

نه لئاس خان و ميرزا شه فيع تا نيسته چه ند نامه يه کيان ده رکه وتووه، تيمه ليږه دا
نمونه يه که له و په يوه ندى ده خه ينه روو، نه لئاس خان له نامه يه کيدا بو ميرزا شه فيعى
هاورپى ده لئيت:

ميرزام شادى کهر، تو دلشاده نى
خان خاتر خوش، سه رتازاده نى
«شه فيع» شادى کهر، شاديت وه به ختن
«نه لئاس» تالوده ي عه زاب سه ختن

ميرزا شه فيع يش له وه لامى نه لئاس خاندا ده لئيت:

کو تا کهر «شه فيع»، فهدر سه وداى دهر د
«نه لئاس» خاترش پيد مه گيرز گهر د
يا چه نامان فهدر هه نى بوود
تا سالى هه نى دنيا چه نى بوود

خانا و میرزا شه‌فیعیش چند نام‌یه‌ک له نیتوانیاندا هه‌یه، لیره‌دا نمونه‌یه‌کیش لهو
په‌یوه‌ندییه ده‌خه‌ینه روو، میرزا شه‌فیع له نام‌یه‌ک‌دا بو خانا ده‌لئیت:
خانای جامی خوو، خانای جامی خوو!
خانای خاس خدیال، دانای جامی خوو!
خانای قوبادیش له وه‌لامیدا ده‌لئیت:

جه‌وانی لوان، نامانش نیهن
پیری ده‌ردیوه‌ن، ده‌رمانش نیهن
په‌ی «میرزا شه‌فیع» برای خو‌ش که‌لام
«خانا» په‌ریش وات: باقی وه‌سه‌سلام

لیره‌یشدا ته‌توانین نمونه‌یه‌ک لهو پارچه‌ شیع‌ره‌ی میرزا شه‌فیع که بو فه‌ره‌اد به‌گی
پیریانی نووسیوه و به‌شان و با‌ل و شک‌زیدا هه‌لده‌دات، به‌ینینه‌وه، ته‌م شیع‌ره له دیوانی
ته‌لماس خاندان هه‌مووی بلاو ده‌که‌ینه‌وه:

ده‌وران هه‌م شیه‌ی کۆکه‌ن که‌رد وه‌ یاد
کاوان مه‌له‌رزان ژه‌ سام فه‌ره‌اد
فه‌ره‌اد به‌گ موخلیس ژه‌ی وه‌ره‌م به‌ خاس
شه‌فتم ته‌عریف مه‌ردید ژه «ته‌لماس»

ته‌مه‌ باشترین به‌لگه‌یه بو ته‌وه‌ی میرزا شه‌فیع چی راستیه‌کی له ته‌لماس‌خانه‌وه بیستوهه
و ده‌یگه‌رپه‌ته‌وه، ته‌مه به‌لگه‌یه‌کی حاشا هه‌لنه‌گره، کاک غه‌ف‌فاریش له (له‌یلا و مه‌جنوون،
لا ۲۹) دا سه‌باره‌ت به‌ په‌یوه‌ندی نیتوان خانا و میرزا ته‌لماس خان ده‌لئیت:

«مه‌زه‌نده ده‌کری خانا و میرزا ته‌لماس‌خانی که‌نوله‌یی له ریگه‌ی میرزا شه‌فیع‌وه
په‌یکه‌وه ناشنا بوین. میرزا ته‌لماس‌خان زۆرت‌ر موتالای شیع‌ری فیرده‌وسی و خانای کردوه
و به‌ کاریگه‌ری زمانی خانا و بیری فیرده‌وسی توانیویه‌تی شانامه‌ی کوردی به‌ه‌نیته‌وه».

دهلین: گوايه، مه زنده ده کريت له ريگه‌ي ميرزا شه فيعه وه خانا و نه لئماس خان بووين به هاوړي، به لام تاكو ئيستا له هيچ جينگايه كدا نه خانا باسي نه لئماس خاني كړدوه و نه ميرزا شه فيعيش ناوي ده هيتيت، له گه ل به شيك له و بوچوونه م كه نه لئماس خان زياتر شيعري فارسي خوښووه توه و خوښي زياتر به بهرهمه كاني فيرده وسپييه وه سه رقال كړدوه، نه م تپرواينه له ناو شيعره كاني نه لئماس خانا به دي ده كريت، خانا زياتر زماني عه رهي به سهر شيعره كانيدا زال. هرچه نده موتالاي شيعري فيرده وسي، جامي، سائيب، نيزامي و خاقاني كړدوه. خاناي قوبادي خه مسه ي نيزامي وه رگيپراوه، وه لامسي شيعري سائيب داوه توه، په پره وي ريبازي فيرده وسي و جامي كړدوه، له چند جينگه يه كدا دوسته كانيشي به م شپوه باسي لپوه ده كهن:

شرح به بيان كهر خاقاني خامه

شوعراي جامي نه زم، نيزامي نامه

له م به يتدا زوله يخا به خاناي قوبادي ده لیت: نه وه مان بو روون بکه روه نه ي خانا كه پتنوسه كه ت وه كو پتنوسي خاقانييه، له شاعريشدا شيعره كانت وه كو جامييه و نامه كانيشت وه كو نامه ي نيزامي وايه. نه و بوچوونه يش راسته ده لپن نه لئماس خاني كه نو له يي زياتر به وه رگيپراني شانامه ي فيرده وسپييه وه خو ي سه رقال كړدوه و نه و پرژويه ي به نه نجام گه ياندوه، خانايش به وه رگيپراني خه مسه ي نيزامييه وه سه رگهرم بووه. هه روه ها گومانيشم بو نه وه ده چيت له بهر نه وه ي نه لئماس خان شانامه ي وه رگيپراوه، خانا خو ي له شانامه نه داوه و كاره كاني نه وي دووباره نه كړدوتوه، به لام نه لئماس خان كاري له سهر شيرين و فرهاد يان خوسره و شيرينيش كړدوه. به گشتي نه وه روون ده بيتته وه هاوړيپكاني خانا ته نها ميرزا شه فيع و عه بدوللا خان بوون، په يوه ندي نيوان ميرزا شه فيع و فرهاد به گ پيرياني و نه لئماسخانيش روونه و دياره، به لگه يش له سهر نه م بابه ته هه يه، به لام په يوه ندي خاناي قوبادي له گه ل نه لئماس خاني كه ندووله بيده هيچ به لگه و به يتته شيعريك نيه نه وه به لميتيت و رووني بكاته وه. هيچ يه كيك له و سي شاعريه يش باسيان له وه نه كړدوه.

ئەگرچى ئەو ھەمان بۆ روون بوويەوہ کہ ئەم دوو شاعیرە (خانا و ئەلماس خان) پەيوەندى ھاوپىيەتى لە نىوانياندا نەبووہ، ئەو ھەيشمان بۆ روون دەبيتتەوہ کہ ئەم دوو شاعیرە مەزنە لە دوو ناوچەى نزىك بە يە کتر و ھاوتەمەنى يە کترى بوون، خاوەن خامەى رەنگين و پەربەشت و سەلىقەى جوان بوون، ئاگادارى بەرھەم و کارى يە کترىيش بوونە، کارى خۆيشيان کردووە و بەو شوینە گەياندووە کہ ويستويانە بيگەيەنن.

بهیته له بیرگراوهکان

ساغکردنه‌وه و خویندنه‌وه‌ی ده‌ست‌نوس کارتیکی زۆر سه‌خته و لیژانین و کاری وردی ده‌ویت، له کۆندا ته‌گه‌رچی تایپ و چاپخانه و کۆپیکردن نه‌بووه، نووسه‌ران و زانایان و شاعیرانی نه‌وده‌مه، به لی‌نها‌توویی و ده‌ستره‌نگینی خو‌یان، به شی‌وه‌یه‌کی تاییه‌تی و سه‌لیقه‌ی جوانی خو‌یان، به‌ره‌مه‌هه‌ جۆراوجۆره‌کانی شاعیران و نه‌ده‌بیان و نووسه‌رانی کۆن و نه‌و ده‌مه‌یان بۆمان نووسیه‌وه. له ئیستایشدا ته‌م جۆره‌ نووسینه ته‌گه‌رچی له هه‌ندی جیگادا هه‌ر بایه‌خی خو‌ی پی ده‌دریته، له هه‌مانکاتیشدا له هه‌ندی ولاتدا ناوه‌ندی تاییه‌تی خویندنه‌وه و هه‌لگرتن و کۆپیکردن و ناماده‌کردنی بۆ ته‌رخان کراوه، به‌لام ته‌مه له کورده‌ستاندا هیشتا له خالی سفر دایه و نه‌وه‌ی کاری له‌سه‌ر ده‌کات، ته‌وانم بلیتم زۆریه‌ی زۆری به سه‌لیقه و ئاره‌زووه‌ ده‌ستی پیداهه، یان وه‌کو چاولیکه‌ریه‌ک. هه‌ر له خۆمه‌وه ده‌یلیم که نه له حوجره‌دا فی‌ری خویندنه‌وه‌ی ته‌م جۆره‌ نووسینه‌هه‌ بووم و نه له زانسته‌گایه‌ کدا ته‌وه‌م فی‌ر کراوه، ته‌وه‌ی یادم گرتوه‌ ته‌نها له ریگه‌ی هه‌ز و ئاره‌زوو و سه‌لیقه‌ی تاییه‌تی خۆمه‌وه بووه، بۆیه هه‌یچ کاتیک کاره‌کانم له هه‌له و که‌موکورتی به‌ده‌ر نایینم، هه‌یچکاتیکیش بۆ فی‌ربوونی ته‌م زانسته و پرسیارکردن له ورده‌کاریه‌کانی شه‌رمی و گه‌وره‌یی خۆم نیشان نه‌داوه، به‌لکو خۆم به قوتابیه‌کی هه‌یچ نه‌زانی نه‌و ریگه‌یه‌ زانیوه و هه‌میشه له گه‌ران و پرسیاردام و هه‌ولی فی‌ربوونی زیاتری ته‌م زانسته ده‌ده‌م.

نامه‌وی به‌سه‌ر نه‌وه‌یشدا برۆم هه‌یچکاتیک له خۆم رازی نه‌بووم بۆ نه‌و کارانه‌ی کردوومه و هه‌میشه هه‌ولی زیاتری بۆ ده‌ده‌م، بۆیه ته‌گه‌ر له پيشوودا هه‌له‌یه‌ک له چاپه‌کاندا هه‌بوویته، هه‌ول ده‌ده‌م له چاپه‌کانی داهاتوودا به‌شی‌وه‌یه‌کی ری‌کویپیکتر نه‌و به‌ره‌مانه‌هه‌ بخه‌مه به‌رچاری خوینته‌ر.

خالیکی تری که ده‌بی باسی لی‌وه بکه‌ین ته‌وه‌یه بۆ خویندنه‌وه‌ی نوسخه و ده‌ست‌نوسه‌ کۆنه‌کان ده‌بی زمانی فارسی و عه‌ره‌بی و هه‌ندی جاریش تورکی کۆن (عوسمانی) بزانیته، به‌بی ته‌مانه‌ مرۆڤ تووشی هه‌له‌ی گه‌وره‌ ده‌بیته.

لهم بهرهمه‌ی خانادا که یهك نوسخه‌ی ته‌واوی داستانه که له به‌رده‌ستدا هدیسه، پیوسته به وردی و وریاییه‌وه لی‌ی پروانین، هدر بۆیه کاتیک ته‌واوی ده‌ستنوسه کهم به‌راورد کرد، بۆم روون بوویه‌وه که چند هه‌له و کهموکورتی لهم ده‌ستنوسه‌دا هدیسه و چند به‌یتیک هدیسه له نوسخه‌ی یه‌که‌مدا هدیسه و له کتیبه‌که‌دا نه‌هاتوه و له‌بیر کراوه. شه‌وه‌ی جیگه‌ی پرسیاره نازانم کاک غه‌ففار دوا‌ی شه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ی ریتنوس کردوه‌ته‌وه، تایا دووباره به‌سهر کتیبه‌که و ده‌ستنوسه‌که‌دا رۆیشتوه‌ته‌وه یان نا؟!

شه‌وه‌ی من بیستومه پیشتر له لایهن مامۆستا موحه‌مه‌د ره‌شید شه‌مین‌ی پاوه‌ییسه‌وه پیداچونه‌وه‌ی بۆ کراوه، به‌لام زۆر گرنگی پی‌ نه‌دراوه، دوا‌ی شه‌وه‌ی ته‌واوی نوسخه‌که و چاپه‌که‌م به‌راورد کرد، له چندین لایهنه‌وه هه‌له‌م بۆ ده‌رکوت که به‌سهر کاک غه‌ففارا رۆیشتوه، یان شه‌وه‌تا ده‌قی به‌سهر بابته‌که‌دا نه‌شکاوه، یان له‌بهر شه‌وه‌ بووه که نوسخه‌که کیشه‌ی تیدا بووه!

خانای قوبادی له داستانه‌که‌یدا ده‌لیت: شه‌م به‌رهمه (۱۶۴۴) به‌یته:

هه‌زار و ششسه‌د و چهل و چوار به‌یته‌ن

په‌ی دۆستان نه‌بۆ «خانه» په‌ی کیتنه‌ن!

که‌چی دوا‌ی پیداچونه‌وه و نه‌ژمارکردنی چند جاریکی شه‌م ده‌ستنوسه، بۆمان روون بوویه‌وه که داستانه‌که له نوسخه‌ی بنچینه‌یدا (۱۶۴۴) به‌یت نییه و (۱۶۳۴) به‌یته، نازانریت بۆچی شه‌و (۱۰) به‌یته نه‌هاتوه و له ده‌ستنوسه‌که‌دا که‌می هیناوه؟! شه‌م چند به‌یته که له کتیبه‌که‌دا له‌بیر کراوه، نیشانه‌یه‌کی روون و ناشکرای نییه بۆ شه‌وه‌ی ناماژه‌ی پی‌ بکه‌ین و هۆکاره‌که‌یش نه‌زانراوه، له هه‌مانکاتیشدا کاتیک کاتب داستانه‌که‌ی دووباره نووسیوه‌ته‌وه چند به‌یتیکی شاعیریکی تری تیکه‌ل کردوه و ناماده‌کاری کتیبه‌که‌یش چند به‌یتیکی تری بۆ زیاد کردوه، شه‌گه‌رچی چندین به‌یتی نه‌خوازاو و بی‌په‌یوه‌ندی به‌یته‌کانی خاناه، زیاد کراوه، له کۆتایی به‌شی «رفتن ملوح پدر قیس به‌خواستگاری لیل»‌یدا، لاپه‌ره (۵۳)، کاک غه‌ففار به‌م شیوه‌ی نویسیوه:

شهب و رۆ ئه شعاع عاشقانه سۆز
مهوات چون بولبول نهوای دلته فرۆز
کهژ و کۆی که مهر، بهیدی و بیابان
مه دا وه پاره توند و شتابان
تا یــــاوا به دهشت دامنه دی دوجهیل
ههوارگهی مه خسوس پهی خیلخانهی لهیل

له کاتیکدا له دهستنوسه که دا لاپه ره (۱۷)، بهیته کان بهم شیویه هاتوه:

شهب و رۆ ئه شعاع عاشقانه سۆز
مهوات چون بولبول نهوای دلته فرۆز
رۆژی بسی سهوار جه مازهی ههوار
به دیدهی یاران، ههفتهی بسی پیسوار
کهژ و کۆی که مهر، بییدی و بیابان
مه دا وه پاره توند و شتابان
تا یــــاوا به دهشت دامنه دی دوجهیل
ههوارگهی مه خسوس پهی خیلخانهی لهیل

لیره دا به شه که تهواو ده بیته و ئه بهیتهی که توخ و لار کراوه تهوه له چاپه که دا له بیر
کراوه و نه هاتوه، ئه مهیش نه که وتۆته ئه به شهی که به ریزیان دوو نوسخه یان له بهره دست
بووه و بلین له بهر نهوهی دوو نوسخه بووه له بیر کراوه، به هه مان شیوه له لاپه ره (۵۹) ی
کتیبه که دا به ییتیکی تری له بیر کراوه هیه و بهم شیویه هاتوه:

نیشته بسی وه سهی داری بهرز ده ماغ
نیشت وه شاخهیدا یه کی سیازاغ
یا سیا دهوار سه ره خه یه ی له یلی
وهی تهور نه فهرقم پر میهر و مه یلی

که چی له لاپه‌ره (۲۲) ی ده‌ست‌نوسه که‌دا به‌م شیوه‌یه هاتووه:

نیشت‌ه‌بی وه سهر داری به‌رز ده‌ماغ
نیشت وه شاخه‌یدا یه‌کی سیازاغ
مه‌جنوون وات: نه‌ی زاغ تز وه‌ی سیاهی
نیشتیم نه‌ ف‌ه‌رق، چوون چه‌تر شاهی
یا سیا ده‌وار سهر خه‌یمه‌ی له‌یلی
وه‌ی ته‌ور نه‌ ف‌ه‌رقم په‌ر میته‌ر و مه‌یلی

ئه‌و به‌یته‌ی توخ و لار کراوه‌ته‌وه، له‌ کتیبه‌که‌دا نه‌هاتووه، جگه‌ له‌وه‌یش له‌ هه‌مان
به‌شدا و له‌ لاپه‌ره (۶۰) دا دوو به‌یتی تری له‌ بیر کراو ده‌بینریت، له‌ کتیبه‌که‌دا به‌م شیوه‌یه
هاتووه:

مه‌شیم مه‌که‌ردم سه‌یر بالایی له‌یل
جه‌ د‌ه‌رد هیج‌ران ده‌روونش هه‌ن که‌یل
جه‌ هه‌ر راویاری مه‌په‌رسا هه‌وان
قه‌یس ده‌روون ریش، شه‌یدای به‌یدی ما‌ن
پووی جه‌ گو‌ش‌ه‌ی خه‌یمه‌ و خه‌رگاوه
دی‌ا راویاری ئام‌ا به‌ راه
وات وه‌ کو‌ مه‌شی سواری عه‌ره‌ب
وات نه‌ی سه‌رمایه‌ په‌ی شادی و ته‌ره‌ب

به‌لام له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌دا ئه‌م چند به‌یته‌ به‌م شیوه‌ نووسراوه:

مه‌شیم، مه‌که‌ردم سه‌یر بالایی له‌یل
جه‌ د‌ه‌رد هیج‌ران، ده‌روونش هه‌ن که‌یل
له‌یلی په‌ری ته‌و جه‌ رووی موشتاقی
جه‌ حالات سه‌خت، بیماری و ساقی

جه هر راویاری مه پرسیا ههوان
 قهیس دهررون رییش، شهیدای بییدی مان
 روی جه گۆشه ی خهیمه و خه رگاوه
 دیا راویاری ئامبا به راه
 وات: وه کو مهشی سهوار عه ره ب
 وات: ئه ی سه رمایه په ی شادی و ته ره ب
 ده ستورهن جه لای جونبه ی ئامری
 مه شورم به وه لگه ی جه رگه ی عامری

بهیتی «لهیلی په ری ئه و...» و «ده ستورهن جه لای جونبه...» که توخ و لار کراونه ته وه،
 له کتیبه که دا له بیر کراون، له جینگه یه کی تریدا که ئاماده کار دوو نوسخه ی له بهرده ستدا
 بووه، به یتیک له نوسخه ی یه که مده هیه و له بیر کراوه، له ناو ئه و به شه یشدا که به راورد
 کراوه جاریکی تری و له لاپه ره (۸۳) ی چاپه که دا نه هاتوه:

زاریت چوون خه زان، به رگم ریزنان
 په شیتویت په رداخ، شاهیم بیتزنان

ئهم بهیته لهو نوسخانه ی که له لای ئیمه یه و داویانه ته پال میرزا شه فیعی کولیایی،
 به هندی جیاوازییه وه هاتوه:

زاریت چوون خه زان، جه رگم ریزنان
 په شیتویت په رداخ، شادیم شیتونان

ئهو بهیته ی که له لاپه ره (۸۳) دا له بیر کراوه، له گه ل چند به یتیکی تریدا له لاپه ره
 (۷۹) دا هینراوه، ئیمه له ناو بهیته زیاد کراوه کاندایا زیاده تر باسی ده که ین و له ویشدا جینگه ی
 خۆیه تی باسی لیه بکریت.

ههروه ها له لاپه ره (۱۱۳) ی کتیبه که دا دوا ی به راوردیکی ززی بهیته کان، ئاماده کار
 سی بهیت زیاد ده کات و به یتیکیش له بیر ده کات:

حەیف نەدیم جەمین جەمالّ لە یلیّ
 بە واتە ماچان، وەجیەن خەیلیّ
 ئەو خاسەن یە کجار بوینووش وە چەم
 ساکن بۆ دەروون جە ئەندووه و غەم
 نگاه کەم وە عەین خەریدار و یم
 سەلیقە ی مەجنوون ئیتمتیحان بۆ پیم

ئەو بەیتە ی تۆخ و لاز کراوەتەو لە چاپە کەدا زیاد کراوە، پەراوێزیشی بۆ نووسراوە و
 نەوتراوە لەچی سەرچاوەیەکیانەو وەری گرتووە، کەچی دوای ئەو بەیتە زیاد کراوە، بەیتیک
 لەبیر کراوە. واتە بەیتی «نەوفەلّ نگاه کەرد...» نەهاتووە، ئەگەر تەماشای لاپەرە (۵۴) ی
 دەستنوسە بنچینەییە کە بکەین، ئەوا بەم شێوە بەیتە کانی هیناوە:

حەیف نەدیم جەمین جەمالّ لە یلیّ
 بە واتە ماچان، وەجیەن خەیلیّ
 نەوفەلّ نگاه کەرد کەژاوە واز بیّ
 خالیّ جە ئەغیار، جەرگە ی غەماز بیّ
 نگاه کەم وە عەین خەریدار و یم
 سەلیقە ی مەجنوون، ئیتمتیحان بۆ پیم

ئەو بەیتە زیاد کراوەیش کە لێرەدا ناماژەمان پێدا، بە پێویست و گونجاومان دەزانی
 لەگەلّ ئەو بەیتە ی لەبیر کراوە باسی بکەین. ئەو بەیتانە ی کە لەبیر کراون و ناماژەیشیان
 پێی نە کراوە لێرەدا ناماژەیان پێدرا، لە دەستنوسە کەدا هاتووە و لە چاپە کەدا نەهاتووە،
 هیچکام لەو بەیتانە ی لە یاد کراون، ناماژەیان پێی نە کراوە بۆچی و لەبەر چی نەهینراون.
 ئیتر نازانم ئەو کتیبە پێداچوونەو و بەراوردی لەبەر پۆشنایی نوسخەکاندا بۆ کراوە یان نا،
 چۆن کراوە نازانم؟! ئەو ی لەم بەشەدا خراوەتە روو ئەو بەیتانە بوون کە لە دەستنوسە
 بنچینەییە کەدا هاتووە و لە چاپکراوە کەدا لەبیر کرابوون.

بهیته زیادکراوهکان

ناماده کاری داستانی له یلی و مهجنوونی خانای قوبادی وه کو له هندی جیگادا ناماژی بۆ ئوه کردوه، که دوو دهستنوسی له بهرهستدا بووه، یه کیتکیان نوسخه یه کی تهواو و ئهوی تریشیان ناتهواو بووه، لهو جیگه یهیدا که نوسخه ی دووهم دهست پی دهکات، گرفتی بهیتی زیادکراویش دهست پی دهکات، ئیمهش له جیگه ی خۆیدا باسی ئهوه مان کردوه که خانا دهلیت ئه م داستانه (۱۶۴۴) بهیته و کاتیک بهیته کانی ئه م داستانه له نوسخه ی بنچینه ییدا ئه ژمار ده کهیت، (۱۶۳۴) بهیت هاتووه و (۱۰) بهیت له م داستانه دیار نییه، ناماده کاری چاپی یه که می داستانه که له کۆتایی داستانه که دا، لاپه ره (۱۸۲) پهراویزیکی نووسیوه و دهلیت:

«ئه گهرچی خانا دهلی ئه م کتیبه ۱۶۴۴ بهیته، بهلام به بهراورد کردنی ئه دوو

دهقه ی بهرهستی من و هیندی جار بهیتیک که له دهقیندا هه بوو و له دهقی

دیکه دا نه بوو، ئه م کیشه یه بووه هۆی ئه وه ی که ژماره ی بهیته کان زۆرتر بی».

کاتیکیش بهیته کانی نیو چاپه که ئه ژمار ده که ی، بریتییه له (۱۶۸۳) بهیت و (۴۹) بهیت بۆ داستانه که زیاد کراوه، ئه مه جگه له وه ی چند بهیتیکیش له بیر کراوه، ئه گهر بیته و ئه نوسخانه ی نه وه ل و مهجنوونی لای ئیمهش بهراورد بکهین، ئه وا چند بهیتیکی تری بۆ ئه م داستانه زیاد دهکات.

لیته دا ئیمه ئه و بهیتانهش که زیاد کراون، ناماژه یان پی ده که یین و له گه ل نوسخه ی یه که مدا که نوسخه ی بنچینه یی کاره که یه، بهراوردیان ده که یین.

له لاپه ره (۵۷) ی کتیبه که دا بهیتیک زیاد کراوه به بی هیچ ناماژه یه ک بۆ دهستنوس و سه رچاوه، ئه م بهیته ته نها زیاد کراو نییه، بهیتیکی نیوهندی دووباره بووه ته وه، بهیته کهیش له پیش کاری بهراورد کارییه که وه یه:

واتش ته قره با و نه زدیکان من

نوور بینائی دیده گان من

گرهوا به زار ناما به گوفتار
گلّه جه ئه قوام، کردار و رهفتار
واتش ئه قرهبا و نه زدیکان من
نوور بینائی دیده گان من

له دهستنوسه کهدا کهوتوته لاپه ره (۲۰) و بهم شیویه هاتوه:

گرهوا به زار، ناما به گوفتار
گلّه جه ئه قوام، کردار و رهفتار
واتش ئه قرهبا و نه زدیکان من
نوور بینایی، دیده گان من

له دهستنوسه کهدا بهیتی به کهمی ئه و سی بهیتهی سهروه که لار و توخ کراوه تهوه
نه هاتوه، له پهراویزیشدا هیچ ناماژه به کی بو نه کراوه، ههروه ها له لاپه ره (۷۹) دا چه ند
بهیتیکی تری دههینیت:

زاریت چوون خهزان جه رگم ریزنان
په شیویت پهرداخ شاهیم بیتزنان
زاریت پهی کی هه، بهی تهو گرفتار
ئه نندام تهنت زه عیف زامدار
پاست واچه په ریم، نه سای سهنگه وه
جه داخت ته کم دان وه مه رگه وه
زاریت نه چیشهن، پهی کی تاسه تن
سه رت سه رگه ردان کام سیاسه تن
مه جنوون دیش مه و بهت شای فه ره یدوون فه
والی مه مالیک عاره بان بهر

ناماده کار له لاپهړه (۷۹) ی کتیبه که یدا بو نم چند به یته ، په راویزیک ده نووسیت و

ده لیت:

«له (ن ش ع) دا نم به یته له جیبه کی دیکه نووسراوه. به لام لیره باشت
ده گونجی. نه لبت بو روونکرده وهی زیاتر، ده بی بلیم؛ هیندی له به یته کان له
هردوو نوسخه که دا پاش و پیش ده که ون، یا هیندی به یت له نوسخه که دا هیه و
له هیه دیکه دا نیسه. نیمه به گویره توانایی تیکو شاوین به باشتیرین شیوه که لک
له هر دوو ده که وه بگری»

له نوسخه ی بنچینه یی کاره که دا به یتی «زاریت چون خه زان...» ده که ویته لاپهړه (۳۸)
و ده بو له کتیبه که یشدا بکه و تبايه ته لاپهړه ی (۸۳)، ته نها کاره که له وه دا نیسه که له بیر
کراوه یان زیاد کراوه، له هه مانکا تیشدا جینگوړ کیش به به یته که کراوه، نیمه له باسی
به یته له بیر کراوه کانداناماره یه کمان بو نه وه کردووه، به یتیک زیاد کراوه و به یتیکیش له بیر
کراوه، له ده ستنوسه که یشدا به م شیوه هاتووه:

زاریت چون خه زان، به رگم ریزنان
په شیویت په رداخ، شاهیم بیزنان
په ری تو عیبهن ئی هه رده چوله
ئی عسا و که شکول، که لپوس نه کوله
هوزریزه چه نیم به رووت وه دامان
قه سم وه باره گای به رز نیمامان
هه رگاه ده وای زام نه سره فتت له یلهن
شاهی و مولک و مال نه رات توفه یلهن

لیردها نه وه مان بو درده که ویت که ناماده کار نه و چند به یته ی که تینا و خنی کاره که ی
ده کات، له سر هیچ بنه مایه کی زانستی نیسه، به لگه یش بو نم مه به سته له بهر روشنایی
تیوریکدایه:

۱- کاتیک نوسخه‌ی یه‌که‌م که بنچینه‌ی کاره‌که‌یه و ناتواو بیټ، ده‌توانریت تهو به‌یتیه ناخوینریتته‌وه یان جیاوازی هه‌یه، به‌پیتی نوسخه‌ی دووه‌م ته‌واو ده‌کریت و راست ده‌کریتته‌وه.
۲- ته‌گه‌ر نوسخه‌ی بنچینه‌یی به‌شیک‌ی ده‌ستنوسه‌که یان توشی پوکان و له‌ناوچرون بوویت یان ته‌ر بوویت و نه‌خوینریتته‌وه، ته‌وا له‌به‌ر پزاشنایی نوسخه‌ی دووه‌م ناتواوییه‌کان ته‌واو ده‌کریت و ناماژه‌ی پی ده‌کریت.

۳- ته‌گه‌ر ده‌ستنوسه بنچینه‌یییه‌که ناتواو بیټ له به‌یتدا و که‌می هیناییت وه‌کو ته‌م داستانه‌ی خانا که (۱۰) به‌یتی ونبووه، ته‌گه‌ر نوسخه‌ی یه‌که‌می کاره‌که گومانی له‌سه‌ر نه‌بیټ، واته نوسخه‌ی باوه‌ر پیکراویټ، ته‌وا له‌به‌ر نوسخه‌ی دیکه ته‌و ناتواویانه ته‌واو ده‌کریت، هه‌رچی زیاده‌یش هه‌بوو له نوسخه‌ی دووه‌مدا ده‌خریتته په‌راویزه‌وه و ناماژه‌ی پی ده‌کریت....

سه‌باره‌ت به‌م به‌یتیه‌ی خواره‌وه که له نوسخه‌ی بنچینه‌ییدا هاتوه، له‌گه‌ل نوسخه‌کانی تریدا به هه‌ندی جیاوازی که‌مه‌وه هاتوه، له هه‌ردوو نوسخه‌که‌دا وه‌کو یه‌کن و جینگۆرکی به به‌یته‌که کراوه:

زاریت چوون خه‌زان، به‌رگم ریزنان

په‌شیتویت په‌ر داخ، شاهیم بیتزان

له نوسخه‌ی دووه‌می لای کاک غه‌ففار خویدا به‌م شیتویه هاتوه:

زاریت چوون خه‌زان، جه‌رگم ریزنان

په‌شیتویت په‌ر داخ، شاهیم بیتزان

له نوسخه‌ی نه‌وفه‌ل و مه‌جنوونه‌که‌ی لای مامۆستا عه‌بدولپه‌قیب یوسفیشدا به‌م شیتویه هاتوه:

زارید چوون خه‌زان، جه‌رگم ریزنان

په‌شیتویت ته‌ساس شاهیم بیتزان

له نوسخه‌که‌ی لای مامۆستا موچه‌مه‌د ره‌شیدی ته‌مینیشدا به‌م شیتویه هاتوه:

زاریت چوون خهزان، جهرگم ریژنان

په شیتیت په رداخ، شادیم شیونان

وه کو ده بینین تمه بهیته به جیاوازیسه کی که موه له نسخه کانی نه و فله و مه جنوندا
هاتووه، ناماده کار له په راویزیشدا ناگادارمان ده کاتوه بهوی که لیره دا کاری نوسخه
دووم باشتر ده گونجیت و نیمه به گویره توانایی تیکوشاوین به باشترین شیوه که لک له
هر دوو ده که که وهرگیرین....

له لاپهړه (۸۱) ی چاپه که دا بهیته کی تری هدی به زیاد کراوه و له نوسخه بنچینه پیدا
نه هاتووه و ناماژیشی پی کراوه که له نوسخه دوو موه وهرگیراوه:

یه بار خاتر جه خهم که یلمه

یه ویل ولات په ری له یلمه

هروه ها له لاپهړه (۸۸) دا هاتووه و له نوسخه بنچینه پیدا نیی و له نوسخه دووم
وهرگیراوه:

مه جنون بیدار بی جه خاو شیرین

شوکرش که رد به ذات (رَبُّ الْعَالَمِينَ)

له لاپهړه (۸۹) ی شدا بهیته کی تری زیاد کراوه و به ناماژه بو نوسخه دوو، باسکراوه:

تا دنیا دنیان هر تو بمانی

وه عهیش و نشات وه کامه رانی

دیسانه وه له لاپهړه (۹۰) دا بهیته کی تری هینراوه و ناماژیشی پیکراوه که له نوسخه
دووم وهرگیراوه:

مه کشوف مه علوم زا کیره ی عالی بو

مه زمون نامم وه نهت حالی بو

له لاپهړه (۱۰۴) دا بهیته کی تری زیاد کراوه و له نوسخه دوو موه وهری گرتووه:

چهند سپا جۆشان جه ههردوو تهرف
خیزا بانگ بهرز (أخي لا تخف)

له جینگهیه کدا باسی ئهوه مان کردوو که بهیتیک زیاد کراوه و بهیتیک له بیر کراوه، لیره دا
ئهو بهشهی تری بابه ته که بلاو ده کهینهوه، له لاپه ره (۱۱۳) ی کتیه که دا چهند بهیتیک
زیاد کراوه و له دهستنوسه که یشدا بهشیوهیه کی تریه:

دیش لهیلی وه ناز چوار زانو نیشتهن
جه قهدهم تا فهرق، نوور پيدا وهشتهن
بهدری سازیان پهی شهو زه مین
قورئان مهوانز تهو خه ورشید جه مین
سهف بهستهن حهی تار جه سهف حهی قه مەر
زه باناش کیشان پهی چه رخ نه خزه ر
لهیلی چ لهیلی چون حور بهه شت؟!
سونع سویمانی، فریشته سرشت
لهیل چ لهیل حوری رهوزی پزوانی
رهشتهی کلک سونع مانی سویمانی

له لاپه ره (۵۴) ی دهستنوسه که یشدا بهم شیوه هاتوو:

دیش لهیلی وه ناز، چوار زانو نیشتهن
جه قهدهم تا فهرق، نوور پيدا وهشتهن
سهف بهستهن حهی تار جه سهف حهی قه مەر
زه بانهش کیشان پهی چه رخ نه خزه ر
لهیلی چ لهیلی، چون حور بهه شت
سونع سویمانی، فریشته سرشت

ئەو بەیتانەى لە كەتیبە كەدا هاتووە و تۆخ و لاز كراوہ تەوہ، زیاد كراون و ئاماژەیان
بێكراوہ یان نا- لە دەستوو سە بنچینە ییە كەدا نە هاتووہ.

لە لاپەرە (۱۱۵) ییشدا بەیتىكى تری زیاد كراوہ:

خە یلىّ خە یالات ئاوەرد نە دەروون

وات چەنى مەجنوون مەبۆ چیش كەروون

لە لاپەرە (۱۱۶) ییشدا بە هەمان شێوہ بەیتىكى تری لە نوسخەى دووہ مەوہ وەرگراوہ و

بۆ داستانە كەى زیاد كراوہ:

ئاوەرد بە یە یاد ئیسلام و ئایین

جە عەھد و پەیمان ئاما وە پایین

بەیتە زیاد كراوہ كانی تریش بەم شێوہن و ژمارەى پەرە كانیشیان لە كەناریانەوہ نووسراوہ:

موتربیان وە سۆز سەدای سەزەوہ

خۆشخوانان وە لەحن خۆش ئاوازەوہ- ۱۱۸

نۆشا نۆش مەى تا نیمە شەو بی

پیالە ییە وە ئیئد یە كى وە ئەو بی- ۱۱۹

مەوج هون جە بەحر خە یال كەرد حاسل

تۆفسان بی مالا ریشە جەرگ و دل- ۱۲۱

هۆر چنیا بازار بە سات شادیش

باد بەردش خەرمان خە یال بادیش- ۱۲۲

والا و ئەقرەبا خەبەر زاناشان

حەمد زات پاك یە كتا واناشان- ۱۲۳

بەداران وە باد خەرمان خەمان

چاكەن بیخ چاش گرتەن وە زەمان- ۱۲۳

پای فەرەس پەهلوی عەنبەر شکاران
 ئەو شەو تا بە سوپح سپاشان یان - ۱۲۴
 مەھمیز دان وە پەخیش پەھوار نامی
 حدوود سەعدان مەقبوول شامی
 قەومی پە قەساس حوجرە دەروون کەیل - ۱۲۶
 یەلغارشان کەرد نە سارای دوجەیل
 نەسیم شەو نە وەقت زەدە شەفەق زەرد
 تاراج ئیلالت نەوفە ئیشان کەرد - ۱۲۶
 قەیس ناموراد هەم بی سەرگەردان
 لۆنگ پۆشا نەوەر وێل بی نە هەردان
 نەوفەل جە هیجران لیمووان زەرد
 بۆنیا نە خاک ئەلحەدسەرای سەرد - ۱۲۷
 ئەووەل مەردیش کەرد، ئاخەر نامەردی
 نامەردی پەریش بی وە پەنگ زەردی
 نە جە ئیبتیداش پاک تینەت مەبی
 کە ی وە ژار مار جەرگش لەت مەبی - ۱۲۸

لێرە بەدواوە دەچینه سەر بەشی کۆتایی داستانە کە، تەواوی نوسخەکانی نەوفەل و
 مەجنوون وەکو یەکن و تەنھا جیاوازی هەندی وشەیی تێدایە، ئەمە تا رادەیهک ئاساییە و
 نابێتە گرفت، چەندین بەیت زیاد کراوە و لەبیر کراوە. ئەوێ جینگە ی پرسسیار و گرتە
 ئەوێ لێ کۆتایی ئەو بەشە کە ئێمە برۆمان وایە هی میرزا شەفیعه، ئامادەکار ئەم
 چەند بەیتە نوسخە دووم تیکەل بە نوسخە یە کەم ناکات و برۆی وایە کە میرزا
 شەفیع شاعیریکی ئەوەندە گەورە و بە سەلیقە نەبووە بتوانی وەکو خانە شاکاریکی وەها

بجولقینی، به لام نهو به یتانه‌ی که به زیاده‌وه هاتووه له نوسخه‌ی دووه‌مدا ده‌یداته پال خانان و
تیکه‌ل به داستانه‌کدی ده‌کات.

نه‌ووژ مه‌ردیش که‌رد، ئاخر نامه‌ردی
نامه‌ردی په‌ریش بی وه په‌نگ زه‌ردی
نه‌ر جه ئیبتیداش پاک تینه‌ت مه‌بی
که‌ی وه ژار مار جه‌رگش له‌ت مه‌بی
تا له‌یل بی وه که‌تل قه‌یس جه‌فاکیش
یاوا وه مه‌قروون مه‌کافات ویش
هر چهند ساحیب کار تینه‌تش پاک‌ن
ئینشاللا نه‌جه‌ور جه‌هان بیباکه‌ن
په‌ری خاس و عام مه‌خلووق خاکی
هیچ خاسی نیه‌ن جه‌تینه‌ت پاکی
بشنه‌وژ ئی شیعر، مه‌علوم بو لی‌تان
موخبیر بان وه حال تینه‌ت ویتان
من عه‌بد فه‌قیر به‌دنام عامم
هه‌رزه‌ی هه‌رزه‌ نوتق هه‌رزه‌ که‌لامم
هه‌رفیم هه‌رزه‌ دل په‌نجیده‌ی په‌نجوور
هه‌م له‌زیز، هه‌م ته‌لخ، هه‌م شیرین، هه‌م شوور
مه‌بو بو‌اچوون وه‌رت‌ر جه‌ مه‌رده‌ن
مه‌خفی مه‌نده‌نش عه‌لاوه‌ی ده‌رده‌ن
نه‌ر خاس خله‌ته‌ن نه‌ر ناخاس خله‌ته‌ن
هه‌رکه‌س پاسته‌ن پاست، هه‌رکه‌س چه‌فت چه‌فته‌ن

(شه‌فیع) شای نه‌وفه‌ل وه زامانه‌وه
 پای فه‌وتش پیچان وه دامانه‌وه
 دوستاخه‌ن جه به‌ین دام، ته‌نینده‌ی ویش
 تۆبه‌ی نه‌وفه‌ل چیش؟ نه‌وفه‌ل به‌ تو چیش؟!
 له‌یل بیهن وه خاك، خالان نالاش
 خاك جه ته‌غزوی سووف، پۆشاش وه بالاش
 قه‌یس خه‌ریك به‌یت داج ده‌یوره‌ن
 مونته‌زیر وه نه‌فخ ناپه‌یدی سوره‌ن
 تو دوعای خه‌یر که‌ر له‌یل و نه‌هار
 هر سه‌ه‌رگاهان، وه‌خت نیواران
 واچه‌ یا که‌ریم، ده‌هنده‌ی داوهر
 یا نووربه‌خش، نوور خه‌ورشید خاوه‌ر
 تا ئه‌رز نیستیوار، جه‌به‌ل بپرا بو
 تا به‌قهر حاملل حه‌مل غه‌پرا بو
 تاریخ ته‌قدیر عه‌بد جه‌فاکیش
 گه‌دایی خۆشه، چین نه‌ریابان پیش
 به‌قای ما زه‌والل، عومر (خه‌سره‌و) بو
 به‌عید جه‌ نه‌فساد، چه‌رخ که‌چ ره‌و بو
 نه‌شه‌مده‌ی ناچیز، بی نه‌جزا و نمه‌ک
 نه‌سه‌نه‌ی (هه‌زار و دووسه‌د چه‌نی یه‌ک)

ناماده‌کار کاتیک ئه‌م چه‌ند به‌یته به‌ هی خانا نازانیت، که‌چی له‌و نیوه‌نده‌یشدا چه‌ندین
 به‌یت زیاد و که‌م ده‌کات و به‌ هی خانای له‌ قه‌له‌م ده‌دات، به‌ بۆچوونی من هیچ کاتیک خانا
 پیوستی به‌وه نییه‌ ئه‌و چه‌ند به‌یته‌ی بۆ زیاد بکریت و چه‌ند به‌یتیک که‌ به‌ برۆی

ناماده کار هی کاتبی نوسخه‌ی دووه‌مه و ده‌بخاته ژیر پرسیاره‌وه، زیاد بکریت، ده‌بوو نه و چند بهیته‌ی که ناواخن کراوه بۆ داستانه‌که و نه‌مانه‌ی کۆتایش، هه‌موویان بخرینه په‌راویزه‌وه، نه‌گه‌ر له‌نیو مه‌تنه‌که‌ی خانایشدا زیاد ده‌کریت، ده‌بوو بخرابیه‌ته‌نیو دور که‌وانه‌وه به‌خه‌تیک‌ی جیاواز یا به‌شیه‌ی لارکراوه‌یی یا نویسینه‌که توخ بکرایه‌ته‌وه و په‌راویزی له‌سه‌ر بنوسرایه، که‌چی ناماده‌کار نه‌گه‌رچی به‌شیک له‌مانه‌یش ناکات، له‌هه‌ندی جینگه‌دا به‌میزاج و بۆچوونی خۆی به‌یت ناواخن نه‌کات و له‌هه‌ندی جینگه‌یشدا به‌یت لا‌ده‌بات و جینگۆرکی پی ده‌کات و په‌راویز ده‌نوسیت، له‌هه‌ندی جینگه‌یشدا به‌یت داده‌نیت و ناماژه‌یشی پی ناکات، هه‌روه‌ها دوا به‌یتش که‌ئهم به‌یته‌ی خواره‌ویه، ناماده‌کار له‌نوسخه‌ی دووه‌مدا نه‌ده‌ینوسیت، نه‌باسیشی ده‌کات.

هزاران درود، هزاران سلام

زما بر محمد، علیه‌سلام

ئه‌وه‌ی ماوه‌ته‌وه بیلین، ئه‌وه‌ی له‌م به‌شه‌دا خسترومانه‌ته‌روو، به‌شیکه‌ له‌وه‌له‌ئه‌ی ناماده‌کاری کتیبی له‌یلا و مه‌جنوونی خانای قوبادی و کاره‌که‌ی ئیمه‌یش که‌له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و نوسخانه‌ی به‌رده‌ستماندا بووه و لیکۆلینه‌وه‌که‌یشمان به‌م شیه‌یه‌ ئه‌نجام داوه. له‌خالتیکی تریدا ده‌بی ئه‌وه‌یش بلین که‌ئهو به‌شیه‌ی دانراوه و له‌چهندین نوسخه‌دا به‌ناوی میرزا شه‌فیع‌وه‌هاتووه، ئیمه‌بروامان وایه‌له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و نوسخانه‌ی به‌رده‌ستمان ئه‌و به‌شیه‌ی تیکه‌ل کراوه، په‌یوه‌ندی به‌«خانای قوبادی»یه‌وه‌نییه و هه‌ی میرزا شه‌فیع‌ی کولیاپیه، پیوستیش بوو ئه‌و به‌یتانه‌ی که‌هه‌ر به‌راورد کراوه و زیادن، نه‌ده‌بوو له‌نیو مه‌تنی خانادا به‌هاتبایه، پیوست بوو هه‌موویان بخرابه‌ته‌په‌راویزه و هه‌ر به‌یتیکیش له‌جینگه‌ی خۆیدا ناماژه‌ی پی کرابایه، هه‌روه‌ها له‌لاپه‌ره (۱۷۲)دا و له‌جینگه‌یه‌کی تریشدا به‌یتیک هه‌یه‌دوو جار له‌نوسخه‌ی یه‌کدا هاتووه و ناماده‌کار هه‌چ ناماژه‌یه‌کی پێیان نه‌کردووه، ئهم به‌یتانه‌یش که‌دووباره‌بوونه‌ته‌وه، ته‌نها یه‌ک بۆ دوو به‌یتیک که‌وتۆته‌نیوانیه‌وه و جینگه‌ی پرسیاره، ئایا شاعیر خۆی دووباره‌ی کردوونه‌ته‌وه؟! نه‌گه‌ر شاعیر

دووباره‌ی کردووه‌ته‌وه، ئەوا هه‌له‌ی شاعیره و ده‌بوو ئاماده‌کار ئاماژه‌یه‌کی پێشان بکردایه،
ئه‌گه‌ریش هی کاتبه، دیسانه‌وه پێویست بوو باسیان لێوه بکرایه، به‌گشتی خانا خۆی
ئاماژه‌ی به‌وه کردووه که داستانه‌که‌ی (١٦٤٤) به‌یته، به‌لام له‌ نوسخه‌ی بنچینه‌یه‌که‌دا
(١٦٣٤) به‌یت هاتووه، ئە‌گه‌ر ئەو دوو به‌یته‌یشی لێ ده‌ربکریت، ئەوا دوو به‌یت که‌متر
ده‌هینیت، واته: (١٦٣٢) به‌یت... که‌چی برای ئاماده‌کار چه‌ندین به‌یتی بو‌ زیاد کردووه،
ده‌کرا برای ئاماده‌کار به‌یته‌کانی داستانه‌که‌ی ئەژمار بکردایه و ئەوه‌ی به‌ باشی ده‌زانی بو
نیو مه‌تکه‌ی به‌ ئاماژه پێکردنه‌وه بیخستایه‌ته‌ روو، ئەوه‌یشی به‌ باشی نازانیت له‌ په‌راویزدا
بیهتایه، به‌م شیوه‌یه‌ کاره‌که‌ جوانتر و ریکوپیکتر ده‌رده‌چوو... لێره‌دا ته‌نها ئەوه‌نده له‌سه‌ر
ئه‌م بابته‌ ده‌نووسین، چه‌ندین سه‌رنج و تییینی تر هه‌بوون، وامان به‌ باش زانی هه‌ر
ئه‌وه‌نده‌ی له‌ سه‌ر بنووسین و ئاماژه‌ی پێ بکه‌ین.

دهستکاری شیوه (سهبک)ی خانای

زۆریه‌ی زۆری شاعیران شیوه‌ی (سهبک) نویسنی تایبته به خۆیان هه‌یه، له‌نیۆ ئه‌ده‌بی کوردیشدا ئه‌م شیوه‌یه نامۆ نییه، خانای قوبادیش شیوه و نویسنی تایبته‌تی خۆی هه‌یه، هه‌ر له دیوانه شیعریه‌یه که‌ی تا داستانه‌کان شیوه‌ی نویسنه‌کانی به‌روونی دیاره، هه‌ر بۆیه ئه‌گه‌ر به‌یتیکی خانای بخیرته نیۆ هۆنراوه‌ی شاعیریکی تریه‌وه، ئه‌گه‌ر لیکۆله‌ر شاره‌زای سه‌بک و شیعری خانای بیت، ئه‌وا زۆر به‌ئاسانی ده‌توانیت به‌یته شیعریه‌یه که‌ی خانای جیا بکاته‌وه و ده‌ری به‌یتیت. بۆ نمونه ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئه‌م شیعری «حه‌یران» بکه‌ین که هۆنراوه‌ی زوننارم به‌سته‌نی خانای تیه‌ه‌لکیش کردوه، هه‌ندیک له‌ بۆچوون و نویسنی خانامان بۆ روون ده‌بیتته‌وه:

«قه‌دقامه‌تم زی‌کر خال ئالاته‌ن
تا وه زولف و رووی تو ته‌ماشامه‌ن
ئه‌دای نمای فه‌رز سو‌بح و عیشامه‌ن
سه‌جاده‌م وه هه‌وون زامان په‌نگ که‌رده‌ن
سوژده‌م وه می‌حرا‌ب ئه‌برۆی تو به‌رده‌ن»
ئه‌دای زه‌کاتم نسار رووحه‌ن
وه خاک پای تو، هه‌زار فتووحه‌ن
پۆچیتم ته‌رک زه‌وق، کامه‌رانیه‌ن
ئیفتخارم وه زووخ، زام کاریه‌ن
حه‌جم، ته‌وافم، ئه‌ر شه‌وه‌ن ئه‌ر پۆن
هه‌وای گه‌شت و گیل ئاسانه‌که‌ی تو‌ن

به‌یته‌کانی خانای له‌چار به‌یته‌کانی هه‌یراندا چهند جیاوازی هه‌یه، چ له‌ شیوه‌ی نویسن و چ له‌ شیوه‌ی واژه و فیکر و نویسنه‌وه. ئه‌گه‌ر چاوی‌کیش له‌ شیوه‌ی نویسنی خوسه‌رو و شیرینه‌که‌یشی بکه‌ین، ئه‌وا هه‌ندی تایبته‌مه‌ندی نویسنی خانامان بۆ روون ده‌بیتته‌وه.

گا چوون نیتزاسی، گا چوون مهولهوی
گا وینهی خوسرهو، شوعهرای دیلهوی^۱

له یلی و مهجنونهوه:

به واتهی هه کیم، دانای «نیتزاسی»
گهغهوی، نیتلیاس بن یوسف نامی

خانا کاتیک وهرگیرانی کردوه جگه لهوهی ناوی شاعیر دههینیت، کۆمهله وشهیهکی
تایهت به خۆی هه بووه، روونکردنهوهی ناوی شاعیر و کتیبه که و به روونی ناوهیتانی خۆی و
مه بهسته کانی دهستنیشان ده کات و ناماژهیان پی ده کات.
له چند جیگه یه کدا خانای قوبادی ناوی نیتزاسی گهغهوی دههینیت و له زاری نه وهوه
قهوله کان وهرده گیریتتهوه، ههروهها ناوی خۆیشی له سه رهتای هه ر به شیک یان چند
به شیکدا دههینیت. نه گه ر ته ماشای یوسف و زوله یخاکه ییش بکه یین، له یه ک دوو جیگه دا
قهوله کان ده گیریتتهوه:

داستانی جه نهزم «نیتزاسی» نیتزام
عه شق نه فزای ده روون هه ریفان جام^۲

له به یتیکی تریدا خانا ده لیت:

شوعهرای سوخن «نیتزاسی» ده ستور
شرح نهی داستان بهی ته ور که رد زه ور^۳

له له یلی و مهجنونه که ییشدا خانا ده لیت:

---

۱. خوسرهو و شیرینی خانای قوبادی: محهمدی مهلا که ریم - زنجیره ی ژباندنهوهی که له پووری نه ده بی کورد -
ژماره ۲ - له چاپکراوه کانی کۆپی زانیاری کورد - به غدا، ۱۹۷۵، لاپه ره (۴).

۲. یوسف و زلیخا - به ره مهی خانای قوبادی: بوورژاندنهوه و لیکداننهوهی: هه کیم مهلا سانج - چاپی یه که م،
چاپخانه ی وه زاره تی په روه ره - هه ولیر، ۲۰۰۵، لاپه ره (۲۲۴).

۳. هه مان سه رچاوه ی پیتشو، لاپه ره (۳۰۸).

جەوپەى «نێزامى»، دانساى گەنجەوى

كەردەنش بە نەزم، نامەى مەعنەوى

ئەم جۆرە نووسىنە لە لای خانا زۆر بە روونى دەبينریت و پەيرەوى لەو رێبازە نووسىنە كەردوو و مۆرى شيعرەكانى خۆى كەردوو. يان كاتىك وەرگيرانى كەردوو، وتوويه تى ئەمەم لە نيزامىيەو وەرگرتوو، كەچى لەو بەشەى دراوئە پال خانای قوبادى هيچ ئاماژەيەك بۆ ناوى نيزامىيى نىيە، كەمترين ئاماژەيش بۆ ناوى خانا هەديە، كەچى خانا پێچەوانەى ئەو كارەى كەردوو.

خانا و زۆرەى زۆرى شاعيرانى شيوەزارى گۆرانى ئامرازى «چوون» يان لە جىگەى «وەك» بەكار هێناو، ئەوى تا ئىستا من بەرچاوم كەوتبیت خانا تەنها لە هۆنراوى پەى سەنەى سالدما ئەگەريش ئەو هۆنراو دەستكارى نە كرابیت، وشەى «وەك» يە لە سەرى «چوون» بەكار هێناو:

قامەت رێك و راست، وە سەر نەى رەوان

پەرى چەفتى كەرد، وەك چەفتى كەوان

لەسەر ئەو برۆايەم وشەى «وەك» لێرەدا گۆرانى لەهجەبى بىت و كارى نووسەرانى كەشكۆل بىت، چون لە شاعيرانى ئەو دەورەدا ئەم ئامرازە بەكار نەهاتوو، ئەگەر وشەكە بكریتە «چوون» ئەوا جيناسى دووبارەى پىتى دروست دەكات، هەر ئەمەيش ئەمانخاتە گومانەو لەوى دەستكارى سەبكى ئەم داستانە كرابىت و گۆرانى شيوەزارى بەسەردا هاتبىت:

مەوت ئەدا و باب، خالۆى جەوانەرد

پوخسار قەيس كەرد وەك خەزان زەرد

يان لە جىگەيەكى تریدا بەم شيوە ئامرازەكە هاتوو:

جە زەر مەردوم پەيش، بە گيان مەستيزۆ

مەپيزا هەر وەك خاشاك برپيزۆ

له ته‌واوی ده‌ست‌نوسه‌که‌دا‌ته‌ن‌ها‌له‌ دوو‌جینگ‌ه‌دا‌ وش‌ه‌ی «وه‌ک» له‌ شوین «چوون» به‌کار‌بر‌اوه‌، له‌ دیوانه‌که‌یش‌دا‌یه‌ک‌ جار‌ه‌اتووه‌، نه‌گ‌ر له‌ باری‌سه‌ب‌کن‌اسییه‌وه‌ نه‌وه‌ ب‌خه‌ینه‌ روو‌، شاعیرانی‌پیش‌خانا‌و‌سه‌رده‌می‌خانا‌و‌دوای‌خانایش‌که‌به‌وشیوه‌زاره‌نووسیویانه‌، نام‌رازی «وه‌ک» یان‌له‌بری «چوون» به‌کار‌نه‌بردووه‌. ته‌مه‌له‌ لایه‌ک‌ و له‌ لایه‌کی‌تریشه‌وه‌ ته‌واوی‌شیعه‌ره‌کانی‌دیوانی‌خانا‌و‌داستانی‌خوسره‌و‌و‌شیرین‌و‌سولتان‌ئیب‌راهیم‌و‌نۆش‌نافه‌رین‌و‌یوسف‌و‌زوله‌یخادا‌، سه‌ب‌کی‌خانا‌وه‌کو‌یه‌ک‌ده‌بیینریت‌، به‌لام‌له‌داستانی‌له‌یلئ‌ و مه‌جنونه‌که‌یدا‌ته‌مه‌به‌رچاو‌ناکه‌وئیت‌و‌ساده‌ده‌رده‌که‌وئیت‌. له‌خوسره‌و‌شیرینه‌وه‌:

چوون بانوو به مولک عه‌ده‌م بی‌راهی
شیرین نیش‌ت به‌شاد به‌ته‌خت‌شاهی
ویلایه‌ت‌مه‌عموور به‌عه‌دل‌و‌داد‌که‌رد
به‌ندیان‌جه‌به‌ند‌ته‌مام‌تازاد‌که‌رد^۱

له‌یوسف‌و‌زوله‌یخاوه‌:

نامه‌ی‌موشک‌تامیز‌نافه‌ی‌عه‌ن‌به‌ر‌بار
بۆی‌موشکی‌چینش‌به‌ی‌ته‌ور‌که‌رد‌ئیزهار
زئینخای‌مه‌حبوب‌ره‌عنای‌په‌ره‌ند‌پۆش
موشک‌چین‌وه‌فه‌وق‌باری‌موشک‌وه‌دۆش^۲

له‌سولتان‌ئیب‌راهیم‌و‌نۆش‌نافه‌رینه‌وه‌:

بشین‌به‌سه‌ر‌وه‌خت‌خاتون‌ه‌ی‌غه‌مبار
دایه‌فرستاد‌په‌ی‌ته‌حوال‌یار

---

^۱ خوسره‌و‌شیرینی‌خانای‌قوبادی: محهم‌دی‌مه‌لا‌که‌ریم - زنجیره‌ی‌ژبان‌دنه‌وه‌ی‌که‌له‌پووری‌ئه‌ده‌بی‌کورد - ژماره‌۲ - له‌چاپ‌کراوه‌کانی‌کوۆری‌زانباری‌کورد - به‌غدا، ۱۹۷۵، لاپه‌ره‌(۲۸۲).

^۲ یوسف‌و‌زئینخا - به‌ره‌می‌خانای‌قوبادی: بووژاندنه‌وه‌و‌لینکدانه‌وه‌ی: حه‌کیم‌مه‌لا‌سالح - چاپی‌یه‌که‌م، چاپخانه‌ی‌مه‌زاره‌تی‌په‌روه‌رده - هه‌ولێر، ۲۰۰۵، لاپه‌ره‌(۱۷۰).

دایه ناماره نه شار فره‌نگ

خاتونسه خانم دل تاورد به تنگ^۱

له له‌یلی و مه‌جنونه‌وه:

ته‌ووه‌ن مه‌ردیش که‌رد، تاخر نامه‌ردی

نامه‌ردی په‌ریش بی وه په‌نگ زه‌ردی

نه‌ر جه ئیبتی‌دش پاک تینه‌ت مه‌بی

که‌ی وه ژار مار جه‌رگش له‌ت مه‌بی^۲

یان له چهند جینگه‌یه کدا سه‌یید تاهیری هاشمی ته‌قریزی له‌سه‌ر ته‌م داستانه نووسیوه و هندی کیشه و گیوگرفت و ده‌ستکاری شیواز و له‌فزی نووسه‌ره‌وی ده‌ستنوسه‌که‌ی راست کردووه‌ته‌وه و زانیویه‌تی که خانای قوبادی له‌و جو‌ره هه‌لانه‌ی نه‌کردووه، باشته بلین هه‌ستی به تیکدانی شیوه‌ی نووسینی خانای قوبادی کردووه و زانیویه‌تی ته‌مه ده‌ستکاری کراوه و شاعیر ته‌م کاره‌ی نه‌کردووه.

بو نمونه له جینگه‌یه کدا سه‌یید تاهیر چهند وشه‌یه‌ک له بابه‌ت ته‌م به‌یته‌وه ده‌نووسیت:

«اگر (عشاقان) می‌گفت قافیه صحیح در می‌آمد، گرچه جمع بر جمع است. این

(الف) ناخوانی در (لیلی و مجنون نظامی) نیست و از ... بر عهدهای سراینده کردی

است که حتماً غیر خانای قبادی آمده است. (هاشمی).»

(ذ) ذه‌لیلی زام مه‌ینه‌تان مه‌شق‌دن

(پ) په‌ویسه‌ی په‌نفه‌ت رای عاشقانه‌ن

له جینگه‌یه‌کی تریدا سه‌یید تاهیری هاشمی ده‌لئیت: «کاش می‌دانستم سراینده برای این

شعر چه معنی در خاطر داشته است؟! (هاشمی).»

۱. چیرۆکه شیعیری سولتان ئیبراهیم و نۆش ئافهرین "خانای قوبادی": جه‌مه‌ره‌شی شه‌مینی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر، ۲۰۱۱، لاپه‌ره (۲۸۹).

۲. له‌یلا و مه‌جنوون "خانای قوبادی": ساغکردنه‌وه و ئاماده‌کار - غه‌فار ئیبراهیمی "سارو"، چاپخانه‌ی شقان، سلیمانی - له‌بلاوکراوه‌کانی بنکه‌ی ژین - ۲۰۱۱، لاپه‌ره (۱۲۹).

(غ) غونچه‌ی غه‌بغهب، غه‌واس ژیره‌ن

نه عومق ده‌ری‌ای دؤس دلگه‌یه‌ن

له شوئینیکی تریدا به‌م شیوه له‌سهر ئه‌م به‌یته ته‌قریز ده‌نووسیت: «به‌کلی عاری از
معنی است (هاشمی)».

(ف) فاکتیه‌ی فهد، میوه‌ی مه‌حبوبه‌ن

(ق) قولف مه‌خزن، قه‌لای مه‌حبوبه‌ن

سه‌باره‌ت به‌ده‌ستکاریکردنی وشه و وشه‌کاری و شیوه‌ی نووسینه‌وه‌ی ئه‌م ده‌ستنوسه
که نووسهر نووسیویه‌تییه‌وه، هه‌له‌ی کردووه، له‌ته‌نیشته‌ ئه‌م به‌یته‌وه سه‌یید تاهیر ده‌لئیت:
«(ناخر) ده‌بی به‌بی (ی) بنووسریت».

ناخر ————— واته‌ی به‌دی به‌دگوان

وه کوللی قه‌تبع بی رای تاما و لوان

سه‌یید تاهیر سه‌باره‌ت به‌قافییه‌ک که له‌م ده‌ستنوسه‌دا ده‌ستکاری کراوه، ده‌لئیت:

«قافییه‌ی (سر) در هردو مصراع آمده و معیوب است (هاشمی)».

شهب و رۆ خه‌ریک زاری بسین یه‌کسه‌ر

غه‌مین و غه‌مبار، خه‌سته‌ی خاک به‌سه‌ر

جگه له‌مانه‌ی باسی لئوه کرا، نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستنوس زیاتر له (٦٠) جیگا وشه و
پیتی له‌بیر کردووه و هه‌له‌ی تیدا کردووه. هه‌ر ئه‌م هه‌له و له‌بیرچوون و گۆرانکاریانه
ده‌مانگه‌یه‌نیته‌ ئه‌و باوه‌ره‌ی بلئین ئه‌م کاتبه‌ ده‌ستکاری شیوه نووسینه‌که‌ی خانای کردووه و
تیکه‌لی له‌بابه‌ته‌که‌دا کردووه و رووی داوه.

هه‌روه‌ها له‌چهند جیگه‌یه‌کی تریدا ده‌ستکاری شیوه‌زاره‌که‌ ده‌رده‌که‌وئیت، له‌جیگه‌ی

وشه‌ی «بیم» نووسراوه «بووم»:

رای تامام نیهن تا به‌یووم وه لات

بووم وه هامزه‌نجیر په‌ی دهرده و به‌لات

له کاتیکدا ده‌بوو وشه‌ی «بووم» به «بیم» بنووسرابایه، یان له‌م به‌یتهدا ده‌بوو له‌بری وشه‌ی «بوون» ده‌بوو «بین» بنووسرابایه، وه‌کو ئه‌م به‌یتهدی خواره‌وه:

برا و خاهه‌ران، پده‌ر و مادی
شادی بوون به‌ئه‌لتاف، قه‌ییوم قادر

هه‌روه‌ها گۆرانی زۆریه‌ی ئه‌و فیعلانه‌ی که‌ ئه‌به‌ی به‌ شیوه‌ی «مه‌که‌روون» و «مه‌واچوون» و ... بن به‌ «مه‌که‌رووم» و «مه‌واچووم» و ... که‌ به‌و شیوه‌ هه‌له‌یه و دیاره‌ که‌ گۆرانکاری به‌ سه‌ریاندا هاتوه‌.

هه‌ر بۆیه‌ له‌و بره‌وه‌ی نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستنووسی یه‌که‌م یا دووه‌م ده‌ستکاری شیوه‌ نووسینه‌که‌ی کردوه‌ و بووه‌ته‌ هۆی گۆرانی سه‌به‌که‌ شیعریه‌ که‌.

له‌ جیگه‌یه‌کی‌ تریدا سه‌یید تاهیر ته‌قیزی له‌سه‌ر ئه‌م دوو به‌یتهدا نووسیوه‌، سه‌باره‌ت به‌ نیوه‌به‌یتی یه‌که‌می ئه‌م به‌یتهدا ده‌لیت:

«مه‌ورد توهمه‌ت قه‌رار مه‌گێران) نیز از ترکیبات تازه می باشد (هاشمی)».

یان له‌سه‌ر نیوه‌به‌یتی دووه‌می ئه‌م به‌یتهدا ده‌لیت:

«تکرار دو لفظ به یک معنی حشو قبیح است».

سه‌باره‌ت به‌ نیوه‌به‌یتی یه‌که‌می دووه‌م به‌یتهدا ده‌لیت:

«از اصطلاحات امروز. فردی عادی از ترکیبات جدید... لاپه‌ری می ده‌ستنوس».

مه‌ورد توهمه‌ت قه‌رار مه‌گێران

مه‌بان وه‌ تانه‌ی هه‌مسه‌وه‌ و جه‌یران

تۆیش شه‌هزاده‌، له‌یل فه‌ردی عادی

که‌فائه‌ت جه‌ به‌ین نیه‌ن په‌ی شادی

له‌ به‌یتیکی‌ تریدا که‌ به‌ بۆچوونی ئیمه‌ ده‌ستکاری کراوه‌، کاتب به‌م شیوه‌ی نووسیوه‌:

هه‌مد و سه‌نا و شوکر په‌ی ئه‌و زات پاک

هه‌م سه‌لوات له‌ سه‌ر پادشای (لولاک)

وه كو ده‌بينين له‌جنگه‌ي ئامرازي «جه»، ئامرازي «له»‌ي به‌كار بردووه، له‌كاتيكددا
خانا زياتر ئامرازي «جه»‌ي به‌كار هيتاوه.
به‌گشتي ليره‌دا نه‌وه‌مان بۆ روون ده‌بيته‌وه شويني ده‌ستكاري به‌سه‌ر شيوه‌زاري ئه‌م
داستانه‌وه دياره و ده‌ستكاري له‌نوسينه‌وه‌يدا كراوه، هه‌ر بۆيه نابي ئه‌م ده‌ستنوسه‌وه‌كو
سه‌رچاوه‌يه‌كي بنه‌ره‌تي بۆ كاريك به‌كار به‌يئيريت نه‌گه‌ر سه‌رچاوه‌ي ديكه‌ له‌به‌رده‌ستدا
هه‌بوو، نه‌گه‌رنا ئه‌م سه‌رچاوه‌يه‌جنگه‌ي شه‌ك و گو‌مانه‌.

دهستنوسى له يلى و مه جنوونه كهى خانا و ميرزا شه فيعى كولييايى

هەر له و كاته وهى كه دهستم داوه ته گرد و كوژى ته واوى بهر هه مه كانى خانای قوبادى، زۆر بهر هه مى «ميرزا شه فيع» يشم بۆ ده ركوت و كهوتنه بهر دهست، له وانه چهند نوسخه يه كه له داستانى نهوفه ل و مه جنوون و شيرين و فه رهاد و شيعره په راگه نده كانى، به لام تا چاپ كردنى له يلى و مه جنوونه كهى خانا نه وه ده رنه كه وتبوو كه ئەم دوو داستانه هه ردوو هى خانای قوبادى بيت، هه رچى نوسخه ي بهر دهسى من و مامۆستا موحه مەد ره شيدى ئەميينى پاوه يى و ئەميين گوجه رى له شارى سه حنه هه بوو، به چاپ كراو و چاپ نه كراو يشه وه، نهوفه ل و مه جنوون و له يلى و مه جنوون دوو داستانى جياراز بوون.

نه وهى تا ئيستا پروونه يه كه نوسخه ي داستانى له يلى و مه جنوونى خانای قوبادى ده ركوتوه، مامۆستا هه كيم مه لا ساليحيش ده ئيت: من نوسخه يه كى ترى ئەم داستانه م لايه، زۆر تيكۆشام به وهى نوسخه يه كى كوژى كراوى لى و هه رگرم و له گه ل ئەم ده قه دا به راوردى بكه م، به بيانوى نه وهى كاتى خۆى ئەم داستانه ي رينووس كردۆته وه و داويه تى به چاپخانه يه كه له ئيران بۆ چاپ كردن، نوسخه كه ي پى نه داين. دواى چهند په يوه ندييه كه و قسه كردن له سه ر بابته ي داستانه كه، به ريزيان نه وه يان راگه ياند نه وه دهستنوسه ي لايانه، هه مان دهستنوسه كه ي لاي ئيمه يه.

ههروه ها كاك «بيهرروز چه مهن ئارا» يش نه وهى پيمان راگه ياند كه نزيكه ي سى بۆ چوار نوسخه ي له لا هه يه و يه كيك له نوسخه كانيش هى خانای قوباديه، بريار و ابو له ماويه كى كه مدا نه و نوسخانه مان پى بدات، محابن دواى چهند جار يك په يوه ندي كردن و نامه ي ئەليكترونى، به ريزيان نه وه يان راگه ياند كه هارده كه يان خراب بووه و پيشى و ابو نه و نوسخه ي له لايانه هه مان نوسخه ي موحه مەد ره شيدى ئەميينى بيت، ههروه ها دكتور عه لى ره زا له شارى ئيلام، نوسخه يه كى له لا بوو، له و نوسخه يش بى نه نجام بووين و نه مانتوانى له به ريزيان وه رگرين.

سه‌بارت به داستان‌های میرزا شرفی کولی‌بیش، جگه له و نوسخه‌ی که نه‌مین گوجهری و ماموستا قهره‌داغی چاپیان کردووه، چند نوسخه‌یه کی ده‌ست‌نوسی تری نه‌م داستان‌مان له بهره‌ستدا هه‌یه، له‌وانه: نوسخه‌ی کتیب‌خانه‌ی ماموستا موحه‌ممد ره‌شیدی نه‌مینی، به‌رلین، عه‌بدولرّه‌قیب یوسف، هه‌روه‌ها نه‌و نوسخه‌ی دووه‌مه‌میش که کاک غه‌فشار سوودی لی بینیه، نوسخه‌یه کمان له بنکه‌ی ژین وهرگرتوه بو نه‌وی به وردی به سهر ده‌قه‌کاندا بچینه‌وه و به‌راوردیان بکه‌ین.

لیره‌دا ده‌مانه‌وی نه‌و دوو داستان‌ه لیان‌کوژینه‌وه و به‌راوردیان بکه‌ین، بزاین تا چه‌ند نه‌م دوو داستان‌ه به یه‌ک ده‌خون، نه‌م دوو داستان‌ه یان نه‌م دوو باب‌ته و دوو نوسخه‌یه که له زۆربه‌ی نوسخه‌کاندا به هی میرزا شرفی کولی‌بیش و خانا له قه‌له‌م دراوه، بیرمان بو لای چند پرسیاریک ده‌بات و پیوسته وه‌لامی نه‌و پرسیارانه به به‌لگه‌وه بده‌ینه‌وه. پیوستیشه سه‌ره‌تا نه‌و دوو سی نوسخه‌یه بناسینین و دواتر برژینه سهر نه‌و پرسیارانه و هه‌موویان به به‌لگه‌وه وه‌لام بده‌ینه‌وه.

سه‌ره‌تا له نوسخه‌ی بنچینه‌یی کاره‌که‌وه ده‌ست پی ده‌که‌ین که نوسخه‌یه کی ته‌واوی داستان‌ی له‌یلی و مه‌جنونی خانای قوبادییه، دواتر نوسخه‌کانی تری داستان‌ی نه‌وفه‌ل و مه‌جنون ده‌خه‌ینه روو...

سه‌ره‌تای داستان‌ه‌کی له‌یلی و مه‌جنونی خانای قوبادی که به خه‌تی «عه‌بدولرّه‌جمانی کوری شیخ عه‌بباس» له گوندی «قار»ی سهر به شاری سنه‌یه، نووسهر که له کۆتایی ده‌ست‌نوسه‌که‌یدا وه‌کو خۆی بو‌مانی نووسیوه، ده‌لیت:

«تمام شد نوشتن و نسخه‌گیری لیلی و مجنون به زبان کردی اورامی، ترجمه و تألیف شاعر شهیر و نامدار کرد مرحوم خانای قبادی، رحمه الله علیه و نور الله روحه و اسکنه الله فی ببحوتنه جنانه، در روز سه شنبه دوازده‌هم فروردین، سنه (۱۳۵۴) شمسی برابر با هجده‌هم ربیع الاول سنه ۱۲۹۵ قمری، به دست فقیر

عاصی عبدالرحمن شیخ عباس، در قریه قارّ حومه‌ی شهر سنندج. وصلى الله على
سیدنا محمد وآله و صحبه و سلم».

نهم ساله‌یش که نووسه‌ری ده‌ستنوس نووسیویه‌تی، به‌رام‌بهر به سالی میلادی، ده‌کاته
رؤزی سیّ شه‌مه‌ی (۲۳-۳-۱۸۷۸) ی میلادی.

سهره‌تای داستانه‌که له‌م ده‌ستنوسه‌دا به‌م شیویه‌ده‌ست پیّ ده‌کات:
به‌نام نه‌و که‌س به‌ (کُنْ فَيَكُون)
عالمش جه‌که‌تم، عه‌ده‌م که‌رد به‌یرون
مه‌جز خاتران (سَيِّد الْكَوْنِ)
موحه‌مه‌د فاتیح، خه‌بهر و حونه‌بین
حه‌مد و سه‌نا و شوکر په‌ی نه‌و زات پاک
هم سه‌لوات له‌سه‌ر پادشای (الولاء)
نه‌ر ته‌وفیق ده‌رۆ بینای بیته‌هرین
جه‌دمای مه‌کتوب «خوسره‌و و شیرین»
عه‌جه‌بته‌ر جه‌سیپو، سیپو سامری
واچووم وه‌سقف عه‌شوق قه‌یس عامری
یانی های مه‌جنون، مه‌فتون له‌یلی
ده‌یبری دیوانه‌ی ده‌ششت دوجه‌یلی
ویلی و مه‌حرومی، جه‌شادی و سرور
هامپازش چه‌نی و حوش و تیور
عه‌شوق مه‌جازی، به‌عه‌دن حه‌قیقی
واچووم جه‌تاریخ جه‌روی ده‌قیقی
به‌واته‌ی حه‌کیم، دانای «نیزامی»
گه‌نجه‌وی، تیلیاس بن یوسف نامی

شاعری شہرِیف «شہ فیح» ہی دہستور
 نہر پرسیژ تاریخ نی نامہی مہستور
 غہین و قساف و نون، دال نہ بیجہدی
 حساب کەر وہ حرف وینہی عہسجہدی
 ہزار و یہ کسد، پہنجا و چوارہن
 رہوشہنتہر جہ سووی شوعلہی وہہارہن
 کۆتاییہ کہیشی بہم شیویہ:

نہشعار «خانا» ییش پہی یادگاری
 مانۆ پہی یاران چہند پژگاری
 بہ نام خودا و نہحمہد موختار
 خامہ بکەر خوشک خہتم کەر گوفتار
 حمہد و سہنا و شوکر پہی زات عہللام
 پہری موحمہد سہلوات و سہلام
 تاریخ وہفوات قہیس عامری
 سال ہشتاد و ہفت، ہیجری و قہمہری
 «ہفتسد و دہ سال میلاد مہسیح»
 واتہی موورہخہی بہغدادی فہسیح
 «ہزار و شسسد و چل و چوار بہیتہن»
 پہی دزستان نہبۆ «خانہ» پہی کیتہن؟
 سد ہزار سہلوات، خاتیمہی کہلام
 بہ رہوزہی رہسوول، (علیہ السلام)

یہ کیتی تر لہو داستانہی لہیلی و مہجنون کہ بہ ناوی «نہوفہل و مہجنون» وہ و
 ناوبانگی ہہیہ، نہوی تا ئیستا لینی ناگادار بین، دوچار چاپ و بلاو بووہتہوہ و نوسخہی

دهستنوویشی زۆره له کتیبخانه تایبه تی و حوکومیه کاندای دهست ده که ویت، جاریک
 ئەمین گوجهری (شاهۆ) چاپی کردوو و جاریکیش مامۆستا موحه ممد عدلی قهره داغی، له
 چاپه که ی ئەمین گوجهریدا، سهره تای داستاکه بهم شیوه یه دهست پی ده کات:
 خانان شکار کهرد، خانان شکار کهرد
 یه که پۆژ شای نه و فه ل، عهزم شکار کهرد
 قهویله ی نه قهوم، عه ره ب سوار کهرد
 شکار ماسان، سفید ته تار کهرد^۱
 کۆتاییه که یشی بهم شیوه یه:

«شه فیع» شای نه و فه ل به و زمانه وه
 پای مه و تش پیچان وه دامانسه وه
 دور ساخن نه ته ور دام ته نه ی ویش
 نۆبه ی نه و فه ل چیش، نه و فه ل وه تو چیش؟
 تو دوعای خهیر کهر نه جای پیواران
 هه ره سه ره گاهان، هه ره خوهر تیواران
 واچه یا کهریم ده ه نه ده ی داوهر
 یا نوور به خش نوور خه ورشید خاوه ر
 یه «شه فیع» واتهن به ی نه جزا و نه که
 وه سه نه ی هه زار دووسه د چه نی یه که^۲

مامۆستا موحه ممد عدلی قهره داغیش له بهرگی حه و ته می که شکۆله ئە ده بییه که ییدا
 ئەم داستانه ی هیناوه و له بهر پۆشنایی دهستنوو سه کانی مام ره شیدی هه مه وه ندی کاری

^۱- نوفل و مجنون به لهجه ی کوردی "میرزا شفیع کلیائی": امین گوجری (شاهۆ)، چاپ اول، انتشارات مه،
 ۱۳۸۰، لاپه ره (۲۴).

^۲. هه مان سه رچاوه ی پینشو، لاپه ره (۱).

کردوه، نهم داستانه به دهستهتی مام رهشید له سالی (۱۳۴۲) کۆچی نووسراوهتهوه،
سه‌ره‌تای داستانه‌کیش بهم شیویه دهست پی ده‌کات:

خانان شکار که‌رد، خانان شکار که‌رد
پوئی شای نه‌وفه‌ل، عه‌زم شکار که‌رد
قه‌بیلله‌ی له قه‌وم عه‌ره‌ب سوار که‌رد
قه‌هره‌مان ناسان سپیی ته‌تار که‌رد
یاسان دا قه‌وشه‌ن سپای بی سامان
په‌مه‌په‌م وه‌حش و ته‌یر مالا‌ن وه دامان
فه‌رما قوش‌چیان هر که‌س په‌ی ویشان
کلاوان نه‌ فه‌رق شاهینان کی‌شان
چاوه‌شان داشان نه‌ ته‌پل بازان
پوزان په‌ها که‌ن، بازان په‌روازان
ده‌سته‌ی که‌ماندار په‌هل راست خه‌م دا
قه‌وس قه‌زاگیل شاخه‌ش نه‌ چه‌م دا
جه‌ قازهی په‌ردل شاهین شه‌قه‌ی شه‌ست ته‌ر
جه‌ شریخه‌ی شه‌هین شه‌یدای ناهوگیه‌ر
هونه‌ی بال باز په‌تاو پای یوز
وه‌زاق نه‌سپان نامه‌ی خوش ناموز
(ته‌تریخ گوفتار به‌نده‌ی مه‌ینه‌تبار
هه‌زار و یه‌کسه‌د چه‌نی هه‌شتا و چه‌وار)^۱

---

^۱ که‌شکو‌لی که‌له‌پووری نه‌ده‌بی کوردی: محمه‌د عه‌ل قه‌ره‌داغی - به‌رگی چه‌وته‌م - چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی
ناراس - هه‌ولیر، ژ: ۱۱۷۴، هه‌ولیر - ۲۰۱۱، لاپه‌ره (۱۶۳).

کۆتاییه کهیشی بهم جۆره هاتوو:

ههر کەس جە دنیا تینەتەش پاکەن
جە ئاب و ئاتەش تەمام بێ باکەن
پەڕی خاس و عەمام مەخلوق خاکیی
هیچ خاستەر نیەن جە تینەت پاکیی
ئەگەر نەوفەل تینەت پاک مەبی
کەئێ وە مەودای زەهر جگەر چاک مەبی؟
ئەوێ مەردیی کەرد ئاخەر نامەردیی
نامەردیی پەڕیش بێ وە پووژەردیی
قەیس بار بەئێو مات و سەرگەردان
پۆشا لۆنگ پۆست وێل بێ نە هەردان
هەزاران دروود هەزاران سەلام
زەما بەر موحەممەد عەلەیی سەلام^۱

نوسخەی دووهمی لای کاک غەفاریش لە سالی (۱۳۶۷)ی مانگیدا نووسراوەتەر،

سەرەتاکەئێ بەم شیۆهیه دەست پێ دەکات:

خانان شکار کەرد، خانان شکار کەرد
یەک پۆشای نەوفەل، عەزم شکار کەرد
قەبیلەئێ جە قەوم عەرەب سوار کەرد
قەههار ماسان، سچی تەتار کەرد

کۆتاییه کهیشی بهم شیۆهیه یه:

«شەفیع» شای نەوفەل وە زامانەوه
پای فەوتش پێچان وە دامانەوه

^۱ هەمان سەرچاوهی پێشوو، بەرگی حوتەم، لاپەرە (۱۹۲).

دوستاخنه جه بهین دام، تهنینهدهی ویش
 توبهدهی نهوفهله چیش؟ نهوفهله به تو چیش؟!
 لهیل بیهن وه خاک خالان ئالاش
 خاک جه تهغواي سووف، پۆشاش وه بالاش
 قهیس خهريك بهیت داج دهیوورهن
 مونتهزیر وه نهفخ ناپهیدای سوورهن
 تو دوعای خهیر کهر لهیل و نههار
 ههر سههرگاهان، وهخت ئیواران
 واچه یسا کهریم، دههندهی داوهر
 یسا نووریهخش، نوور خهورشید خاوهر
 تا نهرز ئیستیوار، جهبهله برپا بو
 تا بهقهر حامل حمل غهبرپا بو
 تاریخ تهقیدیر عهبد جهفاکیش
 گهدایی خزشه، چین نهریابان پیش
 بهقای ما زهوال، عومر «خهسرهو» بو
 بهعید جه نهفساد، چهرخ کهچ رهو بو
 نهشهدهی ناچیز، بی تهجزا و نمهک
 نه سهنه «هزار و دووسهده چهنی یهک»
 ههزاران دروود، ههزاران سهلام
 زما بهر موحهمهد، عهلهی سهلام

له کتیبخانهی میلی (بهزلین) یشدا نوسخهیهکی ئەم داستانه ههیه و سالی نووسینهوهی
 پیوه نییه، تهنهها نهوه ههیه که نوسخهیهکی کۆنه و زۆریهه شیعهرکانی نیو ئەم بهیازه

هۆنراوهی میرزا شەفیعی کولیاپییه، سەرەتای داستانە کەیش لەم نوسخەدا بەم شێوەیە

هاتووە:

خانان شکار کەرد، خانان شکار کەرد
یەك پۆ شای نەوفەل، عەزم شکار کەرد
قەبیلەیی جە قەوم، عەرەب سەوار کەرد
قەهار ماسان، سفید تەتار کەرد
یاسال دا قۆشەن، سپای بی سامان
پەم پەم تەیر وەحش، مالا نە دامان
فەرمان قۆشچیان، هەر کەس پەیی ویشان
کلاوزەر نە فەرق، شاهینان کیشان

کۆتاییە کەیشی بەم جۆرەیه:

«شەفیعی» شای نەوفەل وە زامانەو
پسای فەوتش پێچان وە دامانەو
دەستاخەن جە بەین دام تەندەیی ویش
تۆ بە نەوفەل چیش؟ نەوفەل بە تۆ چیش؟!
لەیل بیەن وە خاک خالان ئالاش
خاک جە تەغای سووف، پۆشان وە بالاش
قەیس خەریک بەهیت داج دەییوورەن
مونتەزیر وە نەفخ ناپەیدی سـوورەن
تۆ دوعای خەیر کەر لەیل و نەهاران
هەر سەحەرگاهان، خۆر ئیواران
واچە یاکەریم، دەهەندەیی داوەر
یا نووربەخش، نوور خەورشید خاوەر

تا نهرز نوسستوار، جه بهل بهرجا بو
 تا به قهر حامل حمل غه پرا بو
 به قاي بي زهوان، عومر «خه سره» بو
 بهري جه نه فساد، چه رخ كه چ ره بو
 تيقبال دهولت، هم عينانش بو
 به كزري ديدهي دوشمه نانش بو
 خاس هوهي داش كهر، عالهم بفامو
 والي زي شهوكت، «خه سره» مامو
 نه لتافش مەزید، زينده گانيهن
 ناستانهش موحيت، كامه رانيهن
 مەنيشي ساكن، نه فيتتهي خوشحال
 نه سايهي عهدلش به فاريغولبال
 واتهي نام دؤست، عهبد جه فاكيش
 گه داي خوشه چين نهر يابان پيش
 ناپوخته و ناچيز، بي ته جزا و نمك
 نه سەنهي «هه زار و دو سه د چه ني يهك»

لهم چند سەرچاوه‌دا كه به‌راوردی نه‌كه‌ين، گومانمان بو چند خالينك ده‌چيت:

- ۱- نایا ئەم دوو داستانە له بنه‌رتدا يهك داستان؟
  - ۲- نایا ئەم دوو داستانە دوو داستانی جیاوازن و تیکه‌ل کراون؟
  - ۳- نایا ئەم دوو داستانە چۆن و کێ تیکه‌لی کردوون؟
  - ۴- نایا ئەم داستانە هی دوو شاعیره و هەردوو شاعیر پیکه‌وه دایانناوه؟
- لیژە‌دا ده‌بی‌ تهو پرسیارانه‌ی كه له‌به‌ر رۆشنایی تهو دوو داستانە‌دا هاتوه‌ته‌ ناراه، ده‌بی‌ به‌ به‌لگه و نمونه‌وه وه‌لامیان بده‌ينه‌وه.

سدره تا له ووه ده دست پی ده کهین که خانای قوبادی له سهره تای داستانه که یه وه ده لیت من هم داستانه له سالی (۱۱۵۴) ی کۆچیدا داناوه، میرزا شه فیعیش به پیی تهو به یته ی له نوسخه کانداهاتووه، له سالی (۱۲۰۱) ی کۆچیدا نوسخه که ی پیشکه شی خوسره و خانای ئه رده لان کردووه، میرزا شه فیعی نالیت لهو سالداه دامناره، لهو سالداه پیشکه ش به خوسره و خان کراوه، پی ده چیت میرزا شه فیعی یا پیشتر هم داستانه ی نووسیبت و له سالی (۱۲۰۱) دا پیشکه شی خانانی ئه رده لانی کردیت، یان هر لهو سالداه نووسیبتی و پیشکه شیانی کردیت.

خانای قوبادی له کوتای داستانه کهیدا وتویه تی هم داستانه (۱۶۴۴) به یته، همه به لگه یه که بو تهوی تیمه به سهر هله ی زیاد کردنی به یته کانی تهو به ره مه دا نهرۆین. هم ده ستنوسه (۱۰) به یته که می هیناره، به لام تهوی میرزا شه فیعی روون نیسه چینه به یته، تهو نوسخانه ی به رده ستی تیمه وا نیشان ده دات داستانه که ی میرزا شه فیعی له نیوان (۴۰۰-۵۰۰) به یته بیت. جگه له وه یشت داستانه که ی خاناهه ستکاری شیوه سه بکه که ی کراوه و له هه مانکاتیشدا تهو نو سراوانه ی سه یید تاهیری هاشمی به سهر هم ده ستنوسه وه و تهو تیبینیانیه ی به ریزیان، خالی گرنگ وه رچه رخانه به رووی تیمه و ده ستنوسه که وه. خالکی تری دوو به یته دووباره کراوه له ده ستنوسه که دا به ماوه یه کی زور که م له دوو جیگادا، نه مانه چهنه تیبینییه کن بو تهوی بلین: هم ده ستنوسه ی «عبدالرهمان» له بهر رۆشنایی نوسخه ی ناته واو نو سراوته وه، نو سه ره وه ی دوو همیش عبدالرهمان بووه. هرچی نوسخه کانی نه وفه ل و مه جنونی میرزا شه فیعیش هه یه، نوسخه ی به رلین به بی سال و تهوی لای ماموستا موجه مه د ره شیدی نه مینی سالی (۱۶۷۷) ی زایینی هاتووه، هه روه ها تهوی کتیبخانه ی میللی ئیران به سالی (۱۲۹۰ یا ۱۲۹۸ و ۱۳۰۰) هاتووه، تهوی لای ماموستا قه رده اگی له سالی (۱۳۴۲) ی کۆچیدا نو سراوته وه، هه موو هم نه وفه ل و مه جنونانه له نوسخه که لای کاک غه ففار کۆنتره، تهوی به ریزیان له سالی

(۱۳۶۷) ی کۆچیدا نووسراوه تهوه. ماوه تهوه بلیین نوسخه ی بنچینه یی که له سالی
(۱۳۹۵) ی کۆچیدا نووسراوه تهوه به دهستی عهبدولپرهمانی شیخ عه بیاس...
خانای قوبادی کاتیک داستانی له یلی و مهجنوونی نووسیوه تهوه، به گشتی و له سه ر
تهواری داستانی له یلی و مهجنوونی نووسیوه، که چی میرزا شه فیعی کولیایی ته نها له سه ر
به شی نه وفه ل و مهجنوونی نووسیوه.

لیردها بیرمان بۆ تهوه ده چیت له بهر تهوه ی خانا باسه که ی گشتیه و تهو به شیشی
ناتهواو بووه، نووسه ره ی یه که م یان دووهم (عهبدولپرهمان) هاتووه تهو به شهی میرزا شه فیعی
به به شیک له نوسخه که ی خانا زانیوه و تیکه لی کردووه، له وانه یه ته نها به لگه یشی تهوه
بوویت که سه ره تای داستانه که ی میرزا شه فیعی به «خانان شکار کهرد» ده ست پی ده کات.
ته نها ده ست نووسیک نه وفه ل و مهجنوونی به یه ک داستان دانابیت، تهوه ی عهبدولپرهمانه، له
هیچ نوسخه یه کی به رده ستی ئیمه دا نه وفه ل و مهجنوونی میرزا شه فیعی و له یلی و
مهجنوونی خانای قوبادی به یه ک داستان له قه لهم نه داوه، بگره دوو داستانی جیاوازن و
نووسه ره وه یشیان جیاوازه.

له بهر تهوه ی عهبدولپرهمان تهو دوو داستانه ی به یه ک داستان زانیوه و وه کو یه ک
داستانیش نووسیویه تیه وه، کاک غه فقاریش نوسخه یه کی تری لهو داستانه ی میرزا شه فیعی
له به رده ستدا بووه و تهویش له بهر رۆشنایی نوسخه که ی عهبدولپرهماندا به راوردی کردووه و
داویه تیه پال خانای قوبادی. به لأم میرزا شه فیعی ده لیت:

خانان شکار کهرد، خانان شکار کهرد

یه ک رۆ شای نه وفه ل، عه زم شکار کهرد

وشه ی خانان (خان+ان) لیردها کۆیه و نا کریت ناماژه بیت بۆ ناوی خانای قوبادی،
ته گه ر بیوستبا ناوی خانا به ینیت ده یگوت «خانا، شکار کهرد»، به لأم لیردها به کۆ قسه
ده کات، ته مه یش به لگه یه بۆ تهوه ی که میرزا شه فیعی له م داستانه دا پووی ده می له
خانه کانی ئه رده لان کردووه نه ک خانای قوبادی.

سەبارەت بەو هی کۆ تیکه‌لی کردوون، وای بۆ دەچم که عەبدولپەرەمان تیکه‌لی کردبن، بە بەلگهی ئەو هی نوسخە کانی نەوفەل و مەجنوون چەندین بەیتی کۆتایی لابراره و چەند بەیتیکی خانا لە بری ناوێکی میرزا شەفیع دانراوه، ئەو پەرەوانەیی سەبید تاهیری هاشمیش بەلگهی زیاتری ئەو بابەتەن که عەبدولپەرەمان کارەکی کردووه، پەرەوانەیی سەبید تاهیری هاشمی لەم دەستنوسەدا تا کۆتایی نییه، نیتەر نازانم سەبید تاهیری هاشمی تا ئەو جینگایهی پەرەوانەیی نووسیوه و دیوێتی دەستنوسە که گرفتی زۆری تێدایه و دەستی لێ هەلگرتووه، یان لەبەر هۆکاری تری بووه...

ئەم دوو داستانه، دوو داستانی جیاوازان و لە لایەن نووسەرەوێ دووهم که عەبدولپەرەمانه، تیکه‌ل کران و گومانیشم لەوەدا نییه که خانای قوبادی خۆی داستانه‌کی وەرگێراوه و ئەم دوو داستانه‌ش هیچ پەیوەندیەکیان بە یەکه‌وه نییه، لەوانه‌یه هەندیکیش هەبن پێرسن ئەگەر ئەم داستانه‌ی میرزا شەفیعی کولیاییه بۆچی سەرەتاکه‌ی بەم شیوه‌یه دەستی پێکردووه؟

وێکو وتمان میرزا شەفیع بە کۆ قسە دەکات و دەلیت: (خانان) و پرووی دەمی لە خانەکانی ئەردەلانە، خانای قوبادیش هەندی جار میرزا شەفیعی کردووه بە بیانوویەکی بۆ ئەو هی قسەیک بەکات و پازیک بدرکێت، دەبی ئەویش لە بەرچاوی بگرین راسته که خانای سەرەتای سەر باسەکانی بەو شیوه دەست پێکردووه، میرزا شەفیعی لەبەر ئەو خۆشەویستییه زۆر و قوولەیی که لە گەل خانای قوبادیدا هەبووه، سەرەتای داستانه‌کی بەو شیوه‌یه دەست پێکردووه، هەر لە سەرەتای ئەم داستانه‌شدا خانای دەلیت:

شاعری شەریف «شەفیعی» دەستور

نەر پەرسۆ تاریخ ئی نامەیی مەستور

زۆریش ناسایه میرزا شەفیعی کولیایی ناگاداری ئەوه بووه خانای قوبادی ئەو لەیلی و مەجنوونەیی وەرگێراوه و داپێشتووته‌وه، ئەمیش ئەو داستانه‌ی بەو شیوه‌یه کورتووکۆ کردووته‌وه، سەرەتای داستانه‌کی خانای پرووی دەمی لە میرزا شەفیعی و ئەو هی میرزا

شه فیعیش پرووی ده می له خانه کانی ئه رده لانه، خانا شکاری خزی کردوه و منیش شکاری خۆم کردوه، نه کری لیره دا نه میس وه کو رده و به رانه برکیسه ک بیت له پرووی ئه ده بی و شیوه ی نووسین و دارشته وه ی مه تنه وه بیت.

جگه له مانه، ئاماده کاری کتیبی له یلی و مه جنونی خانا، له ده ستپیک ی نوسخه که ی تر که به (هاتنی نه وفه ل شا بو شکار و...) دا په راویزیکی بو نووسیوه و ده لیت:

«تیبینی: لیره به دوا (ن د) ئامازه یه به (نوسخه ی داریانی) و (ن ش ع) به (نوسخه ی شیخ عه بیاسی)».

دوای ئه وه ی ته واوی ئه و به شه به راورد ده کات، هه ندی به یتی له بیو ده چیت و هه ندیکیش زیاد ده کات و دووباره بوونه وه پروو ده دات، له کو تاییدا ده لیت:

«لیره دا ئه و نوسخه یه ی که به خه تی خوالیخوشبوو "میرزا جه عفه ری داریانی" بووه، ته واو ده بی و که لک ته نیا له نوسخه ی خوالیخوشبوو "شیخ عه بیاسی" و ده گرین. وه ک پیشتر باس کرا، به کی له و دوو ده قه ی که بوونه سه رچاوه ی ئه م کتیبه، ده ستخه تیک ی خوالیخوشبوو "میرزا موحه مده جه عفه ری داریانی" بوو که به رتیز "عه بدوللا به گی ئه مینی" له جوانرۆ مه رحه مه تی ئه وه یان فه رموو. ئه م نوسخه یه به نیوی کتیبی (نه وفه ل شا و مه جنون) که به شیک ی گرنگی کتیبی له یلی و مه جنونی خانای قوبادییه له سالی (۱۳۶۷) مانگیدا نووسراوه. وا دیاره ئه سلی ئه م نوسخه یه پیشتر له لایه ن که سیک ی تره وه سالی (۱۲۰۱) ی مانگی نووسراوه ته وه، چون له ناخری کتیبه که وه به یتیک دینی. به لام به داخه وه نیوه ی هه وه لی نه خویندرا یه وه، ده لسی (سه نه ی هه زار و دووسه د و چه نی یه ک). ئه م نوسخه یه ش به م چه ند به یتیه ی خواره وه که دیاره هیی نووسه ر خۆیه تی، نه ک خانا، ته واو ده بی».

دواتر به په راویزیک له سه ر ئه م مه تنه، کاک غه فقار ده لیت:

«نهم دهقهشی داووته پان میرزا شفیعی کولیایی، به لام باش روونه که زمانی میرزا شفیعی نه‌ونده بهرز نه‌بووه وه خانای قوبادی بتوانی ناوه‌ها شاکاریکی نه‌دهبی بخولقیینی، چون من بو خوم زوزنیک له به‌ره‌مه‌کانی میرزا شفیعیم دیوه».

لیرده‌دا ته‌واوی توژیینه‌وه‌که‌م گردو کوژ ده‌که‌مه‌وه و به‌ش به‌ش ده‌یاخه‌مه‌ روو.

سه‌ره‌تا ده‌مه‌وی نه‌وه بلیم خودی نوسخه‌ی عه‌بدولپه‌همان نه‌ونده کۆن و ورد و بی کیشه و گیروگرفت و جینگه‌ی پروا نییه تا بتوانین وه‌کو سه‌رچاوه‌یه‌کی بنچینه‌یی و سه‌ره‌کی کاره‌که‌مان بتوانین برپارده‌ری نه‌وه بین که نهم ده‌قه، ده‌قیکی بی کیشه و گیروگرفته، سه‌رده‌می نویسنه‌وه‌که‌یشی زور دوا‌ی خانای قوبادییه.

به‌پنی وته‌ی خانا داستانه‌که (۱۶۴۴) به‌یته و به‌لام له‌م ده‌ستنوسه‌دا (۱۶۳۴) به‌یته، جگه له‌وه‌یش میرزا شفیعی رووی ده‌می له‌ خانی نه‌رده‌لانه‌کان کردووه، نوسخه‌کانیش نه‌وه‌مان پی نه‌لین داستانه‌کان دوو داستانی جیاوازن، نه‌و نوسخانه‌ی نۆفله‌ و مه‌جنوونی تیدایه، له‌وه‌ی عه‌بدولپه‌همان وردتر و بی کیشه‌ترن له‌ رووی نووسین و کۆنی و سه‌رده‌میشه‌وه، میرزا شفیعی نووسراوه‌که‌ی پیشکه‌شی نه‌رده‌لانه‌کان کردووه.

نوسخه‌که‌ی عه‌بدولپه‌همان له‌ رووی سه‌بک و نویسنه‌وه‌ی ده‌ستنوسه‌وه‌ ده‌ستکاری و زور له‌ بیرچوونه‌وه‌ی تیدایه. نابی نه‌وه‌یش له‌بیر بکه‌ین کاتیک نوسخه‌ی «نه‌وفله‌ و مه‌جنوون» تیکه‌لاو به‌ له‌یلی و مه‌جنوونه‌که‌ی خانا کراوه، چهند به‌یتیکی کۆتایی لابراره و چهند به‌یتیکی خانا که له‌و به‌شه و نبووه‌ی خانا ماوه‌ته‌وه تیناخن کراوه، که‌چی خودی نوسخه‌که‌ی عه‌بدولپه‌همان چهند به‌یتیکی دووباره کردووه‌ته‌وه و زیادی و که‌می له‌ناو داستانه‌که‌دا رووی داوه، نه‌مه‌ تیکه‌ل و پیکه‌لی و زیادی و که‌می و دووباره‌کردنه‌وانه و امان لی ده‌کات گومانی ته‌واو له‌و نوسخه‌ی عه‌بدولپه‌همان بکه‌ین، هه‌ر خودی عه‌بدولپه‌همان نوسخه‌که‌ی خوی ده‌خاته ژیر پرسیاره‌وه...

نه‌و به‌شه‌ی نزیکه‌ی (۴۰۰-۵۰۰) به‌یته و له‌ چهندین نوسخه‌دا دراوه‌ته‌ پان میرزا شفیعی، نه‌گه‌ر هه‌موو نه‌و نوسخانه به‌راورد بکه‌ین له‌وانه‌یه به‌یته‌کانی زور له‌و به‌یتانه

زیادتر بیت که عه بدولرله حمان له نار داسته که ی خانای قوبادیدا هیناویه تی یان کاک غه ففار دوو نوسخه ی بهراورد کردووه. لیره دا گومانه که توختر ده کاته وه، چونکه میرزا شه فیع نه یوتوه داستانه که ی من نه ونده به یته، دووه همیش نوسخه ی میرزا شه فیع خویمان له بهر دستدا نییه تا بزاین نه وه ی به خه تی خو ی نو سراونه توه چنده و له م نوسخانه ی دواتردا چند به یته زیاد کراوه ده ری بهینین، به پیچه وانه یشه وه.

له کوتایی نه م داستانه ی میرزا شه فیعدا، میرزا خو ی جاری یا دوو جار ناوی خو ی ده هیئت، کاک غه ففاریش لای وایه که نه م چند به یته نو سه ریکی تری نه وه ی بو داستانه که زیاد کردووه، به لام میرزا خو ی به م شیویه کوتایی به داستانه که ده هیئت:

«شه فیع» شای نه و فله ل وه زامانه وه

پای فله وتش پیچان وه دامانه وه

له رووی سه بکه وه نه مه ده قاوده ق شیعی میرزایه و هیچ په یوه ندی به نو سه ره وه ی تره وه نییه، له نوسخه کانی تریشدا نه و به یته ی سه ره وه هاتوه، هدره ها نه و ساله یش که کاک غه ففار پی وایه له لایه ن نو سه ره وه بو ی زیاد کراوه، له زوربه ی نوسخه کاندای هاتوه، جگه له وه یش له زوربه ی نوسخه کاندای نامه به «خه سه ره و خان» ی نه رده لان کراوه، بوچوونیش وایه نه م داستانه پیشککش به وان کرایت.

له هندی نوسخه دا دوو جار ناوی میرزا شه فیع هاتوه و ته واری نه و به یته نه ی کوتایی به جیاوازیه کی که مه وه هاتوه، له وانه یشه بپرسن ده کری هم مو نه وانه که به جیاوازی که مه وه هاتوه، هم مو بیان له بهر یه کتر نو سراونه توه و نه و نو سه ره نه و کاره ی کردووه و له باوره وه دوور نییه، به لام ده بی نه وه یش هر به زیهنا بیت، نه گهر نه م داستانه هی میرزا شه فیع بیت و خودی شه فیع نه و به یته نه ی نو سیبیت، هرچی باسی ناوی خو ی کرد بیت و ساله اتنه که یش و پیشککش کردنه که یشی به خوسره و خانی نه رده لان، هر جای باور بیت.

«شه فیع» شای نه و فله ل به و زامانه وه

پای مله وتش پیچان وه دامانه وه

دووساخه ننه تـۆر دام تهنه ی ویش
 تـۆ به نهوفه ل چیش؟، نهوفه ل وه تـۆ چیش؟
 تـۆ دعای خهیر کهر نه جای پتواران
 هر سه هرگاهان، هر خور ئتواران
 وچه یسا کهریم دهه نده ی داوهر
 یسا نوربه خش نور خورشید خاور
 یه «شه فیع» واتهن بی نه جزا و نمه ک
 وه سه نه ی هزار دووسه د چهنی یه ک

تۆ بلی تهواوی داستانه که هی خانای بیت و میرزا شه فیع به شیککی لی دهره ینابیت و به ناوی خویوه نهو به شه ی پیکهش به خوسره و خانی نه رده لان کردیت، وه کو له دیوانی خانادا نه وه مان خستوته روو نه گه ری نه وه هه یه خانای نه م داستانه یان به ره مه گانی خوی بو نه وه ی بیپار تیریت و بمینیتته وه، له ریگه ی میرزا شه فیعی کولیاییه وه پیشکه شی دیوانی نه رده لانه گانی کردیت...!؟

ههروه ها نه بی نه ویش بلین که خانای قوبادی داستانه که ی له سالی (۱۱۵۴) ی کوجیدا دانه، میرزا شه فیعی له سالی (۱۲۰۱) دا، خانای رووی ده می له میرزا شه فیعی ده کات و میرزا شه فیعی داستانه که ی پیشه که شی خوسره و خانی نه رده لان کردوه. نه م دوو هاوړییه که زور له یه که وه نزیک بوون ناکری میرزا شه فیعی بهو شیویه خیانه تی له خانای قوبادی کردیت و به شیککی له داستانه که ی دهره ینابیت یان که سیککی تری هاتیت و نهو به شه ی دهره ینابیت و داییتته پال میرزا شه فیعی کولیایی، نه گه ریش وا دایینین که که سیک نهو به شه ی دهره یناوه، نه ی نهو هه موو ده ستنوسه بو داستانه که یان داوه ته پال میرزا شه فیعی و ته نها نوسه که ی عه بدولر هه مان نه بیت نهو دوو داستانه ی به یه ک داستان زانیوه. نه بی نه ویش باس بکه ین سه یید تاهیری هاشمی له ته قریزه که یدا و له جیگه یه کدا

که ده که ویتنه کوتایی ئه و به شهی تیکه لاو کراوه، ده لیت: له نوسخه‌ی به ده لدا ئه م به یته به م شیوه هاتروه. به یته که یش به م شیوه یه:

له یلی به دیشاد سه وار و یساران
قه یس روو که رد وه پای چو ل و بیابان

له نوسخه‌ی به ده لدا به م شیوه هاتروه:

له یلی به دیشاد لرا وه بساران
قه یس روو که رد وه پای چو ل و بیابان

ئه مه یش ئاماژه یه کی تریه بو ئه وهی که نوسخه‌ی تری له لای سه یید تاهیر و عه بدولر په مانی کوری شیخ عه عباس هه بووه و به راورد کراوه، ئه و به یته یش له نوسخه‌ی نه و فله و مه جنوندا نه هاتروه و نییه ... لیتره دا ئه وه مان بو روون ده بیته وه داستانه که به گشتی و کوتایی ئه و به شه ده ستکاری کراوه....

به پیتی ئه م سه رچاوانه وای بو ده چم میرزا شه فیعی کولیایی و خانای قوبادی هه ردووکیان به جیاواز داستانه که یان داناوه، دواتر له ریگه‌ی میرزا شه فیعه وه ئه و دوو داستانه پیتشکه ش به خوسره و خانی ئه رده لان کراوه، بو پاراستن بوو بیته یان بو وه رگرتنی پاره بوو بیته له به رانه ر ئه و کاره جوان و ناوازه یاندا، یان ده کریت بو هه لسه نگانندی هه ردووو داستانه که بیته له لایهن خوسره و خانی والی ئه رده لانه وه...

سه بارت به وهی که کاک غه ففار ده لیت: من خو م شیعره کانی میرزا شه فیعم دیوه و پییشی وایه میرزا شه فیعی کولیایی شاعیریکی ئه وه نده گه وره نییه بتوانیت له پال خانادا نه ژمار بکریت و وه کو خانانا توانیت داستانیکی وها گه وره وه رگرتیت یا بخولقتیت.

نازانم کاک غه ففار چهنده به یته یا چهنده پارچه شیعی میرزا شه فیعی دیوه؟! به لام وه کو ئه وهی تا ئیستا به ره مه یکی زوری «میرزا شه فیع» مان به ده ست هیتاوه و گردو کو مان کردووه ته وه و تایپ کراون و له به رنامه دایه هه موو به ره مه کانی چاپ بکه ین، ئه م شاعیره نه گه ر شاعیر و میرزا و به رپه به ریکی ئه وه نده که م ده سه لات بوو بیته، کاری چی بووه له

دهسه لاتى ئه رده لانه كاندا، جيگه ي گومانه شاعيريك ئه وه نده به ره مه مى زور بييت، له شاعر داناندا ئه وه نده كه م دهسه لات و كه م ته جره به ي شيعرى و ميثرووبى بووييت. ئه م شاعيره موناجاتنامه يه كى نزيك به (٤٠٠) به يت و ههروه ها شيرين و فهراهديك نزيك به به يته كانى ههردوو به ره مه مى موناجاتنامه و نه وه ئنامه كه ي هه يه، ئه گه ر باسى ديوانه شيعريه كه يشى بكه ين، ئه وا ئه مه يشيان ئه گه ر شيعره كانى زور له وه ي خانا زورتر نه بييت، كه متر نييه، ههروه ها به هاريه كى نزيك به (١٠٠) به يتيشى هه يه... زور نامه و شيعرى تريش كه تاكو ئيستا ده رنه كه وتوون و كو نه كراونه ته وه، شاعيريك خاوه نى ئه وه نده به ره مه بييت، خاوه نى شيعريكى وه كو ئه م شيعرانه بييت:

دهرويت شيمانه ن، دهرويت شيمانه ن!
 مييزام ئه سه سه ي دهرويت شيمانه ن!
 كه سى نه واچو جيه وه شيمانه ن
 جيه ته اوشت دهرد دلرپ شيمانه ن
 ئه يه ده م كه هه رده ن بشوون وه شاران
 هيممه ت بوازوو جيه ته كيه داران
 نه لالا دوس كه هروون جيه شاي دهرويشان
 ئه عسان كه هه ران پيم كيه سوه ت وي شان
 تاج دهرويشى خه رقه ي عيباده ت
 جام چل كلهد سه نگ قه ناعه ت
 موهر و موهره به نده، هه لقه ي زوننار كيش
 جل به نده ي جيزان دهرويشان پيش
 لوزنگ و شال ده ستمال كه مه ربه نده، زه نجير
 به نده شير، قوللاب، ره شته ي شاخ نه فير

بۆچی دهبی ئەم شاعیره هۆنراوه کانی ئەوهنده بههیتز نهیبت له چاو خانادا، به پروای من
نه گهر هۆنراوه کانی له هۆنراوهی خانا بههیتزتر نهیبت، هارتای خانا بووه. ههر ئەم شاعیره له
به رانبهر به ئەلماسخانیشدا دهرسه نگی و خامه رهنگینتیکی بی وینه بووه، ئەلماس خانی
که ندووڵه یی ده ئیت:

خاتر شادەنی، خاتر شادەنی
میزام شادای تو، خاتر شادەنی
سەر له سهودای دهر د، سههر تازادەنی
خاتر بی تازار، غهم وه بادەنی
نەك چون من پابەند، بەند بەلاتی
مورخ ناسای قەفەس، قەعر قەلاتی
چیش واچوون میزام له وهسواسه ی دهر د
سهودایم له دهر، هه ناسان سهرد

وهلامی میرزا شەفیعی کولیاویی:

ئیرشادام نامەت، ئیرشادام نامەت
دل شاد بی به شەوق، نزوول نامەت
نامە ی عەتر نامیتز، شە ککه رین خامەت
پەری سهروهشی، خەم کهردم قامەت
مەزمونش فامام، فام بەرشە جە سه
دل گریسا وه ناسان، شه راره ی شه ره ر

ناماده کار له بۆچونییکی تریدا ده ئیت: به داخه وه نیوه به یی یه که می ئەم به یته
نه خوینرایه وه، که چی نیوه به یته که زۆر به جوانی ده خوینریته وه، ئەمه یش نیوه به یته که یه:

نە شه مە ی ناچیز، بی ئە جزا و نمەك
نە سه نه ی «هزار و دووسه د چە نی یهك»

خالتیکی زۆر گرنگ که نابی به سهریدا برۆین و له بیرى بکهین ئهوهیه ههندی کرداری وه کو: (ماوه روون، مه که روون و...) له م دهستنوسه ی عه بدولپه هماندا به (ماوه رووم، مه که رووم و ...) هاتوه، که چی ئه و گۆرانه به سهر کارانه دا هیتراوه، له دهستوری پزیمانی گۆراندا وجودی نییه و هه له یه ... ئه مه یه هه له و گۆرانکارییه کی تری دهستنوس نووسه . خانایه که ئه وه نده شاره زای وه رگی پان و نووسین و په وانپێژی و ورده کارییه کانی زمان و ئه ده بیات بیت و له خوسره و شیرینه که یدا ئه وه نده ورده کاریی و ده سته نگینی ده بینریت، ناکریت له داستانی دووه میدا که له یلی و مه جنونه ده لیت:

ئهر تهه وفیق ده رۆ بینای بیتههرین
جه دمای مه کتوب «خوسره و شیرین»

شاعیریکی وه ها بیت، له کرداره کانداهه له بکات و کیش و سه روا و په وانپێژییه که ی ته وا و نه بیت ...

ئه گهر ته ماشای خوسره و شیرینه که ی بکهین، خانا له م چه ند حاله دا به روونی ده بینین:
۱- خانا به سهر دهستوری شتیه زاری گۆرانیدا زۆر زال بووه، له پال ئه وه یشدا زمانی عه ره بیی و فارسیی به باشی زانیوه و وشه گه لی زۆری به کار بردوه، پابه ندی دهستوره که بووه.

۲- له کیشی شیعی (۱۰) برگییه که تاییه ته به قالبی شیعی گۆرانی، زۆر شاره زا بووه، ههروه ها له کیش و سه روا و ورده کاری لایه نه کانی تریدا، دهستیکی بالای هه بووه.
لیته دا به گشتی وه لامی ئه و په رسیارانه مان دایه وه به پێی هه ندی له و جیگا و به یه ت و نووسینه ی له دهستنوسه کانی به رده ستی ئیمه دا هاتوه، به بروای ئیمه ئه م دهستنوسه دهستنوسیکی گوماناییه، داستانه کان دوو داستانی جیاوازی و له لایه ن عه بدولپه همانه وه له بهر نوسه ی ناته واوی تریدا ته واوی کردوون، هیچ ئامازه یه که له به رده ستیشدا نییه بۆ ئه وه ی بلیت نه وفه ل و مه جنوون به شیکه له داستانی خانای قوبادی ... هتد.

لیږه دا ده‌توانین ټه‌وه بلیین که ټه‌م نوسخه‌ی داستانی له‌یلې و مه‌جنونه که له لایه‌ن
عه‌بدولږه‌همانه‌وه نووسراوه‌ته‌وه له ژیر گومان‌دایکی زوردايه و ده‌بی چاوه‌پروانی ده‌رکه‌وتنی
نوسخه‌ی زیاتری ټه‌م داستانه بین بویه کلایی کرده‌وه‌ی زور لایه‌نی ټه‌م داستانه شیعریه‌ی
خانای قوبادی.

داستانی له یلی و مه جنوون

به نام ئەو کەس بە (کُنْ فَيَكُونُ)^١
 عالەمش جە کەتم، عەدەم کەرد بیروون
 مەحز خاتران (سَيِّدَ الْكَوْنَيْنِ)^٢
 موخەمەد فاتیح، خەیبەر^٣ و حونەین^٤
 حەمد و سەنا و شوکر پەیی ئەو زات پاک
 هەم سەلوات لە سەر پادشای (لولاک)^٥
 ئەر تەهوفیق دەرو بینای بیهتەرین
 جە دمای مەکتوب «خوسرەو و شیرین»^٦
 عەجەبتەر جە سیپر، سیحر سامری
 و اچووم وەسەف عەشقی قەیس عامری
 یانی های، مەجنوون مەفتوون لە یلی
 دەیری، دیوانەیی دەشت دو جە یلی

^١ مەبەست لە خوای گەرەمی، مەکرێ ئامازمیش بی بۆ ئەو نایەتەنەیی قورئان کە ئەو دەستەواژەیی تیدا هاتوو:

(البقره-١١٧، آل عمران-٤٧ و ٥٩، الأنعام-٧٣، النحل-٤٠، مريم-٣٥، يس-٣٦، غافر-٦٨).

^٢ مەبەست لە پیغەمبەر (موخەمەد) (د. خ. بیت، واتە راھنما و ریبەری هەردوو دنیا.

^٣ ئەو شەڕە بوو لەنێوان موسوڵمانان و یەهوودییەکان لە سەر دەمی پیغەمبەردا، بە شەڕی قەلای خەیبەر ناسراوە و بە سەرکەوتنی موسوڵمانان کۆتایی پێهاتوو.

^٤ شەڕی حونەین: ئەو شەڕە بوو لە نێوان موسوڵمانان و هۆزەکانی هەوازن و سەقیف، هەروەها هۆزەکانی و مکو بەنی هیلال، نەسر و جەشم، شەڕەکە لەنێوان ئەو هۆز و تایقانه و موسوڵماناندا بوو بە سەرکەوتنی موسوڵمانان کۆتایی پێهات، حونەین ناوی پالەوانیک بوو لە وادی حونەیندا.

^٥ (لولاک): ئامازمیە بۆ ئەم فەرمايشته کە بە ناوی خوداووه ئاراستەیی موخەمەد پیغەمبەر کراوه: (لولاک لولاک یارسول الله ما خلقت الأفلاك)، ئەم وتەییە فەرمايشتی خودا نییە و هەلبەستراوه، پیچەوانەیی نایەتی (٥٦) ی سورەتی (زاریات) کە خودای گەرەمە فرموویت: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُون).

^٦ مەبەست لە داستانی (خوسرەو و شیرین)ەکەیی خودی شاعیرە کە لە سالی (١١٥٣) ی کۆچیدا وەری گێراوته سەر زمانی کوردی.

وِیَلِّیْ و مه‌حروومی، جه شادی و سرور
 هامپرازش چه‌نی وحووش و تیور
 عه‌شق مه‌جازی، به‌عده‌ن حه‌قیقی
 و‌اچووم جه تاریخ جه روی ده‌قیقی
 به واتهی حه‌کیم، دانای «نیزامی»^۱
 گه‌نجه‌وی، نیلیاس بن یوسف نامی
 شاعری شه‌ریف «شه‌فیع»^۲ ده‌ستور
 ئه‌ر په‌رسۆ تاریخ، ئی نامه‌ی مه‌ستور
 غه‌ین و قاف و نوون، دال ئه‌بجهدی
 حساب کهر وه‌ حه‌رف وینه‌ی عه‌سجهدی
 هه‌زار و یه‌کسه‌د، په‌نجا و چوارهن
 په‌وشه‌تته‌ر جه سووی شو‌عله‌ی وه‌هارهن
 جه هه‌جره‌ت خاس، شای (حَیْرُ الْأَنَامِ)^۳
 وه‌ په‌وزه‌ی ئه‌و بوۆ سه‌ئوات و سه‌لام
 عه‌بهرت بوۆ په‌ری ئه‌بنای رۆزگار
 واتهی «قوبادی» ش مانۆ یادگار

***

^۱ نیزامی: مه‌به‌ست له نیزامی گه‌نجه‌وییه، ناوی ته‌واوی جه‌مانه‌ددینی ئه‌بوو موحه‌مه‌د نیلیاسی کوپری یوسفی کوپری زه‌کی کوپری موئه‌بیده، نازناوی نیزامیی بووه، له سانی (۵۲۵)ی کۆچی قه‌مه‌ریدا له دایکبووه و له سانی (۶۰۷) یا (۶۱۲)ی کۆچی قه‌مه‌ریدا کۆچی دوا‌یی کردووه، ئه‌م شاعیره‌ دایکی کو‌رد بووه، هه‌ندیکیش بپوایان وایه دایک و باوکیشی کو‌رد بووه، شاعه‌ریکی داستان سه‌راییی گه‌وره‌ی ئه‌رانه.

^۲ مه‌به‌ست له میرزا شه‌فیع کولیا‌ییی شاعیره، هاو‌په‌ی و دۆسته‌تیک‌ی زۆر نزیک‌ی خانا بووه، له دیوان و خانه‌دان و خانه‌دانانی ئه‌رده‌لاندایا به‌رئوه‌یه‌ر و ده‌سته‌لات‌دار بووه، سه‌ره‌رشته‌ی خه‌زینه‌ی دیوانی ئه‌رده‌لانه‌کانی کردووه.

^۳ مه‌به‌ست له پیغه‌مبه‌رمان موحه‌مه‌ده (د. خ.) بیته.

«خانا» هەم جە سەر، «خانا» هەم جە سەر
 نگه‌هدارت بۆ خوداوه‌ند جە سەر
 پشت و پەنات بۆ دەهەندەى داوەر
 لوتفش چەنى تۆ، دايم بۆ ياوەر
 تۆم سپەرد بە زات شای شاھان جە سەر
 وە دەستگيرت بۆ دايم پەيغەمبەر
 تاج سولەيمانى،^۱ هەم جە سەرت بۆ
 حەزرت خزر^۲ وە پەھبەرت بۆ
 عەلى شای مەردان هەم جە پشتت بۆ
 قەبزەى زولفەقار شەب نە مشتت بۆ
 سوورەت (بەرائەت)^۳ وە تيغەندت بۆ
 دیدەى بەدکاران دوور جە رەندت بۆ
 ئەخى جویرەئەسل بەل کیشۆت وە سەر
 نگه‌هدارت بۆ دەهەندەى داوەر
 (آية الكرسي)^۴ وە ئەسپەرت بۆ
 مانگ و خۆر هەر دوو چرای سەرت بۆ

^۱ سولەيمان: يەككى ترە لە پيغەمبەرەکان. پيغەمبەر سولەيمان كۆپى پيغەمبەر داووبە و لە داوى كۆچى داويى باوكى، بوو بە جينشدينى باوكى لە پيغەمبەرایەتى و پاشايەتيدا، خوداى گموره كردى بە خاومنى گمورەترين نيەمت لە نيەمتەكانى خۆى، ئەويش فيرەوونى زمانى بەلندە بوو.

^۲ هەندىك لە زانايان دەلێن يەككى ترە لە پيغەمبەران و لە قورئاندا ناوى هاتووه، هەندىكى ترييان دەلێن پياوچاكيك بووه و لە سوورەتى (الكهف)دا ناوى براوه.

^۳ نامازەيه بۆ ئايەتى (۱) لە سوورەتى (التوبه).

^۴ نامازەيه بۆ ئايەتى (۲۵۵)ى سوورەتى (البقره).

سورهت (ياسين)،^۱ (والشمس)^۲ په نات بؤ
 (أنعام كافها)^۳ وه په نيمات بؤ
 (إننا فتحنا)^۴ بؤ وه ده ستگيرت
 (الحاقه)^۵ و (نون)،^۶ نه شو جه ويرت
 هم (قَدْ أَفْلَحَ)^۷ په خت بهرت بؤ
 (طه)^۸ و (تَبَارَكَ)،^۹ تاج سهرت بؤ
 (مَعْوَدَتَيْنِ)^{۱۰} بازو به نندت بؤ
 (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)^{۱۱} گه ردي به نندت بؤ^{۱۲}

^۱. ناماژميه بؤ سوورمته (ياسين) له قورثاني پيرؤزدا.

^۲. ناماژميه بؤ سوورمته (الشمس) له قورثاني پيرؤزدا.

^۳. انعام: ناماژميه بؤ سوورمته (الأنعام) له قورثاني پيرؤزدا، (كافها) نمكربت ناماژه بيت بؤ سوورمته (الكهف) يا بؤ

سوورمته مريم كه به (كهيعص) دهست پي نمكات.

^۴. ناماژميه بؤ نايهتي (۱) له سوورمته (الفتح).

^۵. مهبهست له سوورمته (الحاقه) يه له قورثاني پيرؤزدا.

^۶. ناماژميه بؤ سوورمته (ن) له قورثاني پيرؤزدا.

^۷. ناماژميه بؤ نايهتي (۱) له سوورمته (المؤمنون)، هرههها له نايهتانهيشدا هاتوره: (طه - ۶۴، الأعلى - ۱۴،

الشمس - ۹).

^۸. ناماژميه بؤ سوورمته (طه) له قورثاني پيرؤزدا.

^۹. ناماژميه بؤ سوورمته (الملك) له قورثاني پيرؤزدا. هرههها له چهندين نايهتيشدا وشه (تبارك) هاتوره، لهوانه:

(الأعراف - ۵۴، المؤمنون - ۱۴، الفرقان - ۱۰ و ۶۱، غافر - ۶۴، الزخرف - ۸۵).

^{۱۰}. ناماژميه بؤ هرديو نايهتي (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ).

^{۱۱}. ناماژميه بؤ نايهتي (۱) له سوورمته (الإخلاص).

^{۱۲}. چهنده فرمودميك لهبارهي (قل هو الله احد...) هوه ههيه، لي رهدها ناماژميه كه بؤ شهوي شهو سوورمته ومكو

چاومزاريك بهكار بهينرست، هرچي گهرام و پرسيارم كرد، فرمودميك يان ناماژميه كم لهو بابهتهوه دهست

نمكوت.

جه لای سولتاناں حهرفت رهواج بو
 دهستگیری دهستت ئیمام رهزا^۱ بو
 به وینهی نادر^۲ بهرز ئیقبالت بو
 زور رؤسته می،^۳ نهوهی زالت^۴ بو
 قهلمت قودرهت قووهی قهزاش بو
 بهلئی قهیس چولگهره، جه تو رهزاش بو
 زهره ناوهری تا دیر زهمانه
 نهیمه نای به لوتف یه کتای یه گانه
 شه رحی جه نه حوال مه جنون به یان کهر
 جهوانی و جهمال له یلش عه یان کهر
 پروات عه ره ب، دانایان دهور
 نهو تاریخ وانان «شه فیع» تهرز و تهور
 مهواچان جهو دهور، حوکمش رهوان بی
 عه بدولمه لیک نام، ئین مهروان بی
 سولتان عادل، نه مهویمان بی
 دوشمه ن سه رسهخت عه لهویمان بی
 بهدبختی په ی ویش، په ی نه هل زهمان
 ساز دابی په نام به زات سویمان

^۱ ئیمام رهزا: کوپی مووسای کازمی کوپی جه عفری سادقی کوپی موحهمه دباقری کوپی عه لی کوپی حوسینی و کوپی عه لی بن نه بی تالبه، هه شته مین ئیمامی مهزه بی شیعیه.

^۲ مه بهست له نادرشای نه فشاره، به نادر قولیش ناسراوه، دامه زینهری دهوری نه فشاریه به له ئیراندا.

^۳ رؤسته م: کوپی زالی کوپی سامی کوپی نه ریمانه، رؤسته می زال به فیله تن و ته همتن ناسراوه.

^۴ مه بهست له زالی باوکی رؤسته مه، یه کیکه له پالنهوانه کانی شاهنامه و جینگای پرسوجوی شاهانی که یانی بووه.

سەنەهێ شەست و پەنج تا هەشتاد و شش
 هینجەرەتی رەسوول، شای رەفرەفی فەرش
 یەك بزورگزادهی (شیخ القبایل)
 شمشیر وە کەمەر، زەریین حەمایل
 نام ئەو «مەلووح بن موزاحیم» بی
 جە عامریان زی مەراخیم بی
 جە شیخ نشینان، دەورەیی خەلیج بی
 جە گرد چت دارا، موحتاج وە هیچ بی
 سی فرزندش بی، هەر سی شەهزادە
 وردیتەر جە گشت مەکتەب نەهاده
 جە هەفت سالی تا وە دە سال یاوا
 شیعر و شاعریش، وە عالەم تاوا
 جەوانی و جەمال و عەقل و کەمالش
 زێهن و زەکاوت، حوسن و خیسالش
 بوڵەندی هیممەت، سەخا و جوود ئەو
 مەشهور بی نە عام، دايم جوود ئەو
 نام ئەو قەیس بی، دانا و دیاری
 شایستەیی سەریر پەیی شەهریاری
 مەشی وە مەکتەب چەنی هامفەردان
 جە کناچە و کور عەرەب نەژادان
 پەیی تەحسیل عیلم، عیرفان و ئەدەب
 قاعیدی قانون، شاهان عەرەب

مه‌هدی ئیٚین که‌عب، په‌یعی نه‌ژاد
جه عامریان مه‌ردی بی‌ ئازاد
یه‌ک کناچی‌ش بی‌ به‌ نام له‌یلی
به‌ حوسن و جه‌مان، په‌شته‌ی سه‌ه‌یلی
به‌ شو‌عه‌لی جه‌مان، خه‌ورشید ماهی
وین‌ه‌ی سه‌ه‌ی سه‌رو، نزاره‌گاه‌ی
شو‌خ که‌مان وه‌ نی‌ش، غه‌مزه‌ی که‌مین‌ه
سه‌وراخ مه‌که‌ردش، سه‌د هه‌زار وین‌ه
یه‌ک ئاه‌وو چه‌شی، غه‌زال نازی
جه‌هان‌ی مه‌کوش‌ت وه‌ عی‌شوه‌سازی
مانگ عه‌ره‌ب بی‌، وه‌ روخ نم‌ایی
تورک عه‌جه‌م بی‌، وه‌ دل‌ رو‌ب‌ایی
زولق‌ش وین‌ه‌ی شه‌و، رووم‌ه‌تش چراغ
یا مه‌شه‌له‌ی شه‌مع، جه‌ مینقار زاغ
فه‌ندوق ده‌هان‌ی، سه‌رو سایه‌یی
چوون تونگ شه‌که‌ر، شیرین مایه‌یی
شه‌که‌ر شکین‌ی، به‌ خاتر خواه‌ی
له‌شکه‌ر شکین‌ی، وه‌ نیم‌ نگاه‌ی
پوشیده‌ په‌رده‌ی جای زین‌ده‌گانی
شاش‌یعر عین‌وان، به‌ه‌یت جه‌وانی
ته‌عو‌یز که‌مه‌ر، گشت هامن‌شینان
شایسته‌ی که‌نار گشت نازنه‌نسان

زه نه خدان جه عيقد عارهق جه مين
 هم جه حه لقه ي زولف موشك عه بيرين
 گولگونون وه خوون بي، وه شير پهروه رده
 سورمه ش جه سهوداي ماده ر ئاوه رده
 جه گوناي راسش بي موشكين خالي
 زياد كهرد وه جه مال، جه واهير لالي
 جه هه ر دلي بي جه هه واش مه يلي
 گيسووش وينه ي له يل، هم نامش له يلي
 جه زه كا و جه هوش، شيعر شاعري
 هامرازش ره فيق قه يس عامري
 به مه جز زاناي هوش و فام و ده رگ^۱
 وهردشان شه ربه ت، عه شق عوسره ت به رگ
 جه وه قت واناي مه ستوره ي كيتاب
 حروفش به په مز مه كه رده ن خيتاب
 ياران وه حساب په ي عيلم خواني
 نه وان په ي حساب عه شق جواني
 ياران جه لوغات مه عني مه په رسان
 نه وان جه سووره ت مه عني مه په رسان
 ياران جه علوم نه وراق مه وانان
 نه وان حه رف جه په مز عوششاق مه رانان
 ياران مه وانان نه وساف نه فعال
 نه وان مه وانان شه رح وه سف حال

^۱ نووسراوه (دهرك)، به لام بو سه رواي به يته كه ده بي به (دهرك) بنووسرينت تا له گه ل (به رگ) دا بگونجيت.

یاران شوماره‌ی پیشتین په‌ی ویشان
 ئەوان هەر خەریک شوماره‌ی ویشان^۱
 قەیس مەوات: «ئەلف» ئالای بالاتەن
 «ب» چوون بازوبەند، بازووی ئالاتەن
 «ت» تاتای زولفان، سیای قەترانی
 «ث» ثابتی مەیل عەشق جەوانی
 «ج» جوانی و جەمال، «ح» حەیا و حوبەن
 «خ» خال و خەیاڵ، غەم وە پرووی لەبەن
 «د» دیدە و دەهان، دەماغ عەشقەن
 «ذ» ذەلیلی زام مەینەتان مەشقەن
 «ر» رەویە‌ی رەئفەت رای عاشقانەن^۲
 «ز» زوخاو نۆشی رای موشتاقانەن
 «س» سینە‌ی مەحبوب، سەندووقچە‌ی زەرەن
 سافتەر جە سەفحە‌ی سەنگ مەرمەرەن
 «ش» شەرم و شکۆه، شیۆ‌ی جەوانی
 «ص» صافیی صدوور، صیدق رەوانی
 «ض» (ضوء ضمیر) رەوشەنی دلەن
 «ع» عەرزە‌ی عوششاق دەروون چوون گولەن

^۱ لە لایەکی دەستنوسەکەرە و بە تەنیشت ئەم بەیتەرە، سەبید تاهیری هاشمی دەئیت: (یاران بشمار گردین جە پیشان)، دواتر نووسیبووەتی: بە قەرینە‌ی نیزامی:

یاران بشمار پیش بودند   و ایشان بشمار خویش بودند

^۲ - "اگر (عاشقان) می گفت قافیه صحیح در می آمد، گرچه جمع بر جمع است. این (الف) ناخوانی در (لیلی) و همچون نیظامی) نیست و از ... بر عهدهای سراینده کردی است که حتماً غیر خانای قبادی آمده است. (هاشمی)".

«غ»^۱ غونچه‌ی غه‌بغهب، غه‌واس ژیره‌ن
 نه عومق ده‌ری‌ای دؤس دل‌گیره‌ن
 «ط» طاقه‌تم طاق طهوق گه‌رده‌نه‌ن
 «ظ» ظولم و زورت تا رۆی مه‌رده‌نه‌ن
 «ف» فاکیه‌ی فهد، میوه‌ی مه‌حبوبه‌ن
 «ق»^۲ قولف مه‌خزن، قولله‌ی مه‌حبوبه‌ن
 «ک» کان کۆی زهر، ده‌ری‌ای یاقوته‌ن
 «ل» له‌ره‌ی زولفان ده‌ور لیموته‌ن
 «م» مه‌ودای موزان دل‌شکاکوته‌ن
 «ن» نازکی ناز نگای چاوته‌ن
 «و» وه‌لگ جه‌وانی خه‌زانیه‌تته‌ن
 «ه»^۳ ههر چه‌مان نه رای نازیه‌تته‌ن
 «لا»، لال بام پهری سهردی مه‌یل
 «ی» یاقوت له‌ب، یاقوت بی‌ز له‌یل
 له‌یلی جه‌ رووی ناز وه عیشویه‌بازی
 وه سی و دوو حه‌رفه‌ی فارسی و تازی
 وات: «ئه‌لف» ئالای ناسک ته‌برۆتته‌ن
 «ب» به‌زمی بالای باشی شکۆتته‌ن
 «پ» پام وه پایه‌ند پهری روخساره‌ن
 «ت» تا زینه‌ده‌نان تاسه‌ی دیداره‌ن

^۱ کاش می دانستم سراینده برای این شعر چه معنی در خاطر داشته است؟! (هاشمی).

^۲ به کلی عاری از معنی است (هاشمی).

^۳ (ه) ههر چه‌مانه‌ی نه رای نازیه‌تته‌ن (هاشمی).

«ث» ثابت قه‌دهم په‌ی وه‌فای یاره‌ن
 «ج» جه‌ور و جه‌فات وه‌ جه‌ستم باره‌ن
 «چ» چابوکی ده‌ست چهرخ چه‌مانت
 «ح» حالزانی حال، ناو هامده‌مانت
 «خ» خویشی خوئق نازک خه‌یالیت
 «د» دوودی ده‌روون لیه‌یل زوغالییت
 «ذ» ذکرم ذه‌لیل به‌رده‌ی نام تون
 «پ» پروم نه‌ جه‌مین جه‌مال جام تون^۱
 «ز» زوخ زامان زه‌خیم دلچاکم
 «ژ» ژار ماره‌ن ژین و خوژاکم
 «س» سه‌ودای عه‌شقت، «ش» شوخی شیوه‌ت
 «ص» صدر گوفتار صیدق حه‌ق پیوه‌ت
 «ض» ضیای ضه‌میر ضامنی عه‌هدت
 «ط» طاعه‌تی^۲ طه‌وف طوغرای زه‌ر مه‌هدت
 «ظ» ظلل و سایه‌ی ظلوم و زور عه‌شق
 په‌خشن وه‌ سه‌ر شان له‌یل مه‌ینه‌ت مه‌شق
 «ع» عه‌قل و عومر و عه‌شق [و]^۳ عه‌هدمه‌ن
 عه‌یش و عه‌هد شیر زه‌رپین مه‌هدمه‌ن
 «غ» غوبار غه‌م غه‌بغه‌بت وه‌ دل
 «ف» فه‌ر و شکوه‌ تون، نه‌ فه‌وق گول

^۱ نووسراوه «(پ) پروم نه‌ جه‌مین جه‌مال جام تون» دباره‌ هه‌ر له‌ پیداجوونه‌مکانی سه‌یید (تاهیری هاشمی)یه.
^۲ سه‌ره‌تا به‌(طاقه‌ت) هاتوو و دواتر کراوه‌ به‌ (طاعه‌ت)، نیمه‌ ده‌سته‌واژه‌ی دووه‌مان به‌ دروسترزانی و دامان نا.
^۳ له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌دا له‌بیر کراوه‌.

«ق» قەد و قامەت، «ك» كەرىمى تەبىع
«گ» گرانقەدرىت،^۱ (فى مابىن) جەمەع
«ل» لەعل لەبان، لال بەخش ئەشعار
«م» مەشق مۆبەت مەحبوبى شوعار
«ن» نازكى تەبىع، ناموس و نامت
«و» وەعدە و وەعیىد، وە فەكر و فامت^۲
«ه» هیلال قەوس ھەردوو دیدەى مەست
«ى» یەشم یاقوت گوڤتارت پەیوەست
«لا» وە لال بەخشى^۳ لىو لال تىو^۴
لال بام، بى دەسم پەى و یسال تىو
وہى تەور و شىو، شىعر و شاعرى
مەفتوون بىن قەیس و لەیل عامرى

^۱ لە دەستنووسەكەدا نووسراوہ: (گ) گەردەن قەدرىت...، دواتر نووسراوہ: (گران قەدرىت)، دياريشە (گەردەن قەدرىت) ھەلەپە و دەبى (گرانقەدس) یت بىت.

^۲ لىرەدا نووسراوہ (ھەم فەكر و فامت).

^۳ سەرھەتا نووسراوہ (بەخش) و دواتر كراوہ بە (بەخشى)، ئىمە (بەخشى) مان بە دروستتر زانى و دامان نا.

^۴ رەزا خانى باوكى ئەلماس خانىش ھۆنراوہىەكى بە ناوى (راز نىزان) ھوہ ھەپە، بەم شىوہە ھاتۆتە گۆ:

(ئەلف) و ئىسمای ئىسم عزىمت

ئەز چەمەراھم وە رەحىم رەحمت

(ب) وە بىناىى تاق (بیتُ المعمور)ت

بەو (بیتُ المعمور)، مۆلك پەر نوورت

ھەرۆھە مامۇستا موحەمەد عەلى قەرەداغىش لە بەرگى چوارەمى كەشكۆلى ئەدەبى كوردى، لاپەرە (۵۱-۴۸)
ھۆنراوہىەكى مىزا شەفیعى كولىایى بىلۆكردۆتەوہ و لەم بابەتەپە:

ئەلف: ئىنشای ئىسم (الله اكبر)

بى: بەخشندەى نوور وە شەمس خاومر...

ره‌شته‌ی ئیختیار به‌رداشان جه ده‌س
 عاشق بین وه هم، شوخ شه‌یدای مه‌س
 مه‌لوح مه‌هدی، به‌لکه خاس و عام
 زاناشان به‌وان هه‌ردوو به‌ ناکام
 لوان به‌ یانه، گۆشه‌نشین بین
 مه‌حرووم نه‌ جه‌مال جام جه‌مین بین
 هه‌ردوو به‌ نه‌شعار په‌ی یادگاری
 مه‌نویسان جه‌ هم، چهند رۆزگاری
 تاخر^۱ به‌ واته‌ی به‌دی به‌دگوان
 وه کوللی قه‌تعی بی، رای ناما و لوان
 جه‌ شوژرش عه‌شق به‌خت سه‌رنگون
 هامسه‌ران وه قه‌یس مه‌واتن^۲ مه‌جنوون
 مه‌جنوون چوون نه‌دی روخسار له‌یلی
 راهی بی نه‌ رای هه‌ر چه‌میش سه‌یلی
 مه‌گیلا وه ده‌شت، که‌ش و کۆه بازار
 دیدهی په‌ر نه‌سرین و ده‌رد دل تازار
 مه‌وانا سه‌روود به‌ گریه‌ و زاری
 وه‌زیع و شه‌ریف، شه‌هری و بازار
 مامان مه‌مدران نه‌ ده‌ورش سه‌ف سه‌ف
 وه مه‌جنوون مه‌جنوون لیش مه‌دان وه که‌ف

^۱ له سه‌ر ئهم وشه سه‌بید تاهیری هاشمی نووسیویه‌تی (تاخر ده‌بی به‌ بی) (ی) بنووسریت.

^۲ سه‌ره‌تا نووسراوه: (مه‌وانان) و دواتر له سه‌ری نووسراوه: (مه‌واتن)، ئیمه وشه‌ی (مه‌واتن) مان به‌ دروستتر زانی.

تا خویشان نه و زانان به حالش
 واتهن به مه لروح، به دی نه حوالش
 نه واردهی ته عام ویلگی بیابان
 زه عیفی و زهردی و شییتی و شتابان
 واتهن: مهر به وهسل له یلی بوشه فاش
 وهرنه رۆ به رۆ فیشته رهن جه فاش
 مه لروح وات به قهیس: عه بیهن پهری تو؟!
 چوون مه بۆ له یلی پهی^۱ هامسهری تو؟!
 ههر چهنده وه نیسه بت جه یهك نه ژادین
 تو شازاده نی، نه و فهردی عادین
 بغهیر جه له یلی، عه رهب کناچان
 جه و فیشته ر مه جبوب ههر جاه مه و اچان
 ماوه رووم پهریت به مال و به زه
 غه نی مه که رووم عاره بان بهر
 عه لاره عه رهب، ره سمش بهی ته ورهن
 عاشق و مه عشوق وه سلشان جه ورهن
 مه وریدی توهمه ت^۲ قه رار مه گئیران
 مه بان وه تانهی هامساده و^۳ جییران

^۱ - له سه ره تادا نووسراوه: (پهری هامسهری)، دواتر له سه ری نووسراوه: (پهی هامسهری) و نیمه دهسته وارهی (پهی هامسهری) مان به دروستتر زانی.

^۲ (مه وریدی توهمه ت قه رار مه گئیران) نیز از ترکیبات تازه می باشد (هاشمی).

^۳ سه یید تاهیری هاشمی لیره دا نووسیویه تی: (تکرار دو لفظ به یك معنی حشو قبیح است). له دهسته نووسه که دا نووسراوه: (هامساده ی و)، دواتر کراوه به (هامساده و)، دهسته وارهی دووم دروستتره و نیمه نه وه مان داننا.

تویش شه‌هزاده، لهیل فه‌ردی عادی^۱
 که‌فاتهت جه بهین نیهن پهی شادی
 ئی خه‌به‌ر وه گۆش بابۆی لهیل یاوا
 واتسی به خه‌نجهر جه‌رگت شکاوا
 قه‌یس نه‌ژنی به گۆش واتهی نه‌به‌وی
 که‌رده‌ش فه‌رامۆش، شادی دنیه‌وی
 شادی ته‌بدیل دا به شین و فوغان
 یاوا به گه‌ردوون نایره‌ی دوخان
 پهی فی‌راق لهیل مالا وه سه‌ردا
 روو نیسا وه رای کۆه و که‌مه‌ردا
 گاهی کۆی تووباد، گاهی پهی دوجهیل
 گاهی کۆی سه‌ویان پهی فی‌راق لهیل
 مه‌گیلا پهی شه‌مع وینه‌ی په‌روانه
 ده‌شت و دهر مه‌که‌رد، ده‌یری دیوانه
 مه‌وات غه‌یر جه لهیل وه کی‌ بده‌وم مه‌یل
 هامراز و هام‌ده‌رد، دل و دهروون که‌یل
 هه‌ر ئی‌دا خاسته‌ره‌ن، چه‌م بری‌زۆ سه‌یل
 لافاوش بشۆ وه هه‌وارگه‌ی لهیل
 سه‌وز که‌رۆ گیاه، بیابان خه‌یلی
 بو وه سه‌یرانگه‌ه، مه‌نزه‌ری له‌یلی
 له‌یلی دمای تو مه‌یلم وه کی‌ بو
 بالایی کی‌ بدیه‌وم شیوه‌یی تو‌ش بو

---

^۱ فردی عادی از ترکیبات جدید، مصطلح مردم شهرزور و...

شه‌رت بۆ دمای تو لی‌باسم ره‌ش بۆ
 بیابان گه‌ردیم نه‌سیب و به‌ش بۆ
 لۆنگ مه‌جنونیت بکه‌رووم وه‌ کۆل
 هام‌پاز بووم چه‌نی وه‌حشیان چۆل
 نه‌بووم وه‌ ره‌فیتق ده‌یار^۱ به‌شهر
 مه‌ئووس بووم به‌ وه‌حش تا (یوم‌ الم‌حشر)
 بیابان و چۆل که‌ردم به‌ یانه
 لاقه‌ید بووم جه‌ قورب خویش و بیگانه
 گاه‌ زه‌لیل زام، مه‌ گره‌وا به‌ زار
 زه‌عیف زوی‌ر، زوی‌ر دل‌ ئازار
 گاه‌ ماوه‌رد به‌ یاد خورده‌سالی ویش
 چه‌نی له‌یل مه‌شین وه‌ لای بز و میش
 گاه‌ ده‌ره‌ی ته‌حسیل مه‌دره‌سه‌ی علووم
 گاه‌ شی‌عر شیرین، له‌یله‌ که‌ی مه‌زلووم
 وه‌یته‌وره‌ لی‌باس نه‌ ته‌نش ری‌زا
 هه‌وای سه‌رد و گه‌رم مه‌حبویش بی‌زا
 مه‌دیا وه‌ ئاهوو، غه‌زالان هه‌رد
 په‌ی په‌ی مه‌کی‌شا هه‌ناسان سه‌رد
 مه‌وات چوون له‌یله‌ن، به‌ر و سینه و چه‌م
 ده‌م و نافه‌ی ناف، دیده‌ و خال و مه‌م

---

^۱ - له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نووسراوه‌: (دایره‌ی)، دواتر‌کراوه‌ به‌ (ده‌یار به‌ش) و ئیمه‌ ده‌سته‌واژه‌ی دووه‌ممان به‌ نروست‌ر زانی.

مه گهر دهست و پاش نیهن وینهی لهیل؟
 باریکهن پهی تهی دامنهی دوجهیل
 شیوهی شیرین تهرز، شوخ خهرامان
 مه دیا به لاهه، ماچی لهیل نامان
 چهنی گورگ و شیر و بهور و گه وه زنان
 مه نئوس بی دایم وینهی هاموه زنان
 چهنی قهل و دال، که بو تهر و زاغ
 ماهی و مار و مور، مه کهرد دهر د داغ
 گاه گاهی ماما چون دیوانه ی و یل
 راش مه گنا وه تن، وه خیلخانه ی خیل
 نهویش دوور جه خیل، چهنی گه لله ی میش
 دوورادوور مه دیا وه بیگانسه و خویش
 برا و خاهه ران، مادهر و پدهر
 جه دهردهیجران قه یس دهردهر
 شهب و رۆ خه ریک زاری بین یه کسه ر
 غه مین و غه مبار، خهسته ی خاک به سه ر^۱
 ئاخر شین^۲ گیرتن نه و قه یس خهسته
 وه حهلقه ی زه نجیر^۳ دهست و پا بهسته
 بهردن وه یانسه، وه میهره بانای
 وه نه سییحه ت و شیرین زه بانای

^۱ قافیہی (س) در هردو مصراع آمده و معیوب است "هاشمی".

^۲ له دستنوسه کهدا له ژیرموی نهم وشهوه نووسراوه: (ئاخریش).

^۳ له دستخهته کهدا نهوه ل نووسراوه: (زه رین)، دواتر کراوه به (زهنجیر) نیمه (زهنجیر) مان داننا.

نه زاد نه ته عام، نه خه و نه خوړاک
 ټیختیار نه کهرد دلته ی دهر وون چاک
 مه واتش: له یلی لیبو به شه کهر خندا!
 پهری عه شق تو ها من شیم وه به ند
 داخووم حال تو پهری من چوونه ن
 خاترم جه مهن، خاترت خوونه ن
 ئی هه وال سهخت وه له یلی یاوا
 وینه ی غه زالان وه لده دی^۱ ساوا
 ږم کهرد جه شادی، وه غه م بی مه ئنوس
 جه وه سل ویش و قه یس مه بی مه ئیوس
 نویسا وه قه یس هامدهرد دهر دم
 هامراز دهر وون، هامفهر د فهر دم
 ویل بیابان، سه حرای چو لته کم
 یار وه فادار، مه ینه ت کو لته کم
 من نه ژنیم به گوش گپرووده ی دهر دی
 لیلاویم لیل بو، لیم گلله مه ندی^۲
 دلته ی من وه دام دووری تو به ندن
 خه لاسیش نیهن مهر وه گیان که ندن
 رای نامام نیهن تا به یووم وه لات
 بووم وه هامزه نجیر په ی دهر د و به لات^۳

^۱ له دستخه ته کهدا نووسراوه: (والیده)، دواتر کراوه به (وه لده ی) نیمه (وه لده ی) مان دانا.

^۲ (برد) یا (مند) هم قافیه نیست. (مند و چند) و (برد و سرد) را مثلا هم قافیه باید شناخت. (هاشمی).

^۳ له دستخه ته کهدا نووسراوه (دهر د بالآت)، سه یید تاهیری هاشمی پیی وایه (دهر د و به لات) سروستره و نیمه ییش

دهس وه دامسانم کۆتسا و ناتسهوان
 جه تهرس بابۆم، بئی دهس و دهوان
 ههر خه جالتهت بام چیم دهسه لاتهن
 وه بهرزی بالآت غهمم خه لاتهن^۱
 خه یفه ن پهری تو چون دورر مه کنوون
 ناهالان، بئی شهرم مهواچان مه جنوون
 تاسه خوارت لهیل خاتیمهی کهلام
 مه کیانو وه لات، سه د ههزار سهلام
 نامهش دا به دهست یهک مه حره می راز
 بهردش وه لای قهیس دۆس دلته واز
 قهیس به شهوق دل نامهش ستانا
 به دید[ه]^۲ و به دل سه راسه ر وانسا
 وهخت بئی جه شادی زاله ترهک بو^۳
 گیان دۆ به قاسید، موژدهش گهرهک^۴ بو

وهلامی نامه ی لهیلی^۱ له لایهن مه جنوونه وه^۵

نویسا نامه ی ئهریست یساوا
 وانام و بۆسام وه دیدهم ساوا

^۱ له لای ئەم وشهوه نووسراوه: (از اشعار افواهی بین مردم است). ئەمەیش له نووسینی (هاشمی)یه.

^۲ له دهستنووسهکهدا نهاتوو.

^۳ له دهستنووسهکهدا نووسراوه (بی)، له راستیدا لهبی (بو) بیئت بو ئەوهی سهراکهی دروست لهرچیت.

^۴ له دهستنووسهکهدا نووسراوه (گهرهگ)، ئیمه (گهرهک)مان به لروسترزانی و دامان نا.

^۵ ئەم سه رهباسه لهناو دهستنووسهکهدا نییه.

یه خبه نند سه ردی دهر وونم تاوا
 مه منونم له یلی وه لسه دهی ساوا
 به لئی، بهند من پهی عه شق له یلهن
 كه فائت مه دیان، نه زانان مه یلهن
 بهند عه شق تو بهند جهر گمهن
 جه نه وه له حیات تا وه مهر گمهن
 نیهن ده سه لات، ده ست بالادهس
 سه د وچان مه جنون پیم كهس و ناكهس
 من هر دیوانه ی مه یله كهی له یلم
 تا به رۆی مه حشر، به نه وهن مه یلم
 نامه دا قاسید به ردش پهی له یلی
 واناش سه رانسه ر، به دهر وون كه یلی
 مه گهر خودا وه نند (قاضي الحاجات)
 جه ئی سیاست بده رۆم نه جات
 وه رنه خه لاسیم دور جه ئیمكانهن
 ره ئی دوو بابۆ و چه ند بزور گانهن
 خولاسه من قه یس، مه جنون له یلم
 پهی دوری بالات گیان وه توفه یلم
 روی نه ندوو نیا وه دیوار غم
 شین فه راوان [بی]،^۱ شادی كه ردش كه
 قه یس به و ته ور جه بهند به ئاه و زاری
 هر له یل له یلش بی جه بی قهراری

^۱ ئهم نيوه بهیته برگه یه کی كه مه و له بهر ئه وهی نیومه كه رینك بیته وه، ئهم وشه یه مان دانا.

نه وه رۆ خۆراك، نه شهو بيش ئارام
 ههر بى نه خه يال ديهى دئارام
 رۆژ به رۆژ زه عيف خوار و زار مه بى
 جه وه رين به دتهر بى قهرار مه بى
 قهوم و خویش تهمام به ئاه و زارى
 واتهن وه مه لئووح جه بى قهرارى
 قه بوولش نيهن حهق جه بالائى سهر
 وهى تهور بۆ مه جبووس قهيس خاك به سهر
 وه عهزم تهواف (بييت الله الحرام)
 بهل به ريش كه عبه، بگيرۆش ئارام
 مه لئووح بى مه لئوول بهند دل خهسته
 پهى تهواف بهيت، بى كه مه ربهسته

بردن ملوح شاه قيس فرزندش به طواف كعبه^۱

به واتهى ياران، عيمارى هوودهج
 حازر كهرد چهنى قهيس بشۆ پهى حهج
 جه خاسان ویش، چهند بزورگوار
 ناماده كهردش به شيرين نهتوار
 ههدايى بى حه، ناقهى قوربانى
 بهردن وه دهر بار، داناي په بيبانى
 وه نيهت حهج، بهستشان ئيحرام
 روو نيهان وه راى (بييت الله الحرام)

^۱. مه لئووح شا قهيسى كوڤى بۆ سووپانهوه به نهورى كه عبدا نهبات.

ياوان وه حهرهه، كه عبهه موبارهك
وه له ببه يك له ببه يك،^١ ته هيه و ته دارهك
ته وافولقودووم مه ككهه موعه زهه^٢
نماز جه مه قام،^٣ ئاو واردهه زه مزهه^٤
مولته زم چه نهه حيجر ئيسماعيل^٥
حه جه رولته سه وهه بو سان به تاجيل^٦
سه فاو و مهروه،^٧ ميننا و موزه لهه^٨
كوه عه ره فات،^٩ گرد لوان به سهه

^١ مه بهست لهو (لبيك اللهم لبیک) هيه كه موسولمانان له كاتى بويشتن بو حه ج و عومره دا پيش چوونه ناو حهرهه به تاك يان كو مه ل نه يئين.

^٢ له كاتى حه ج و عومره دا موسولمانان حهوت جار به دهورى كه عبه دا ده سوورينه وه و زيكرا يا دوعا ده خوئين.

^٣ دواى حهوت جارى ته وافه كه، له بهرام بهر مه قامى ئيبراهيم دا دوو ركات نويزى سوننهت نهكات.

^٤ دواى نويزه كه سوننهته ناويكى زورى زه مزهه بخويته وه.

^٥ دواى شه وهى ناوى زه مزههت خوارده وه يا خورايه وه، موسولمانان سهردانىكى شه جيه كه ئيسماعيل نه كه نه له ته نيشته مه قامى ئيبراهيم و كه عبه وه و به زنه يه كه و ده توانرئت دوو ركات نويزى سوننه تيشى تيدا بكرئت.

^٦ شه بهر ده ره شه يه به قهه ديوارى كه عبه وه و له ناو كو نيك دا به، موسولمانان سهر به كو نه دا نه كه نه و ماچى نه كه نه.

^٧ دوو جينگايه له ناو حهرهه مه كه كه دا، موسولمانان له كاتى حه ج و عومره دا حهوت جار له سه فقاوه ده پون بو مهروه و نه كه پينه وه، لهو نيوه نه ده دا دوعا و زيكرا نه كه نه.

^٨ مه روا دوو جينگان له عه ره به ستانى سوعووديهه و موسولمانان له كاتى حه ج جا پووى تى نه كه نه.

^٩ نهه كيوه يش كيو كه له عه ره به ستانى سوعووديهه و موسولمانان له كاتى حه ج و عومره دا سهردانى نه كه نه، له بو زى عه ره فه دا و اتا پو زيك پيش جه رنى قوربان، له هه مندى جينگا و ناو چه دا پيى ده لئىن پو زى كوشتار، له عه ره فه وه ناو چه ي شه ميتان ره جه كردن نه كه پينه وه.

شهيتان كهردن ره جم،^۱ كهردن قورباني^۲
 ثامان وه ته واف، بهيت ره بيباني^۳
 مه لروح وات به قهيس: نوور ديد [ه]^۴ و دل
 وه پهردهي كه عبه چنگ بدهر چوون گل
 واچه يا ره بب، پادشاي شاهان
 ته وبه و په شيمان جه گرد گوناھان
 به نه لتاف و يت جه رووي رها و مهيل
 بهر كهريم جه دل، سوود سهوداي لهيل
 قهيس دلحه زين دهست بهرد وه بالا
 چنگ پيكا وه زهيل، پهردهي بهيت نالا
 وات: نهی خودا وهند، موبه رپرا جه عهيب
 سه تار و لعيووب،^۵ پشت پهردهي غهيب
 جه دنيا و عوقبا، به توم هه ن ثيمان
 جه گردين گوناھ، ته وبه و په شيمان
 بغهير جه موبهت حه قيقهت لهيلي
 زيادتهر بو جه دل، جه سابيق خهيلي

^۱ شهيتان ره جم كردن: روكني كه له روكنه كاني حه ج و موسولمانان نوای نهوي له كيووي عهرفه هاتنهوه، نه چن شهيتان ره جم نمكهن و نهو روكنه نه انجام نه دن.

^۲ نوای نهوي شهيتان ره جم كرا، موسولمانان مهربك يان بهرانيك نمكهن به قوچ بو نهوي كه موكوپري حه جه كه ي پي تهواو بكات.

^۳ موسولمانان نوای نهوي هه موو كارمكاني حه جي تهواو كرد، چهند ساتيك پيش نهوي بگهريتهوه ناوچه و شار و لاتكه ي خو، نهرواته نيو حهره مي مهككه و تهواي مائناوايي نمكات و نه مجا نهو شاره جي نه هينيت.

^۴ له نهستنووسه كهدا له مير كراوه.

^۵ داپوشيننهري گوناھ و تاوان، سپرپوش.

چوون جه سووره تش سانعم ديهن
 په‌ی عه‌شق له‌یلى، مانعم نيهن
 شهرت هدر نهو شهرتهن، په‌ی له‌یلم كهردهن
 بازگه‌شتيم نيهن تا به رۆى مه‌ردهن
 ئيد وات و به‌رشى، جه يانه‌ی حه‌ره‌م
 روو كهرده وه سارا،^۱ ده‌روون په‌ر جه غه‌م
 بابۆش نه‌ساسه‌ی سه‌فه‌ر پيچاوه
 چه‌نى هاه‌راهان شى وه كه‌جاوه
 سواران خيىل، روالآن بسه‌ دهو
 قه‌يس ديان نه‌ كو، گيترتن ده‌ور نهو
 تامان ده‌ست و پاش بكه‌ران وه به‌ند
 واتش: به‌ ياران ليو به‌ شه‌كه‌رخه‌ند
 ئيوه و خوداتان، من خار خه‌ستم
 جه رووى بي ره‌جمى نه‌كه‌ن ده‌ستبه‌ستم
 بابۆش به‌ زارى گيترتش نه‌ ئاغوش
 واتش: نه‌ی فه‌رزه‌ند! داراي عه‌قل و هوش
 راگه‌ی به‌دبه‌ختى مه‌گيره‌ نه‌ وه‌ر
 ماوه‌رووم په‌ریت له‌یل نازپه‌روه‌ر
 قه‌يس بي خاتر شاد، ده‌روونش جو‌شا
 دماى چه‌ندين شي‌عر، لي‌باسش پو‌شا

---

^۱ - له‌ ده‌ستنووسه‌كه‌دا نووسراوه‌ (صارا) دياره‌ كه‌ هه‌له‌يه‌ و نه‌مه‌يش يه‌كيكى ترييه‌ له‌ هه‌له‌كانى نووسه‌روه‌ى ده‌ستنووس، له‌ چه‌ند جياگايه‌كه‌دا نه‌م وشه‌يه‌ به‌م شي‌وه‌يه‌ نووسراوه‌.

شى وه پشت زین جه هان په یماوه
 چه نی ره فیکان، هه ی به دماوه
 تامان وه یانه، به خو شى و شادی
 ئیل تامان وه پيشواز موبارهك بادی
 مه لووح میهمانی میهمانان که ردش
 هه که سی په ی ویش ته به پررک به ردش
 جه دمای ته به پررک، وروود حوججاج
 مه جنون بی مه لبوس، زه په فت دیباج
 برا و خاهه ران، پدهر و مادهر
 شاد بوون به ئه لتاف، که بیوم قادر
 که ومان و خویشان، عامری فه رجام
 تامان وه سه رکار، له یل جه مین جام

رهتن ملوح پدر قیس به خواستگاری ئیل^۱

(شیخ القبیله) بانووی بانوان
 چه ند خاتون خاس، جه پیر و جوان
 بزورگان که وم، ئیل عامری
 سه ران سپای جه رگه ی ئامری
 به سه د ته دازهك، هه دایا و ئیخلاس
 دره هم و دینار، گه نج بی قیاس

^۱. پویشتنی مه لووحی باوکی قیس بو خوازیینی له یلی.

سهد ئوشتر تهمام، چهنی ساره بان^۱
 بهردن وه باره گای سه در عاره بان
 مه هدی شاه نه بی، وه لی خانی بی
 جه بهنی عامر، یهك سولتانی بی
 زاننا وه نامان مه لوح ئه میر
 چهنی بزورگان، چهنه ره وشهن زه میر
 لسوا وه پیشواز، وه چهنه ندین ئیعزاز
 پیاده کهرد ئه میر به سه د عیزز و ناز
 گا و گهر دون کهردن پهری بانوان
 به ئیکرام خاس، وه مه نزل لوان
 دمای ته عاروف، ره سم میهمانی
 په زیرایی خیل، به میزبانی
 مه لوح و یاران، [دمای]^۲ هیس و بهیس
 ته قزای وه سلّت، لهیل کهردهن پهی قهیس
 مه هدی وه ئیکرام هوریزا وه پا
 وات به ئومهرا و سه ران سپا:
 (ایها الأمیر)، شای عامریان
 گۆش ده ران به عهرز، بهندهی دل بریان
 کناچهم کهه نیز، خاسه ی ئه میرهن
 نه ژاد و نه سه ب، ره وشهن زه میرهن

^۱ له دهستنوسه کهدا نووسراوه: (صاربان)، له راستیدا وشکه به (ساریان) ده نووسریت.

^۲ له دهستنوسه کهدا نه هاتوووه.

جه بهنی ئەعمام، ئەو خانەوادەن
 ئێد فەردی عادی، ئەو شەهزادەن
 ئەووەل: کەفائەت نیەن جه میان
 به فەرموودە ی ویش، ئەمارەت بونیان
 سانی: قەیس هەر چەند ئاراستە ی فامەن
 شەهزادە ی بی عەیب، خەیلی خود کامەن
 ئەو مائیل نیەن به کەد خودایی
 عەیاڵ و ئەولاد، یا پادشایی
 عاشقانەوار مەواچو ئەشعار
 پە ی شاهزادەگان ئێدەن عەیب و عار
 روسوایی ویش و قەوم و قەبائیل
 بی تەرزیه، نەفس کەرۆ وە سائیل
 ئی کار و کردار مایە ی مەجنوون[ەن]^۱
 سەودایی بەو تەور، بەد تەر جه هونەن
 سالیسەن: عەیبەن ویتان مەزانان
 وەسلت مەعشوق دوو نەو جەوا[نا]^۲
 مەبو بـه وات وات دەور زەمانە
 ئەعراب قەبایل لیم مەدەن تانە

^۱ - له دەستنووسە کەدا نووسراوە: (مەجنوون) و لەگەڵ سەرۆای نیوکه ی تریدا یەک ناگرتەو و لەنگ دەبیت،
 دەبیت به (مەجنوونەن) بنووسریت و ئیمەیش هەرمان لیکرد.

^۲ - له دەستنووسە کەدا نووسراوە: (جوان) و لەگەڵ سەرۆای نیوکه ی تریدا یەک نایەتەو و لەنگە، دەبیت به
 (جەوانان) بنووسریت و ئیمە هەرمان به باشت زانی و داماننا.

داماد عهرووس [بهرد]^۱ به دۆستداری
 یهك ئهمر موهیم جه بهین ههن جاری
 ئی وهسلهت مهو کورول به وهقتهن تاقی
 قهومی قهه دیمی بمانو باقی
 ئی نهوع وئسال گگرد موسسته عاره
 پهی شا و ئیوه و من، ههر عهیب و عاره
 ئیسهه عهرز من، ته قهه دیم وه لاتان
 یه سهه، یه شم شیر، چیشهن سه لاتان؟!
 منیچ یهك سهه ریاز که مه نهد وه پیلم
 وردیتهر ئه فراد، قه بیلله و خیللم
 جه واتهی مه هدی شاه و نه دیمان
 جوابشان نه بی، گگرد بین په شیمان
 قه بوول نه که هرد هیچ سیلله و هه دایا
 مه زید که هرد به نه و چه ندی مه زایا
 واتش: به دوعا یا دهوای ته بیب
 بهن عیلاج که ران نه و قه یس هه بیب
 لوا نه و [وه]^۲ پهس مات و په ریشان
 گردین په شیمان، جه واتهی ویشان
 ئامان وه سهه رکار، قه یس دیوانه
 وه سهه نه سیحهت، قهوم و بیگانه

^۱ له دهستنوسه کهدا نه هاتوو.

^۲ له دهستنوسه کهدا نه هاتوو.

خاسته ر بان سه د بار جه له یل مه هدی
 ماوه رین په ریت به شیرین عه هدی
 به شهرتی ئی خووی دیوانه ده ستور
 بهر کهری جه دل، جه خاک بس مه ستور
 جه نه وعه رووسان سه ول ناز په روه
 بوتان دل بهر، گیان و پوچ په روه
 جه یاقوت له بان، سیمین بناگوش
 غالبه پاشان، زیبای قه سب پوچ
 ماوه رین جه نه و خوجه سته نامان
 غه زالی هه رده، ئا هووی خه رمان
 یاری وه یاری دللت بناز
 چوون شه کهر و شیر چه نیت بساز
 به واتهی مه هدی ته مام میه ته ران
 جه رووی راستی، بیهن دلگران؟!
 ئی دوسی، ئاخرش دوشه نی [ش] مه یو؟
 کی جه عاقیبه ت، نه یمه نیش مه یو
 مه جنوون چوون نه ژنی ئی هه وال سه خت
 به دبه خت بی به دبه خت، ویش کهرد وه به دبه خت
 جه قه د و قامه ت به رگش پاره کهرد
 جه قه وم و جه خویش، ویش ئاواره کهرد
 گره وا به زار، مه وانا نه شعار
 جه مه دح له یلی به شیرین شوعار

له دستنوسه که دا له میر کراوه.

مهوات غهیر جه تۆ لهیل خوۆش خه رام
 وهسل مهحبوبان جه من بو خه رام
 لهیلی جه ئی حال ماتهم و مه ئیووس
 جه شادی مهحرروم، جه غهم بی مه ئنووس
 قهیس و لهیل ههردوو به خجله وه
 سهنگ سیای سهرد دان به دلوه
 لهیل جه به دبه ختی و كه م دهسه لاتی
 قهیس^۱ جه قسهی تهلخ هم خجه لاتی
 وات: ئه وهل بابۆی بوئه نسد پایگه
 جه نهی ئه مارهت مه كه ره زنگه
 به تیغ و سپهر، موهیممات جهنگ
 به عدهن به مال و گهنج گرانهنگ
 رهوییهی خویشیهن، په سم دامادی
 نهك شه هزادهگی و ئه فراد عادی
 خو كه نیز نیهن، لهیل خاتر ته
 سوولتان بابۆش بفرۆشو به زه
 ئید وات و گنا خامۆش و مهدهوش
 چوون مهرد [ه]^۲، زه مین گرت نه ئاغوش
 قهومان و خویشان پوآلان به دهو
 به شیوهن گێرتن دهو رادهور ئه

^۱ له دهستنوسه كهدا به (قیص) نووسراوه، دیاره كه ههلهیه و له راستیدا خۆی بهم شیوهیه دهنووسریت: (قیس).

^۲ له دهستنوسه كهدا لهییر كراوه.

ئاوردىنەو يانە بە زارى و زگار
 و ياران بە غەم، بەسى پۆزگار
 شەب و رۆ ئەشعار عاشقانه سوز
 مەوات چوون بولبول، نەواي دئە فرووز
 پۆزى بى سەوار جە مازەي ھەوار
 بە ديدەي ياران، ھەفتەي بى پيوار
 كەژ و كۆي كەمەر، بەيدى و بيا بان
 مەدا وە پساو، تونىد و شىتابان
 تا^۱ يىساوا بە دەشت^۲ دامنەي دوجەيل
 ھەوارگەي مەخسوس پەي خىلخانەي لەيل

شدت عشق قيس و رفتن به كوه دوجيل و نديدن ليل^۳

ديا كەس نەن نە ھەوارگاي خەيل
 نە گا و گوسفەند، نە چادر نە لەيل
 نە بز نە ئوشتەر، نە خيىل نە ھەشەم
 جاي كۆمار ئيىل، نەگاہ كەرد وە چەم
 غەير جە بانگ بووم نە عيق غوراب
 ناما وە گۆشش جەو تيرەي توراب
 ئاتەش خامۆش خاكستەر جاھان
 نە جاي خىلخانە و خەيمە و خەرگاھان

^۱ لە دەستئوسەكەدا نووسراوہ (يا) و ھەلەيە.

^۲ لە دەستئوسەكەدا نووسراوہ (دەست) و ھەلەيە، دەبي (دەشت) بيت.

^۳ گرگرتنى خوشەويستى قەيس و پويشتنى بۇ كئوى دوجەيل و نەبينيى لەيلى.

دل ئاورد به هم دهروونش بی کهیل
 مهوانا نه شعار موخاتسه بش لهیل
 واتش: تو لوی، فیراقت نه دل
 مهندهن چوون کاروان ناتسه نه مه نزل
 بووم و بایسه قوش، که لاغ و زاغان
 هه وارگای بهرز به رزه ده ماغان
 به عزئی مه گرهوان، به عزئی ئاوازه
 مه واتهن، دلئی مه لول بی تازه
 قهیس بی خه جائه ت پهر حوزن و مه لال
 دیا چوویانی جهو ته پسه و ته لال
 گه لله و گوسفه ند ئاورد به چرا
 سه لام که رد ئه ده ب به رابه ر مدرا
 مه جنوون دمای رده سه لام و سه فا
 په رسا جه راعی، برای با وه فا؟
 چوونه ن خه یه گای خال لاجه وه ردان؟
 خیلخانه ی خاسان، خارا په روه ردان؟
 نازک نه وه آلان، فیرووز[ه] خالان؟
 چوون قه مه ر جه هور سای سیامالان؟
 جه کون نازاران، هه وارنشینان؟
 خه یه و و خیابان، نه و نازه نینان؟
 وات: نه ی جه وانمه رد، نه کابیرزاده
 جه رگه ی نازاران خودا پی داده

---

^۱ له دهستتووسه کهدا له میر کراوه.

سه‌هر چه‌نی کوس خیل‌خانه‌ی شه‌فه‌ق
 جوق نازاران، جه‌مین گول ته‌به‌ق
 چییخ و چادرشان پیچا وه تاجیل
 په‌ی کوه توو‌باد لوان به ره‌جیل
 قه‌یس مشتی دینار به‌خشا به‌و چوپان
 راعی ره‌هنما، راگه‌ی مه‌حبوبان
 جه‌وپه‌ی جه‌مازه راهی کهرد چون باد
 په‌ی دیدار له‌یل جه کوه توو‌باد
 وه‌خت شه‌فه‌ق زهره، واده‌ی خورئاوا
 وه خه‌یمه‌گای خیل کوی توو‌باد یاوا
 (دایر البشر)^۱ مه‌رد و جه‌وانان
 نه‌بی جه هه‌وار نه‌و په‌له‌ه‌وانان
 بغه‌یر جه زه‌نان چه‌نی کناچان
 شی وه چادری (بسم الله) و‌اچان
 یه‌ک پیره‌ژهنی عه‌جوزه‌ی رووی دهور
 جه‌هان دیدهی، نه‌ده‌ب ته‌رز و ته‌ور
 زانا نه‌و مه‌جنون مه‌فتون له‌یلنه
 جه فی‌راق له‌یل، ده‌روونش که‌یلنه
 خه‌به‌ر دا وه له‌یل وه موژده‌گانی
 واتی دان به نه‌و، ئاو زینه‌دگانی
 له‌یل شی‌ت و شه‌یدا، ئاما وه دهردا
 سه‌لام کهرد و بانگ واوه‌یلا به‌ردا

^۱ بازنه‌ی مرویی، بازنه‌ی له مروژه دروستکراو، بازنه‌یک له پیاو و لای دروستکراییت.

دمای شۆر شین، مه جنوون و له یلی
 نیشتن چه نی ههم، فه راوان خه یلی
 ئاوردن به ییاد دهووهی مندالی
 وادهی ته حسیلات، علووم عالی
 بازیچهی گله، لای کۆریه ی ساوا
 شیعر و شاعری، گرد ناما و لوا
 عوزر بی ره حمی، بابۆی ته ره فه یین
 سه ران عامر، دوو (ذی شرفین)^۱
 گلله ی پۆزگگار، هیج ران فیراق
 ته لخی دوود دل، یاران موش تاق
 وه جد و شهوق و زهوق، عه شق و جودایی
 (حُبّ لا ینفک)،^۲ داده ی خودایی
 عه هد و میساق و عه ده م ئیختیار
 غه یر جه یه کترین، دۆستان چه نی یار
 له یل پاس نامووس، مه جنوون پاس دل
 هه ردوو په ی یه کتر، نامشان وه گل
 دمای ته عاروف، واته ی پۆزگگاری
 چه ند شیعر واتن، په ی یادگاری
 رهد و به ده ل بی، نه شعار مه کتوب
 مه جنوون و یداع که رد، جه له یل مه حبووب

^۱. خاوهن ئابروو، خاوهن شهرف و ئابروو.

^۲. خوشهویستی بی دابران، خوشهویستی بهردهوام.

چهنی دهر دڻ وه داخانسه وه
 روو نیانسه رای دهوله تخانسه وه
 ناما وه مه نزل، ماتهم زدهی غم
 جه خه یان لهیل خاونهشی^۱ وه چه
 والیدهش سه حر، چهنی داغ دڻ
 لوا وه بالین فهرزهندهش چوون گول
 واتش: یهک هه فتهن لیم نادیار
 دیارهن دهیری دیدار یاری
 وه شاه و حسرت، یهک هه ناسهی سهر
 ته سدیق گوftar، مادهر ویش کهر
 ته عامی له تیف ئاوه ردش وه بهر
 نیاش وه رووی لیو، سهول نازیه روهر
 مه شغوول بی به کار گریان و نه واح
 فوغان و زاری، ئیوار و سه باح
 جیسمش بی زه عیف، رهنگ زهره و زگار
 زانا پیش بابوی خهستهی دڻ فگار
 زه عیف و زگار، زهره و ناتسه وان
 جهی نهروهل عومر، جاهیل و جه وان
 وات: رۆلله وه سهن گریان و زاری
 فوغان و فه ریاد، جه بی قهراری
 مه گیره نه وه راگهی به دبسه ختی
 پهی لهیل مه هدی، مه کیسه سه ختی

^۱ له دستنوسه کهدا به (نهمی) هاتوو و دیاره هه نهمیه و دهبی (نهمی) بیت.

جه ویت پاینتهر حسهه تا نهسهه
کهی مهبان به هم، کهریاس قهسهه
چهند جار نهسیحعت پدهری دلّسؤز
واتم نهشنهوای مانگ دلّسهفرؤز
تا بیست وه میسال جهرگهی جهوانان
عهرهه و عهجهه، مهجنونت وانان
مهواچووم په نهت، نام نهو جه ویر
ویت ببهه تهمام، نهی فرهزنهه ژیر
تهوبه کهر جه کار عاشقی و جنوون
حهیفهن پهری تو، چوون دوپر مهکنوون
جیسم جهوانیت مهدهری وه دهس
مهه قاتهن پهری و شوخ دیدهمهس
وات: نهسایجت گردین ههن سهرمهشق
وهلی دلّ پهی لهیل، زیاد مهبو عهشق
سهلیم خالوی، مهجنوون و مادهه
نامؤزاش چهنی خالؤزاش حازهه
واتن: عهشق لهیل سیاچیپههه دوون
مهبو تهمامی جه دلّ کهی بیوون
ههر کهس مهواچی به زهپریهن عههدی
ماوهرین خاستهه، جه لهیل مههدی
گرهوا بهه زار ناما بهه گرفتار
گله جه نهقوام، کردار و پهفتار

واتش: ئەقربا و نەزدىكان مەن
 نەور بىننەيى، دىدەگان مەن
 بابۆم و خالۆم، تەمام ئامۆزام
 ئەدام و والى، تەمام خالۆزام
 بە سەد سەرزەنش مەگىران خەتام
 جە عەشق لەيلى، يار بىى ھەمەتام
 مەواچان بە لەيل سىيى حەبەشى
 مەر مەبۆ وە عەيب، پەي مەحبوب پەشى
 ئەر مەبۆ وە عەيب، موشك تاتارى
 نەبى وە تەيب، تەبلىھى عەتتارى
 مەواچان بەيە بە لەيل چوون دوشمەن
 لەيلى سەرمایەي عەقل و ھۆشمەن
 بابۆي ئەو لەيلىش نەفرۆشا وە زەر
 بابۆي مەن بىى مەيل، لەيل خاتر تەر
 جە مەن بەدبەختەر، بىى دەستەلاتەن
 ھەردوومان حىرمان، خەمان خەللاتەن
 كاش نەسىم سوبح تەحىيە و سەلام
 مەن مەوەرد پەي لەيل، ئەو ماوەرد وە لام
 ھەي تەوورە ئەشعار بە ئاواز بەرز
 مەوانا نەغمەي موغەيلان تەرز
 ئەوان لوانەو ھەر يەك پەي مەنزل
 قەيس شى بە سەحرا، چەنى دەرد دل

۱. لە دەستئۆسەكەدا نووسراوھ: (واصى) و دواتر كراوھ (والى). ئىمە دەستەواژەي دووھمان بە دروستەزانى.

دیش ئاهوو بهرپر وه ناکامه وه
 گیرهن وه حهلقهه ی توپر دامه وه
 بو سا دوو دیده ی غه زال ناکام
 باز کهردش ته له، رهه اش کهرد جه دام
 سه ییاد ساحتب دام شکاری
 تاماش کهرد خیتاب وه نابه کاری
 واتش: دیوانان کاری وهی تهوره
 نه کهردهن، قهیس کهرد ئی زوئم و جهوره
 به عزئی دینار و لیساس سه للاح
 دا به نه و سه ییاد، چهنیش کهرد نیسلاح
 وات: حه یفه ن ئاهوو جه دام بمانو
 دیده ش چوون دیده ی له یلی مه غمانو
 ئیسه جفت نه و سه رگهردان و ویل
 ماتهم و غه مگین، دهیری و نه راگیل
 بازه، رهها بو، غه زال هه ردهن
 نه ویش وینه ی قهیس، له یلی گوم کهردهن
 جه نه و شکارچی، هیتمه تخاهی کهرد
 ویل و سه رگهردان، روو به راهی کهرد
 دیا گه وه زنی خه سسته و ناته وان
 ها وه دامه وه، بی دهم و دوان
 کهرد و خاک نه رووی شاخ و دیده و دهم
 مالاش، رهه اش کهرد، بو ساش ههردوو چه م

وات: تَوَيْجِ شَيَّوَهِي دِيدَهِي لَهِيل پِيتَهَن
 بَشَوْ بَه رَاوَه، هَهَر كَوْ مَهِيل وَيْتَهَن
 كَاش تَيَّوَهَش سَهلام مَن [و] ^١ گَهَرمِي مَهِيل
 مَه كِيَانَان وَه عَهَرز، نَاسْتَانَه [كَه] ^٢ آي لَهِيل
 نَه وَجَاه رَاهِي بِي، وَادَهِي بِي وَه خَتِي
 رَاگَهَش كَهْفَت وَه پَيَاي عَالِي دَرَه خَتِي
 نِي شْتَه بِي وَه سَهَر دَارِي بَه رَز دَه مَآغ
 نِي شْت وَه شَاخَه يَدَا يَه كِي سِيَا زَاغ
 مَه جَنوون وَات: نَهِي زَاغ تَوْ وَهِي سِيَاهِي
 نِي شْتِيم نَه فَه رَق، چَوون چَه تَر شَاهِي
 يَا سِيَا دَه وَار، سَهَر خَه يَمَسَهِي لَهِيلِي
 وَهِي تَه وَر نَه فَه رَق م، پَه ر مِي هَر وَ مَهِيلِي
 وَهِي تَه وَرَه نَه وَ شَه وَ تَا وَه شَه فَه ق زَه رَد
 چَه نِي سِيَا زَاغ، رَا ز دَل مَه كَه رَد
 سَه حَه ر رَاهِي بِي وَه سَهَر دِيَارِي
 مَه پَه ر سَا هَه وَالْ جَه رَاوِي يَارِي
 وَاتَش: نَهِي مَه جَنوون، تَه ن سَفْتَهِي فَيِرَاق؟!
 لَهِيلِي مَه رِي زَه ن نَه مَوَّلِك عِيِرَاق ^٣

^١ له دستنوو سه كهدا نه هاتووه.

^٢ له دستنوو سه كهدا له مير كراوه.

^٣ سهييد تاهيري هاشمي له دستنوو سه كهدا له كه نار نهم بهيتووه، نهم بهيته عه ره بييهي هيناوه:

يَقُولُونَ لَيْلِي بِالْعِرَاقِ مَرِيضَةٌ

فِيَا لَيْتَنِي كُنْتُ طَبِيْبًا مُدَاوِيَا

گرهوا به زار، جه دود دهرود
 گونا وه رووی نهرز، به زار و زه بون
 وات: کاشکا قهزای ته مام بیماران
 جه مولک عیسراق، جه سهر دیاران
 مه گنا وه ئی قهیس مه جنوونی لیسوه
 بهل نازکی لهیل، خهلاس بو پیتوه
 کاش مه بیام ته بیب جهو مولک و ماوا
 مه ریزی لهیل، مه کهردهم دهوا
 مه و اچان لهیلی هونش کهرده جاری
 جه بازووش مه جنوون هون بی دیاری
 وهی ته ور نهو پهی لهیل، لهیلی پهری نهو
 هه ناسه سهرده بین به رۆژ و به شهو
 یهک دهسته ته یری ناماش وه نه زهر
 جه نهو بیابان مه کهردهن گوزهر
 واتش: نهی تیوور نهی پهره نده گان
 بی خه بهر جه حال گشت دهرمه نده گان
 کاش بالتان وه من مه دا نه مانهت
 ماوه ردم په یتان من وه زه مانهت
 مه شیم، مه کهردهم سهیر بالای لهیل
 جه دهرده هیجران، دهروونش هه ن کهیل
 لهیلی پهری نهو جه رووی موشتا قی
 جه حالات سهخت، بیماری و ساقی

جه هر راویاری مه پهرسا ههواژ
 قهیس دهروون ریش، شهیدای بیدی ماژ
 روی جه گۆشه‌ی خه‌یمه و خه‌رگاوه
 دیا راویاری تاما به راه
 وات: وه کۆ مه‌شی سه‌وار عه‌ره‌ب
 وات: ئی سه‌رمایه په‌ی شادی و ته‌ره‌ب
 ده‌ستوره‌ن جه لای جونبه‌ی ئامری
 مه‌شووم به وه‌لگه‌ی جه‌رگه‌ی عامری

نامه نوشتن لیلی به مجنون^۱

وات: ئه‌ی شه‌هسه‌وار چوون شیر مه‌یدان
 مه‌خفی نه‌ جه‌ناب ناجوانمه‌ردان
 نامه‌یی جه من له‌یل ناتسه‌وان
 بیه‌ر په‌ری قه‌یس، شه‌هزاده‌ی جه‌وان
 نویسا ئه‌ی قه‌یس، دۆس ده‌ردمه‌نده
 تۆ ئه‌و که‌سه‌نی نی‌سبه‌ت وه‌ به‌نده
 که‌ردی به‌ سه‌د نه‌وع، خه‌لاف وه‌عه‌ده
 جه‌ به‌ین مه‌ردوم که‌ردیم شه‌رمه‌نده
 ویت که‌ردی که‌نار، بیابان گه‌ردی
 ئابرووی ویت، له‌یلت هم به‌ردی
 ئاوازه‌ی ویت جه‌ ته‌مام خه‌لق
 مه‌علومهن، بۆش دا وه‌ مه‌شام خه‌لق

^۱. نامه نویسنی لیلی بۆ مه‌جنون.

من مەندەم بيمار، خەستەي ناتەوان
 فائیدەش نیەن، بیابان لوان
 نیسە ییج سەلامم قەبوول بۆ جە لات
 فکر کاری کەر، هەرچی هەن سەلات
 نامەش پێچنا، داش بە ئەو سەوار
 پەي ئیل ئامری، فەورەن بی رەهوار
 تاما و پەرساش، قەیسش کەرد پەیدا
 نامەي لەیلی دا وە مەجنون شەیدا
 مەجنون بە سەد شەوق نامەش ستانا
 بە گریه و زاری، سەرانیسەر واننا

پاسخ نامەي مەجنون بە ئیلی^۱

نويسا لەیلی یار وەفادار
 یاوا پیم نامەت، بی سەبر و مەدار
 تۆ ئەو کەسەنی لیم کەردی تەکلیم
 سێرپرە شەقت بۆ نە قەلبم تەزعیف
 قەتە کەردی جە دل، من شەوق و شادی
 ئەسیرین جە دیدەم جاریەن عادی
 قەوم و خویش جە من کەردی بە دوشمەن
 جام بی وە دامان کۆه، دەشت و دەمەن

^۱ وەلامی نامەي مەجنون بۆ لەیلی. لە دەستنووسە کەدا لێرەدا ئەم سەرەبایە ئەهاتوووە و لە تەنیشت بەیتی (ویش

جەو بیابان بە گریه و زاری... هەو هاتوووە، واتە لە چەند بەیتیکی دواتردا هاتوووە.

ئیسەبیچ سەبەرت بۆ سەبوری خاسەن
 سەبوری مایەى جە خەم خەلاسەن
 نامەش دا بە دەس سەوار داننا
 دەمای کار ویش، وە لەیل کیانا
 ویش جەو بیابان بە گریه و زاری^۱
 شیعر شۆر و شین، جە بی قەراری
 موددەتی مەدید مەند شەوان تار
 روان مەگیلا ئەتراف و ئەقتار
 زەعیف بی ئەندام، دل پەر جە وەسواس
 ماتەم زەدهی غەم، (مُخْتَلَّ الْحَوَاس)^۲
 ئی هەوال وە لای لەیلی چوون یاوا
 واتى وە خەنجەر، جەرگت شکاوا
 گروا بە زار، جە بەدبەختی ویش
 یەك مەحرەم راز، تەلەب کەرد وە پیش

سفارش لیلی بە مچنون^۳

نویسا وە قەیس دۆستدار حەیب
 سەرور کیرام، هامفسەرد ئەدیب

^۱ لە کەناری ئەم بەیتەرە نووسراوە: (پاسخ نامەى مچنون بە لیلی).

^۲ کەسێک هۆش و بیر و ئارەزى تێکچووبى.

^۳ فرمانى لەیلی بۆ مەچنون. لێرەشدا ئەم ناو نیشانە نەهاتووە و لە لاپەرەى دواتردا هاتووە.

موحه پرك دل، (بَهَجَة الفواد)^۱
 بزورگان شكۆ، (زينة الأجداد)^۲
 زیاته رجه گردکس به حوسن و جه مان
 شیرین خیسال [و]^۳ به عه قل و که مان
 به حیفز عه هد و میساق و په یمان
 زیممه و مه حه بیته، و یجدان و تیمان
 سالحی سیدق خالی جه خه تا
 وه فا و سه فا و عه هد، شهرت بی هه متا
 یاوا پیّم که مال، وه جد عه شق و سووز
 هیجرانت، شورته، په ی من شهب و پرووز
 به یان که رده نی تانه ی قه وم و خویش
 بیگانه، به دگۆ، جه شاه تا ده رویش
 نه وه رده ی ته عام، قه ناعته و ه غم
 قه بوول که لام، ناکه سان سه رجه م
 من جه تو به دته ر، سوفته ی فیراق بیم^۴
 مودده تی مه ریز، مه رز عیراق بیم
 ئیسسه هه وارگای (وادي الأراك)هن^۵
 ئاره زوم دیدار دؤس غه مناکه ن

^۱. شادی و خوشی دلان.

^۲. جوانی و شکوی و پایه داری شکۆدارمکان.

^۳. له ده ستنوسه که دا نه هاتووه.

^۴. لیره شدا نووسراوه (سفارش لیلی به مجنون).

^۵. جینگه یکه له نزیك شاری مکه کی عه ره بستانی سعودیه.

نه گهر خاترت ماييل به له يلكن
 خاتر له يلى، جه غه مت كه يلكن
 حازر به نهى جا^۱، جه نيمه شه ودا
 حازرم جه لات، جه شيرين خه ودا
 ثاره زوو، مه قسوود، هم مه تلووبه نى
 به ره غم نه عدا، تو مه حبوبه نى
 جه (واډي الأراك)، من بكه ره ياد
 بيماريم شه فا، جه غم بوم نازاد
 مونته زير تاماى نه و دوسه ن خه يلى
 سه عاده تخاى قهيس، دوس نه و، له يلى
 نه و مه حره م راز، نامه ي گوهه رپرز
 ناوهردش په ي قهيس، شه هزاده ي عه زيز
 مه جنون چرون وانا، ده عوه تنامه ي له يل
 وهخت بى خارج بو، رزحش جه راي مه يل
 سه وار بى وه نه سب، تيفش نه فيتراك
 راهى بى وه جهخت، په ي (واډي الأراك)
 غرووب خه ورشيد، تاما به و مه كان
 [كه]^۲ وه عده دا بى، شاي شيرين مه كان
 نيشت تا نيسف شه و، جا [تا]^۳ ريك له يل
 هه رتا به رثاما، ستاره ي سه وه يل

^۱ له دستنويسه كدا نووسراوه « نه ئى جاه» كه دروست نيبه.

^۲ له دستنويسه كدا نه هاتووه.

^۳ له دستنويسه كدا نه هاتووه.

شهوق و زهوق نهو، شوور وست نه مهجنوون
 كهفت وه پووی زهـمین زار سهـرنگوون
 چوون غهـزال هـهرد، نافهـی تاتاری
 پهخش بی جه سهـحرا، عهـتر عهـتتاری
 به سهـد نهـزاكهـت، سهـول خهـرامان
 ماما وه پاره، مهـكيشا دامان
 تاما وه نهـزدیک شای نهـونهـمامان
 قهـیس سهـر بالا كهرد، دیا لهیل تامان
 هـوریزا وه پا، شـیوهی شادی و زهوق
 كيشا و چهند نهـشعار، وانا جه پووی شهوق
 لهیل تاما قهـیس دی، دهـردهم كهرد سهـلام
 به سهـد شهوق و شوـر، به شیرین كهـلام
 بوـسا دوو دیده و پيشانی پاكش
 بی وه شهـفای دهرد، دلـهی غهـمناكش
 واتش: وهش نامای نهـی بهـرگوزیدهـم؟
 ههـزار جار پالات وه بان دیدهـم
 قهـیس ههم جه دهـروون، غهـمان دا وه باد
 جه عهـهد وهـرین، تا حال كهردن یاد
 لهـیلی وات: ناگام جه حال دهردت
 غافل نهـزانی لهیل هـامفهردت
 وه مهـرگت قهـسهـم، مهـرگم نارهـزون
 مهـرگ من فهـرزن، جه مهـهجووری تـون

زه عیسی جیسمت، زهردی روخسارت
 ته غیر شیوهی مولک و رفتهسارت
 مه جزوونی خاتر جه واهیتر بسارت
 فیصدایی جه پای دلگداری یسارت
 ته مامی پهی من کهردهنی قه بوول
 نه من، نه خویشان، به تووری مه عمول
 جه زای وه فای تو نه داین به دهستت
 بغهیر جه فا و جهور، روفه قای پهستت
 ئیسه مهوینوت خهسته و په شیو حال
 جه هیجران تو بیم وه کوی زوغال
 پهی چیش مه گیلی، کesh و کو و ههردان
 کم نام بیت نه توی جهرگهی هامفهردان
 تهرک شاهیت کهرده، لوزنگ وستت نه کول
 ویت کهرده هامنشین وه حشیان چول
 نه جای نازبالشت په رقووی نازه نین
 سیاسهنگ سهخت کهردی وه بالین
 له حاف زه ریاف بالات که لپوسه
 ته ختهی سهنگ سه رین، هیجرانت دوسه
 چه رخ زه رینت گیسووی ژوولیدهن
 چه کمهی زه رینت، خار خه لیدهن
 ئیسه ئیسه زه همهت، پای دوور و دراز
 من دام وه بهرت، قه یس سه رته فراز

واتم ده یکن توّم نه یو وه گهردهن
 خه لقان واجان له یل بی شهرتی کهردهن
 یه سهر، یه ششیر، من ته سلیم توّم
 نامادهی فهرمان پهی ته علیم توّم
 سهر و مال و گیان لیت نیهن در یغ
 ئهر قه بو لّت ههن، ئیدّ سهر و ئیدّ تیغ
 بابوی من و توّ جه رای بی ره حمی
 خاتر ئیمه کهر دشان زه حمی
 ئتر من و توّ دلشاد بین وه چیش؟!
 بمانین نه توّی ئه قاریب و خویش
 بشین وه جای^۱، نه شناسین هیچ کهس
 غه یر جه (لَمْ یَزَلْ)^۲، بینای بالادس
 وه زور بازوو، ره نج شان و قول
 په یدا که ریم رزق، جه ئابادی و چول
 دارایی بابو پهی ویشان خاصه
 خودا رازقه ههن، به نده شناسه ههن
 بشین وه جای^۳ ته گهر زیندان بو
 ئاوش ژار مار، نانش سننان بو
 به هه شتهن جه لام، چون هام جه لای تو
 سه لای من ئیدن، چون ههن سه لای تو؟

^۱ له دستنوو سه که دا به (جای) هاتوو و دیاره هه لیه، ده بی (جایی) بیت و ئیمه نه وه مان دانا.

^۲ ناماژیه یو خوی گه وره، ئاوانه بوو، به رده وام، هه میشه بی.

^۳ دیسانه وه ئهم وشه یش به (جای) هاتوو و ئیمه (جایی) مان دانا.

وه ههركۆ مهشیت خودا یارت بۆ
 لهیلێ قهدهم بۆس، خاکسارت بۆ
 ئێد کهی زیندهگین، شهوان تا به پۆ
 تۆ جه عهشق من، من جه عهشق تۆ
 جهرگمان بریمان، دیده بریانهن
 ههناسهمان سهرد، وینهی زریانهن
 تۆ مهشی وه تۆی وه حشیان چۆل
 من خوار و خهمین، سهودای سیاکۆل
 تۆ کیشی تانهی وه حشی و نهفامان
 من وه کۆ بشۆم، دهستم به دامان
 ته کلیف ته عیین بکههه وه لام
 وه ختمان مه پۆ، باقی وه سهلام

راز و نیاز لیلی و مجنون^۱

قهیس واتش: لهیلێ شای جهمین جامان
 دهوای دهر دۆ، ههم شهفای زامان
 ئهوه ئهن فهرمان خاسهی ئه دۆ و باب
 خودا وه نهد واجب کهردهن جه کیتاب
 دووهه مین قهولت بشین وه جایلی
 خودا رازقهن پههی رههنمایلی
 عهشق من چوون عهشق مه جازی نیهن
 دۆ وه بهدنامی لهیل رازی نیهن

^۱. راز و نیازی لهیلێ و مهجنوون.

زینده‌گی دنیا وه من حرامهن
 مهردوم بواچان لهیل بهدنامهن
 لهیل وات: زینده‌گیم جه مهردهن بهدتهر
 ههر رۆ مه‌یۆ پیّم سه‌د زام خه‌تهر
 کاش توّ نه‌دیام وهی وه‌زع و حاله
 بوّ وه سه‌رمایه، په‌ی ئاه و ناله
 شه‌رتهن من چوون توّ شادیم ته‌مام بوّ
 هامسه‌ر غه‌یر جه توّ، جه لام حرام بوّ
 ئهر وه زهر ب تیغ پاره‌پاره‌م کهن
 جه‌لقم جه‌لقاویز، سه‌ر قه‌ناره کهن
 شه‌وه‌رم شاهان گه‌وره‌ی زه‌مین بوّ
 جه من بی به‌هره و خوار و خه‌مین بوّ
 بابو مانتیع بوّ من و توّ جودا
 واتهی ئه‌وان بوّ فه‌رمان خودا
 وه‌لخاسلّ ئی دهره، ئی زام کاری
 عیلاجش نیهن غه‌یر زات باری
 به‌لّ کاری که‌رۆ جه‌ی دنیای دهنی^۱
 زووته‌ر بی‌اوین وه دنیای هه‌نی
 جه (یوم المَحْشَر) بی‌اوین به‌هه‌م
 ئه‌و وه‌خت خاتیمه‌ بده‌رین به‌غه‌م
 نیعمات به‌هه‌شت، که‌ردمان باتلّ
 ساکن بین جه‌ ده‌ست، ئیش سزای دلّ

^۱. له به‌رامبه‌ر ئه‌م به‌یته‌یشدا نووسراوه (پاز و نیاز لیلی و مه‌جنوون).

قه‌یس واتش: له‌یلّی جه‌مین وینه‌ی جام
 شه‌رح من و تو، نه‌و وه‌قت بو ته‌مام
 خاس و گه‌ست جه‌ هم، نه‌و رۆ جو‌دا بو
 قازی موحه‌مه‌د، حاکم خودا بو
 ئارۆ بی‌سووده‌ن ئاه و نه‌دامه‌ت
 با سه‌ر به‌سته بو تا رۆی قیامه‌ت
 من خودا حافیژ مه‌شووم په‌ی کاوان
 تو شاد بنیشه‌ جه‌ یانه‌ی باوان
 له‌یلّی وات: شادیم هه‌ناسه‌ی سه‌رده‌ن
 دمای ل‌وای تو، مه‌شووم به‌ مه‌رده‌ن
 مه‌جنوون! دمای تو، دیدهم بی‌و تار
 خودا یاوه‌رت، قه‌یس هیج‌ران بار
 نی‌شانه‌ی نه‌فسه‌س دوود داخ و ده‌رد
 چوون توّف زلان، هه‌ناسان سه‌رد
 گردین دام وه‌ باد، عه‌قل و فام و هوش
 زینده‌گی دنیام که‌رده‌ن فه‌راموش
 عومری وه‌ ته‌لخی، وه‌ بسی کام دل
 بویه‌رۆ، برۆ، بشۆی وه‌ توّی گل
 مه‌رده‌نم خاسه‌ن نه‌ک نی ژیانه
 مه‌ردوم مه‌دان لیم سه‌د تیر و تانه
 دل ته‌وه‌ن نیه‌ن، خو گۆشت و هوونه‌ن
 نه‌عزام ناته‌وان، جه‌سته‌م زه‌بوونه‌ن

جەي فيشتهر نيهن سهبر و فيراقهت
 خودايا يا مهرگ، يا سهبر و تاقهت
 زهبان يار نيهن، ههرفي باوهرو
 دهولته زيادي چهني توو كهرو
 مهر وه ئيشاره نه جاي غهمام
 دهست بنيام وه ناز، وه سهبر چهمام
 قهيس واتش: لهيلي كار گهردوونه
 مهردومان وه قهيس، ماچان مهجنوونه
 ئيرادهي قودرهت، شاي لايهنامه
 نامم وه مهجنوون مهنشور عامه
 شوكر وه قهزاي خوداوهنگار
 ههر رو تهوورپوهن، دهوهي پوزگار
 هامن شيم وه راي سهحرا و بيابان
 تويش بشو نه تووي خهيمه و خيابان
 قهيس شي وه راي چول، شي وه خهركاه
 مهزيا وه دما، مهكهردش نگاه
 جبه داغ دووري بالاي دلبههرش
 بيمار بي بهدهن وه ناز پهروهش

داستان آمد سعد بن منيف بن سلام ثقفی به خواستگاری لیلی^۱

جبه تهئسیر چهرخ چهپگهرد گهردوون
 مهجبووبی لهیلی و مهفتوونی مهجنوون

^۱ داستانی هاتنی سهعدی کوپی مونیفی کوپی سهلامی سهقهق بو خوازیینی لهیلی.

شایع بی نه عام، بی وه ناوازه
 جه هانی جه عشق، جه نو بی تازه
 جه حجاز و نه جد، تا مولک عیراق
 شیخ و سولتانان، ساحیب تومتوراق
 شنهوان به گۆش، شوهرهت له یلی
 خاستگارش بین، فهراوان خه یلی
 په ی دیدار بینی، نامان وه جه هدی
 نه شغال که ردن ئه رگ، ده ربار مه هدی
 نه عزم و نه فخم، جه گرد بالاته
 ساحیب زۆر و زات، جه گشت والاته
 (سه عد ابن مونیف) فه رزه ند سه لام
 سه قه فی مه شهوور، نه عه رسه ی نه یام
 ناما وه خیتبه^۱ و خاستگاری له یل
 مه هدی مائیل بی، به رها و به مه یل
 لوا و مه شوهرهت که ردش وه له یلی
 چه نی ماده رش ته عریف که رد خه یلی
 جه مال و مه سکه ن، سه روهت و سامان
 سپا و سان ئیل، عه بد و غولامان
 نه و جه نه کابیر خاسه ی زه مانه ن
 مه شهوورن نه عام، عومده ی نه عیانن

^۱ نه و شه له ده ستنوسه که دا که وتووته په ره ی (۳۰) و نو سراوه (خطبه) نه گمر (خوتبه) بیت، نه و مه به ست له
 وتار و قسه و وته همدات به ده ستوره، به لام له په ره ی (۳۲) دا نو سه ره وه ی ده ستنوس به م شیوه یه نو سیویه تی:
 (خطبه)، نه گمر به م شیوه یه بیت، واته: داوا کردنی ژن، خواستبینی کردن، خوازبینی کردن.

ساحیب حوسن خوئق، عه قل و که مالهن
 شه خسی مئده دهب، ساحیب جه مالهن
 هیمهت عالیهن، باسه خاوه تن
 (ممود الخصال)^۱، پهر زه کاوه تن
 (ذمیم الأخلاق)^۲، بهد سیرهت نیهن
 به خیل و به دبه خت، بی غیرت نیهن
 ناخر کناچی^۳ مه که ره زه شه وهدر
 هدر پهی تو خاسهن، نهی گران گه وهدر
 من هم قه ولم دان، قه ولم ههن ره و اج
 مه بو چه نی نهو که ری ئیزد یواج
 لهیل دی موافیق نیهن غه ره زه
 هیچ شه فا نیهن پهری مه ره زه
 پهی قه یس مه جنون، دلش بی بریان
 کینهش نه سر که رد ناما وه گریان
 قه بوولش نه که رد وه عدهی موسته عجل
 ناخر کارش که رد مه و کول به نه جل
 واتش: نی کاره نمه بو ته مام
 مه که ران پهریش جه هد و ئیته مام
 نه ره عزام وه تیغ پاره پاره بو
 سه رم ئاویزان پای قه ناره بو

^۱ کردموی جوان، کردموی پهسند، کردار و رهفتاری پهسند.

^۲ کردموی خراب، ناکاری پیس، رهوشتی خراب، بهدرهوشتی.

^۳ له دستنوسه کهدا به (کناچه) هاتوووه و دهبی (کناچی) بیت و بهو شیوهیه دروستره.

ئىى كاره ئاخەر نيهن ئيمهنى
 نهر سهء دۆستش بۆ، مه بۆ دوشمهنى
 جه لقم جه لقاويز، جه لقمه تهناف بۆ
 سهء ده فعه بابۆم وه عدهى خه لاف بۆ
 قه بوولم نيهن، خولاسهى كه لام
 نمه بووم هامسهر، پهى ئيبن سه لام
 بابۆش ته عه سوب عه ره بيش جۆشا
 چه مش جه ئينساف مرؤوه ت پۆشا
 پهى جيفهى دنيا جه دد و جه هدش بي
 كهى فكر فه رزه ند وه فا و عه هدش بي
 حمله به رد پهى له يل به تيغ و به كه ف
 جيرانان جه م بين، هامسايان سه ف سه ف
 ناستهن ئه و زهره ر، بياونؤ به له يل
 واتن سه برت بۆ، ده روونش هه ن كه يل
 فيعلهن خو له يلى جي سمه ن بيماره ن
 موحتاج وه ته بيب، ده وا و تيماره ن
 وادهى وه قتي تهر بده ره وه سه عه د
 بشؤ وه يانه، وينهى به رق و ره عه د
 به ن دماى شه فاي بيمارى له يلى
 ره زا بۆ به ئه و، جه راى په ر مه يلى
 بابؤ و ئه داي له يل، به ئه حسه ن كه لام
 وهى ته ور جه واب دان وه ئيبن سه لام

فیتعلن مەریزەن کناچە ی دل بەر
 جە دەمای شەفاش مەکیانین خەبەر
 غەیر جە تو داماد، پە ی هامسەری لەیل
 قەبوولمان نیەن بە رەزا و بە مەیل
 [جا] ^۱ ئیبن سەلام، هۆرگیلا وە پەس
 تا مەکان ویش، نەکیشا نەفەس
 مونتەزیر ئەخبار جە باوان لەیل
 مدرا شەو و رۆ، بە رەزا و بە مەیل
 جە ی تەرەف لەیلی بيمار و خەستە
 بە وینە ی شاهین، شابال شکەستە
 جەو تەرەف مەجنون و یل بیابان
 رەفیق وە حشی، شییەت و شتابان
 خەبەر خیتبە و خاستگاری لەیل
 یاوا پیش بەد تەر، دەروونش بی کەیل
 شییتی و مەجنونی، دیوانەگی ئەو
 شەیدایی و سەودای فەرزانەگی ئەو
 تەمامی جە نو یە کسەر کەرد تازە
 بەر بی نە جەهان، بی وە ئاوازە
 روو کەرد وە کیوان دەر ^۲ و شاخ و داخ
 بەر و بیابان گیللا وە یاتاخ

^۱ لە دەستنوسە کەدا نەهاتووە.

^۲ لە دەستنوسە کەدا بە (س) نووسراوە و هەلەبە و دەبی (دەر) بیەت و ئیمە (دەر) مان بە نروسترانی و دامان نا.

چەنى وەحش و تەير، مورخ [و] مار و موور
 مەكەردەش پازان، شۆر و تار و توور
 خوداوەند وحووش پەي گەردەش دام
 مامان نە دەورەش، مەگرتن ئارام
 ھەرچى ئوموورات مەداشان ئەنجام
 بىچارە و بەدبەخت، بى پاي بەد فەرجام
 جە دوود دەروون، ناپىرەي دوخان
 خوشك بين وە رووي ھەم پۆست و ئوستخان
 مووي سەرش ئامبا، رووي پەنجەش پۆشا
 ناخوونش چوون شىر، پەي جەنگ خروشا
 زەعيف بى چوون موو، ئەندامش بارىك
 جە سەختى مەينەت، ستارە تارىك
 قەوم و ئەقرەبا، دۆس و ھامسايە
 سۆزا قەلبشان پەي ئەو بى مایە
 و [۱] تەن وە بابۆش خوداوەند جە سەر
 نارازىن بە وەزە ئى بەدبەخت پەسەر
 ساوەرە وە لاش ھەكیم ھازق
 بەل عىلاجش بو فەرزەند سادق

۱. لە دەستنووسەكەدا نەھا تووھ.

۲. لە دەستنووسەكەدا ئەو ئەلفە نەھا تووھ.

آوردن ملوح علقمەى بن عساف طيبب روحى [برای] ^۱ معالجهى قيس ^۲

به واتەى ئەوان مەلوح دا ئینساف
ئاوهردهش تەیبب عەلقەمەى عەساف
جە عەرەبستان تەمام بى مەشهورور
پەى موعالەجەى مەجنون مەسحورور
واتش: وه حەكیم ئەوزاع و ئەحوال
دانش و ئەدەب، جەوانى و جەمال
فەرىدى دنیا، جە سەیدی عەسرش
فەسیحى كەلام، جە نەزم و نەسرش
فەهم و فەراسەت، فەر و فەرەهنگش
شوجاعەت شیر، جەولان و جەنگش
پان و پیکاب و سان و سەواریش
كەرىمى تەبع و بزورگ—[ه] ^۳ واریش
سەریولەندی سەر ناو هامسەرانش
سەخا و سەفا و جوود، ناو سەرورەرانش
عەشق عاشقى، بەدبەختى بەختش
موبتەلای زامان، ناسۆر سەختش
دمای ئیستیماع شەرح ئەحوالش
تەتمیع كەرد وه گەنج سەرورەت و مالش

^۱ له دەستنوسەكەدا لەبیر كراوه.

^۲ هینانی مەلوحى عەلقەمەى كۆپى عەساف، پزىشكى لەروونى بۆ چارەسەركردنى قەيس.

^۳ له دەستنوسەكەدا وشەكە بەم شێوە نووسراوه: (بزرگ واریش)، هەلەیه و دەبى (بزرگواریش) بێت.

تهیب دهستور داد، شهرهت ئاوهردن
 هرچی لازم بی، نامادهش کهردن
 واتش: بکهر مهیل ئهه قهیس دانا
 به ئومید زات، یه کتای یه گانا
 وه لئی جهی دما فکر مه حیوبان
 ماوه ره به ییاد، کهرده مه عیوبان
 قهیس ئاما وه شۆر جه واتهی تهیب
 واتش: ئهه مانع، جه حوسب حهیب
 تۆی تهیبی جن، مه کهری دهوام؟
 ئه تیبای ئینسان نه کهرد موداوام
 شیخان مه ککه کهردن موناجات
 جهی دهرد و مهینهت، من نه دان نه جات
 تۆ شهرهت سهرد نه جام بلسور
 ئاوهردی، وه من مهدهری دهستور؟!
 وه گهز نه نگه بین، یا من و سهلوا^۱
 وه سه قمه و نیاما مه کهریم دهوا
 ئه تیبای جههان نه کهردن دهوام
 (اعوذ بالله)، جه دهور ئه پیام
 مه زانوم حه کیم، جه دهرد حازقه
 دیدار مه حیوب، دهوا پهه عاشقه

^۱ من و سهلوا: ناماژیه بقایهتی (۵۷) ی سورهی (البقره).

ته سدیق نهو کهرد، عه لقه مهی ته ییب
 دیدار مه حبوب^۱ دهوا پهی حه ییب
 حه کیم حازق، حیکمه تش به تان
 دهوای دهرد قه یس، نه شنهوا به قان
 مه جنون شی وه کو، پهی دهشت و سارا^۲
 پهی سه ریر نشین، سولتان دارا
 درنده و سیباج بین وه له شکه رش
 پهرنده و تیور، چه تر روی سه رش
 ته خته گاش بهر کاو، ته ختش ته خته سینگ
 حیفازه ش شیر و بهور و هم په لنگ
 وزه راش و حووش، په یکش پهرنده
 هامرازش دایم دده و دهرنده
 جه سه ره حش و ته یر، حوکمش مه رانا
 جه حوبب له یلی^۲، به یتش مه وانا
 داناییش مه کهرد، به دیوانه گی
 مه جنونیش مه کهرد، به فهرزانه گی
 گوش نه دا ته و بیخ، لومه ی لایمان
 دانا و دیوانه، به هم قائیمان

^۱ سهره تا به (حیب) هاتوو و دواتر کراره به (محبوب)، ئیمه (محبوب) مان به نروستر زانی و دامان نا.

^۲ له دهستنوسه که دا نووسراوه (صارا).

^۲ له دهستنوسه که دا (لیل) نووسراوه.

دا نه ته پیل^۱ کۆس، په ویهه ی پوسوایی
 عالیه میوهش ههن، سوود سه و دایی
 ئی خه بهر یاوا وه له یل موشتاق
 دا وه دوود دل، نسایره ی فیتراق
 شه دهی مه لوولیش دیسان به سته وه
 جه شادی و شکۆی دنیا په سته وه
 وه مرواری نه سر دیسده ی مه سته وه
 دهس نیا وه رووی خاس و که سته وه
 جهی تهره ف مه جنون جه بیابانسان
 گاهی مه ننوس بی چه نی شه بانان
 مه په رسا هه وال شای شیرین شو عار
 مه که ردش زاری مه وانا نه شعار
 نه وان ناست به جا، به سه د شهوق [و]^۲ وه جد
 روو نیا وه رای دامنه ی کۆی نه جد
 یه ک نه وفه ل نامی ئین مه ساحق
 (شیخ القبیله) جه به نی بارق
 جه نه رم دلان نه و مه رز و بووم بی
 به وینه ی ناههن، نار داده ی مووم بی
 به سیفته چون شیر، بی شه ی شو جاعه ت
 نه و سه رزه مین بی، نه زیر ئیتاعه ت

^۱ له دهستنوو سه که دا نووسراوه: (دا نا ته پیل)، هه نه یه و ده بی (دا نه ته پیل) بی ت و ئیمه (دا نه ته پیل) مان به دروستر

زانی و دامان نا.

^۲ له دهستنوو سه که دا نه ها تووه و له میر کراوه.

لهشكهر شكهن بي، به زه رب شمشير
 به ميهر غه زال، به غه زه ب چوون شير
 ساحيب هه شه م و سپا و سالار بي
 داراي دره هم و نه عام و يار بي
 پوژي وه سه توه ت، ساحيب سه لاهي
 تاما وه شكار، جه نه و نه واحي
 ديش شه خسي زه عيف، به عزي جانه وه
 ده ورش دان، نه شعار مه وانا جه وه
 جا گوش بدهر وه شيعر «خاناي قوبادي»
 جه ي جهنگ شوورش، راي مهرد نازادي

آمدن نوفل شاه به شكار و آگاه شدن از كار مجنون و لشكر كشيدن به جنگ عامري^۱

«خانا» شكار كهرد، «خانا» شكار كهرد^۲
 يهك رۆ نوفل شاه، عهزم شكار كهرد
 قه بيله ي جه قه وم عه رهب سه وار كهرد
 قيتال غه زال، ناهووي تاتار كهرد
 ياسا دا قوشه ن، سپاي بي سامان
 رهم رهم وه حش و ته ير، مالا وه دامان
 فه رما قوشچيان، هه ركهس په ي و يشان
 كلاوه جه فه رق، شاهينان كي شان

^۱ هاتني نوفل شا بو راي و شكار و ناگادار بووني له كاري مه جنوون و له شكر كيشي بو شه ي عامري.

^۲ ليزه وه تاكو سه ريبه تي (خواستگاري ابن السلام مرتبه دوهم...) به هي ميرزا شه فعي كوليبيي ده زانين.

چاوشان داشان نه ته پیل بازان
یووزان راهی بین، بازان په روازن
دهسته ی که ماندار، ره جل راست خه م دا
قهوس قه زاح جوّش، راست په ی چه م دا
هوننه ی بالّبا، په ر تاف پای یووز
جه جوّق نه سپان، ماهی خوّش ناموز
جه شاخه ی شاهین، شه یدای ناهو وگیر
جه قازّه ی په ر دال، شه ققه ی شه ست تیر
ماهی هدراسان، جه تیپ ناهو
کیّشان په ی جه به ل، گوّبانگ یاهو
نه وفه ل به و کومه یت، رای مه نجو لّه وه
ریکاب دا نه نه سپ، شی نه چو لّه وه
یاونا وه کاو هه رده ی کو هساری
لوا چه نی دهنگ، زایه لّه ی زاری
دیش نه یاس بهرز، سای قولله ی که مه ر
مه یو سه دای شین چه مری و چه مه ر
دوود شیوه نش گرتنه ن قولله ی کو
ها وه خته ن که روّش به خاک نه ی کو
تاودا وه کیلان، خاسه ی دیاری
ماهور عه زیم سه خت ناچار ی
دیش شه خسی نیشته ن، یه کتای لوّنگ نه کو ل
نه دیوه ن نه جن، نه ئاده م نه غو ل

موی سهرش ئامان، بالای سهریوشان
 تهران پهی سههند، سایهش مهکوشان
 ناخونش بیهن وه قوللابهی شیر
 بیپهروان جه قهتق مهودای ناخونگیر
 نه فوق فهرقش چون سهی سهروان
 لانهشان بهستهن قومری و تهزهروان
 تهکیه دان وه سهنگ سهرد سیاهی
 خهیاں مه بهرۆش گاهی وه راهی
 گاه نه شادی و زهوق، گاه نه گرینهن
 گاه خاتر په شیو، مات و غه مینهن
 گاه خندهی بی وهقت، گاه شین بی شوون
 گاه چون ئه لف راست، گاه چون جه لقهی نوون
 گاه مهردهی بیهۆش، گاه نیمه گیانهن
 گاه نه شوکر زات، زیکر سوجانهن
 گاه نه حیا وه مهیل خهیاں یارهن
 گاه مه لوول دهر، گاه دلئه فگارهن
 نه وفه ل نگاه کهرد وه جهستهی حالش
 ئاما وه تهقریر، په رسا ئه حوالش؟
 وات: ئه بی بهندهی زات زاهییر و باتن
 ههردهی بهیدی مال بیابان وه تنه
 پهی چیئش نیشتهنی، نهی خهرابهی بهر؟
 دامانت وه زوخ زامان کهردهن تهر؟

بنچینهی هۆشت کی که ندهن جه بن؟
 نه سلّت ئاده مهن، یا جه گرۆی جن؟
 گیروودهی تلّیسم کام په نگ دّیوی؟
 جه نه سلّ ئاده م، یا جن و دّیوی؟
 زاریت نه چّیسه ن، په ی کی تاسه ته ن؟
 سه رت سه رگه ردان کام سیاسه ته ن
 مه جنوون دیش مه و بهت شای فه ره یدوون فه ر
 والی مه مالیک، عاره بان به ر
 واتش: ئه ی نه جیب، نه تیجه ی شاهان
 فه رمان^۱ فه رمای حوکم حیثمه ت په ناهان
 جه ی وه رته ر نامم مه وانان وه قه یس
 نه چوون ئیسه من به رگ به دهن له یس
 شاهان کهس وه من مه قابلّ نه بی
 هیمه ت حاتم لیم حاصلّ مه بی
 که یخوسره و نه بیش چوون من سایه و سام
 ساده ی ساقیان، ده ور باده و جام
 نه وره س غولامان، چابوک سواران
 نیمچه که نیزان، نازک نازداران
 سپای سه همگین، په زمی و سه له حشور
 ته پلّ جه نگ کووبان، داوا و شه ر و شور
 ته حسیل که رده بیم هه ر یه ک نه جای
 هه ر یه کی لایه ق سه رکار شای

^۱ له ده ستنوسه که دا نووسراوه: (فه رمای) و هه لّیه، ده بی (فه رمان) بیّت.

جه سوب تا ٿيوار، دهستم نه كار بي
 جه به خشاي درههم دانه و دينار بي
 دانشم مافهوق دانششوهان بي
 تهبعم بالا تهبع سوخنهوهان بي
 لال بام پهي نامش يهك لهيلي نامي
 خال دانهي فرههنگ و زولف دهسته دامي
 بينا كهرد غارهت، سهرمايهي هوشم
 لونغ^۱ مهجنوني شاناه وه دوشم
 رهقم بهست به نام نهركسان مهست
 دهرواهي نيشات كامهرايم بهست
 بابوم ناوهردش پهي من به رهزا
 بابوي تهويش شي به قين و قهزا
 بابوي من مهلوح، بابوي تهو مههدي
 ههر دوو عامري جه راي بهدعههدي
 بي لوتف بين پهي من خولاسهي كهلام
 نيسه قهولش دان وه ئيين سسهلام
 تهرك شاهيم كهرد، لونگم وست نه كول
 چولم كهرد وه زيد، زيدم كهرد وه چول
 نيسه هام وهي چول بهيدي ههردهوه
 تهكيهه دان وهي سهنگ سيهاي سهردهوه
 يه بار لهبان خوشك و قاشهه
 يه ئاه رهنگ بهست، سيبازاههه

^۱ له دهستنوسهكهدا نوسراوه (لونگي) و ههلهيه، دمبي (لونگ) بيت.

یہ دوود دہروون تہوہن تاومہن
یہ بہرگ پۆشاک، خورد و خاومہن
یہ زیادی شہر تہن جہی غہرقمہن
یہ لانہی مہلان، فہوق فہرقمہن
یہ جہ بولہندی و لۆنگ، دہست عہسامہن
یہ شہیوہی ئادہم جہی تہواسامہن
یہ مولک و مہکان ماوای دہیرمہن
یہ ہامپاز راز و ہحش و تہیرمہن
نہ جای خۆراکات نہغزیہی لہزیز
خۆراکم گیا و ئاوشوورہرپیز
غہیر جہ تہیر و توور، وہحش و وہحشی بال
بہشہر نہپہرسان جہ حالئم ئہحوال!
ئارۆ تۆ نہ شہوق سہپی تہتاران
رات غہلہت کہردہن چوون راویاران
مہعلوومہن جہ خۆف خودا مہتہرسی
لوتفت شاملہن، ئہحوال مہپہرسی
نام تۆ چہشہن؟ بفرما بہیان
دیارہن نہسہب، نہتیجہی عہیان
وات: منم نہوفہل ئہین مہساحیق
وہیسی رہئہسم، پہی بہنی ماریق
واتش: بزنام عالی نژادی
نہوہی ئہمیران، ہم جہ پاکزادی

ههر سلامهت بی، دهور به کامت بو
 جه شەرق تا به غەرب، بهرزی نامت بو
 نهوفەل وات: ئەی قەیس، بهرگ بەدەن چاک
 سهوگەندم به زات فەرد تەنیای تاک
 جەیی وەر، کەس جە بهرز خۆش ئیبقال تو
 نهکەردهن خەبەر، من جە حال تو
 تا من به تەوفیتی بینای لایەنام
 پەڕیت باوەردام لەیل جەمین جام
 حەرفی پیت و اچووم، ئەر هەنی پازی
 کۆتا کەر تەقریر ماجه‌رای مازی
 زاریت چوون خەزان، بهرگم پێزنان
 پەشیویت پەرداخ، شاهیم بێزنان
 پەری تو عەیبەن ئی هەرده چۆله
 ئی عەسا و کەشکۆل، کە ئیۆس نه کۆله
 هوریزه چەنیم بهرووت وه دامان
 قەسەم وه باره‌گای بهرز ئیمامان
 هەرگاه ده‌وای زام نه‌سره‌فتت له‌یلەن
 شاهی و موټک و مال نه‌رات توفه‌یلەن
 مه‌جنوون وات: نه‌وفەل پادشای عەرەب
 تا سەر بوټ شاهی، به شادی و تەرەب
 دلداریم دا [شا] ن فره‌ کەس پیتسه‌و تو
 گەردوو جە گونبەد، جاگیر نمەبو

١. له‌ دستنوسه‌که‌دا نه‌ها‌توو.

فره کەس نە رای من ریحانش کاشتن
 حەرفشان پەریم سوودی نەداشتەن
 ستارەم داخەل بـوـرج مریخەن
 ڕەسەم ئەعزەم و ئاخ و دریخەن
 دەلوەن تالەم، ئاوێزان بیەن
 فریشتەم جە من گوریزان بیەن
 بەختم گرفتار دێوی رەجیمەن
 مەجووس نە تەلێسم بەستە ی قەدیمەن
 سەوای زات پاک، کار (کُن فیکون)
 هیچ کەس نە کەر دەن دەوای دەرد من
 نەو فەل وات: مەجنون بەهانە وەسەن
 سەوگەندم بەو کەس، بیکەسان کەسەن
 جە گەنج قاروون، گەنجم فزوونەن
 فەوج قۆشەم، مەوج جەیحوونەن
 تەمام نە رات توفە یلم کەر دەن^۱
 یا مەبۆ مەردەن، یا لەیل ئاوەردەن
 نگاه کەر وە کار کەر دە ی ئەمیران
 رەحشان چوونەن، چەنی فەقیران؟!
 ئەووەل: بە مۆبەت بە مێهرەبانی
 وە رەسەم قانوون، پە ی جانفشان ی

^۱ ئەم نێو بەبەیتە لەنگە و ئەکرێت بەم شێوەیە بێت: (تەمام نە رای تۆ توفە یلم کەر دەن). کاک غەففار نووسیویەتی
 (تەمام نە رات تۆ توفە یلم کەر دەن). ناماژەیشی بەو نەکردوووە کە ئەو (تۆبە ی لە دەستنووسە کەدا نەها تۆرە).

دووههم: به قوماش نادیره‌ی شاران
 لاییق وه سه‌رکار سه‌لیقه‌داران
 سووهم: وه پیشککش سه‌گلاری سه‌عدان
 واپجانی مه‌نجۆل، جوتفای که‌میدان
 به‌حری که‌حیلان، جه‌هینی نه‌رنه‌ب
 قه‌بالسه‌داران، نه‌تیجه‌ی عه‌ره‌ب
 پانسه‌د چه‌نی زین، ئیرسال بو‌په‌ریش
 هه‌ر نه‌سپیی چه‌نی جل‌ه‌ودار ویش
 ناقه‌ی لال په‌شم، جه‌ره‌س نه‌گه‌رده‌ن
 هه‌زار مه‌کیانوم په‌ری بار که‌رده‌ن
 چواره‌م: وه یاقوت نه‌لماس تاب‌دار
 مروا[ر]ی به‌سنگ، گه‌وه‌ر به‌خه‌روار
 قه‌ومانش به‌و ته‌ور غه‌نی بان جه‌زه‌ر
 هیچکام نه‌که‌ران داوی حه‌رف شه‌ر
 نه‌ر به‌مال و گه‌نج نه‌بو‌پارایشان
 مه‌بو‌سه‌ر به‌روون په‌ی سه‌رفه‌رازیشان
 نه‌ر حه‌ق له‌یل وه ته‌و بوینه‌و لاییق
 (ان شا الله) سپام لیش مه‌بو‌فاییق
 مه‌که‌رووش وه په‌ند واته‌ی مانگ و سال
 ماوه‌رووم په‌ریت له‌یل سو‌سه‌ن خال
 غه‌ره‌ز، شای نه‌وفه‌ل وه میته‌ره‌بانی
 وه هه‌زار ته‌فسون شیرین زه‌بانی

۱. له‌ده‌ستنه‌وه‌سه‌که‌دا نه‌هاتوه‌ه.

رازی که رد مه جنون بار می‌حنهت کیش
 پۆشاک لۆنگ وه پشت، بهرد چهنی ویش
 یاونسا به قهسر ئه یوان شاهی
 فه رما قهیس وه عهزم، همام بۆ راهی
 نه دیمانی ویم ره فیق بان چه نیش
 نهك خه یال بهرۆش وه راگه‌ی هه نیش
 هه ره وه قت بهرئاما نه گه رما بهی ساف
 بپۆشان وه بهر، زه پرتار و زه پراف
 باوه ران نه جه مع جهرگه‌ی مه ینۆشان
 تا به رشۆش نه سه ر مایه‌ی خامۆشان
 نه لقیسه، یاران مه جنون به ردشان
 داخل وه همام شاهی که ردشان
 به دهن جه هه دهس که ردشان تاهیر
 شیوه‌ی ئاده می وه نهش بی زاهیر
 شایهك دهست خه لعتهت خاسه‌ی شاهانه
 کیاست په‌ی مه جنون نه جوبه‌خانه
 پۆشا وه نه ندام لیباس شاهی
 وه عهزم حزور، نه وفه‌ل بی راهی
 سه لام دا وه ره سم، قاعیده‌ی قه دیم
 یاران مه جلیس که ردشان ته عزم
 نه وفه‌ل وه قانون بزورگان پیش
 جاش دا نه جانب دهست راست ویش

نه رای قهیس مه جلیس، بهزم مهی سازان
 موتربیان سازان، ره سمی نسه وازان
 سه دای سه متوران، چه نگ خوش ناهه نگ
 ره قس ره ققاسان، شه یدای شوخ شه نگ
 کزه ی مووکه شان، ناله ی نه وای نه ی
 سوژ مه قامات، عاره بان ته ی
 خوشخوانان سه رمه ست، باده ی عه نابی
 مه وانان مه قام پاح ره ییاحی
 سه روه ران مه سرور دل خالی جه غم
 ویا ران به عه یش تا به سو بجه دم
 سه حر فه راشان دارای جه هانگیر
 هورپیچا ته ناف، خه یه ی سیا قیر
 سه دای ته پل کوس، شای خاور خیزا
 سپای ستاران، ته رسا و گوریزا
 جه مه کان ویش، (نقل المکان) که رد
 نیراده ی سه فهر، لای لامه کان که رد
 سان سپای داج، بینای فه رار که رد
 خه فیف بی جه سه ف، خه نده ی شه فه ق زه رد
 ساکنان به حر، خاکیمان خاک
 ناهه ریده گان سونع ته نیای تاک
 بیدار بین جه خار، ته حیای هفت یتقلیم
 مه شغورل بین وه فکر پادشای عه لیم

شوکرانه م به تۆن، کان کۆی که ره م
 نوور به خش حووران، گولباغچه ی ئیره م
 کسیت که رد وه شا، کسی وه دهرویش
 هه رکه س سازیان، چه نی به خت ویش
 غه یر جه من فیشته ر حال م په شیوه ن
 رۆحم گرفتار، تلیسم دیوه ن
 گاه نه چای بابل، گاه نه شه ره ده رد
 گاه زه لیل زام، گاه هه ناسه ی سه رد
 جار جار جه فای دوور، تاو تاو زوخ زام
 ده م ده م بار غه م بیچۆ نه پام
 ده ستگای ده رد و گاز، مه ینه ت مه دۆم لوول
 مه کی شووم نه حه لق، هه تیه ی مه فتوول
 سه وه ای زات پاک، به سیر و بینا
 نگاره نه ده ی نه قش نو تاق مینا
 ناگاهه ن جه گه رد ده رد حال من
 ویه رده ی نه وقات، ماه و سال من
 هه یچ نه حیا ی تۆمار ده رد م نه وانان
 مه خفیم چوون مه زموون، مه لفوفه ی خانان
 هه ره شوکرانه مه ن زات لایسه زال
 (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَي كُلِّ حَالٍ)^۱
 نه لقیسه ، نه وفه ل واناش ده بیرئ
 دانای هونه ره مه نه سد، نوکته په زیرئ

۱. سوپاس و ستایش بو تۆی نه ی خوی گه ره.

واتش: ئەى دەبىر، نامەى ئىنشا كەر
 ئىتتېدا بە نام موشكل گوشاد كەر
 رەقەم كەر بە نام فەساحەت فەر جام
 بە نام مەھدى، عامرى ئەنجام
 وە موهر نەوفەل، ئىبىن مەساحىق
 ئووەيسى ئەمىر، پەى بەنى مارىق
 نامەى خۆش مەزمون، بە جەواھىر كەىل
 بىكانە وە لای عارەبسان لىەىل
 بنوىس ئەى عىزام، نەتىجەى عىزام
 ئەسل مەنسەب خاس، نىكزادەى نىكنام
 تا دنيا دنيا دەور بە كامت بو
 دوشەنان مەجروح، زەدەى زامت بو
 گولزار عومرت چوون پەشتەى پەزان
 دوور بو جە ئافەت، حادىسەى خەزان
 دمەى شەرح شەوق، ئارەزووى دىدار
 جۇباى ھەوالم، وە گىگان خەرىدار
 مەكشوف زەمىر، [حان] مەزھەر بو
 مەشھود مەونىر، قەلب ئەنوەر بو
 تەزكار خاتەر، عاتر عالى بو
 مەزمون نامەم، سەركار حالى بو
 نە پەردەى حىجاب، كناچەت بەندەن
 ماچان (ضوء) جە شەوق ئافتاب سەندەن

---

۱. لە دەستنوسەكەدا نەھا تووھ.

حووری ته لعه تنه، عولیا جه نابهن
 قه مهر ئیجتیناب، خه ورشید نیتقابهن
 بالاش سیم ساف، سیب ساوانهن
 نه وتوول نه وخیز، یانه ی باوانهن
 شیوهش که ردهن باج، هومه یلای^۱ پهری
 بی شهوقن جه لاش، لیتقای موشته ری
 گیسوش سونعیون که [س]^۲ نه زان چیشهن؟
 حوکم عه سای دهست، موسهوی پیشهن
 ماچان مه گیلۆ ساتی به سه د لهون
 به تال که ردهن سیحر، باتله ی فیرعهون
 پیشانیش وه جام، جه مشید^۳ مه وانان
 جه هان نمای دهست، نامی که یانان
 نه برۆ [و]^۴ موژانش سیای قه تره تنه
 که شیده ی پهرگار، ئوستای قودره تنه
 دیده ش دیدهی چه رخ، مال جه موغارهن
 بی سورمه سیونه نگ، بی مه ی خومارهن
 زولفش لول و ردهن، چوون لول له ولول
 کلفهن چوون کلاف، خه یاته ی خام تار

^۱ هومیل (هومای): ناوی دلداره کی هوما یوونه، داستانیك به زمانی فارسی به ناویانهوه مهیه.

^۲ له دهستنوسه که دا نه هاتووه.

^۳ مه بهست له جه مشیدی کوپی ته هموورسی چواره مین پاشای پیشدادیه، له دوی باوکی هاتوته سر ته ختی

پاشایی، نهفسانهکان وای دیاری دهکن که (۷۰۰) سال فرمانبروایی کردیت.

^۴ له دهستنوسه که دا نه هاتووه.

بیتلقه یس مه قامه ن، فریشته فامه ن^۱
 دووهه فته کامل، به در ته مامه ن
 خائش زومورپود، دانه ی ته ی نشان
 ئه فعی کۆر مه بو، جه دیده نشان
 ئاسییش وه قه یس ناموراد یاوان
 چوون ریزه ی ئه لئاس، جه رگش شکاوان
 دهست جه ته خت به خت ئه یالهت کیشان
 ها جه ته ریه ی راگه ی ده رویشان
 فهرد و بی ره فیتق، مات سه رگه ردان
 ئینه چهند سائهن، ویلهن نه هه ردان
 من یه ک رۆ به عه زم سه ید شکاران
 رام کهفت نه کۆی نه جد نه په ی ته تاران
 قه یسم دی، چه قه یس؟! دیوانه ی بهد ره نگ
 مووی سه ر بالاپۆش، فه رش بالای سه نگ
 ره حمم ئه سه ر کهرد، دیویام چه نیش
 په نه م ئیزهار کهرد، دهرد حال ویش
 راستی دوود نه فه رقم، که لله م جۆش ئاوه رد
 نه جه فای مه جنوون، رۆخ نه هیجران زهرد
 وه سه د ده لالهت، سه د دلنه وازی
 وه هه زاران ئه فسوون کهرده نم پازی
 لییم قه بوول نه کهرد، عوزر و به هانه
 چه نی ویم ئاوه رد، به ده وئه تخانه

^۱ له دهستنووسه کهدا نووسراوه (خامه ن).

هه‌رگاھ لوتف شاھ چه‌نیمان یار بو
هه‌ر خه‌یر خاس، هه‌ر ناشکار بو
حه‌یفه‌ن شه‌هزاده، عالی نه‌ژاد بو
ساحیب ئه‌رکان بیخ و بونیاد بو
په‌ری خال له‌یل، ویل بو نه‌ کاوان
قه‌یس نه‌ کاوان بو، له‌یلی نه‌ باوان
ئیستدعام ئیده‌ن وه ئیشفاق شاھ
وه عه‌ین ئه‌لتاف که‌رۆ ته‌ماشاه
قه‌یس که‌رۆ وه عه‌بد موخلیس ده‌رگا
وینه‌ی فه‌رزه‌ندان پیش که‌رۆ نگا
قوفل به‌سته‌ی به‌ند، به‌ختش باز که‌رۆ
سه‌رش جه‌ مه‌ینه‌ت سه‌رئه‌فراز که‌رۆ
شه‌رت دۆستیمان جه‌ بالایی ئیده‌ن
جای ئومی‌دنه‌ی، وه تو‌م ئومی‌دنه‌ن
جه‌واجم وه عوزر موعه‌تته‌ل نه‌بو
شه‌فه‌ق وه ده‌یجورر موبه‌ده‌ل نه‌بو
ئه‌ر نه‌بو‌ت سه‌لاح خولاسه‌ی که‌لام
عه‌زمم وه په‌زمه‌ن، باقی وه‌سه‌سه‌لام
نامه‌ش دا وه په‌یک شیرین خه‌رامی
گه‌رده‌ن که‌شان ته‌ور، نه‌سیمی فامی
وات به‌ زه‌بانی هه‌م واچه‌ پيشان
نه‌بان وه باعیس به‌دبه‌ختی ویشان

حەرف خەیر واچان، هەرتا مەتاوان
 بەلکە لەیل و قەیس بە هەم بیاوان
 وەرنە وە مەعبوود بێ زەوج و فەرزەند
 بیتخورد و بیتخاب، بێ مێسل و پەیوەند
 هەرتا نە جای ویم، کەردەنم ئاخیز
 سەر مەبۆ وە نرخ [وادەیی]^۱ گەلاریز
 قاسید سەرئەفراز، پەیفام شاھ بی
 سوجدەیی زەمین بەرد، پەوانەیی پاه بی
 مودارا نە کەرد، یەئغار دا وە جەخت
 مەنزلان تەیی کەرد، بە وەقت و بێ وەقت
 ییاوان بەو مەکان، بادییەیی بەیدی
 دیش سەحرا پۆشان، سورخی و سفیدی
 چەتر و چاداران، خەیمە و خەرگاہان
 کیشان وە قانون، قاعییدەیی شاھان
 خەیمەیی عەزیمی دوورەن جە یانان
 تێدا بیەن جەمع نامی جەوانان
 بەعزی نیشتهجان، بەعزی سەف کیشان
 عالی نەژادی ها نە دئیشان
 قاسید نەزانا و بێ سەلام دا وە سەف
 نامەش بەرئاوێرد، نیاش نە پرووی کەف
 مەھدی جەو قاسید نامەش ستانا
 موشی تەئەب کەرد، سەرانسەر وانان

---

^۱ لە دەستتۆوسەکەدا نەھا تووہ.

مه فهوم بی ته ستر، مه زمون نامه
 مه جلیس بی وه حشر، (یوم القیامه)
 واتشان نه وفه ل فکر خام کهردهن
 بهانه پهی ویش، سه رته نجام کهردهن
 قه و میشان چیشهن، نه وفه ل چه نی قه یس؟!
 قه یس عامری و نه وفه ل به نی وه یس!
 نه لبه ت به نیروی سپای ویش نازان
 ته مای لهیل کهردهن، نی حیله سازان
 ته لب کهردهن ده بیر پهری جه و ابش
 ههر ئید مه زانووم پهری سه و ابش

جواب نوشتن مهدی برای نوفل شاه^۱

وات: بنویس نه وفه ل خه یالت چیشهن؟!
 هدر کس نه جای ویش، پادشای ویشهن؟!
 ئه ر قه یس مه جنونهن تو فرزانه نی
 پهی چیش نه خه یال بی ئیمکانه نی؟!
 مه ر من جهی وه رته ر قه یسم نه ناسان
 هامرازهن چه نی ده ییری و پرواسان
 ههر جه تفلکی قه یس سادار دیوهن
 جه ده ست دیوان ئه و بار به لیوهن
 نه گهر قه یس وه فکر فام ویش مه بی
 زه رووری ته سدیع نامه ی توش مه بی؟

^۱. وه لامدانمه (وه لام نووسینه مه) ی مه دی بو نه وفه ل شا.

ئەو ھەم بەنی عەم، ھەم شەھزادەمەن
 چ موحتاج پەھیک فرستادەمەن
 عەیبەن، قەیبەن، پەھ شەخسێ پێسە تو
 خەیاڵان خەمام وە دل بەساوەرۆ
 ھەرگاہ زانامان عەزمت وە رەزمەن
 ئیمە یچ رۆژ رەزم جە لامان بەزمەن
 نامەش تەمام کەرد، واتش بە قاسید!
 پەھ شاھان عەیبەن خەیاڵ فاسید
 واتش بە نەوفەل مەر نەزانۆ
 تەوہن نە جای ویش، سەنگین مەنمانۆ
 نەنازۆ وە زۆر سپا و سان ویش
 تیر و تانەھ تال نە کیشی وە کیش
 عەرەب جە عەرەب نە دارۆ ئەندیش
 لیش مەعلووم مەبۆ دەعوای گورگ و میش
 قاسید پەھ پوخسەت خاتر کەردش جەمع
 نامەش گرت بە دەست، سەفارش بە سەمع
 دوغای دەولەت وات، موغارودەت کەرد
 جەوابش ئاورد بە نەوفەل سپەرد
 مەفھووم بی مەزموون نامەھ دلپیشی
 بەعزی بە نینزاع، بەعزی بە خۆشی
 پیچ ئاورد بە زام تیر خارەوہ
 کەفت نە سەودای فکر کارزارەوہ

کیاناش وه جۆق، وه ئۆجاخان دا
وه ئیـلـ ئـووهیس، وه قۆچـاخان دا

شکر آراییی نوغل^۱

هههیی به یانهوه، ئیلجاری ئیلهن
هه رکهس مه کسش کهرد، جه ئیلی ویلهن
هه رکهس کاسهیی ئاو نه وفه ئش وهردهن
هوریزۆ پهی سان، وادهی نه بهردهن
جه هدی جهنگ جزیان، بادی بادهران
سه نگین سه واران، هونه رپه روهران
خه نجهر گوزاران، ساحیب ساتورران
نیزه و کهماندار، گرد سه له حشورران
جلووسی شیخان، فهرخونده به ختان
ئاخیز کهرد نه چۆل، جه بهل و سه ختان
نه رۆژ کهردهن سه بر، نه شهو کهردهن خه
یه لغار دان به جهخت، قهتره دان به ده
یاوان به خدمهت سهردار ویشان
پهی مه حسوب سان، یهک یهک سهف کیشان
سان به گلهران، سادیق نه نیسان
به رشین جه تۆمار دهفته رنویسان
له شکر نویسان جه شومارهی جهیش
سه رسارم بین ته مام، به تال کهردهن عهیش

^۱. له شکر کیشی نوغل.

نهوفه ل، ساز پهزم ئه فراد و خانان
فهرما ئاوه ردن نه جو بيه خانان
قه لئخان چه رم كيتف، گورگ كوهه ن سان
سافتهر جه نه وساف زوجا جه ي زولان
خوودي خونكاري، پاك په ر جه وهه ر
تئ نيشان وه سه ننگ ياقوت گه وهه ر
زره ي چار ئايين، موته لئاي ته لا
وه چار قال ته رقيم په ي ده فع به لا
قه بزه ي تيغشان ميخ زه رته ندوود
خه ريته ي به يسووخ، كارخانه ي داوود
قولچاخان شه فاف، نه قالب په يوه ست
فهوق مرواري به ند، په ي روپوش ده ست
سه رسنان سئ كووز نه ي چوئ نه رم ساف
سه رخي شان سه رجوش، مه وداي مووشكاف
قه داره ي قه دپاچ، بره نده ي قاتل
چه ني كه مه ربه ند، په ي مه ردان قابل
ميسري بيئ نامان، ژار ئالووده ي ژار
سيم و زه ر خه لاف، ره خست ميناكار
بالچووخ سونع ساف، كارخانه ي فه ره ننگ
موره سه ع وه له عل، دانه ي گران سه ننگ
شا نه وفه ل هيممه ت، خه يلي عالي كه رد
جوبه خانه ي وئش، ته مام خائي كه رد

نه ژدی نه ژادان، نه تیجه ی نامی
 بهسته په ی مه ساف، وه قمت نیکنامی
 ته مام وه نه سباب بهرگ باشه وه
 به زین [و] ^۱ سه رزین، خو ش قوماشه وه
 جل ئارام تیرمه، ته مام سورمه دوز
 تاق شال په شم، که شمیری گوئد دوز
 لوجام لاجه وورد، ریکاب ته لا ته رز ^۲
 به خشا وه شیخان، والی پایه بهرز
 که ره م ریزان که رد، والی مولک نه جد
 سپاش مونعیم که رد به نه لتاف وه جد
 وه نه سپ و نه سباب، گورز و تیغ و تیر
 که مان و که مه ند، خوودی زه زه نجیر
 فه سلی ته داره ک، سپاش ته مام که رد
 شه خسی وه نایب، نیل [و] ^۳ نه حشام که رد
 به عزم عبور، ته لب که رد مه رکب
 خیزا بانگ بهرز، (یا أخی إرکب) ^۴
 برام سهوار بهر به نه سپ په هوار
 با هورا بکیشان، بی وه هه ی سوار
 نیشت نه خوان زین، وینه ی که یانان
 نه وازان سازان، نه میته ره خانان

^۱ له دستنوسه که دا له میر کراوه.

^۲ له که نار نه م به میته بشه وه نووسراوه: (لشکر آوردن نوفل).

^۳ له دستنوسه که دا نه ماتووه.

^۴ نه ی برا سوار به، نه ی برا سوار ببه.

به حوكم فهрман، دارای مولك بهر
كيشان به يداخان، زهريكن بال زهر

وارد شدن نوفل به خاک عامری^۱

سَهف ئارایی سَهف، رَووی زه مین پوْشا
رَوو كهرد نه ولات، ئیْل عامر شا
قهیس بار به لئو، دیوانه ی سهرمه ست
بهردش^۲ چهنی ویش، لهیل بدوش به دهست
فهرما قاسیدان بهردشان ههوان
وه خیل باوان، لهیل سوْسه ن خال
نهوفهل نه جای ویش خیزیان، ئامان
چهنی چهند ههزار سپای بی سامان
بهو سپا داخل مولك دوجه یلنه
ئیرادهش ئیدراك، خه یالئش له یلنه
پاسه بهرئامان به زهر سساتور
له یلی پهری قهیس بکیشوْ به زور
ئیل عامری، مه سمووع بی لیشان
گنان وه سهرحه د، کارسازی ویشان
مه هدی وات: قاسید به مال و به زهر
تهوهند ماوه رووم سپای ساحیب فهر

^۱ پویشتنی نهوقل بوْ خاکی (ولاتی) عامری.

^۲ لیره دا دوچار نووسراوه: (بهردش بهردش).

سهرزه مین پوشو خه یمه و نه سپ و مهرد
 نیتزه دۆ نه چه م، چه رخ لاجه وهرد
 نه وفه ل نه جدی خه یالش خامه ن
 قوشه ن [ش] ^۱ جه کۆن، له شکرش کامه ن
 یا گهنج و مال [ش] ^۲ مه غروورش که رده ن
 یا فه وتش تامان، نه جه ل تا وهرده ن
 چه هار شاتر کیاست، وه چه هار تهره ف دا
 وه دامان و ده شت، سه حرای نه جه ف دا
 جه به ل نشینان بادیه و دامان
 ساکنان سه مت ده ریایچه ی عوممان

شکر آرایه مهدی در مقابل نوفل ^۳

خیزیان، تامان عاره بان بهر
 قاتل قوچاخان، خودی فولاد بهر
 نیل مونته فیک، قهوم ره جمانی
 قهیلله ی مونزیر، قووی نه عمانی
 شه بیانی و مه لوح، بهنی غه زاییل
 جه م که رد جه وانان جه هر قه باییل
 نه جه به ل عامر، تا (شط العرب)
 خیزیان شیخان وه نه میر له قه ب

^۱ له ده ستنوو سه که دا له میر کراوه.

^۲ له ده ستنوو سه که دا له میر کراوه.

^۳ له شکر کیشی مهدی له بهرام بهر نه وفلدا.

مه هدی وه گردین، خه لعت به خشان که رد
 چه نی هم وه سهخت، سه و گه ندشان و هر د
 نه وه نند سه رداران نه فراد شیوخ
 عه ره ب نه ژادان، جه وانان شیوخ
 جه م بین نه نه و جاه به عه زم ستیز
 واتسی مه ح شه رهن، رۆژ ره سه ستاخیز
 عه ین عه رز و توول، قه داره و فه رسه نگ
 ئیعمال که رد ئوستاد، ساز خو ش ناهه نگ
 نه و شه و مه شایخ، ئومه رای عه ره ب
 و یاران به عه یش، به شادی و ته ره ب
 سه حر به فه رمان پادشای قه ههار
 فاتیح بی نه له یل، سه ردار ته ههار
 جه سپای ده یجور سه ندشان خه راج
 فه رما به ستشان، قوفل قاپی واج
 جه قاف تا به قاف، جه مه تا ماهی
 ره وشه ن بی به نوور لیقهای ئیلاهی
 ئامان وه ئیمداد، قه بیله ی سه قیف
 جه ئیین سه سه لام به سه د که م و که یف

لشکر آراییی مه دی عامیری^۱

دوو سپای عه زیم روو که رده ن به هم
 مه وجشان مه دا چرون به حری قو لزه م

^۱ له لشکرکینشی مه دی عامیری.

تامان وه مه‌یدان، شیخان که‌بیر
 نه‌عراپی مه‌ردان، جه بورنا و پیر
 شیران به‌وران، درندان په‌لنگ
 جه بی‌شهی مه‌ردی تامان په‌ری جه‌نگ
 داشان وه هه‌مدا پیاده و سه‌وار
 جه تلوع شه‌مس تا خور بی پی‌وار
 نه‌و سه‌وگه‌ندوه‌ران په‌ر لاف و گه‌زاف
 شکه‌ست ئاوه‌ردن نه‌ عه‌رسهی مه‌ساف
 چون داج ده‌بجور تامان نه‌ رووی کار
 لوان به‌ چادر، به‌ زار و زگار^۱
 سه‌هر هوریزان به‌ هم بین لایق
 جه‌یش عامری [و]^۲ به‌نی مه‌ساحیق
 دان نه‌ ته‌پل کوس، نه‌قاره و شه‌پیور
 سپای عامری باز هم بی خاپور
 قه‌یس بار به‌ لئو که‌ردش خه‌یالی
 توولانی وینه‌هی درازی سالی
 که‌فت نه‌ کووره‌ی گهرم، په‌ژاره‌ی له‌یلی
 ده‌ست که‌رد وه فوغان، شین و واوه‌یلی
 واتش: ئی ئیقبال، به‌خت شووم چاران
 سیا چون قه‌تران قوتووی عه‌تاران

^۱ له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نووسراوه (زوگان).

^۲ له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نه‌هاتووه.

قه‌له‌م زهن ته‌و رۆ، قه‌له‌م گرت نه‌ مشت
 نویسی نه‌ چاره‌م، زشتی عال‌له‌م گشت
 سه‌د نه‌فرین وه‌ به‌خت، جه‌ تفل‌ی سیام
 دریغ جه‌ ته‌زه‌ل، جه‌ ماده‌ر نه‌بیام
 ته‌ر مه‌بیام له‌یلم، هه‌ر نه‌دیا وه‌ چه‌م
 ساکن بیه‌م جه‌ ده‌رد، جه‌ نه‌ندوو‌ه و غه‌م
 نیسه‌ ها‌گن‌ام وه‌ ماجه‌رای سه‌خت
 جه‌ نۆ سه‌نگ سه‌خت واریان وه‌ به‌خت
 ته‌ر سه‌د ماچان [قه‌یس]^۱ ویت‌له‌ هه‌ردانه‌ن
 ئی ده‌رده سه‌رمه‌شق گه‌ردین ده‌ردانه‌ن
 دوور بۆ جه‌ گه‌ردش گه‌ردوون بی مه‌یل
 شکه‌ست با‌وه‌رۆ وه‌ با‌وان له‌یل
 فایق بۆ نه‌وفه‌ل، له‌یل با‌رۆ وه‌ به‌ر
 به‌د مه‌یۆ نه‌ پام، جه‌ به‌دان به‌دته‌ر
 یه‌ چوون مه‌بۆ له‌یل شای چه‌م سیاوان
 وه‌ زۆر بکی‌شۆ جه‌ یانه‌ی با‌وان
 بله‌رز[ۆ]^۲ وه‌ خه‌وف ده‌ست با‌لاده‌ست
 جه‌مین به‌و ته‌سر نه‌رگسان مه‌ست
 غوبار پان‌ال بنی‌شۆ جه‌ خال
 گه‌رد ئالوو‌ده بۆ زواج‌ه‌ی زول‌ال

^۱ له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نه‌هاتوو‌ه.

^۲ له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نه‌هاتوو‌ه.

نه‌مین بۆ جه‌مین جه‌م نمای جامش
 په‌شیو بۆ زولفان خدیاته‌ی خامش
 شه‌راره‌ی سه‌بوون، هه‌وای گهرم و سه‌رد
 ته‌غیر دۆ وه‌ شه‌وق لیمـۆوان زه‌رد
 قه‌تره‌ی (ماءُ الورد) ته‌خت پیـشانیش
 جه‌م بۆ نه‌ عه‌میق چای زینده‌گانیش
 سه‌رواز بۆ نه‌ له‌وح سینه‌ی سیم ساف
 تاف بدۆ په‌ی گه‌نج جه‌ره‌ی دوو ناف
 پۆژ مه‌ماتم ئه‌و پۆژ ئیژه‌هار بۆ
 زینده‌گی زولمات، چه‌مام تار بۆ
 مه‌شنه‌ووم وه‌ گۆش، نه‌وینووم وه‌ چه‌م
 زه‌بـانم لال بۆ، نه‌واچـووم وه‌ دهم
 خاس ئیـده‌ن ره‌جم بکه‌ران وه‌ سه‌نگ
 نه‌وینووم جه‌مال له‌یل وه‌ خاتر ته‌نگ
 که‌س نیه‌ن که‌رۆ عیلاج ئی دهرد
 مه‌ر هه‌ر خوداوه‌ند تاك ته‌نیای فه‌رد
 ده‌سش په‌ی حاجات، به‌رد په‌ی موناجات
 وه‌ قاپی قه‌زای (قاضیُ الحاجات)
 واتش: یا که‌ریم، کاران به‌تال که‌ر
 شاهان وه‌ موفلیس، گه‌دا وه‌ مال که‌ر
 یا کلید فه‌تح گرد نام ئاوه‌ران
 نه‌رفه‌ئی نه‌ی جه‌نگ زه‌فه‌ر ناوه‌ران

عه ییهن پهی من و خانه وادهم گشت
 مهبان وه تانهی نه جدی پشتهل پشت
 ئیتل عامری فایق بو لیشان
 سزای هه زار سال بدهران پیشان
 مونا جاتش کهرد [هه] تا که تاوا
 دوعاش وه هه دهف ئیجابهت ییوا
 غه رهز دوو سه ردار، دوو والسی زاده
 هه ر دوو سپاشان جه هه م ناماده
 جه سه حرای دوجهیل، سه ف ئارای جه م بی
 سه رسنان وه زور، بازووان خه م بی
 چه کاکچاک سه یف، شه ققهی چارناین
 چارناین [لهت لهت]^۲ ناما وه پاین
 هه ی هه ی جه نه بهرد عاره بان هه ی
 به واته ماچان: «عه ره ب رۆز عه ره ب هه ی»
 نه قریه ی سه رنه ی، جه رگه ی جه وانان
 مه لایک ده ست که رد به لاهول وانان
 قه داره ی جه فه رق خوودی خو غاری
 مه نما نا چوون تاج خرووس لاری
 شه قه ی شش په ران چوون به رق بالا
 جه زایه له ی په زم، چوون به زم کالا

^۱ له ده ستنووسه که دا نه نووسراوه و له بیر کراوه.

^۲ له ده ستنووسه که دا نه ها تووه.

جه دوعای مه جنون به حرکم باری
 حر بهی لای نه و فله^۱ نم بهی کاری
 مامان به مه یدان، دل^۲ به قینه وه
 ساق سپهر وه رووی سه در سینه وه
 وه ختی پهی غه نیم مه که ردن تاهه نگ
 دیده شان مه گرت^۱ پهردهی تار و ته نگ
 باز مه شین خجل^۱ وه یا گهی ویشان
 ده عوا و دار [و]^۲ گیر، نه ماما لی شان
 ته حقیق بی لی شان، قه یس دوعا که رده ن
 ئیلتیجا وه نه سل^۱ مودده عا به رده ن
 شیخ مه ساحیق، نومه رای^۱ نو وه یس
 ده ست شان پیچا وه دامان قه یس
 سه د نامان هه ی قه یس، دوعای خه یر که ر
 هه ی پهی وه سل^۱ له یل، دل^۲ تازه مه یر^۲ که ر
 دوو ده ریای له شکر وه هه م جو شان نه ن
 نامورادت که ران یه پهی تو شان نه ن
 (ان شالله) نه و فله^۱ ناوهرؤ شکه ست
 له یلی^۱ چون شه هباز مه سپارؤت وه ده ست
 مه بین وه نی شان تیر مه لامه ت
 دیدار نه مانؤ تا رؤی قیامه ت

^۱. نووسراوه (مهگرد) که هه له یه.

^۲. له ده ست نووسه که دا له یر کراوه.

^۲. له ده ست نووسه که دا «مهیل» نووسراوه.

مهین وه سه‌رژان قه‌وم و بیگانسه
 ته‌قازای فه‌تح که‌ر جه لای یه‌گانه
 مه‌جنوون وه ئی‌خلاس و یه‌قین ساف
 لالا وه ده‌رگای بی‌ سستون ته‌ناف
 دوعاش که‌رد په‌ی فه‌تح تایفه‌ی نه‌وفه‌ل
 واتش: یا که‌ریم، بینای بی‌ به‌ده‌ل
 عه‌سکه‌ر عامر، جه‌یش جه‌به‌ئی
 زه‌لیل بان وه ده‌ست قه‌وم نه‌وفه‌ئی
 خه‌جاله‌تی قه‌وم نه‌مانۆ په‌ی من
 دوعاش قه‌بوول [که‌رد]^۱ پادشای (ذوالمنن)^۲
 به‌ حوکم بی‌چوون پادشای بالآ
 نه‌وفه‌ل چوون سه‌یلآو عامری مالآ
 شکه‌ستشان وهرد، به‌لام کام شکه‌ست
 هیچ نه‌حیای ئیختیار نه‌مهندس به‌ ده‌ست
 جه‌ ته‌رس تاراج که‌ردشان نه‌ندیش
 هه‌رکه‌س جه‌هدش که‌رد، په‌ی نه‌تفال ویش
 نه‌وفه‌ل چه‌نی قه‌وم فه‌راوان خه‌یلی
 هه‌مله‌ به‌ر وه خیل باوان له‌یلی
 مه‌هدی فه‌رار بی‌ نه‌ نه‌و عه‌رسه‌گاه
 نه‌وفه‌ل شی وه ده‌ر قوبه‌یه‌ی خه‌یمه‌گاه

^۱. له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نه‌هاتوووه.

^۲. خاوه‌نی مننه‌ت، خاوه‌ن به‌خشش.

خواجهش پیاده کهرد، شی وه یانه وه
 له یلش بهر ئاوه رد وه گریانه وه
 ناقه ی ئه و ناقه، جه مازه ی ویش بی
 ساتی چون خه یان، سه د فه رسه نگ ریش بی
 ناقه شان ئاوه رد، که ژاوه باز بی
 نه شنزی سمووم، شه مس نادیار بی
 یهک دوو مه نزل به شه شادمانی
 به عهیش و عیشرهت، به کامه رانی
 یهک رۆژ نه رای کوچ ههوا غوبار بی
 خواجه کهفت نه پیش قۆشه ن سه وار بی
 جه ناگه مه هدی وه گریانه وه
 چه نی چه ند نه فه ر دل بریانه وه
 ئامه بو سه دا ریکاب نۆفه ل
 به چه رب زه بان ی، دل په ر جه ده غه ل
 وات: ئه ی جه وانمه رد، مه جنوون دیوانه ن
 هه امراز و حووش، بیابان یانه ن
 بیخود په ری قه یس مه کی شی جه فا
 فه ریفته ی دیوون، نه دارۆ وه فا
 نام ویش و له یل، ئه قوام [و] ته بار
 روسوای عام که رده ن، ته مامی یهک بار

---

^۱ له ده ستنوسه که دا نه هاتوو ه.

ئەو مائىل نىھن ۋە ژەن ۋە غەيان
 دايم مەشئەۋۇن بە خاۋ [ۋ] ^۱ خەيان
 نەر سەرەم پاچى ۋە قەدارەۋە
 كەرىش ئاۋىزان ۋە قەنارەۋە
 لەيلى نەدەۋم مەن ۋە قەيس شىت
 نەجاتم بەدەر، چوونەن سەلەي ویت
 پارەش مەكەرۋوم ۋە تىغ تازى
 مەدەرەۋش ۋە سەگ، ۋە قەيس نىم پازى
 لەيل پەي ویت خاسەن جەۋانمەردەنى
 لىم لادەر ئى نەنگ ھەرچى كەردەنى
 سولخى بۆ بەعدەن دوشمەنى ئىلات
 ویت والى زادەي مەعلومەن جە لات
 نەۋفەل ۋات: خەلاف ویتدانەن مەھدى
 دوورەن جە مەردى ۋە بەدى ۋە بەدەھدى
 مەن شەرتم كەردەن قەيس ياۋۆ بە لەيل
 مەھدى ۋات: نەۋفەل دەرۋوم ھەن كەيل
 كارى بۆ مەجنون نەياۋۆ ۋە موراد
 دەينم ۋە گەردەن، ھەرچى بادا باد
 نەۋفەل جە واتەي مەھدى بى ^۲ مەلۋول
 پىچيا ۋە ھەم چوون ميو مەفتۋول

^۱. لە دەستئۆسەكەدا نەھاتوۋە.

^۲. لە دەستئۆسەكەدا نووسراۋە (بۇ) كە ھەلەيە.

راهی بی وه را، مههدی شی وه پهس
 مه گیتلا جه دهور سپاش وینهی عهسهس
 ماما عهه ماری، لسه یلیّ وه راوه
 رهشتهی سوهه یلی، نه توی که ژاوه
 گهرم بی هه وای بادیهی سووزان
 جه گهرمی سمووم، نار فرروزان
 پهی قهزای ته قدیر، خواجهی دوجه یلی
 داش وه لای یهک سه مت، که ژاوهی له یلی
 نه و فهل نیگهه که رد که ژاوه واز بی
 خالی جه نه غیار، جهرگهی غه ماز بی^۱
 وه سوهه ی شهیتان ویا رازش نه دل
 واتش: من کی شام جه فای بی حاسل
 حه یف نه دیم جه مین جه مال له یلی
 به واته ماچان، وه جیهه ن خه یلی
 نه و فهل نیگهه که رد که ژاوه واز بی
 خالی جه نه غیار، جهرگهی غه ماز بی
 نیگهه که م وه عهین خه ریدار ویم
 سه لیهه ی مه جنوون، نیمتیحان بو پیم
 نه گهر مه جنوونه ن حه قش به دهستن
 وه رنه ماده رزاد، دیوانه [و]^۲ مهستن

^۱ له دهستنوسه که دا نه م بهیته له دوی دوو بهیته وه جارنکی تری هاتوه.

^۲ له دهستنوسه که دا له میر کراوه.

که چ که ردش عینان وه به هانه‌ی وه رم
 نه هانی سه وار، ره وان بسی وه نه رم
 دلّ جه وه سه سه، چه م وه خاوه وه
 که م که م ته کش دا وه که ژاوه وه
 دیش له یلیّ وه ناز، چوار زانوو نیشته ن
 جه که ده م تا ف هرق، نوور پیندا وه شته ن
 سه ف به سته ن چه ی تار جه سه ف چه ی که مه ر
 زه باناش کینشان په ی چه رخ نه خزه ر
 له یلیّ چ له یلیّ، چوون حووری به شت؟!
 سوونع سوو بمانی، فریشته سرشت
 خالّ چ خالّ، مه ر له عمل به ده خشان دیز؟!
 له عمل نه همه ر بیژ، مه ر جان یا قووت ریژ
 ته ی نیشان، وه سه حف ته خته ی بلوورهن
 هه ر ماچش خه راج موّک فسه غفوورهن
 مه سه حه فش نیان وه بالای زانوو
 په ی ده فع نه شرار، قورئان مه وانو
 حه رف حه لّ،^۱ ئیدغام،^۲ یه رمه لوون^۳ ئیزهار^۴
 قاعیده ی قه رائه ت، ته جوید ناشکار

^۱ واته ئه و پیتانه ی که له ناو حه لّ قه ره گوو دکریّن: وه م (ع، ح، غ، ق...).

^۲ بریتیه له تیکه لکردنی دوو دهنگ له یه ک پیتدا، وه کو تیکه لبوونی پیتی نوون له گه لّ پیته کانی (یرملون). له په راوینی دوا ی نه مه دا بوون کراومه وه.

^۳ نه گه ر پیته کانی وشه ی (یرملون) بگه رنه دوا ی پیتی (ن) ئه وئا ئه و پیته له ده نگی ئه و پیتانه دا ون ده بیّت.

^۴ بریتیه له گووکردنی پیته کان به شیومه کی ته واهتی به بی ئیدغام و ئیقلاب و ئیخفا.

قهراڻهت چ نهوع؟! مه د^۱ چوون مه كيشو
 له رزه^۲ وه نه ندام، شيران مه نيشو
 غوننه^۳ و شه فوهي،^۴ سه فير^۵ و ته شيدي^۶
 ياساي قورئان وان، قاعيدهي ته جويد
 واناي قورئانيش پهي ده فع ده حه ل
 بي وه دامانگير، پهي نه زع نه وفه ل
 نه وفه ل بي وه نه قش موقه واي شاران
 زه عيف بي چوون گول سال بي باران
 خه يلي نگاش كهر د سه راسيمه مه ند
 (وان يكاد)^۷ پهي ديدهي به د وه ند
 تيري نه فيتراك بال^۸ وه هم په يوه ست
 جه قه وس كه مان، نه رگسان مه ست
 جابه جا نه جه رگ نه وفه ل جا كهر د^۹
 ريشه ي جه رگ و دل جه هم جيا كهر د

^۱ - بریتیه له گوگردنی پیتھکانی (ا، و، ی) به شیوهیهکی درنژ که نه مایش به زوری کاتیک پوو دمدات که نهو پیتانه بکونه پیش (همزه) یا خود پیتی ساکینهوه.

^۲ - وا دهچیت مهبستی لهو له رمیه بیت که قورئان خوین له رینهوه دهخاته ناو دمنگهکویهوه بؤ بهرزکردنوه و نزمکردنوهی دمنگهکه و ناوازخویندنهکه خوش و جوان بهر گوینگر بکهریت.

^۳ - بریتیه له دهرکردنی دمنگی (م، ن) له لووتوهوه.

^۴ - نهو پیتانهن که به لئو گو دهرکرن.

^۵ - صفر: واته فیتوو (فیکه)، صفری: نهو پیتانهن که دمنگیان به شیوهی فیتوو (فیکه) گو دهرکرن.

^۶ - بریتیه له گرتنی پیتیک یا خود قورس گوگردنی.

^۷ - سهرهتای نایهتی (۵۱) ی سوورتهی (القلم) ه.

^۸ - له دهستنوسهکهدا نووسراوه (گرت).

دهست زه لیلیش گرت به زامه وه
 په ری دانسه ی خال بی وه دامه وه
 تهوق توغرای زولف لهیل گرت^۱ نه گهردهن
 بیناش کهرد وه کار قه تل قه یس کهردهن
 وات: نهر بوکشوش^۲ هووه ییدا مه بو
 هوون وه بی ته قسیر، لیش په ییدا مه بو
 مه بووم وه سه رزان قه بیله ی عه ره ب
 مه بووم وه باعیتس به دنامی مه نسه ب
 نهر واچروم په ی ویم به زور ناوهردهن
 عه ره ب جه عه ره ب که ی ته سیر به ردهن
 خاس تیده ن جه به زم جام مه ی نوشی
 بدهرووم به قه یس، باده ی خاموشی
 ناوهردهش به یاد، تیسلا م و تاین
 جه عه هد و په یمان، ناما وه پایین
 کهفت نه فکر خام، خه یال باتل
 چه نی خه یالان یواوا به مه نزل
 ساقی ته لب کهرد، واتش: نه ی ساقی
 شهرت بو من وه شهرت، جه یات باقی
 نه جه زای نهر، مابه عده ها بو
 تو په ی من فهرزه ند، من په ی تو بابو

^۱. نووسراوه (گرد) که هه لیه.

^۲. له دهستنووسه کهدا نووسراوه (بکوشووم) که هه لیه.

سه‌ره‌م ها نه ته‌وق، پام نه حه‌لقه‌ی غه‌ل
 موشکلی که‌فته‌ن وه ته‌و مه‌بو حه‌ل
 زگارم^۱ هه‌رگاه خودگیریت که‌رده‌ن
 فه‌ردا ده‌ین من مه‌یوت نه گه‌رده‌ن
 ساقی وات: نه‌ی شاه به (عون المعین)^۲
 نه‌ر به‌یوم جه ده‌ست به (رأس العین)^۳
 نه‌وفه‌ل وات: فه‌رزه‌ند ئی‌ده‌ن خه‌یالم
 له‌یل بو وه حه‌کیم حه‌الزان حه‌الم
 سه‌ر نه سه‌ودای سه‌ر، وه نه‌نداز که‌رووم
 دلشادی و شه‌هد، ری‌زه‌ی راز که‌رووم
 شه‌و نه ته‌غای شه‌مع، شه‌وچراغم بو
 روژ می‌وه‌ی نه‌هان، نه‌خل باغم بو
 ره‌قیبی چوون قه‌یس ها نه دلیمان
 مو‌عاله‌جه‌ی ده‌رد نمه‌بو پیمان
 مه‌بو جه خیلال مه‌جلیس ئارای مه‌ی
 باوه‌ری په‌ی قه‌یس، پیاله په‌ی په‌ی
 سه‌رخوش بو جه مه‌ی، باده په‌یاپه‌ی
 نه‌فامو^۴ به ویش، زه‌هره‌ن یا خو مه‌ی

^۱ له ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نووسراوه (زوگارم).

^۲ هاوکاری و یارمه‌تیدم.

^۳ سه‌رچاوان، سه‌رچاوه‌کانم

^۴ له ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نووسراوه: (نه‌فام و)، هه‌له‌یه و ده‌بی (نه‌فامو) بی‌ت، ئیمه (نه‌فامو) مان به دروست‌زانی و

سه‌رخۆش بۆ جه مه‌ی، باده‌ی عه‌ننابی
 فه‌رق نه‌بۆ جه لاش، نه‌سوهد جه ئابی
 هه‌ر وه‌قتی زانات نه‌و بی حه‌د مه‌سته‌ن
 ئاب ئاته‌شوار، رای هۆشش به‌سته‌ن
 دوو پیاڵه‌ی پاک، توحفه‌ی بلووری
 چه‌نی ژیرفینجان، چه‌ینی فه‌غفووری
 پیاڵه‌ی یه‌ك نه‌واخت، [هه‌ر] دوو جه یه‌ك ره‌نگ
 یه‌کی په‌ر شه‌راب، یه‌کی په‌ر شه‌ره‌نگ
 نه‌ ته‌فره‌قه‌ی راح، خه‌یالت جه‌م که‌ر
 شه‌ی چه‌نی مه‌جموع، هه‌ردوو وه‌ هه‌م که‌ر
 هۆش و فام جه لات نه‌بۆ ته‌واسا
 باوه‌ر وه‌ مه‌جلیس عه‌دننان^۲ ناسا
 مه‌ی بده‌ر وه‌ من، شه‌ره‌نگ وه‌ مه‌جنوون
 هه‌ر دوو بنۆشیم، تا چه‌وون مه‌بۆ چه‌وون
 هه‌ر وه‌ختی قه‌یست جه‌ زه‌مین که‌رد مه‌ست
 وه‌ شیشه‌ی شه‌ره‌نگ، رای حه‌یاتت به‌ست
 مه‌که‌رووت وه‌ شه‌خس فه‌رمان فه‌رمای کول
 قه‌باییل نه‌جد، وینه‌ی گول و مول
 والی مه‌مالیک، دامنه‌ی دوچه‌یل
 تۆ حاکم، تۆ شیخ، من غولام له‌یل

^۱ له‌ ده‌ستنۆسه‌که‌دا له‌بیر کراوه‌.

^۲ له‌ ده‌ستنۆسه‌که‌دا نووسراوه‌ (عه‌دنن).

ساقی ساده لهوچ، شهیتان نه راش بهرد^۱
 پهری قهسد قهیس، قهسد قهزاش کهرد
 رازی بی وه حهرف گهزاف چاقی
 شه‌رپه‌نگ به‌رئاوهرد، سپهرد وه ساقی
 شهو به‌سات به‌زم باده چنی‌شان
 نه‌وفه‌ل چهنی قهیس، شادی مه‌کی‌شان
 به‌زم نارای به‌سات، مه‌جلیس عام بی
 نه‌وفه‌ل نه ته‌دبیر، خه‌یال خام بی
 ره‌ققاسان ره‌ققس وهرزش کهرده‌وه
 په‌یک مه‌رگ حازر نه پشت په‌رده‌وه
 یه گشت کارسازی مه‌رگ نه‌وفه‌ل بی
 پیاله‌ی ته‌کلیم ره‌دد و به‌ده‌ل بی
 به‌عیش و عیشره‌ت، په‌ی په‌ی جام مه‌ی
 مه‌رگ من بنو‌ش، گیان تو با به‌ی
 مه‌علووم بی مه‌جنون، مه‌ست و خومارن
 نی‌شانه‌ی مه‌ستی، لیش ناشکارن
 ساقی په‌ی مه‌جنون نه کارسازی بی
 ته‌قدیر نه ته‌دبیر، فیتنه‌بازی بی
 جه‌مه‌ی و جه‌زه‌هر، پیاله‌ی په‌ر کهرد
 یه‌کی جه‌شهراب سافت‌هر جه‌دور کهرد
 نیان نه ژیر جام ههر دوو پیاله
 نه‌جه‌ل په‌ی نه‌وفه‌ل کهرده‌ش هه‌واله

^۱ له دستنویسه‌که‌دا نووسراوه: (کهرد)، دیاره هه‌لمیه و ده‌بی (بهرد) بیت و نیمه نه‌وه‌مان دانا.

شه‌راب و شه‌په‌نگ، مودام قه‌رقه‌ف
 راح و مه‌ی و خه‌مر نیا نه‌ رووی که‌ف
 مه‌جلیس په‌ر موتریب، په‌ر چه‌قانه و چه‌نگ
 په‌ر جه‌ ره‌ققاسان، شه‌یدای شوخ و شه‌نگ
 نای و موسیقا و ساز و نه‌ی و ده‌ف
 که‌مانچه و به‌ریه‌ت، نه‌رغه‌نون و که‌ف
 ته‌پل و دایره، سه‌متور و سوپونا
 نامابین وه‌ ره‌قس، جه‌ پیر و بورنا
 ساقی سیاسه‌ت دل‌ ئاوه‌رد به‌ ته‌نگ
 مه‌حو خاتر که‌رد، شه‌راب به‌ شه‌په‌نگ
 گو‌شه‌ی عه‌ین و ره‌قس مه‌که‌رد ته‌ماشای
 هوش و فام نه‌ سه‌ر، ساقی که‌رد حاشا
 نه‌رد وه‌ موهره‌ی نه‌قش نه‌وفه‌لی به‌خشا
 مه‌ی دا وه‌ مه‌جنون، مه‌ردنه‌فگه‌ن وه‌ شا
 قه‌یس به‌ یاد قه‌وس تاق نه‌برۆی له‌یل
 سانا جه‌ ساقی و مه‌ی، که‌ردش [وه] ^۱ مه‌یل
 کی‌شا وه‌ سه‌ردا، پیاله‌ی په‌ر مه‌ی
 چوون جام جه‌مشید، جه‌هان نمای که‌ی
 گو‌لبانگ نوش باد، خیزا جه‌ یاران
 نه‌وفه‌ل وات: به‌ یاد نه‌برۆی نازاران
 فه‌له‌ک وات: نه‌وفه‌ل بنوش، نوش‌ت بو
 تا خه‌یال له‌یل، فه‌راموش‌ت بو

^۱ له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌دا نه‌ها‌تووه‌.

ئىنتىھىلەي ھەساب مەينۆشانىت بىۋ
تۆشەي راي سەفەر، خامۆشانىت بىۋ
بىۋ شەرت و عەھدى، بەدئەھدى و يىت
بە واتەي مەھدى با بەيۋ نە رىت
نە و فەل نۆشش كەرد، بەد تەر نە جانى
كەشتى وست نە ئاب، و يىش بى تۆفانى
ئە و جام چوون ئەلماس جەرگش پارە كەرد
دل جە تەخت و بەخت و يىش ئاوارە كەرد
نە جەنگ بىۋ بەيداخ، و يىش وە پا كەرد
نە جاي رەجا، بىۋ ئىلتىجا كەرد
نە وە گەنج و مال لىش مەبۇن رازى
نە وە ئىلتىماس عوللەما و قازى
رەھىق تەھىب وار، دەواي مەرگ ئاورد
پەي راحەتى راج، بريان جەرگ ئاورد
دەواي سكووت دا وە كەللەي پەر شۆر
راحەت بى جە دەرد، سزاي زات زۆر
سەر بەرد وە سەرىن، پاش كىشا پەي فەوت
قەبز رۆحش سەند، جە فرىشتەي مەوت
گيان كەردش تەسلىم ئافەرىدەي رۇوح
خاكي كەرد عەمىق، كىمىيەي فتووح
ساكن بى جە دەرد تاج وە سەر نىان
خاكش كەرد وە فەرش، نە جاي پەرىيان

خه بـهـر بهـر دـشـان وه باوان لهـیل
 نهـوفهـل نه رای نهـو گـیـانـش کهـرد تـوفـهـیل
 [جه^۱] نهـو سپا و سان، هـیچ کهـس نهـمهـندهـن
 کهـسی مهـندهـبو بهـختـش پهـرکهـندهـن
 نهـجـدیـان تهـمام بی سهر و سامان
 بی سهردار مهـندهـن نه دهشت و دامان
 نهـتـباع و خویشـان، پاشیان به هم
 لهـیلـی راگهـتان مهـدارو وه چهـم
 پهـی چیش جه لهـیلـی مهـیلتان سهردهـن
 کهـتـع سیللهـی رهـحم وهـسلتان کهـردهـن
 مهـجنوون گرت نه وهـر راگهـی بیابان
 بی ساحب مهـندهـن خهـمه^۲ و خیابان
 لهـیل هـهـر نهـو لهـیلـهـن، لوان جه باوان
 ناسیبی وه باغ لیموش نهـیاوان
 کهـسی دهـست وه خال ماویش نهـمالان
 سهـرهـفته ساکن، شای نهـونهـهالان
 کهـس نه کهـردهـن سهـیر توغرای زولف دیز
 مهـر باد نهـسیم سوچ سهـهـرخیز
 کهـنجـش نه تلیسم نادیده رهـنجهـن
 قولفش هـهـر به موهر کهـنجوور کهـنجهـن

^۱ له دهستنوسه که دا نه هاتووه.

^۲ له دهستنوسه که دا نووسراوه (خیمو و = خیمه و)، دیاره ههلهیه و دهبی (خیمه و) بیت

والا و ئیخوان لەیل سۆسەن خال
 مەفهووم بی لیشان، چگونەگی حال
 خەبەر کیانان وه ئییل ویشان
 ئەقربا و ئەتباع، قەبیلەیی خویشان
 مەعلووم بو لیتان یاران یاوەران
 دۆستان، دلسۆزان، هاوسا و هامسەران
 هوریزان بەیان، بیخەوف و ئەندیش
 نەوفەل شی نە شۆن شووم کەردەیی ویش
 فەردا وهقت سەیر، یەلغارمان بو
 بە وادەیی تەحقیق، قەرارمان بو
 هەم لەیل باوەریم، هەم گەنج نەوفەل
 هەم حەریر و سووف، هەم خارا و مەخەل
 هەم پەشم پۆشاک، هەم شەیم و یاقوت
 هەم فەرش و دیباج، قوت لایەموت
 هەم خیل و ئەحشام، مەرد و زیندە مال
 هەم دیدەیی جەمال، لەیل سۆسەن خال
 ئییل عامری ئی خەبەر زانان
 حەمد زات پاک (لَمْ يَزَلْ) وانان
 نازیه تی [و] ^۱ شیوەن، سیابەرگ غەم
 تەبدیل دان وه عەیش سوور و سورمەیی چەم
 سەوار بین فەوج فەوج، جۆق جۆق و جەم جەم
 یەلغار دان شەفەق وادەیی سوبجەم

۱. لە دەستنووسە کەدا نەها تۆوه.

راهی بین په‌ی نه‌جد، به شادی و سرور
 جه که‌رده‌ی بی‌چوون، ئی‌حساس غرور
 ئەو شه‌و تا وه سو‌یح سپاشان یاوا
 راحت بین جه نه‌جد تا وه خۆ‌ئاوا
 جه ئەوج ئە‌علا، تا عومق ئە‌سفە‌ل
 غارەت^۱ که‌ردشان ئە‌موال نه‌وفە‌ل
 که‌سی نە‌تاوا بکێ‌شۆ نه‌فس
 بنازوم وه ئە‌مر بینای بالاده‌س
 ئە‌وسا نه‌وفە‌ل بی به ئە‌و سپا و سان
 عامری جه تاب تیغش هه‌راسان
 ئارۆ عامری و مه‌هدی بابۆی له‌یل
 غارەت که‌ردن مال نه‌وفە‌ل وینه‌ی سه‌یل
 ویره‌گه‌ پاسه‌، هێزی ته‌وریه‌ن
 ئارۆ رۆییه‌ن، فه‌ردا ده‌وریه‌ن
 خولاسه‌ شاد بین وه دیدار له‌یل
 دنیاشان به‌ کام، به‌ مه‌رام و مه‌یل
 ئە‌و شه‌و تا وه سو‌یح بی وه ئی‌سراحت
 ئە‌وان راحت بین مه‌رکه‌بان تاقەت
 جه (عَلَى السَّحَرِ)^۲، سو‌یحشان واناسا
 زه‌ری‌ن به‌ی‌سداخان، بال‌شان شاناسا

^۱ له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نووسراوه: (غارەت)، هه‌له‌یه و ده‌بی (غارەت) بی‌ت، ئی‌مه (غارەت) مان دانا.

^۲ سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی رۆژ، له‌ کاتی ده‌رکه‌وتنی سپینه‌دا.

سهوار بين تيب تيب، هەر تيبی جه یلی
 پيشاپيش جهيش كه ژاوهی له یلی
 مه مالیک نه جسد كه ردشان خه راب
 بی وه نشینگاه پهی بروم و غوراب
 نه حشام و نه غنام، گهنج و جه واهیر
 ئاوهرد نه سه حرا چوون سهنگ باهیر
 سه یلان شادی و شایلوغان ژه نییا
 ئاینه ی فه تح و عهیش عامری و نییا
 له یل شی وه باوان قهیس وه بیوان
 نه وفه له جه گره و ته قسیر و تاوان
 دنیا تا وه سه پهی كهس نه مه ندهن
 فه له كه موکافات یه كه جه یه كه سه ندهن
 فه له كه كار تو فریو [و] ^۲ جه و ره
 نازانم مایه ی ته ورت چ ته و ره؟!
 هەر كهس جه نه زه له تینه تش پاكه
 جه ههردوو دنیا بی ته رس و باكه
 هەر كهس بهد تینه ت ناپاك سریشه
 یاگهش دوزه خه، ئه سه د فرشته
 پاك تینه هه رچه ند به سوورته زشته
 وینه ی فرشته مه ئواش به هشته

^۱ له دهستنوسه كه دا نووسراوه (ونیا)، هه لهیه و دهبی (ونیا) بیته و ئیمه (ونیا) مان دانا.

^۲ له دهستنوسه كه دا نه هاتوه.

په حمهت وه ئه پړواچ گړد پاك تينه تان
 جه دنيا و عوقبا گران قيمه تان
 «خانا» هه ركه سئ تاهير قيمه تن
 وجوودش داراي فسه خر و زينه تنهن
 فسه خرم ئه حمه دهن، فسه خر كائينات
 وه پرووي ئه نوه رش، سه لام سه لات
 «خانا» بديسه كار دهوران دنيا
 نه وفه ل سهر نيا وه خاك سيا
 له يلى به دلشاد سه وار وياران
 قهيس روو كهرد وه راي چول و بيابان^۱
 مه هدي شاد كام مه نازا به و يش
 جه ئه فسانه و مه كر ئاوه ردش^۲ وه پيش
 نه وفه ل سه رنگون، مالش وه تالان
 گړد بي وه سه ربه ش په ي ميره مالان
 مه جنون شي نه شون ديوانه گي و يش
 راي چول و كاران جه نو گرت^۳ نه پيش
 عه مامه ي فسه خرش كه چ نيا نه فهرق
 له يلى جه واته ش جه غه مان بي غه رق

^۱ له نوسخه ي به ده لدا به م شيوه نووسراوه:

له يلى به دلشاد لوا وه ساوان

قهيس روو كهرد وه راي چول و بيابان

^۲ ناماژه ي سهر ئه لفه كه داننه راوه و نووسراوه (اوردش).

^۳ له ده ستنووسه كه دا نووسراوه (كهرد).

مه‌گره‌وا به دل، به زاهیر خندان
 زویر و زگار بی، چون دهر دمه‌ندان
 جدرگه‌ی نامداران، هم زه‌مامداران
 کیانان وه مه‌هدی، چون خاستگاران
 په‌ی ویسال ل‌هیل که‌ردن ته‌قازا
 ل‌هیلی^۱ وه هیچکام نم‌هدا ره‌زا^۲

خواستگاری ابن‌السلام مرتبه دوم لیلی را^۳

سه‌عد ئین مونیف، نه‌و ئین سه‌سلام
 ناما وه سه‌رکار، خولاسه‌ی که‌لام
 به‌عزم راسخ، عه‌رووسی خاهی
 به‌سه‌د تومت‌ه‌راق، ته‌نت‌ه‌ن‌ه‌ی شاهی
 گه‌نج و خه‌زین‌ه، گه‌وه‌هر شه‌ه‌وار
 عه‌نب‌ه‌ر وه باتمان، شه‌که‌ر وه خه‌روار
 په‌ی هم‌ل پی‌شک‌ه‌ش فروش زیبا
 چه‌ند بول‌ه‌ند نوش‌تور، جه‌ زی‌ر و دیبا
 جه‌ به‌خته و به‌ختی و تازی ته‌کا‌و‌ر
 نه‌وه‌ند عه‌قل خه‌لق پی‌ش نه‌بو یا‌و‌ر

^۱ له دستنوسه‌که‌دا نووسراوه (له‌یل)، هه‌له‌یه و ده‌بی (له‌یلی) بی‌ت و ئیمه (له‌یلی) مان دانا.

^۲ - و‌م‌کو له سه‌ر به‌یتی (خانا شکار که‌رد) هوه نووسیمان تا سه‌ریابه‌تی (خواستگاری...) به‌هی میرزا شه‌فیع‌ی کولیا‌یی ده‌زانین، جگه‌ له یه‌ک دوو به‌یت نه‌بی‌ت له‌م به‌شه‌دا به‌گومان‌ه‌وه و ناوی خانای تیدایه، نه‌وی تری به‌هی میرزا شه‌فیع‌ی کولیا‌یی ده‌زانین.

^۳ دووباره‌ خوازینی کردنی له‌یلی له‌ لایه‌ن ئین سه‌للام‌ه‌وه.

جه زهر مهردوم پەيش، به گيان مهستيزۆ
 مهريزا ههر وهك خاشاك بريزۆ
 نهوهند گەنج و مالّ به نيكوو عههدي
 كيانا وه عهزم دهربار مهههدي
 مهههدي هوريزا به شادمانى
 گوشاد كهرد كليد شيرين زهبانى
 وات: ئەى شههسوار، بهور شير پەيكەر
 هم پەناى عەرەب، هم پشت لەشكەر
 ساحيب تىغ كين، هم بولەند نامەن
 ئەسباب بزورگ، شاهيش تەمامەن
 نەر واچى هونەن، چوون ئاو مهريزۆ
 نەر مهواچى زهر چوون تاو مهخيزۆ
 به خاه ناخا، جه راي پەرمەيلى
 ئەوسافش مەدا به سهمع لهيلى
 هەرچى مهواتش: لهيلى جه داخان
 مهفرووزا چوون شهمع وادهى چراغان
 جه بهرن مهيلش دا به دنيا و زهر
 لهيلش دا به سهعد، سهول خاتر تهر
 جه شار و بازار بهستشان ئابن
 به شهرع ئيسلام ليش كهرد كابن
 عهقد و ئيزديواج، نيكاح لهيلى
 به ميهرىهى خاس، جه دينار خەيلى

نیاشان به سات نه ساسه ی شادی
تایین عه روس، ره سم دامادی
جه شیربه های نه زه دا وه دامان
توفان ته لا، شی وه تاسمان
ناهوی ماهی تهرز، جه دست که رد په ها
مانگ سپهرد وه کام دم نه زده ها
مه شاتان خه یلی په ری تارایش
هر یه که به ته ری داشان نمایش
هر چند لهیل موحتاج مه شاته نه بی
لازم به وه به زم و به ساته نه بی
به ره سم تایین، ده وه ی جه هانی
په نهان که رد جه دل، راز نه هانی
واتش: نه بو نی کاره که رده ن
پاگیر بو یاخو بشوم وه مه رده ن
وه لیباس خاس، دیبای شاهانه
رازیبا عه روس، خاتر خاهانه
به زاهیر عه روس، باتن عه زادار
شی وه که زاوه، لهیل وه فادار
راهی بی وه راه زه رین عه ماری
به عیزز و شکوه، بزورگه واری
نه وره نگ سه ریر، ویش نیین سه لام
به خشا وه له یلی خولاسه ی که لام

وه چه رب زه بانى، مه كيشا ره نجش
 بهن باوره رۆ ده ست، كليد گه نجش
 له يلى وات: به سه عد موني ف بن سه لام
 قه سه م وه جه لال، (مَلِكُ الْعَلَامِ)^۱
 به و ف هرد بيچون، وا ته نها و تا كهن
 نه ووه دن دۆسم قه يس، ئاخرم خا كهن
 شه رتم نه و شه رته ن، په ي قه يسم كه رده ن
 باز گه شتيم نيه ن، تا به رۆى مه رده ن
 بابۆم زۆرش كه رد به ته ماع زه ر
 جه بره ن به تو دان، له يل خا تر ته ر
 جه رامم به ته تو خودا عالمه ن
 شاهيد و قازى و نه ليم زالمه ن
 ده ستبه ردار نه بى، وه دشنه ي هونوپر
 ماوره روم جه بيخ، نه هال نه و خيتر
 چوون ئين سه لام نه ژنى ئى سه و گه ند
 هه ر وه سه لامى جه و مه بى خورسه ند
 چوون دل داده وه له يل چوون مه جنوون
 پاسداريش كه رد چوون دورپ مه كنوون
 به ره سم ديده ن وه شكۆه و فه ر
 گاه گاهى مه ديا سه و دن خا تر ته ر
 به ديدار مانگ، به در دوو هه فته
 شاد مه كه رد ده روون، دل جه ده س ره فته

^۱ خواى گه ره زانا و بالاده ست، ئاماژه به بو خواى گه ره.

خورسەند بۆ بە ئەو، بە يەك نەزارە
 خاستەر جە ئىدەن، گىرۆ كەنارە
 واتش: بنىشە بە دل فەراغى
 مەزانوم غەير من ھەنت چراغى
 ۋە يەك نەزارە جە تۆ دلشاد
 نەر درۆ واچووم، من حسەرامزاد
 عەيەن جە فەرمان بابۆ [۱] شەوھەرت
 سەپتچۆ زاھىر بۆلەند گەوھەرت
 لەيلى قەبوول كەرد يەك تەجدىد نەزەر
 موددەتى جە نى دنيای زوود گوزەر
 ئەو زىنەت باغ، ئەو زىنەت گولشەن
 نىا ۋە راۋە دوو دىدەى پەوشەن
 بەلگە بويارۆ يەك راويارى!
 باۋەرۆ خەبەر جە يار غارى^۲
 بە نەوحە و زارى، جە ھەر گوزەرگاھ
 ماما ۋە بيرون جە خەيمە و خەرگاھ
 چەند قەدەم [مەشى]^۳ بە وينەى مەستان
 مەوانا ئەشعار چوون ھەزاردەستان
 مەپەرسا ھەوال جە يار مەھجور
 تەئسىرى مەدەش ۋە گيان پەنجور

^۱. لە دەستنووسەكەدا نەھاتوۋە.

^۲. لىرەدا نامازەيە بۆ كوچ و سەفەرى پەيامبەر (د. خ.) بىت لەگەل ئەبووبەكرى سەدىقدا و كچەكى ئەبووبەكر (پ).

(خ) بىت، تىشوو بۇيان دەبرد.

^۳. لە دەستنووسەكەدا نەھاتوۋە.

گاهى به تهریق دل ناسه بووری
 مه نالا جه دهر د جه داغ دووری
 نهو عشق په نهان چوون بی هوویدا
 پازش جه دهر وون لهیل مه بی په ییدا
 هوژ مه دارا بانگ جه ناشه کیبی
 جه بابؤ [و] شه وهر نه بیش نه هیبی
 که سی به عشق بو سه رره شته ی گه وهر
 بی باکن جه بیم شه وهر و پدهر
 «خانا» عاشقی دهر وون بی دهوان
 خوشا عشق حهق دوور جه ماسه وان
 خوشا بهو که سان عوش شاق حه قه ن
 فرهفته ی فره مان فره د موتله قه ن
 به واته ی ره سوول، به حهق مه فتوونه ن
 جه سه حرای سلووک، وینه ی مه جنوونه ن

آگاهی یافتن مجنون از شوهر کردن لیلی و جستجوی آن را^۲

شه خسی نه دهب دژس، دانای خوش که لام
 جه نه هل به غداد، نامش بی سه لام
 جه رووی نه دیبی و شیرین زه بانى
 ناشنا بی وه قه یس وه میهره بانى

^۱. له دهستنوو سه که دا نه هاتوو ه.

^۲. ناگاداریی مه جنوون له شووکردنی له لیلی و گهران به دوایدا.

گاهي دلخوشي و سه بووريش مه دا
 ته سه ليلي خاتر ره نجووريش مه دا
 نه شعار مه جنون مه سپارد وه خاتر
 جه و دما مه كهرد سه بت نه ده فئاتر
 نه وزاع نه حوال، مه كان مه جنون
 مه زاناش دايم چوون دورر مه كنون
 نه سرار و نه شعار، قه ييش جه به غداد
 مونته شيتر مه كهرد جه رووي عه دل و داد
 نه وهن موئه لليف نه سل ئي كيتاب
 به تازي^۱ زه بان، كه رده نش خيتاب
 جه ويه ي «نيزامى»، داناي گه نجوه وي
 كه رده نش به نه زم، نامهي مه عنه وي
 مه واچو هه ر رو، قه يس لئونگ وه پيل
 جه دهشت و دامان، دوجه يل^۲ مه بي ويل
 مه وانا نه شعار، مه په رسا نه خبار
 جه باوان له يل، عامري ته بار
 روژي جه راويا [ر]^۳ نه ژني ئي كه لام
 مه هدي له يلس دان وه ئي بين سه لام
 وه خت بي مورغ روخ جه به ند قه فس
 بده رو په رواز، نيمهي نيم نه فس

^۱ له دهستنووسه كه دا نووسراوه (به تازي تازي).

^۲ له دهستنووسه كه دا نووسراوه (جه دوجه يل).

^۳ له دهستنووسه كه دا نه هاتوه.

واتى: وه خه نجره رگت شكاوا
 يا بهرقى نه چه رخ وه فهرقش ياوا
 جه هيجران لهيل، زار و زه بوون بى
 مه فتونتهر جه پيش، خاسته ر مه جنون بى
 چهنى وه حش و تهير، بى وه هام په يمان
 وپش كهرد وه جادار، مولك سوله يمان
 جانه وهر بهو تهو ر نه ده ورش دا جوش
 حهق بى پيش واچان (سلطان الوحوش)
 گا مه دا فه رمان به وه حش و تيوور
 وينه ي سولتانان، نامه ي غه يور
 نيتاعه ي فه رمان مه جنون مه كه رده ن
 ده ستوورات نهو به را مه به رده ن
 كيشا نه ده روون نايره ي دوخان
 بى وه مشتى پووست، چهنى نوستخوان
 گنا وه رووى خاك، وينه ي زه ليلان
 جه سايه ي دره خت، غار موغه يلان
 گاه گله جه به خت، گاه گله جه دوست
 گاه شاهير مه شى وه نوستخوان و پووست
 راويار جه واته ي خه جالته تى بهرد
 به خشى جه گوفتار، ده لالته تى كهرد
 وات: شه وه ر لهيل خه يلى به دبه خته ن
 گيروده ي نازار عه زاب سه خته ن

تەمام گەنج و ماڤ، دانە و جەواھیر
رێزا وە سارا، چوون سەنگ باھیر
سوودی نەدا پێش، ھەر بەو تەوور بیکرەن
(دائەم المدام)^۱ قەیسش نە فیکرەن
مەجنوون ئەژنی وەسەف، وەفای دلتارام
کەمی جە ئەندووھ دلتش گرت ئارام
ھۆرگرتش خامە، نويسا نامە
بەو دۆس دێرین، بەو دلتارامە

نامە نوشتن مەجنوون بە لیلی^۲

دەمای نام حەق بە عەشق لەیلی
تەنزیم کەرد نامە، تینشای پەر مەیلی
نويسا مەنزل تازەت موبارەك
عەید عەرۆسی، تەھیە و تەدارەك
چوون یار تازەت گەنجش بیشتەرەن
چەنی قەیس و یل، کەمی بەرانبەرەن
ئەو کەمی چوون قەیس دلتادەمی مەفتوون؟
شەب و رۆژ نە وەسەف و فەکر بالایی توون؟
ئەو کەمی وینەمی قەیس کەلپۆست کەرد نە کۆل؟
ویش کەرد بە ھامراز، وەحشیان چۆل

^۱. بەردەوام و ھەمیشە، بە بەردەوامیی، بە ھەمیشەیی.

^۲. نامە نووسینی مەجنوون بۆ لیلی.

ئەو كەي نە جاي خەز پەلاسىش پۆشان؟
 كەي چوون قەيس پەي تۆ زوخاوش نۆشان؟
 ئەو كەي پۆست پاش كەردەن وە پالا؟
 بگيلىۆ نە شۆن ئەو بەژن و بالا؟
 ئەو كەي جە غەمت بىەن چوون كەمان؟
 قامەت وینەي قەوس قەزاي نە وئامان
 ئەو كەي پەي تۆ راي چۆل گرتش نە پيش؟
 ویش ئاوارە كەرد جە قەوم و جە خویش
 ئەو كەي بى پەي تۆ جە شاهيش ويەرد؟
 تەرك تاج و تەخت پادشاهي كەرد
 ئەو كەي بى بە وەحش بيابان و چۆل؟
 كەي بى وە رەفيق ديو و جن و غۆل
 ھەر پاسە مەبۆ راي وە فساداري
 تۆ جە عەيش و نۆش، من جە غەمخواري
 وە فەي ژەن پاسەن جە عەشقبازي
 پەنجەت خىزابەن پەي پەنجەبازي
 خىزاب پەنجەت ھوون جەرگمەن
 پازانست ياسەين وادەي مەرگمەن
 خۆش وە قتم، جە غەم خاترت شاد بۆ
 جە عەيش و عيشرەت، منت جە ياد بۆ
 شەيداي شيوەي شوخ [ئەو]^۱ دورر مەكنوون
 قەيس عامري، مەشھورر بە مەجنوون

^۱. لە دەستئوسەكەدا نەھاتووە.

نامه دا به دهست پهيك سه بوك خيز
ياوناش به لهيل، شوخ شه كه رپيز
تهو نامهش وانا، سه رانسهر به مهيل
تهسرين جه ديدش مه ريزا چون سهيل
قهلم گرت به دهست، گه وههر ته فشان كه رد
سه رنامه به هوون، قرمز نيشان كه رد

جواب نامه‌ی لیلی به مه جنوون^۱

يانیه‌ای نامه، به هوونساو جه‌رگ
مه‌نووسووم وه لای پۆست په‌لنگ به‌رگ
نویسا تازیز عه‌مووزای دۆسم
شهریک مۆبته، [ئی]^۲ جه‌رگ و پۆسم
نامه‌ی گل‌سه‌یی دل‌گیریت یاوا
وانام و بۆسام وه دیدم ساوا
ته‌بریک مه‌نزل به‌تیر و تانه
که‌رده‌ییت جه‌ من، دۆس و بیگانه
ئی مه‌نزل وه دل په‌زای دل نه‌بی
وه مه‌رام دل من حاصل نه‌بی
یه زۆر فه‌رمان بابۆمه‌ن ئارۆ
حه‌ق جه‌ بالایی سه‌ر لیش هۆرنه‌دارۆ

---

^۱. وه‌لامی نامه‌ی له‌یلی بۆ مه‌جنوون.

^۲. له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نه‌ها‌تووه.

پهنجهي چهنی غهیر تو کهرۆ بازی
قهتتش مه کهرووم به تیغ تازی
خیزاب غهیر پهی تو وه سیا قیر بو
وه گل نه رووی فهرق تازیته تی گیر بو
قهسه مه بهو خودا ویش تهنها و فهردهن
من و تووش جه ههم وا جودا کهردهن
شهرتم یهك شهرتهن وه بهین دۆستم
وه مهیل و مۆبتهت مه عشوقیت مهستم
خاترت جهم بو، خهم بدهر وه بساد
دنیا مه فرامۆش ههر تو مهن وه یاد
گهنج سهر به موهر ساق و سلامتهت
مه بو بمانو تا پۆی قیامتهت
ههر تا که زیندهم مایهی ژینمی
قوووی به سیرهت، دنیا و دینمی
دماهی مه رده نیش وه ته مای وه سلم
چوون مورغ مه فرووق، ماییل وه نه سلم
ههی پۆ نه واچی لهیل لیم غافلنه
خو ویت مه زانی، دل راش نه دلنه!
جه دووریت دایم زار و رهنجوورم
زایف و زهردهن، جه مین بلوورم
وه گیانت قهسه مه نزیکه ن مه رگم
نیش نه ومییدی گیره ن نه جه رگم

هه رتا نه وانان ياسين مه رگم
 سفیدی كه فهن نه ییهن [به] ^۱ به رگم
 رهنگم رۆژ به رۆژ چوون خه زان زه ردهن
 [وا] ^۲ مه دۆ په نه م، مه زگانی مه ردهن
 زوو به یه و به لام ئاخه دیداره ن
 په ی دیدار لیقات، دل ئینتیزاره ن
 جه داغ ده روون، جه ئیش و ئازار
 مه شووم وه مه یدان گو ئباغچه ی گو ئزار
 به ئكه جه و گو ئزار بوینه ووم لیقات
 ئیتر جه عوقبا واده ی مه لاقات
 نامان سه د نامان نه بو فه رامۆش
 به واته ی به دان، له یل نه شوۆت نه هۆش
 من ئه وه فا [دا] ^۳ ر، عالی گه وه هه رم
 بیپه روا جه خه وف ^۴ بابۆ و شه وه هه رم
 غه یر جه دیده نی دوورادوور وه چه م
 ئیبن سه لامم نه دیهن خاتر جه م
 چوون زه مین [ته ژنه] ^۵ وه باران غه یس
 له یل عامری هه وادار قه یس

^۱ له ده ستنووسه كه دا نه هاتوه.

^۲ له ده ستنووسه كه دا نه هاتوه.

^۳ له ده ستنووسه كه دا نه هاتوه.

^۴ له ده ستنووسه كه دا نووسراوه (خه وف) و هه لمیه، ده بی (خه وف) بیته و ئیمه (خه وف) مان دانا.

^۵ له ده ستنووسه كه دا نه هاتوه.

نامه‌ش دا به ده‌ست قاسید بی راهی
به‌ردش وه لای قه‌یس به خاترخاهی
نه و نامه‌ش وانا سهر تا وه دامان
نیا وه پروی دل، په‌ی شه‌فای زامان

آمدن مادرو پدر قیس به دیدن مجنون و فوت ایشان^۱

شه‌یدایی مه‌جنون بی وه ئاوازه
ئه‌ده‌ا و باب که‌ردن داغ دل تازه
مه‌لوح و سه‌لیم، عامری و ماده‌ر
ئیخوان، نه‌خه‌وات، خاه‌هر و براده‌ر
سه‌وار بین وه پشت جه‌مازه‌ی ره‌ه‌وار
راهی بین پوژی جه‌ واده‌ی ئی‌وار
ته‌ی که‌ردن راهان بادیه‌ی غه‌ریب
به‌ غه‌م و غوسسه، نه‌ندوووه‌ حه‌یب
دین نه‌ دامنه‌ی تووباد و تووبان
په‌ره‌ن جه‌ وحووش به‌ر و بیابان
گه‌وه‌زن و گورگ، ئاهوو، شی‌ر و بو‌ر
په‌نه‌نگ و خه‌رگوش، مورخ و مار و مو‌ر
ئه‌وه‌ند جه‌م بیه‌ن به‌ تاجیل [و]^۲ تاو
زاله‌ی زامداران زوو مه‌بو‌ وه ئاو

^۱. هاتنی باوک و دایکی قه‌یس بو‌ لای مه‌جنون و باسی کۆچی دوا‌بیان.

^۲. له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نه‌هاتوووه‌.

جه دوور سه‌دا دان، قه‌یس ناما وه هوش
 په‌راگه‌نده کهرد تیوور و وحوش
 شین وه لای مَشْتی نوستخوان و پوَسْت
 خالی جه گردین، مالا مال جه دَست
 به زاری و شیوه‌ن، وینه‌ی مه‌رده‌نش
 ده‌ست ئیشتیاق کهرد نه گهرده‌نش
 بو‌سا دیده و ده‌م، بی‌خورد و خاوش
 په‌رسان جه تاقت ته‌وانا و تاوش
 وات: نیه‌ن جه لام، غه‌یر جه عشق له‌یل
 نه‌دا و باب جه غه‌م، ده‌روون کهردن که‌یل
 هه‌رچی نه‌سیح‌ت، هه‌رچی دل‌داری
 کهردشان، ده‌ردش فیشتته‌ر بی‌کاری
 نه‌وشو تا سه‌حه‌ر نیشتن لاشه‌وه
 پال دان وه بالین سه‌نگ تاشه‌وه
 سه‌حه‌ر هوریزان په‌ی دیده‌بووسی
 ویداع کهردشان به سه‌د مه‌ئیووسی
 گیلان وه دما هه‌رده وه هه‌رده
 لوان وه یانه، چوون نازیز مه‌رده
 جه ده‌رد فیراق، فه‌رزه‌ند جه‌وان
 مه‌لوح رۆژ به رۆژ مه‌بی ناته‌وان
 ئاخ‌ر جه هه‌جران فه‌رزه‌ند شیرین
 گیانش ته‌سلیم کهرد وه جان ئافه‌رین

جه دمای بابوی موعه للا سیفات
 مادهر و خالۆی قهیس کهردن وه فات
 نی ههواڤن یاوا وه قهیس بهدبخت
 دهردهش بی گران، قهتره دا به جهخت
 ناما وه سهر خاك گلکۆی نهڤا و باب
 دل و جهرگ پیتش خاستهر کهرد کهباب
 به سۆز دهروون، به ئاواز بهرز
 به نهشعار شوخ شیرین تهوور تهرز
 خالۆ [و] ^۱ نهڤا و باب به دل مهلاونا
 سیاسهنگ به سۆز چوون مووم مهتاونا
 ئیخوان، نهخهوات، برا و خاههران
 نهقرهبا و خویشان، هامسا و هامسهران
 شین [نه] ^۲ دهوور نهو به شین و زاری
 نهسرین مهپیزان جه بی قهراری
 زیادتهر جه گرد پهی وئلی، مهجنوون
 قهیس جه نهوان بی فهراوان مهمنوون
 ئاخهر هۆریتزا توند و شتابان
 روو نیسا وه رای چوۆل و بیابان
 دهست کهرد به وهردهی گیای کهش و کو
 نه جای غهزای خاس شاهی باشکو

^۱. له دهستنووسه کهدا له بیر کراوه.

^۲. له دهستنووسه کهدا نه هاتووه.

برا و خاهه‌ران، مه‌ئیوس شینه په‌س
ده‌ست ته‌سه‌سوف نیا [ن]^۱ نه‌ پرووی ده‌س^۲
«خانه» په‌ی گرد که‌س دنیا فانیه‌ن
دنیا په‌ی هیچ که‌س جای وه‌فا نیه‌ن
دوعای خیرت بو‌ ئیمان سه‌لامه‌ت
بشی وه‌ عوقبا، وه‌ بی‌ مه‌لامه‌ت

آمدن لیلی به تماشای باغ و آرزوی دیدار مجنون کردن و نامه نویشتن^۳

«نیزامی» جه‌ قه‌ولّ دانای به‌غدادی
وه‌ی ته‌وره‌ ری‌ژان ته‌رح نوس‌تادی
چوون نامه‌ی له‌یلی جه‌راب په‌ی مه‌جنوون
یاوا پیش جه‌ لوتف له‌یلی بی‌ مه‌منوون
مه‌وت نه‌دا و باب، خالّوی جه‌وانمه‌رد
روخسار قه‌یس که‌رد وه‌ک^۴ خه‌زان زه‌رد
نامه‌ی دل‌سۆزی ده‌عوه‌تی له‌یلی
بی‌ وه‌ ته‌سه‌للی خاترش خه‌یلی
راهی بی‌ وه‌ راه په‌ی کۆه‌ تووبان
بو‌انای نه‌شعار، شیوه‌ی مه‌حبوبان
پژژی که‌ هه‌وای په‌رنیانی پش
خلخال فه‌له‌ک که‌رده بی‌ نه‌ گۆش

^۱ له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌دا نه‌هاتوه‌.

^۲ له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌دا نووسراوه (که‌ف).

^۳ هاتنی له‌یلی بو‌ دیتنی باخ و ئاره‌زوکردنی دیداری مه‌جنوون و نامه‌نووسینی.

^۴ لیره‌دا دیاره‌ ده‌ستکاری ده‌ست‌نوسه‌که‌ و شیوه‌ی نووسینه‌که‌ کراوه‌.

ستاران وینهی سیماب جه ئه و سه رف
 جه تاب خه ورشید ره و شه ن بی شه نگه رف
 مه جنوون دلریش، چوون جیوهی سیماب
 ئامما وه په رتاب پهی و سمه ی خیزاب
 ئامما وه تووبان، کۆی غه زالّ خوویان
 به وانای ئه شعار، [به] ^۱ له به به یك گوویان
 دهست مالآ نه چه م، هه بی دا به لاره
 چوون مانگ نه گۆشه ی هه ور سیاوه
 دیش خه یمه و خه رگاه، نه بریشم ته ناف
 مه خسوسه ن له یلی، سۆسه نی که لاف
 وه ره سم عه ره ب نیشته نیم نگاه
 جه پشت په رده په ر شکه نج خه رگاه
 ماییله ن وه سه یر [ئه و] ^۲ باغ و بوستان
 په ی ته جدید دل، دیده ی دوستان
 لوا وه گۆشه ی باغ ئیره م ته ور
 نیشت وینه ی جلووس شاهان رووی ده ور
 له یلی شناسا جه دوور، قه یس و یل
 جه سارا ^۳ و جه باغ، په ی له یل ئه راگیل

^۱ له دهستنووسه که دا نه هاتوه.

^۲ له دهستنووسه که دا نه هاتوه.

^۳ له دهستنووسه که دا نووسراوه (صارا)، وشه ی (صارا) کورتکراوه ی وشه ی (صحراء) ی عه ره بییه، وایش نه زانم له بهر ئه وه ی کورتکراوه ته وه ده بی پیتی (ص) هکه بیش به (س) بنووسریت، ئه م وشه یه له فره هنگی فارسی و کوردیدا به (سارا) هاتوه.

وینہی پەردەئێ گول کیشا وە سارا^۱
خاک کەرد وە سەریر سووتان دارا
شکۆفە خەندە کەرد وە درەختان
وینہی سکەئێ زەر، رووی نیک بەختان
لالەئێ لەعل سورخ، چەئێ ئەو گول زەرد
جە عاڵەم عیلم دوو پەنگ بەریا کەرد
جە بەرگ نەوای ئەو باغ و بوستان
ئامما وە ئاواز سەد هەزار دەستان
سیرابی سەبزه، نەبات نەوختێ
جە لولوء تەر، زوموورود ئەنگیز
لالە جە وەرەق فشانا شەنگەرف
ئائش قەراو، چوون سیای خەزف
بەنەفشە دوو زولف بە ئەو درازی
وەستەن وە ژیر پاش، پەئێ وەرەق باز
غونچە کەمەربەند، ئوستوار مە کەرد
پەیکان کەشی تیر، جە رووی عار مە کەرد
گول چوون ئیستەبرەق، بافت حەریری
باد کەفت نە خەیاڵ گۆشوارەگیری
نیلووفەر جە شەوق خەورشید گولرەنگ
سپەر وست وە رووی دەریاچە پەئێ جەنگ
سونبول سەرنافەئێ موشکی باز کەردە
گول دەست تەلەب لیش دراز کەردە

---

^۱. لێرەیشدا نووسراوە (صارا).

شمشاد مسکین جعد زولف شانہ کرد
 گولنار تہہ ہی تہہ رح، نہ نار دانہ کرد
 دەماغ نہرگینس بی ناتہ شین تاب
 چون تہہ بزده گان نہو بی جویای تاب
 خورشید چون قہ ترہی بادہی خوسرہوان
 کینشا خون جہ رہگ لالہی نہرغہوان
 ہلالہ و سہمن، شہ قایق، نہ سرین
 روخسار مہ شوزان جہو چہ شہمی شیرین
 گول نہوول بہ تہرس دیدہ مہ کرد باز
 ہاوشکلش نہ دیا، چوپی مہ کرد واز
 سوسہن کیشابی زہ بانس چون تیغ
 جہ تہئسیر سوز گریہی تیرہ میغ
 خیابان باغ چون چہ شہمی کہوسہر
 شاخہی شہ تاوان، ماما سہرانسہر
 چہ منان سہرسہوز ناو نہ رووش نہ فشان
 چون نوقرہی زومورپود لال بہدہ خشان
 گولالان گاہ گاہ نہو جوگہی سیمین
 مہ شوزان چون حور جہ لای جام جہمین
 خہ تمی و گول میخہک، لہولاشش پہر
 زہنبہق چہنی یاس، ژالہ بو عہنبہر
 ریحان، گول گولاولو، سہول و ہش بو ہم
 قہرہنقول تیراوا،^۱ عہباس لالہ چہم

^۱ - لیرہدا نووسراوہ (تیراوا) و لہ شوینیکی تریدا نووسراوہ (تیر ناو)، لہم جینگہیہدا ناماژہی سہر نہلفکہ

مورغان زه بان گوشاده چوون زاغ
 ته مام نه واخوان، ئيشتيق باغ
 چوون تووتی، ته زهرو، تاووس [و] شنقار
 كه بك خيز و كه مړه گ، شاهوی تیز منقار
 سپی چناران، سه رکیشان وه نهوج
 جه شنوی نه سیم به هم مه دان مهوج
 سهرو، ناره ون، شمشاد چهنی کاج
 سنه و بهر و بید، دل مه کهرد هه پاج
 جه موره ککه بات دره ختان بهرز
 بید می شک سهروار مه یز بوله ند تهرز
 بیهن وه سه یوان، سه رچه شمی چه مهن
 فهرش موسه تهح باغ، وه نه وشهی سه مهن
 مه دره وشا ژاله ئه ئه بر به هاری
 جه شاخهی گولان، وینهی مرواری
 دورپ [۱] ج [و] كه بك [و] ته یهو [و] ه قه ناری
 سار و چله، په پوو و پاساری
 جوړه و کور کوره و قاز سیازاغ
 ژاغه، په ره ستوو، تورمته و که لاغ

نه نو سراوه، ده کزیت (تیراو) بخوینرته وه یا (تیر ناو) یش بخوینرته وه، ئیمه وکو ده ستنوسه که خویندمانه وه.

۱. له ده ستنوسه که دا نه هاتوه.

۲. له ده ستنوسه که دا نه هاتوه.

۳. له ده ستنوسه که دا نه هاتوه.

۴. له ده ستنوسه که دا نه هاتوه.

۵. له ده ستنوسه که دا نه هاتوه.

قومری و^۱ که بو تهر، فاخته و تاق تاق
 لهك لهك، شاهین، چهرخ دوو چه م زاق
 بووم و شتور مورغ، نوردەك چه نی قاز
 که رسه پ و کولهنگ، بهت و سپی باز
 مورغان ئابی و به پری و هه وایی
 حوکم ته ییعهت، پهی خود نمایی
 هه زارده ستان، ده ستی بولبولان
 مه وانان ئاواز، نه شاخی گولان
 له یل جه گرد خاسته ر به شوخی شیوه
 جهی هومایوون، فسل فله ر حه ق پیوه
 جه خه یه و خه رگای خه مکه دهی حه زین
 ناما وه سه یران، گولباغچهی گوزین
 چه نی چه ند لوعبهت، حووری تهرز و تهور
 ئه عراب کناچان، شیرین پرووی دهور
 به شادی و سرور، نامان وه گولزار
 ئاهووان نافه، ئاوه رد نه بازار
 عه تر په یاحین، شیوهی گولالان
 به رده ن به یه غما و تاراج و تالان
 مه نزوورش نه بی له یل [وینۆ]^۲ گولزار
 به ل دیدار دۆست، نامیهی نازار

^۱. له ده ستنوو سه که دا نووسراوه (قومریو و).

^۲. له ده ستنوو سه که دا نه هاتوو ه.

بشۆ وه جايی،^۱ یهك په‌ناهاگه‌یی
 جه سۆز ده‌روون بکێـشۆ ئاهیی
 داغ دووری قه‌یس، سه‌رگه‌ردانی ئه‌و
 باوه‌رۆ به‌ ییاد، نه‌وجه‌وانی ئه‌و
 به‌ گریه‌ و زاری، ئه‌ندوه‌وه‌ ده‌روون
 چه‌نی ئه‌سر شۆر به‌رکه‌رۆ بیروون
 له‌یلی چه‌نی ئه‌و نه‌وتووڵ نه‌مامان
 ساتی جه‌و گوئزار گیتلا خه‌رامان
 نه‌خڵستانی بی خورم‌ای سه‌ریوئنه‌ند
 جه‌و که‌نار باغ، بانووی ئه‌رجومه‌ند
 به‌ عوزرخاهی په‌ی ئیـستراحت
 شی به‌و نه‌خڵستان، ساتی بو‌پراحت
 لئا وه‌ سایه‌ی سه‌ریوئنه‌ند سه‌رووی
 ته‌نها نیشت هه‌زین وینه‌ی ته‌زه‌رووی
 وه‌ بالایی سه‌بز، ته‌کیه‌ دا چوون گوڵ
 جه‌ ته‌ ده‌روون نالا چوون بو‌لبوڵ
 وات: ئه‌ی میته‌ره‌بان یار وه‌فادار
 مه‌وافیق به‌ من، به‌ غه‌م سزاوار
 ئه‌ی جه‌وان سه‌رو، وینه‌ی جه‌وانمه‌رد
 جه‌ من دلگه‌رمته‌ر، به‌ هه‌ناسه‌ی سه‌رد
 قه‌ده‌م په‌نجه‌که‌ر، وه‌ی ته‌وره‌ باغی
 به‌رکه‌ر جه‌ دلّم، چه‌ند ده‌رد و داغی

^۱. نووسراوه (جای)، ده‌بی (جایی) بیّت و نیمه (جایی) مان نووسی. ئه‌گه‌ر (جای) بیّت ئه‌وا بره‌گه‌یه‌ك كه‌م ده‌هینیت.

دانیشی چه نیم، دلّ یاورۆ موراد
 من چون ناره و هند، تو سهرو ئازاد
 مه زانووم تو نیت جه دلّ فه راغم
 بی په روا جه سهیر سهراو و باغم
 ئاخو به زه بان جه نیکوونامی
 کهم کهم مه کیانی وه من په یامی
 له یلی بیم سایق، وه تو بیم مه فتوون
 هه زار بار جه تو بیشتهر بیم مه جنوون
 سیاتهر جه تو سیا سستاره م
 شیفتهی عه شقم، بی دها و چاره م
 هه رچه ند تو فیشتهر نیشانهی دهردی
 ئاخو نه چون من ژه نم، تو مهردی
 جه گرد شیوهی عه شق چوست و چالاکی
 لاقه یید جه مهردوم، بی په روا و باکی
 چون [من]^۱ شکه نهی هامسه ر و بابز
 نه داری قه بوول، مه شی هه رجا بو
 مسکین و بیکهس، بی یار و هامده م
 وه کی بیانووم، داغ و دهر د و غه م!
 مه ته رسووم جه دهس بی خورد و خامی
 به یۆم بیگانه، جه نیکوونامی
 گاه ماچووم زه هری قاتل بنۆشم
 به هه شست وه گنای دۆزه خ بفرۆشم

۱. له دهستنووسه که دا نه هاتوه.

جەى دوو عەلاقە ، قەوى و زبەردەست
 جە كەشانكەشم ، ئوفتاده و سەرمەست
 جە يەك لا ئەندووھ جەرگەى غەرببان
 جە يەك لا ئەندووھ تانەى رەقىبان!
 نە جورئەت چەنى شەوھەر بستیزووم
 نە زات جە سەتووت پەدەر بگريزووم
 عەشق مەدۆم سستيز جە بى قەرارى
 جەى زاغ و زەغەن ، كەرۆم فەرارى
 چوون كەبك دەرى ، بشۆم وە كۆھسار
 عەقلم مەواچۆ ، مەبى نگوونسار
 شاھين جە كەبكەن ، قەويتەر خەيلى
 نەنگەن وە شئوون خىلخانەى لەيلى
 ژەن ئەر بەبر و شير بگيرۆ بە گۆش
 نەبۆ وە مەرد ، ھەر ژەنەن غەمنۆش
 تەوانام نىەن جە ئى بار غەم
 ويم كەررووم خەلاس ، چەنەت بۆم ھامدەم
 خولاسە دل و جەرگم [گەرد] ۱ ھوونەن!
 نەز ئەحوالات مەجنوونم چوونەن!
 ئەشعار جە دەھان لەيل نەكەرد پەرەواز
 جە رەھگوزەرش بەرئاما ئاواز
 بوانە ئەشعار چوون دوپر مەكنوون
 قەيس قوربانىت يانپەساي مەجنوون

۱. لە دەستنووسەكەدا نەھاتووہ.

وات: ئه‌ی په‌رده‌دار، سه‌لاح کارم
 ئومید توو به‌وه په‌رده‌دارم
 مه‌جنوون جه‌گرداب ئه‌مواج هوونه‌ن
 له‌یل وه‌حه‌سابات، کار ئه‌و چوونه‌ن؟!
 مه‌جنوون وه‌نه‌شته‌ر جگه‌ر مه‌خراشو
 له‌یلی جانم‌ه‌ک، جه‌کی مه‌تراشو؟!
 مه‌جنوون به‌خه‌ده‌نگ خار غه‌م سوفته‌ن
 له‌یلی جه‌رووی کام، نازیالش خوفته‌ن؟
 مه‌جنوون به‌هه‌زار نه‌وحه‌مه‌نالو
 له‌یلی جه‌نیشات خو‌شی مه‌کالو
 مه‌جنوون که‌مه‌ریه‌ند نیازش به‌ندن
 له‌یلی جه‌رووی له‌ب، وه‌[کام]^۱ ناز خه‌نده‌ن؟
 مه‌جنوون دئ‌آزار، ده‌رد ناره‌حه‌ت^۲
 له‌یلی وه‌کی بو مه‌یل وه‌بیته‌حه‌ت؟
 له‌یلی چوون سو‌هه‌یل جه‌توی عه‌ماری
 مه‌جنوون چوون فه‌له‌ک جه‌^۳ په‌رده‌داری
 له‌یلی جه‌گله‌سه‌ریه‌ند که‌رده‌ن باز
 مه‌جنوون ده‌روازه‌ی گله‌که‌رده‌ن واز
 له‌یلی جه‌خرو‌ش چه‌نگ نیانه‌وه‌ر
 مه‌جنوون چوون رو‌باب چه‌نگش هانه‌سه‌ر

^۱ له‌ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نه‌هاتووه.

^۲ له‌ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نووسراوه (ناره‌حه‌ت)، هه‌له‌یه و ده‌بی (ناره‌حه‌ت) بیته و سه‌رواکه‌یش دروست ده‌ریته.

^۳ نووسراوه (چه) و هه‌له‌یه ده‌بی (چه) بیته، ئیمه (چه) مان نووسی.

له یلیّ چون خه ورشید سوب جه هان نه فرۆز
 مه جنوون به وینهی شه مع به دهن سۆز
 له یلیّ مه گیلۆ باغ جه ناو باغ
 مه جنوون مه پیزۆ داغ وه بان داغ
 له یلیّ چون قه مهر جه ره وشه نی چوست
 مه جنوون ئافتاب نه موقابل شوست
 له یلیّ جه دره خست گول نیشانیه
 مه جنوون به نه شعاع دورپ نه فشانیه
 له یلیّ چون واته ی په ریوه شی بی
 مه جنوون حیكایه ت گرد ئاته شی بی
 له یلیّ چون سه مه ن خه زان نه یاوا
 مه جنوون چون چه مه ن خه زان په ی یاوا
 له یلیّ چون نه سیم سوبح مه یۆ وه پیش
 مه جنوون چون چراغ خامۆش مه یۆ لیش
 له یلیّ به سه د ناز زولف شانان به دۆش
 مه جنوون به وه فاش، حه لقه ی دورپ نه گوش
 له یلیّ به سه بوح جام جان نه وازی
 مه جنوون په ی سه مع جه غه رقه بازی
 له یلیّ جه ده روون په رهنه مه دۆزا^۱
 مه جنوون جه بیرون سپه ند مه سۆزا
 له یلیّ وینه ی گول شکوفته ی خو شریۆ
 مه جنوون به گولۆ دیده ش مه شورۆ

^۱ کاتبه که ئەم نێوه به یته و نێوه به یته دووه می به یته دواتری به رانیهر به یه ک نویسه وه.

لهیلئ سیازولف سهر مه کهرد شانە
مه جنوون جه نه سرین گشت ته سییح دانە
لهیلئ جام مهی موشک بو جه ده ست
مه جنوون نه جه مهی، جه بوئ لهیلئ مه ست
مه جنوون قانع بی جه لهیل وه بوئی
لهیل رازی به قهیس به جستوجویی
جه تهرس ته فتیش، تانهی ره قیبان
مه سازان جه دوور، وینهی غه ربیان
قهیس مه دیا وه لهیل، جه سره تش مه وهرد
لهیل مه دیا وه قهیس، ههر نه وحه مه کهرد
تا چه رخ هوزریزا وه ئی به هانه
ئی یهک نه زهریش شی وه میانه
لهیلئ چوون جه قهیس نه ژنی ئی غه زهل
گهروا به ته سر، چه پوک دا نه تهل
جه و سهرو به نان سهیر بوستانی
مه دیا به تهوان یهک جه نه هانی
لهیل جه دووری قهیس دیده بریانهن
چه نی دۆست ویش چه ند میهره بانه
جه دمای ئی راز، قهیس شی به سه حرا
دل پهر جه هوناو، ده ماغ پهر سه فرا
لهیل چوون سه هی سهرو جه نه و چه مه نگا
چه نی هامراهان لوا وه خه رگا

ئەو شەخس پازدار جە میان باغ
 گرتەبى و دەست پەنج غوراب زاغ
 ناما و مەنزى چەنى غورابان
 هۆرگرتش لەىلى تەرکە شىتابان
 شاننا جە زاغان، کەردشان بىروون
 ئىين سسەلام وات: چىشەن جە دەروون؟
 واتش: بە دىومنەن، سەوتش خەرابەن
 مایەى تەفرەقەى بەین ئەجابەن
 وات: جە کۆت زانان ئى بەحس و بەیان
 وات: جە ئامۆزام قەیس دل برىبان
 شەهزادەى شەهەر، شىيخ عامرى
 بە مەزمون شوخ، شىيەر و شاعرى
 هەر وەختى زاغان دىابۆ^۱ وە عەین
 خىتابش کەردەن بە (غُرَابُ الیین)^۲
 ئىين سسەلام وات: وە بى دەرد و غەم
 مەبۆ من [ئەو]^۳ قەیس بوینووم وە چەم
 کەنیز پازدار، پازش نەپۆششا
 واتش: لەیل پەى قەیس دەروونش جۆشا
 جە ئىين سسەلام سىرپ بى ئاشکار
 رووز[ى]^۴ سەوار بى بە عەزم شکار

^۱ . لە دەستتووسەکەدا نووسراوە (يابۆ) کە هەلەیه.

^۲ . زامى جودایى، ئیش و ئازارى دوورى و جیابوونەوه

^۳ . لە دەستتووسەکەدا نەهاتووه.

^۴ . لە دەستتووسەکەدا لەبیر کراوه.

لـوا وه سهـحراي سهـبز و مهـرغوزار
 ياوا به نهـو قهـيس، خهـستهـي خوار و زار
 ديش پـؤليّ غهـزالّ، وحـووش و تـيوور
 جهـمهـن جهـ نهـتراف مهـجنوون غـيوور
 مهـوانوّ نهـشعار به نهـسهـحح كهـلام
 ئـيـبن سهـسهـلام شي به نهـو كهـرد سهـلام
 خـيتـاب كهـرد وه قهـيس نهـديب دانا
 وهـي تهـوره مهـزموون ئـي دوو بهـيت وانا:
 «ديوانه تا كهـي مائـيل وه لهـيليّ
 مهـر حـق وئـنهـي لهـيل نهـسازان مهـيليّ
 سهـيجه سـتـيـز دا، قهـيس ديوانه
 پهـرسا جهـ ياران به نهـو نـيشانه»
 واتـن: ئـي سهـوار ئـيـبن سهـلامهـن
 هامـسهـر لهـيليّ، شـيـرين كهـلامهـن
 قهـيس عامري به لهـهـجهـي ريشـخهـند
 وات: به گيان وئـت، مهـدهـرووت سهـوگهـند
 هـدر شهـو وهـر جهـ سوـبح بؤ مهـني نهـ بؤش؟
 مهـوشاري^۱ وه دهـست شهـمامهـي ليمـؤش؟
 سـينه به سـينه شان وه لاي شانـش
 سهـر وه رووي گـيـسووي عـدـنـبهـر فـشانـش
 مهـدهـري بووسهـه وه لهـعل لهـبش؟
 خهـد و خـالّ و زنج، سـيب غهـبغهـبش؟

^۱. له ژنر نهم وشه‌دا نووسراوه (فشار داده‌ي).

دووشاخه‌ی بازووش مه‌وزی وه گهرده‌ن؟
 چه‌نی چه‌یتاران، ئیستی‌ماع که‌رده‌ن؟
 نه‌و ئی‌بین سه‌لام خه‌نده که‌رد خه‌یلی
 واتش: وه‌ی ته‌وره‌م من چه‌نی له‌یلی
 واتش: درۆت وات، له‌یل به‌ین دروسته‌ن
 جه‌ تو بی‌زاره‌ن، مه‌جنوون په‌ره‌سته‌ن
 نه‌و ئی‌بین سه‌سه‌لام کی‌شا خه‌جالت
 سه‌ر وست وه‌ پایین، ته‌غیر دا حالت
 وات: هه‌رزه‌ گو‌فتار، بی‌ عی‌فه‌ت که‌لام
 له‌یلت وه‌ی ته‌وره‌ که‌رد وه‌ روسوای عام
 مه‌ر نه‌ته‌رسی جه‌ فیتنه‌ی زه‌مان
 جه‌ قه‌هر قازی، قه‌زای تو نامان
 غه‌فلت زه‌مان مه‌ده‌رۆت به‌ ده‌ست
 سه‌ته‌وت نه‌عوان، خه‌لیفه‌ی سه‌رمه‌ست
 نه‌و عه‌بدو له‌ئیک فه‌رزه‌ند مه‌روان
 جه‌ فه‌وق ئی‌سلام، نه‌و فه‌رمان په‌وان
 بشنه‌وو جه‌ تو ئی قو‌بح نه‌وساف
 جه‌لقت مه‌وشارۆ به‌ جه‌لقه‌ی ته‌ناف
 قه‌یس دل ئازار وات: ئی‌بین سه‌لام
 قه‌سه‌م وه‌ جه‌لال (مَلِكُ الْعَلَامِ)^۱
 من نه‌ژنیم جه‌ قه‌ول مورغان هه‌وا
 سی‌ پروزی مه‌نده‌ن نه‌و فه‌رمان‌په‌وا

۱. پاشای زۆر زانا و دانا و وریا.

سەر مەنئۆ نە سەی سەنگ سیای خاک
 مەشۆ وە دیوان فەرد تەنیای تاک
 مەبۆ وە رەهین بەدی ئەعمالش
 کافر بەزەیش مەیۆ وە حالش
 ئیبن سەسەلام ئید شەفت جە قەیس
 گیللا وە دما، وە بی حەیس و بەیس
 شی وە خەرگای ویش، بی فکر و خەیاڵ
 جە دمای سی رۆژ ئاوەردن هەوال
 ئەو عەبدولسەلیک شاھ ئەمەوی
 دوشمەن سەرسەخت ئال عەلەوی
 بەرشی جە دنیا بی سەدا و سەیاخ
 گیانش کەرد تەسەلیم (قابض الأرواح)^۱
 ئیبن سەسەلام مات، جە واتەیی مەجنوون
 جەو پاکی زەمیر ئەسرار مەکنوون
 «خانا» خۆش بە حال عاشقان حەق!
 بەسیرەن بە نوور تەجەللای مۆتلق

وفات نمودن ابن السلام شوهر لیلی^۲

«نیزامی» جە قەول بە غەدادی سەلام
 وەی تەور تەنزیم کەرد ئی شیرین کەلام

^۱ فریشتەیی گیان کیشان، عیزرائیل.

^۲ کۆچی نوایی ئیبنوسەلامی ھاوسەری لەیلی.

ئەو ئىيىن سىسەلام شەوھەر لەيلى
 يەكسال بى ھامسەر لەيلى پەر مەيلى
 وە يەك نەزارە جەو شادمان بى
 شەرىك رەفىق، غەم و حىرمان بى
 جە قەزا و قەدەر، قادر لامەوت
 تاما پەرى سەعد مەشھور نامەى فەوت
 فەوت و فەنای ئەو پىش كرىا ئىعلام
 تەب و لەرز ياوا وە ئىيىن سىسەلام
 پراحتى مەزاج، رەختش پىچا و بەست
 ئىعتدال تەبع، قارورەش شەست
 چوار عونسور بە ھەم كەردن ئىختلاف
 جىسمش بى وە جاي مەعرەكەى مەساف
 ھەكىم حازق ئاوەردن بە لاش
 بەل پەى دەواى دەرد، سەعد كەرۆ تەلاش
 قارورەشەناس، نەبزش فشار دا
 نىشانەى نەزدىك مەرگش دىيار دا
 شەرىت و دەرمان پەرىش دا جەواز
 ئاوەردن پەرىش، مەيل كەرد بە دلواز
 كەمى ئىعتدال مەزاج بى پەيدا
 پەرىزش شەست تەب بى ھوویدا
 رۆژ بە رۆژ تەب و لەرزى زیاد بى
 لاغر و زەعیف، سست و بەرىاد بى

جه زه‌لزه‌له‌ی سه‌خت، ته‌ب و له‌رز و تاو
 بینای به‌دهن جوړ، موخ‌ش بی وه ئاو
 مورغ هه‌یاتش به‌رش‌ی جه قه‌فه‌س
 ئامسا وه پایان، شو‌ماره‌ی نه‌فه‌س
 شی وه مه‌رده‌شوړ، نه ته‌خته‌ی چووب مه‌رگ
 سفیدی که‌فه‌ن که‌ریاس که‌رد وه به‌رگ
 به ئه‌عزاز خاس ئاین ئی‌سلام
 سپه‌رده‌ن وه خاک، ئه‌و ئی‌بن سه‌سلام
 له‌یلی چوون تووتی نه‌سیر جه قه‌فه‌س
 ره‌ها بی و کی‌شا چوون بو‌لبول نه‌فه‌س
 هه‌رچه‌ند جه وی‌سال شه‌وه‌ر بی مه‌ئیوس
 نه‌مان، چوون سالی چه‌نه‌ش بی مه‌ئووس
 به حوکم^۱ فیتری عاتیفه‌ی به‌شه‌ر
 قه‌لاخی [پوش]^۲ بی، چوار مانگ و عه‌شه‌ر
 جه دهرد فی‌راق، شه‌وه‌ر ناکام
 مه‌نالآ به‌زار، خولاسه‌ی که‌لام
 به زوان په‌ی سه‌عد، به دل په‌ری قه‌یس
 نه‌سرین مه‌ریتزا وینه‌ی سه‌یل غه‌یس
 به په‌سم عه‌ره‌ب، به‌رگ ره‌ش پوشا
 به کسال جه نه‌غیار شادی نه‌نوشا

^۱ له دست‌خه‌ته‌که‌دا نووسراوه (حیلم) و پی ده‌چی (حوکم) بیت، (حوکم) مان به دروست زانی و دانا.

^۲ له دست‌نوسه‌که‌دا نه‌هاتوه.

وه ئه‌بیات خاس، ئه‌شعار دلگیر
دۆستش مه‌لاوان، جه‌ شام شه‌بگیر
خوف و خه‌ته‌ر و راهبه‌ندش نه‌مه‌ند
خه‌رگاش خه‌لوه‌ت بی، پابه‌ندش نه‌مه‌ند
جه‌ دمای یه‌ك سالّ حه‌بس بی تاوان
له‌یلّ یی‌وه‌ بی، یاوا وه‌ باوان
جه‌ ئه‌ندووهر و غه‌م دنیا په‌سته‌وه
ده‌س نیا وه‌ رووی خاس و گه‌سته‌وه
ناماش وه‌ نه‌زه‌ر، میه‌هر دنیای دوون
غه‌یر میه‌هر مه‌جنوون، سه‌ریر واژگون
هه‌ر به‌ یاد ئه‌و عاشق دیرین
مه‌واتش ئه‌شعار ئاب‌دار و شیرین
ته‌عامش که‌م بی، نه‌هائش نابوود
بی خورد و بی خاب، بیسه‌ودا و بیسود
خوژراکش غه‌م و خاوش خه‌یالّ بی
جه‌ هیجران قه‌یس، شادیش به‌تالّ بی
زه‌عیف و لاغر، رۆژ جه‌ رۆژ به‌دته‌ر
وه‌زع زینه‌گه‌ش گنا وه‌ خه‌ته‌ر
مه‌زاناش مه‌جنوون چوون ویش ناته‌وان
هاز پاش نیه‌ن په‌ی راگه‌ی لوان
ده‌عوه‌تش نه‌که‌رد جه‌ ئه‌و خه‌ریدار
په‌ی شادی و سه‌روور، ته‌جدید دیدار

وات وهسن پهی قهیس سهنگین بار غم
بازه عیفی لهیل، نهوینۆ وه چه
یهك ویداع نامه و خوداحافزی
تهنزیم کهرد بهی تهوور به دل عاجزی

***

مهجنوون به یادت، مهجنوون به یادت
به سهودای بی سوود، وینهی فرهادت^۱
به رهنج عه بهس تهمام بهریادت
به خاتر خه مین، تهمام ناشادت
مهشیم جه یاد، هر هام جه یادت
رهنجهرۆم پهری رهنج بهریادت
ئازادم بکهه، کهردم ئازادت
عهشق من چوون ویم کهردش بهریادت
ئی نامه^۲ موژدهی وادهی مهرگمهن
سیاهیش سهواد بهخت و بهرگمهن
جهوههرش سورخی هوون جهرگمهن
سفیدیش شیوهی کهفهن و بهرگمهن
عومرم بی تهمام جه سهودای عهشقت
[منیچ]^۳ هامکار بیم جه مهینهت مهشقت

^۱ مهیست له فههادی دۆستی شیرینه.

^۲ نووسراوه (اینانه) ههلهیه و دهبی (ئی نامه) بییت و ئیمه دهستهواژهی دووههمان نووسی.

^۳ له دهستنوسه کهدا نههاتوو.

توّیج دایم چوون من مهینه تن مه شقت
 مه شهوور بی نه عام رسوایی عه شقت^۱
 نهر مه پرسی حال مهینه ت وهرده کت
 عاشق و سادق دل سپهرده کت
 مه حبوب مه حجوب پشت پهرده کت
 نامانهت گه نج پی سپهرده کت
 زه عیف و زگار، خسته و ناتوان
 ماتم زدهی ختم، بی دم و دهوان
 سه نگینی بام، پژان و شهوان
 نامادهم پهری قیامت لهوان
 هیچم نه مه ندهن جه بونیه و قامت
 بغهیر جه گه نجم، ساغ و سلامت
 باقین پهی تو تا روی قیامت
 شه هید عه شقم نین مه لامت
 قهیس و مه جنونم، دوس دلگیم
 هامراز و هامفهرده، شام و شه بگیم
 عه مووزای عه زیز، نه دیب و ژیرم
 عه زیزتر جه داغ، هامشیرهی شیرم
 دوس دلپه سهند، بیابان گهردم
 شه ریک شادی و غم، شه فا پهی دهردم
 گوش دهر وه مه فاد، خاتیمهی فهردم
 غه مگینتهر نه بی، نه گهر من مهردم

^۱ نووسراوه (مشقت) و دیاره هلهیه و دهبی (عشقت) بیت.

سه د چوون من نه بۆ تو بای سلامت
 دیدنه دیدار، فهردای قیامت
 بابۆ ههردومان بهردن نه دامت
 نه گهر لهیل نه بۆ، قهیس بۆ سلامت
 نامه‌ی دا وه [دهس]^۱ یهك مه حره‌م رازی
 بهردش وه لای قهیس به دلنه‌وازی
 قهیس نامه‌ش وانسا، دهردهش دیویا
 چوون ئاهووی ته‌نیا، سه‌ر لیش شیویا
 نه تاوا جه‌واب، نه کی‌شا نه‌فه‌س
 قاسید وه تاجیل، گیلاره وه په‌س
 «خانا» شادی و غه‌م، تا سه‌ر په‌ری که‌س!
 نه‌مه‌نده‌ن، په‌نام به‌ه زات نه‌قه‌ده‌س
 خاتیمه‌ی حوسن بکه‌رو ئیعتا
 وه من و ئیسلام، زات بی هه‌متا

وفات نمودن لیلی عامری و آگاهی یافتن مجنون^۲

«نیزامی» په‌ی فه‌وت له‌یلی عامری
 به‌ی ته‌ور دان داد شیعر و شاعری
 حوکم ته‌بیعه‌ت، کار کردگار
 ئیقتی‌زاش پاسه‌ن جه‌هه‌ر رۆزگار

^۱. له ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نه‌هاتووه.

^۲. کۆچی دوا‌یی له‌یلی و ناگادار بوونی مه‌ج‌نوون.

شادابی به هار، پاییز خه زاننه
 گهرمی تابستان، زمسان بیتزاننه
 سه بزهی به هاران، جه پاییز زه ردهن
 گهرمی تابستان، زمستان سه ردهن
 چون قارورهی ئاو جه نه سیم بی سه رد
 روخسار باغات، پاییز مه بو زه رد
 شاخه‌ی دره ختان، بهرگش مه ریزو
 نه رگس و شمشاد، ته ختش مه بیتزو
 سه مای سه مهن سه خت ماوه رو شکه ست
 گلنامه‌ی غه مش مه گیزو به ده ست
 په‌ی زه عیفی حال، سه سه بزی چه مهن
 نه سرین مه ریزو، هه و ره که‌ی به همهن
 سه رته رز میوان وه رووی سه ننگ خاک
 مه فتوول مه پیچو چون مار زو خاک
 باد موخالیف، چون مه یو جه دوور
 گه لاریز بهرگ، دره ختهن مه عزوور
 نه وانسه جه عیرق لافاو مه گوریزو
 جه نه ندیش باد، بهرگش مه ریزو
 نازک جگه ران، باغ ره نجووری
 شیرین نمه کان، مایه‌ی مه خمووری
 ئوفتاده نه نگوور، هیندووی که دیوهر
 تاج تاک وه سه ر، زه نگی خه دیوهر

سيب زه نه خ سورخ، بهو سه رنگونى
 مه دۆ نه زه نه خ نه نار، كه چوونى؟
 نه نار جگه رخوون، كه ف كه ردهى و يش
 هوونناو مه پرتۆ، وه پووى دلهى پ يش
 پسته جه سه ردى باز مه بو دوو له ب
 عه نئاب هه ر جه دوور ليش مه گيتۆ له ب
 به لى جه داواى وهى ته ور خه زانى
 زام يياوا وه سه ر، سه رگو لستانى
 له يلى سه هى سه رو جه سه ريو له ندى
 گنا وه چاى ژه رف، جه ده ردمه ندى
 ديدهى به د شاننا، به هار باغش
 باد ته پانچه دا وه چلچراغش
 نهو سه ره شه ددهى زه رين مه پيچا
 چادر و چيخ شه وره وين مه پيچا
 نهو نازك به دهن، ديياى قه سه ب پ وش
 زه رد بى چوون قامه ت، قه سه ب توهمى پ وش^۱
 به در دوو هه فته ش بى وه هيلالى
 سه هى سه روش بى وه تا پۆى خالى
 مه وداى ده روونش جه سه ر كه رد ته ئسير
 سه رسامى سه رش جه دل بى جاگير
 گه رمای ته مووزى، ژالهى له يلى به رد
 باى خه زان گو لبه رگ، لالهى له يلى كه رد

^۱. نهه بهيته قافيهى ناته واوه.

تەب و لەرز لەرزەزان، شیرین پەیکەرەش
 باز گێرتش لەبان شەھد شەھەرەش
 جە زەمین دانەھێ عومرەش شەندەوہ
 سەرپەند زەرپین جە سەر کەندەوہ
 بەلین تەلەب کەرد، بەلای^۱ چوون سەرۆش
 پیادە بێ جە زین شیرین تەزەرۆش
 بە زاری و شیوەن، دایەش کەرد ئاواز
 ئاوەردش وە نزیك، پەری ئیفشای راز
 واتش: ئەھ مادیەر، چیش کەرین تەدبیر؟
 ئاھووی بەر زەھەر، وەردش چەنی شیر
 گنجان وە کۆچگای ھامسەران پەختم
 سست بێن ئەو ئەعساب ئەندام سەختم
 ھوون و ییم وەردم جە مێھەرەبانی
 گیان یاوا بە لەب، جە زیندەگانی
 ئەوەند وە پەنھان ھوون دڵ وەردم
 جە دڵ و دەھان، ھا یاوان دەردم
 تا گیان جە لیوم نامان [وہ]^۲ بیوون
 با واچووم بە تۆ گەرد راز دەروون
 چوون پەردە جە رووی ئەسرار ھۆردارووم
 خودا حافیز جە ئی جەھان مەویارووم

^۱. نووسراوە (بالاش).

^۲. لە دەستنووسە کەدا نەھا تووہ.

دوو دهستت باوهر بوزووم نه گهردهن
 هوون من و قهيس نامات وه گهردهن
 مه لروح و مه هدى، بابؤى قهيس و لهيل
 خاسشان نه كهرد قهتت راگهئ مهيل
 جه په شيمانئ بهران نه دامهت
 داوهرئ و ديوان، وادهئ قيامهت
 يهك سال ههرچهند بيم هامسهر شه وههر
 ناسوفته مه ندهن نازنهئ نه وههر
 نه ياوام به كام هئما ههر بيكرم
 نه دا و باب هئچكام نه بين جه فيكرم
 نه و لهزه وا گيان به حق مه سپارم
 مهردم جه دوورئى دؤست دلدارم
 سورمهئ ديدم كهر وه گهرد پئاي يار
 نئلى بهرگم كهر وه فهرش پئاي يار¹
 فهرقم به گولاو نه سرين بكهر تهر
 وه دوود دهروون بيننئيم موعه تتهر
 دهه نام هؤرپئچ وه بهرگ گول زهرد
 كافور پاشيم كهر، به هه ناسهئ سهرد
 كه فه نم هوونين كهر، چوون من شه هيدم
 بهرگم قرمز بؤ، چوون بهرگ عيديم
 ناراسته م بكهر چوون نه وعه رووسم
 بسپارم وه خاك نه وه پرده بووسم

---

¹. نه م بهتته قافئهى ناتهووه.

ئەو ئاوارەى من چوون مەبۆ ئاگا؟
 من ئاوارە بىم جە ئى وەتەنگا
 مەزانووم ئەو قەيس جە سووگەوارى
 مەيۆ وە سەلام، ئى زەر عەمارى
 مەنيشۆ وە سەر خاك گلکۆي لەيل
 نەجاي يار وە خاك تازە کەرۆ مەيل
 مەنالۆ بە زار بە سۆز دەررون
 جە شادی حەقەن، بەيۆم وە بيرون
 چوون [کە] ^۱ مەحبوب [و] ^۲ هەم عەزیز يارەن
 نەجاي من وە لای توۆ يادگارەن
 ئەو پەي من پۆستی پەلەنگ کەرد وە کۆل
 پەي من گرت نەوەر، بيابان چۆل
 پەي من بی مورنيس وە حشيان هەرد
 پەي من تەرك تەخت پادشاهی کەرد
 ویش ئاوارە کەرد جە قەوم و وەتەن
 پەي من بەرگ خاس شاهی کەند جە تەن
 پەي من روسوا بی جە نار خاس و عام
 پەي من جەوانيش نەياوا بە کام
 پەي من بی تانە جە دوشمەن و دۆست
 ویش کەرد وە مшти ئوستخوان و پۆست

^۱. لە دەستنووسە کەدا نەهاتووە.

^۲. لە دەستنووسە کەدا نەهاتووە.

تۆ پەي رەزاي من، دۆستش بداري
 نەويني وە قەيس، يەك ديدە خاراي
 ئاوا من لىوام چەنى دلە كەم
 ئامانەتى تۆ و تەنھا گۆلە كەم
 ھەرچى واتم پىتت وە قەيس بواچى
 وەرنە جەرگە من وە تىغ مەپاچى
 چوون عەزىمەن با عەزىزت بۆ
 نەجاگەي فەرزەند، با تەمىزت بۆ
 واچە چوون لەيلى جەي دىيائى دلگىر
 پارە كەردش قەيد، سلسلەي زەنجىر
 چەنى مېھر تۆ تەن سەپەرد نە خاك
 تەسلىم كەرد بە ياد تۆ رەوان پاك
 جە راي عاشقىت سادقىش كەردەن
 گىئاناش وە سەركار عاشقىت بەردەن
 تا ئاخىر عەدەد نەفەس شومارش
 غەير غەم عەشقىت ھىچ نەبى كارش
 ئەو لەحزە جە غەم تەك و تەنھا مەرد
 غەم و ھىجر تۆش، وە تۆشەي را بەرد
 ئىمپىرۆژ كە لىوان وە ئىقباب خاك
 بە ھەوا و ھەوەس تۆون دەردناك
 چوون مونتەزىران جەي گوزەرگاۋە
 تاكەي يارى پىتت بىشى وە راۋە؟

مه‌ډايو وه پراگهت، چه‌م وه دماوه
 تاكهي يياوي پيش، بشي وه پراوه؟
 پراحتش بکهر وه ئينتي زاري
 فارغ بو جه دهست خه‌زينه‌داري
 ئيد وات و پراگهي نه‌سر گرت^۱ نه پيش
 په‌ي دار عوقبا وه نارامگاي وپيش
 نام خوداوه‌ند ئاوه‌رد به زه‌بان
 چه‌م پو‌شا جه ئي زه‌مين و زه‌مان
 گيان وپيش ته‌سليم جان جانان كه‌رد
 داغ وه دل‌هي دوس مي‌ته‌ره‌بانان كه‌رد
 نام خوداوه‌ند ئاوه‌رد به زه‌بان
 چه‌م پو‌شا جه ئي زه‌مين و زه‌مان^۲
 پراحت بي جه ده‌س غوسسه‌ي داغ و دهره
 نه‌ندام گوپيش بي وه به‌رف سه‌رد
 والپده‌ش يساني داپه‌ي پير نه‌و
 داغديده‌ي دهر، زه‌مي‌نگير نه‌و
 ديا نه‌وعه‌رووس كناچه‌ي ناکام
 به‌و ته‌وره به مه‌رگ ياوا به ناکام
 مه‌عجه‌ز و سه‌ره‌ند، جه سه‌ر شه‌نده‌وه
 مووي سفيد سه‌ر يه‌ك يه‌ك كه‌نده‌وه

^۱. نووسراوه (گرد) كه هه‌له‌يه.

^۲. نه‌م به‌يته و به‌يتيک پيش نه‌م به‌يته جاريكي تر له ده‌ستنووسه‌كه‌دا هاتوون و دووباره بووه‌ته‌وه.

پوخسار په ز چین به ناخوون هورکند
 ویش وست وه پرووی نه عش نازه نین فره زه ند
 پیرانه گریسا وه پرووی جه وانیش
 خوون وارا وه پرووی تاو زینه گانیش
 گانه سرین ریزا وه پرووی سه رینش
 گابه و پوخسار شیوهی شیرینش
 چریش وه باوان، وه قهوم و خویش دا
 واران وه سهر نه عش ته و دهروون رییش دا
 یه قه پاره بی، زولف خام بریان^۱
 بهرگ قه لآخی سه رتایا دریان
 بسوو^۲ وه شین و واوه یسلا و پورژ
 واتی قیامت بهریا بی نهی پژ
 جه دمای داد و فوغان و فه ریاد
 گریان و نه سرین، زایه لای زیاد
 مادهر نه ساسهی سه فه ر سازنا
 به و تهوره له یلی عهرووس رازنا
 وات: یه نه و عهرووس قه یس چولگه ردهن
 نهی خاک نه مانهت، به توّم سپه ردهن
 نیاش به که فهن دمای شستوشو
 به تاین دین، به ردهش وه گلکو

^۱. لیره دا نووسراوه: (برین)، دیاره هه لیه و دهبی (بریان) بیت.

^۲. لیره دا دیاره دهستوو سه که دهستکاری کراوه، وشه ی (بوو) دهبوایه (بی) بیت.

سپه‌ردهن وه خاک نازهنین له‌یلی
 ماده‌ر و خویشان، چه‌نی واوه‌یلی
 گیلانه‌و دما به ئاه و زاری
 گردین سیاپوش، په‌ی عه‌زاداری
 خاتون خه‌یه چوون بی‌ه‌ساری
 راحت بی‌ه‌ه غه‌م خه‌زینه‌داری
 «خانا» چه‌ند خانان خاتون و خانم
 به‌رشین^۱ جه‌ی دنیا داغ داخانم
 تویش مه‌شی به‌ه خه‌یر به‌ه نوور ئیمان
 یاره‌ب جه‌ه گونا‌ه ته‌وبه‌ه و په‌شیمان

آگاهی یافتن مجنون را مرگ لیلی و زاری نمودن^۲

«نیزامی» جه‌ه قول به‌غدادی سه‌لام
 وه‌ی ته‌وره که‌رده‌ن ئیبتی‌دای که‌لام
 په‌ی زانای خه‌به‌ر وه‌فات له‌یلی
 هه‌م مه‌وت مه‌جنوون، قه‌یس دوجه‌یلی
 پوژی جه‌ه پوژان قه‌یس خاتر ته‌نگ
 مه‌گیلا نه‌ه تو‌ی خار و غار و سه‌نگ
 ئی کو‌ه وه‌ه ئه‌و کو‌ه، وادی و بیابان
 دیش دوو شه‌ه‌سه‌وار نامان شتابان

^۱. لیره‌دا وشه‌که به‌ه (به‌رشنی) هاتووه و دهبو به‌ه کو‌بنووسرایه، ئیمه‌ وشه‌که‌مان به‌ه (به‌رشین) نووسی.

^۲. ناگاداریبوونی مه‌جنوون له‌ه کو‌چی دوابی له‌یلی و گریان و زاری ئه‌و.

به سه دای بۆلەند کەردشان سه دای
 ئەهی غافل جە حوکم فەرمان خودا
 شەهزادەهی شاعیر، عارەبان بەر
 نەزانای مەردەن لەیل خاتر تەر؟
 بەسەن بەس ئیتر ئی سەرگەردانی
 رچووع بەر بە حوکم قەزای رەببانی
 عیززەت و نەفس و عیلم و ئەدەبت
 بەدارە نگا عولوا و مەرتەبت
 لەیلی شی نە شۆن راگەهی پۆزگار
 تۆ جەهی بیابان بە زاری و زگار
 چیش مە کەری چیش؟ چیش کەرد جەهی وەر؟
 بگەیر جە دەس دای لەشکەر و کیشوەر!
 مەجنوون جەهی هەوال سەخت ناهەموار
 سەیحە دا و گیج وەرد، سەنگ ئاسیاوار
 وات: ئەهی سەواران ئاهیر بەرشی لیم
 ئی هەوال چیش بی ئاوەردن پەریم؟
 خەیری نەواتن چوون نەبی پیتان
 خەیر ئەبەدی نەیی نە پیتان
 گەرەوا بە زار تەهی کەردش راهان
 تا خیلخانەهی لەیل خەیمە و خەرگاھان
 لوا وە یانەهی بابۆ و ئەدای لەیل
 مالا وە سەردا، دوود دەروون کەیل

شیوهن له یلیّ جه نو کهرد تازه
 جه و خیل و هه شه م بی وه ناوازه
 جه م بین عه شایر هه بی و هه والی
 په ی ته عزیزه ی له یل، مه ولا و مه والی
 قه ومان و خویشان، ئیل عامری
 تاحاد ئه فراد، جه نبه ی نامری
 قه یس ته سه لیلی غه م مه وات [وه]^۱ باوان
 نه وان هم به قه یس به زاری و گریان
 به وینه ی خه تیب، له فزی کهرد به یان
 ته مام جه لو تفش نامان به گریان
 جه شه هیدی رای عه شق حه قیقی
 وه شه رع ئیسلام، جه پای ده قیقی
 جه سه بر و سه بات، جه رووی مه سائیب
 یاوان وه به هره، حازر و غائیب
 نه حسدن واتشان وه عیلم و عه قلش
 نافه رین په ی نه قل دانش [و]^۲ فه زلش
 زانان قه یس سوچیای فه زل ئیلا هین
 بو یسه وا بیزار جه پادشاهین
 جه م بین نه ده ورش وه میهره بانی
 بابو و نه دای له یل وه خو ش زه بانی

^۱ له ده ستووسه که دا نه هاتووه.

^۲ له ده ستووسه که دا نه هاتووه.

نازش مه کیشان جه ته غخای له یلی
 په شیمان جهو کار که ردهی بی مه یلی
 والیدهی له یلی گشت سه فارشات
 وات به قه یس [ویل]،^۱ گرد گوزارشات
 قه یس وات: دهروونم جه غم بیهن که یل
 ره نهماییم کهن وه مه قبه رهی له یل
 نه قره با و خویشان، خه سته ی خار و زار
 مه جنونشان به رد وه بالایی مه زار
 خونابه ی جگهر، وینسه ی شه م پالا
 گوشاد که رد زه بان تاته شین ئالا
 واتش نه ی مه زار، له یل بدیه وه چه م
 خاسته رین ژه نان عه رهب و عه جه م
 میهمان غه ریب تون خاتر جه م
 بی نه دا و باب و خالو و به نی عم
 شه هید عه شقه ن بادا هوشت بو
 نه ک ئی نه مانهت فه راموشت بو
 جهو دما به جوش، دلنه ی دهروون که یل
 سه ر نیا وه رووی گلکوی تازه ی له یل
 وات نه ی تازه گول، خه زان په سیده
 نه جه هان لوای، جه هان نه دیده
 نه جای نازبالش په رقوی نازه نین
 ئیسه سیای سه نگ که رده ی وه بالین

^۱ له دهستنوو سه که دا نه هاتووه.

نه‌جای خه‌رگای خه‌ز نه‌بریشم ته‌ناف
 نیسه خاک و سه‌نگ که‌ردی وه نیس‌قاف
 چوئی نه‌ ده‌روون سیای سه‌نگ خار؟
 تاریکی و ته‌نگی، زوئماتی مه‌غار
 چووننه‌ن سیاخال موش‌کین دانه‌ی تو؟
 چه‌شمه‌ک چه‌مان ناهووانه‌ی تو
 نه‌و له‌عل له‌بان ناب‌دار تو؟
 غالیه‌ی زوئقان تاب‌دار تو
 جه‌ دیده‌ی کی‌ بو‌ جیلوه‌نماییت؟
 جه‌ مه‌غز کی‌ [بو] ^۱ نافه‌ گوشاییت؟
 سه‌روت جه‌ سه‌راو کام جوویبارهن؟
 به‌زمگات جه‌ کام گول و گولزارهن؟
 یا خو وینه‌ی گه‌نج نه‌ ژیر خاکی
 نه‌ر گه‌نج نیت، په‌ی چیش په‌نهان و تاکی؟
 هه‌ر گه‌نجی په‌نهان نه‌ خاک بو‌ عاره‌ن
 نگه‌ه‌بان گه‌نج، نه‌ژده‌ها و مارهن
 من نه‌و نه‌ژده‌های سیای ره‌شمارم
 نگه‌ه‌بان گه‌نج ده‌فینه‌ی یارم
 هه‌رچه‌ند به‌ سوورته‌ جه‌ من په‌نهانی
 جه‌ ریگه‌ی سینفات، جاگیر نه‌ گیانی
 تیدات و پرورش که‌رد وه رای بیابان
 مه‌گیلا و مه‌وات شیعر وه شتابان

^۱. له‌ دست‌نوسه‌که‌دا نه‌هاتووه.

شه و ماما وه پهس، دل و دهر وون كه هيل
 مه نزلش مه گرت و مه قبه رهي له هيل
 نه وه نهد مه رسويه و نه شعار دل سووز
 مه واتش په هيل واده شهب و پروز
 قه وم و بيگانگه مامان وه گريان
 دايم عه زادار ديده و دل بريان
 جه حال وانساي شيعر فيراقبي
 هرفي جه وه فا و عه شق نه مه نهد باقبي
 ته مامي ئاورد وه ره شته ته قير
 نويسه نده گان ئاورد نه ته حرير
 رۆژ به رۆژ مه جنون بيقه رارتهر بي
 جه سايق جيسمش خوار و زارتهر بي
 تا رۆژي ئاما وه دله هيل په جوش
 سهنگ سينه هيل گرتش نه ئاغوش
 پيچش وهرد چوون پيچ ماران زه خمي
 ريزا نه شك خوون جه راي بي ره خمي
 وانا ئي سي شيعر، نويسا وه روي خاك
 به نيشي ناخوون خه سته جگهر چاك:
 پالم دان وه سهنگ ئاخ و داخه وه
 به هارم بهرگ ريزو وه روي باخه وه
 كاش ئي حوبب و عه شق سه بز مه بي جاري
 مه زانا وه حال هيجر من ياري

بنویسان وه سهر سهنگ مهزارم
شهید عه شقم، مهدهن تازارم
جهو پهی وه دلتهنگ روو کهرد وه بالآ
وه دهرگای بیچون کردگار نالآ
واتش: نهی خالق سهما و ستاران
نافریدهی گشت مردوو و گیانداران
قهسومت بهو زات بولنه ند پایگات
مهدهوم وه تهمام پاکان دهرگات
ئیتر بهسهن بهس ئسی سهرگردانی
خاتیمه بدهر وهی زیندهگانی
لاقی بووم به لیتقای ویت به مهیل
جهو دما شاد بووم وه دیدار لهیل
راحهت بووم جه دهست زهحهت دنیا
به حهق نهحمده، (ختمُ الأنبياء)^۱
ئیدوات و نیا سهر وه رووی زهمین
دوعاش قه بوول کهرد (رَبُّ الْعَالَمِينَ)
گرتش نه ئاغوش مهقبه رهی دل بهر
گیان شیرینش بهر ناما وه بهر
ئهویش گوزهر کهرد جه ریبات چوول
راحهتی جه سهیر بیابان و غوول
مهردی هیلالی ئسی ههوالن سهخت
بهردش پهی خویشان مهجنون بهدبهخت

^۱. ناماژیه بو پیغه مبرمان موحه ممهده (د. خ) بیت.

برا و خاهه ران، نه قه ربا و خویشان
 یه قه و دهروون چاک، خاتر په رییشان
 نیل عامری مهرد و ژن ته مام
 واران وه پرووی نه عیش نه و نه وتوول نه مام
 شیوهن له یلی و مه جنوون بی تازه
 واوه یلا و پو پو، بهرز بی ئاوازه
 به سیدر و کافور، به موشک و عه نبر
 شستووشو کهردن نه ندامش یه کسه ر
 پیچایان وه که فهن، سفید بهر گه وه
 نیایان وه تابوت، ته خته ی مه رگه وه
 نه په هلووی گلکزی گو لکه ده ی له یلی
 که نده شان مه زار، عه مزاده^۱ خه یلی
 ته ی کهردن راهان عه شق په ر خه ته ر
 جه دمای مهردن بین وه هامبه سته ر
 چون جه ی دنیای دوون، ههردوو بین هام عه هد
 نه و دنیای جاوید ههردوو بین هام مه هد
 مه عه ره ی سازان وه پرووی قه برشان
 به واته ی خاسان، تولونه مرشان
 [گول]^۲ لاله نیان وه گلکوشان دا
 وه پرووی مه قبه ره ی عه نبر یوشان دا

^۱ له دستنوسه که دا نووسراوه (عمزده)، هه لیه و نه بی (عمزاده) بیت و نیمه دسته راژه ی دووه ممان دانا.

^۲ له دستنوسه که دا نه هاتوه.

ئەو رەوزەى بېگەرد، رەشك بۆستان
 بىى وه حاجەتگای جەرگەى دۆستان
 ھەر كەسى ماما غەرىب و رەنجوور
 رەنج و غەم ھىجر جە ئەو مەبى دوور
 كەس وه بىى موراد نەشى وه پەس
 بە لوتف بىچوون، پادشای ئەقدەس
 رەحمەت وه ئەرواح عاشقان حەق
 با سەفا و ەفئا، مەرەت شەفەق
 ئەوان شىن نە شۆن راگەى رۆزگار
 شىوہى عەشق لىشان مەند وه یادگار
 ئەشعار «خانا» یش پەى یادگار
 مانۆ پەى یاران، چەند رۆزگار
 بە نام خودا و ئەحمەد موختار
 خامە بکەر خوشك، خەتم كەر گوختار
 حەمد و سەنا و شوكر پەى زات عەللام
 پەرى موخەمەد، سەلوات و سەلام
 تارىخ و ەفات، قەیس عىسامرى
 سالى ەشتاد و ەفت، ھىجرى و قەمەرى
 «ھەفتەد و دە سالى مىلاد مەسىح»
 واتەى موورەخەى بەغدادى فەسىح
 «ھەزار و ششەد و چل و چوار بەیتەن»
 پەى دۆستان نەبو، «خانە» پەى كىتەن؟!

سه‌ده‌هزار سه‌لوات، خاتیمه‌ی کلام
به روزه‌ی ره‌سـوول، (علیه‌السلام)

تمام شد نوشتن و نسخه‌گیری لیلی و مجنون به زبان کُردی اورامی، ترجمه و تألیف
شاعر شهیر و نامدار کُرد مرحوم خانای قبادی، رحمه الله علیه و نور الله روحه و اسکنه الله
فی بحبوحته جنانه، در روز سه شنبه دوازدهم فروردین، سنه (۱۳۵۴) شمسی برابر با
هجدهم ربیع الاول سنه ۱۳۹۵ قمری، به دست فقیر عاصی عبدالرحمن شیخ عباس، در قریه
قار حومه‌ی شهر سنندج. وصلى الله على سيدنا محمد وآله و صحبه وسلم.

فەرھەنگۆك

نابادی: ناوهدانی.
 ناتهش: ناگر، ناور.
 ناتهشوار: وه کو ناگر، ناگراوی، زور گهرم.
 ناحاد: يهك به يهك.
 ناخیز: ههستان، ههستانه سهر پی، راسا، گورج ههستایه سهر پی، راپه پی.
 نارۆ: نه مپۆ، ئیمپۆ.
 نازیهت: نازیه تباری، خه مبار.
 ناست: جی هیشته.
 ناستانه: بهردهرگا، بهردهرگ، بهرمان.
 ناسك: ناهوو، مامز.
 ناسیب: زهره، زیان.
 ناغوش: باوهش.
 نافه ریدهگان: خو لقاوه کان، دروستکراوه کان.
 نالا: قهه و بالا، په رچه م.
 ناما: هات، هاتوو، هاتگ.
 نامام: هاتم.
 ناموز: پا، پی.
 ناهه ن: ناسن.
 ناهوو: ناسك.
 ناهیتو: نایر، ناگر، ناور.
 ناوازه: (۱) ناره زوو، هیوا و ناوات. (۲) نهوا، ناوا. (۳) شوهرت، ناویانگ. (۴) ویردی سهر
 زمان، ناوهیتان.
 ناوهره: هیتای، هاوردی.
 ناویزان: هه لئاسراو، خرابیته، کرابیته.

نه به وی: کۆی وشه‌ی (اب)ی عه‌ره‌بییه، لێره‌دا مه‌به‌ست له‌ باوکی له‌ ییل و مه‌جنوونه.
 نه‌بنا: (١) نه‌وه، منالان، کورپان، مندالان. (٢) دواپۆژ، پاشه‌پۆژ.
 نه‌تباع: په‌په‌وان، شوینکه‌وتوان.
 نه‌تراف و نه‌قتار: کۆی وشه‌ی (طرف)ی عه‌ره‌بییه، ده‌وریه‌ر، که‌نار، گۆشه‌...
 نه‌توار: په‌وشت، ناکار، په‌فتار، کردار، کرده‌وه.
 نه‌تیببا: کۆی وشه‌ی (طیبب)ی عه‌ره‌بییه، واته: دکتۆره‌کان.
 نه‌جه‌ل: کاتی مردن، وه‌ختی مردن، له‌وه‌ به‌دوا، ماوه‌یه‌ی داهاتوو.
 نه‌ه‌سه‌ن: جوانترین، نافه‌رین، ده‌سه‌تخۆش، ده‌مخۆش.
 نه‌ه‌شام: کۆی وشه‌ی (احشم)ی عه‌ره‌بییه، نوکه‌ران و خزمه‌تکاران، گه‌له‌ی چوارپیی.
 نه‌خه‌وات: کۆی وشه‌ی (اخ)ی عه‌ره‌بییه، واته‌ براكان.
 نه‌خزه‌ر: سه‌وز، نه‌گه‌ییوو، ناکام.
 نه‌خی: برا.
 نه‌دا: دایک.
 نه‌ژنی: نه‌بییست، گوئی لی‌ بوو.
 نه‌ژنیم: بیستم، گویم لی‌ بوو، ژنه‌فتم.
 نه‌راگیتل: سه‌رگه‌ردان، وێل، هه‌لوه‌دا، ناواره، ده‌ریه‌ده‌ر، ده‌رکراو.
 نه‌رجومه‌ند: بایه‌خدار، پایه‌به‌رز، ئازیز، به‌ بایه‌خ.
 نه‌رگ: دیوه‌خان.
 نه‌رغه‌نوون: نامیژیکی موسیقایه.
 نه‌رکان: سپا.
 نه‌رپنه‌ب: که‌رویشک.
 نه‌سه‌سه: بنچینه، بنه‌ره‌ت، نه‌وه‌سه‌سته و شتانه‌ی که‌ پیتیستن بۆ سه‌فه‌رکردن و دابین ده‌کریت.
 نه‌سه‌په‌ر: قه‌لغان، پارێزه‌ر، پارێزکار.
 نه‌سه‌رین: فرمیسک.
 نه‌سه‌فل: خوارتر، وارین.

ته شرار: خراپكاران.

ته شغال: قه ره بالهغ، كۆبونوهى خه لكى زۆر له جيگايه كدا.

ته عدا: دوژمن.

ته عراب: كۆى وشهى (عه ره ب)ه، عه ره به كان.

ته عرابى: كۆى وشهى (عه ره ب)ه، واته عه ره بيهه كان، عه ره بى بوون.

ته عساب: ده ماري تووره بى له گيانى مرؤق.

ته عوان: ياران، هاو كاران، هاو رتيان.

ته غزيه: كۆى وشهى (غذا)ى عه ره بيهه، واته خورد و خوراك، خوارده مهنى، خواردن.

ته غنام: بزى و مى، مالات، مهر و بزى.

ته فخم: بلندپايه، پايه بهرز، نه رجومه ند.

ته فسوون: جادوو.

ته فعى: مار.

ته فعال: كۆى وشهى (فعل)ه، كرده وه كان، ره وشتيان، نه نجامدانى كار.

ته قاريب: خزمان و دؤستان، قهوم و خويشان، خزمان و نزيكان.

ته قنار: گۆشه يه، گه ران به و نارچه يه دا، گه ران به و ده وره ره دا.

ته لقايف: كۆى وشهى (لطف)ى عه ره بيهه، ميه ره بانى، نه رمى، نه رم و نيانى، سؤز.

ته لقيسه: ره مزى كه له نار داستاندا و له سه ره تاوه تا كۆتايى داستان كه بوونى هه يه، كورت كراوه ي

قسه، پوخته ي و ته و باس، كورته ي داستان و روودا و ئيك.

ته ليم: دل ته زين، ئيشدار، به ژان، به سوي، دل ته وسين.

ته مارهت: فه رمانه وايى، حوكومراني.

ته موال: كۆى وشهى (مال)ى عه ره بيهه، سامان، مال، دارايى.

ته نار: هه نار.

ته ندوو: خه م، كه سه ر، خه فه ت.

ته ندوود: مالاتدن، شتيك به شتيكى تريدا بساو ريت، وه كو پارچه يه ك كانزا به ئاوى زيرا بكر يت و

به زيردا ماله راي يت.

ئەندووھ: خەم و خەفت.

ئەندیش: (۱) خەم و پەژارە، ئەندیشە، خەم و ئازار، خەم. (۲) ترس و بىم.
ئەنگەبىن: ھەنگوین، ھەر جۆرە شیرینیەك، شەھد، شىرە.

ئەنور: رۆشنتر، رووناكتر، درەوشاوەتر.

ئەنيسان: كۆى وشەى (ئەنيس)ە، ھاونشین، ھاونشینى.

ئەوراق: كۆى وشەى وەرەقى عەرەبىيە، (۱) كاغەز، (۲) بەرگ، گەلا.

ئەوزاع: كۆى وشەى (وضع)ى عەرەبىيە، بارودۆخ، ھالئوبال، دۆخ، بار.

ئەوساف: پەسەنكراو، تارىفكردن، ستایش و پىداھەلدان، بە شان و بالدا ھەلدان.

ئەوقات: كات، ھەقت.

ئەولاد: منال، مندال.

ئەيالىت: ئىدارەى فەرمانپروايى، ئىدارەكردن، ھوكومت كردن، فەرمانپروايى، جىگايەك چەند

فەرمانپروايەك فەرمانپروايى تىدا بكن.

ئەيمەن: ئاسایش، بى ترس.

ئۆجاخان: كۆى وشەى (ئۆجاخ)ە، واتە: ھەجاخ، ھەجاخ.

ئوردەك: سۆنە.

ئوشتر: ھوشتر.

ئوفتادە: كەوتوو.

ئولولئەمر: دەسەلتداران، ھاوین دەسەلتان، كەسى كاروبارى كەس يا كەسانى تر لہ ئەستۆ

بگريت.

ئومەرا: پاشاكان، دەسەلتداران، كاربەدەستان، ئەمىرەكان، لىپىرسراوان.

ئوموروات: كۆى وشەى (امراى عەرەبىيە، كار و پىشە، كار و ئىش و فرمان.

ئىبتىدا: سەرەتا، پىشەكى.

ئىتاعە: گویدارى، گوپرايەلى.

ئىتاعەت: گویدارى، گوپرايەلى.

ئىتجاہەت: قەبولكرا.

ئىجتىناب: خۇلادان، خۇياراستن.
ئىحرام: ئەو پارچە قوماشە سېيە يە لە كاتى چوون بۆ عومرە و حەجدا دەپىچرىتە گىانەو.
ئىحساس: ھەست.
ئىختىيار: ئىرادە.
ئىخلاص: راستگۆيى، دىلسۆزى، دل و دەروون پاكى، پەروارى، بى خەوشى.
ئىخوان: كۆي وشەي (اخو)ى عەرەبىيە، براكان، برادەران.
ئىلا: ئەمە، ئائەمە، ئەوھى نزيك.
ئىدراك: پىزانىن، تىنگە يىشتن، حالى بوون، سەر لى دەركردن، فام كردن.
ئىرادە: خواست، باوەر.
ئىرسال: ناردن، ھەناردن، پەوانە كردن.
ئىزدە يواج: ژنەيتان.
ئىزھار: خىستەنە پوو، ئاشكرا كردن، پىشاندان، كار و پەوتى نواندن، دەرختن، پىشاندان، ئاشكرا
 كردن، گوتن، وتن.
ئىسە: ئىستا.
ئىستە برەق: جۆرىك درەختى بچووكە لە ولتانى وەكو ھىندىستان و ماليزيا و باشوورى ئىران زىاتر
 دەرويت.
ئىستە بىچ: ئىستەيش، ئىستاكەيش.
ئوستخوان: سوقان، ئىسقان.
ئىستدعام: خوازىارم، ھىوادارم، ئومىدەوارم.
ئىستىماع: گويگرتن، گوي لىنگرتن، شەفتن، گويىيستن، ژنەوتن.
ئوستوار: توند، قايم سفت و سۆل.
ئىسراھەت: پشوو، ماندووبوون، ھىلاكى، ھىلاكەت، شەكەت.
ئىستاق: سەقف، سەرىوش، پەردووى خانوو.
ئىشتىاق: ئارەزوو، تاسە.
ئىشفاق: مېھرەبانى كردن، دىلسۆزى كردن.

ئىعتا: پىدان، بەخشىن، بەخشش.

ئىعتدال: بارودۇخ، يان چۆنپەتى مامناوئى بون، ھاسەنگى، ھاسانى.

ئىعزاز: بە فەر و شكو، رىزگرتن، قەدرگرتن، رىزلىنان.

ئىعمال: كار، ئىش.

ئىقتىزا: پىويستى، خواستن، شايستە.

ئىكرام: رىزگرتن، كارى رىزلىنان، بە رىز و خۇشەويستى.

ئىل: خىل، ھوز.

ئىلتىجاھ: پەنابردن، پەناخوازتن، پەنابردنە بەر، پەنا بۇ بردن، ھاوار بۇ بردن.

ئىلجارى: گەلە كۆمە كى، گەلە كۆمە.

ئىمەنى: ئاسايش، ئارامى.

ئىمکان: توانىن، توانا، گونجان، كات، مەجال، توانا، رىگە تىچون.

ئىنە: ئەمە.

ئىنتىزار: چاۋەرۋان.

ئىنتىھا: كۆتايى، دوايى.

ئىنساڧ: كۆي وشەي (نصف)ى عەرەبىيە، مروت، وىژدان، ھەقانىيەت، ھەقىبىتى، دادپەرەرى، ميانە رىيى.

ئىنشا كەر: بىنوسە، بنوسە.

ئىھتىمام: بايەخ پىدان، گرنكى پىدان.

ب

بابو: باوك.

باتمان: كىشانە يەكى شازدە كىلۆ و نيويە.

باد: با، ھەوا.

باديە: بىبان، بىوان.

بارەگا: تەخت، ئەو شوئىنەي گەرە و دەسە لاتتارى تىدا نىشتە جىيە.

بازگەشت: گەرەنەۋە.

بازوو: (۱) قوژ. (۲) به مانای نه و دار و تاسنه‌یش که ده‌کریته ئالوره هاتوره. (۳) نه لقه، هه لقه، هه لقه.

بازووبه‌ند: وه‌کو بازووبه‌ند به‌ده‌ورتدا بیته و بتپاریزیت، وه‌کو بازنه له ده‌ستدا بیته و بتپاریزیت.

بازیچه: یاریکردن.

باشکۆ: باش کولاو.

باشی: چاکی، خاسی.

بالادەس: مەبەست له خوای گه‌وره‌یه، نه‌وه‌ی له سه‌رووی هه‌موو ده‌سه‌لاتیکه‌وه‌یه.

بالباز: سه‌ریاز، چه‌کدار.

بالشت: پالشت، سه‌رین.

بال چوغ: بازووبه‌ندی چیتی.

بالین: سه‌رین، بالشت.

بانوو: خانم، ژن، خیزان.

باهیت: روون، رووناک، روشن.

باوره: بیته، وه‌ره، بی.

باوره‌و: بهینی، بهیتی.

به‌خاها ناخا: بی‌خواست و نیراده.

به‌ت: مامراوی، مراوی، قاز.

به‌خته: کاوری سی و چوار ساله.

به‌خیل: په‌زیل، ده‌ست نووقار، مشت نووقار.

به‌ده‌ن: گۆردراو.

به‌در: مانگی چواره.

به‌دسیرت: به‌دشیوه، شیوه‌خراپ.

به‌دگوان: به‌دگۆیان، نه‌وانه‌ی به‌دی نه‌که‌ن، خراپه‌کاران، نه‌وانه‌ی خه‌ریکی کاری فیتنه‌کارین.

به‌دنامه‌ن: به‌دناوه‌ن، به‌دناون، ناوخراپین، ناوژپاون، ناوخراون.

به‌دنه‌هادی: نه‌گریس.

به‌دی: خراپه، به‌دی کردن، خراپه کردن.
 به‌دیومن: به‌د شکل، ناموباره‌ك، به‌د پرومته.
 به‌ر: وشکانی، به‌ردی زۆر سه‌ختی لا شاخ و دۆل.
 به‌ریه‌ت: ئامیژیکی مۆسیقایه.
 به‌رداشان: به‌ریاندا.
 به‌رده: بر‌راو.
 به‌ردن: بر‌دیان.
 به‌رشی: ده‌رچوو.
 به‌رشین: تیپه‌ر بوون.
 به‌رگوزیده: سه‌رتەن، هه‌ل‌بێژێردراو.
 به‌رف: به‌فر.
 به‌رق: هه‌وره‌ تریشقه، هه‌وری به‌تین و سووتینه‌ر.
 به‌رگاو: داوینی شاخ، بناری شاخ.
 به‌رکه‌ر: هه‌ل‌کهنه، ده‌رکه، لا‌به‌ره.
 به‌رکه‌ریم: هه‌ل‌کهنیم، ده‌ریتم.
 به‌ریش: به‌ی، بیبه‌ی.
 به‌زم: شایی، خو‌شی.
 به‌زمگا: جینگه‌ی شادی و ئاهه‌نگ.
 به‌سیر: زرنه‌گ، چاو‌کراوه، زیره‌ك، کارامه‌یی، بینا، چاوتیژ، ناویکی خوای گه‌وره‌یه و یه‌کیکه له
 سیفاته‌کانی خوای گه‌وره.
 به‌سیره‌ت: رۆشنایی، رۆشنی، بینایی، رۆچنایی چاو، سۆمایه‌ی.
 به‌گله‌ران: کۆی وشه‌ی (به‌گ‌ه)، میر، گه‌وره‌ی شار یا هۆز، به‌گه‌کان، به‌گله‌رایه‌تی کردنی
 به‌گه‌کان، نازناوی پیاوه‌ گه‌وره‌کان و ئاغاکانه.
 به‌عه‌دن: دوا‌یی، له‌مه‌ودوا
 به‌عزی: هه‌ندی، به‌شی.

به ل: به لکو، به شکو.
 به لکه: به لکو.
 به نده شناس: مرؤفتناس.
 به هانه: بیانوو، ویانه.
 به هر: (۱) قازانج، سوود. (۲) ده کریت کورتکراوهی (به هره) ش بیت.
 به همن: مانگی به همن، ده کاته مانگی (۱۱) له مانگه کانی سالی تیرانی و به نبره به مانگی
 رینه ندان، به رامبه ریشه به (۲۱ی ژانویه - ۱ی فوریه) ی سالی زایینی، دووهه مین مانگی زستان.
 به وان: به ئه وان.
 به وور: جوړیک ناژه ئه وه کو پلنگ.
 به یداخ: نالا، په رچم.
 به یوم: بیم.
 به پیچو: به پیچته وه.
 بدال: بدا.
 بدیهوم: ته ماشاکم.
 بریان: برژاو.
 برینو: برژینی، بیرشینی.
 بز: بز.
 بزورگزاده: نه جیب زاده، سهر به گه وره مالان.
 بسازو: دروستی بکا.
 بسوزو: بسووتیت.
 بشو: برؤ، بچو.
 بگریزوم: را بکه م.
 بوکشوش: بیکورم.
 بکیانه: بنیره، ره وانیه بکه.
 بلوور: شووشه، شووشه بی، شیشه.

بمانۆ: بېئىنى، مانه وه.
 بمانين: بېئىن.
 بمرۆ: بمرى، بمرىت.
 بنازۆ: بنازى، شانازى بكا.
 بنازوم: بنازم، لاف و گەزاف ليدان، خۆهه لکيشان.
 بناگۆش: بناگوى، پشتگوى.
 بو: بېيت.
 بوچان: بلىن.
 بوتان: كۆى وشەى (بت ه)، بته كان.
 بوختى: جۆرىك حوشترى گه ورهى سووره، زياتر له ناوچهى خوراسان و كرماندا ده ژىت.
 بوپنا: جوان، لاو، گه نج، جه حيل.
 بوسان: ماچيان كرد.
 بونيان: بونىاد.
 بونيه: هيز و توانايى.
 بووم: كونه په پوو، كونده په پوو، كونده بووم، بو كۆيره.
 بويهۆ: رابورى، پروات.
 بوينۆ: بېئىت.
 بى حەد: له راده به دهه.
 بشوون: بچم.
 بى قىاس: بى ئەژمار، بى حساو.
 بياونۆ: بىگه يه تنه، بيه سىتن.
 بياوين: بگه ين.
 بى خورد: بى خواردنه وه.
 به يدى: چۆل، بيابان، دهشت و دهه، دهه وه.
 بهيون: دهه وه.

بیتز: نیسمی فاعیلی (بیتزان)ه.

بیش: بوری، هدیبووه.

بغیر: بیتجگه له، جگه له.

بیتکر: دهست لیّ نه دراو، کچ، کچیک دهستی لیّ نه درابیت.

بیماران: کۆی وشه (بیماره)، نه خوشه کان.

بیّ میسل: بیّ وینه، له وینهی نه بوو.

بین: بوون.

بینا: چه شدار، خاوهن هیزی دیتن، مه جازی: ژیرشان، روون بین، خاوهن توانایی پیشبینی و

هه لسه نگانندی ریک و راستی پرووداوان.

بیوه: بیوه ژن.

پ

پا: پی، قاج.

پابه ند: نهو زنجیهی پییه که ده کریتته پا بو به ند کردنی مرۆڤ، بو تهوهی را نه کات، به مرۆڤ خویشی

دهوتریت که دیل بیت.

پاره: دپاو، ورد کراو.

پاره پاره: پارچه پارچه، کوت کوت.

پاس: ناگاداری.

پاساری: چۆله که.

پاسه: ناوه ها، ناوا، وا.

پاسداری: ناگاداری.

پاچ: قولینگیکه یه ک دم و دم پان.

پالا: پینا، که وش.

پالات: پینا، که وش.

پانان: پای ناکراو، ناکراو.

پایگاه: پلهی دهسه لات، جینگای بهرز و پایه دار.

پاینته‌ر: نزمتر، خوارتر.
 پایین: خوار، دابه‌زی.
 په‌خش: بلاو، بلاو‌کردنه‌وه.
 په‌پ: پر.
 په‌راگه‌نده: په‌راکه‌نده، پرش و بلاو.
 په‌ره‌ستوو: په‌ره‌سیلکه، پلیسرك.
 په‌ره‌ند: پو‌شاکي ناو‌ریشمینی ساده و بی‌نه‌خش و نیگار.
 په‌ره‌ندگان: په‌ره‌نده‌کان، مه‌له‌کان.
 په‌رسا: پرسی.
 په‌رگار: بازنه‌بی، نامرزی کیشانه‌وهی بازنه، په‌رگان.
 په‌رنیان: ناو‌ریشمی چینی نه‌خشدار.
 په‌ره‌یتز: پاریتز.
 په‌روازان: کۆی وشه‌ی (په‌روازه)، فرین، بان لیدان.
 په‌روانه: په‌پووله.
 په‌ریش: بۆی.
 په‌زیرایی: پیتشوازی، چیتشت لینان، نان ناماده‌کردن، میوانداریتی.
 په‌س: دوا، پاش، دواتر.
 په‌ست: تووره.
 په‌شم: خوری سه‌ر ملی مه‌ر، خوری.
 په‌شیتو‌هال: حال په‌شیتو، حال تینکچوو.
 په‌لاس: به‌ره، به‌ره‌کۆن، پارچه‌ی ره‌شمال.
 په‌هلوو: ته‌نیشت، لاپان، لاپه‌نا.
 په‌ی: بۆ.
 په‌یغام: (۱) وه‌لام. (۲) په‌یام، نامه.
 په‌یک: نامه، په‌یام.

په يکانکەشی: تير له برين دەرھايشتن، تير له برين دەرکينشانەوه، تير له برين دەرکردن.

په يماوه: بۆ تيمه، بۆمان.

پدەر: باوک.

پسەر: کور.

پسته: فستق.

پشته ل پشته: پشتاويشت.

پۆست: پيست.

پۆشۆ: له بهري ئەکات.

پوشيدە: پۆشيدە، پۆشراو، داپۆشراو.

پياده کەرد: دايبەزاند، له سواری هيتنايه خوارهوه.

پيتسه: وه کو.

پيشانی: ناچار، نيوچار.

پيشين: پيشينان، وهرين، کۆن، قەديم.

پيتوار: (١) په نهان، ناديار، نه مان، شارهوه، نهيني، له بهرچارا ونبوون. (٢) داوين، وشکايي. (٣)

شەر، گووم.

ت

تاجيل: په له، خيرا.

تار: (١) تاريك. (٢) هه لوه دا و دووركه وته، به په له و پۆر خۆ دوورخستنهوه.

تازي: عه ره ب.

تازي ته گاهەر: وه کو نه سپي عه ره بي وه هايه له رۆيشتندا، نه وهنده توند دەروات.

تاسه: تاره زوو.

تاسه خوار: خه مخوار، تاره زوو خواز.

تاق تاق: دهنگي ليداني شير و خه نجهر، شرننگ، شرننگه، شرننگه شرننگه، شيخ و وړ، شيخ و هوړ،

له پله پ.

تاقی: بي گومان.

تاليع: تالغ، بهخت، ناوچهوان، بهش.

تانه: تانه و تەشەر، په لاس.

تاوا: تين و گەرمایي، کاتیکي کەم، داگيرسانی لەش لە نۆبەتی، راکردنی بە توندا، تاوانهوه، توانهوه، توانستی.

تاودا: تەکانی دا، ریکردنیک لەنیوان راکردن و ریکردندا، نە توند و نە هیتاش.

تەبەرپوک: ئەو کەرەستە و شتە یە کە پیروژ دەکریت بە شتیکی لەو پیروژ تر، وەکو ئەو پارچە قوماشە ی بە سەر گۆرێ شیخ و پیاوچاکاندا دەهینریت، یا بە دار و دیواری کە عەبدا دەهینریت و دواتر بۆ نەخۆش و چارەسەرکردن بە کاری دەبن.

تەبدیل: گۆریا، گۆرا.

تەبژدەگان: تا لێهاتوان، تادارەکان، ئەوانە ی کە نەخۆشی ی او و تەو و لەرزیان هە یە.

تەبع: سروشت، خوو، پەوشت.

تەبلە: (١) سندوقچە ی بچوک، قوتی، قوتوو. (٢) تەپلی بچوک. (٣) بۆندان.

تەبیب: پزیشک.

تەبیبوار: وەکو دەرمانکەر.

تەبیعت: سروشت.

تەقمیع: خستنه نیو تەماح، رۆدی خستنه بەر دەم، رۆدی نان خستنه بەر دەم.

تەپانچە: دەمانچە.

تەپل کۆس: ئەو تەپلە ی لە کاتی شەر و جەنگدا لێ دەدریت.

تەجەللا: رۆشنایی، رۆشنی.

تەجويد: باشکردن، چاکردن، خۆبندنهوه بە ئاوازهوه، تەجریکان.

تەحسیل: بەدەستەیتان، دەستخستن، وەرگرتن.

تەحییە: سلاوکردن، خۆشەاتن کردن.

تەدارەك: رازاندنهوه ی کە لوبەل بۆ دروستکردن.

تەرهفەین: هەردولا.

تەرزیه: لە وشە ی (ترضیه) عەرەبییهوه وەرگیراوه، رازیکردن، دلەیتانەوه، دلەیتانەوه جی.

تهرس: ترس.

تهرگه: کۆلوانه، چارۆکه، چاره‌که‌ی کۆل، کۆلوانه‌ی کۆل.

تهرقیم: نووسین، نووسراو، ژماره بۆ دانراو، رهنووسکردن.

تهزروو: قه‌رقاول، بالدارتیکی کلک درێژه به قه‌د مریشکیک ده‌بیت، توخمی نیتری به که‌له‌شیتری که‌ژی به‌ناوبانگه و له‌نیو لێره‌واردا ده‌ژیت.

تهزرووی: قه‌رقاول.

تهزگار: به‌بیره‌یتانه‌وه، یاداوهری، بیرخستنه‌وه.

تهسه‌للی: نارامکردنه‌وه.

تهستیر: هیلکاری، هیلکیشان، نه‌خشه‌دانان.

تهسدیع: به‌زه‌جمه‌ت خستن.

تهسدیق: دووپاتکردنه‌وه‌ی راستی، چه‌سپاندنی راستی، به‌راست زانین، شایه‌تی دان له‌سه‌ر راست و دروستیی کاریک یا وته‌یه‌ک.

ته‌عاروف: (١) شهرم، (٢) ناساندن.

ته‌عام: خواردن.

ته‌عه‌سوب: ده‌مارگیری، ده‌مارگرژی، ده‌مار وشکی، قین له‌ دلی، غیره‌ت.

ته‌عوێژ: ته‌سبیح، دو‌عا و نووشته‌یه‌ک که به‌که‌مه‌ر و سینه و شان‌ه‌وه ده‌کریت.

ته‌عیین: ده‌ست نیشانکردن.

ته‌غیر: گۆرین، گۆرپان.

ته‌فتیش: پشکنین، گه‌رپان.

ته‌فهرقه: پرژوبلاو، لینگتازان، بلاوه.

ته‌قازا: (١) ویستن، خوازتن، خواستن. (٢) داخوای، خوازیاری، ناواته‌خواز، داوا، داواکاری. (٣) تکا.

ته‌قدیم: پیتشکه‌ش، دیاری.

ته‌قریر: راپۆرت.

ته‌کاوه‌ر: تیرپۆ، تیرپه‌و، توند رۆیشتن.

ته كليف: داواكاري، داواكردن.
 ته كيه: پاڼ، پالډانه، شان داهيتلان له سهر شتيك.
 ته ل: ته وقي سهر.
 ته لال: ته پكه كان، ته پوښكه كان.
 ته لڅ: تال.
 ته ن: لاشه.
 ته نته نه: شان و شكو.
 ته غا: له باتي، له جياتي، له بري.
 ته نزي م: پړكويټك كردن.
 ته ه: ناخ.
 ته هيه: داين، تاماده، دستخستن.
 ته واسام: تاسانه وه.
 ته واف: گهړان، گهړان به ده وري شتيكدا، ته واف كردن.
 ته واولقودوم: به ده وري كه عبه دا به پيكانى خوي ته وافي كرد.
 ته وبيخ: ناموژگاري كردن، لومه و سهر كوڼه كردن.
 ته وون: به رد، سهنگ.
 ته وريون: به جوړي كه، به شيوه يه كن، جوړي كه، شيوه يه كه.
 ته ي: (۱) هوژيكي عه ره به. (۲) كار و ره وټي پيوان، پيواندن. (۳) ټيپه رانندن، ټيپه پر كردن، پيوان، پيمه ي. (۴) بريڼه وه، ته ي كردن. (۵) له ماوه ي، له مه وډاي، له نيتوان ي. (۶) به پيټي، به هوي، به بوڼه ي، له دريژهي.
 ته ټه سوف: به داخه وه بوون.
 ته ټسپر: كاريگه ري.
 ته يه وو: سوټس، سوټك، سوټسكه، سووسك، سويسكه.
 تلوع: ده رچوون، هاتنه ده ره وه، خوړه لاتن، هه لاتن.

تلیسم: نهم وشه یونانییه و به عهده‌بی کراوه، نووسراویکه له وینه و دوعا پیک هاتووه، به‌هۆی ئەمه‌وه کاری نااسایی ئەنجام ده‌دریت، هه‌روه‌ها وینه و نه‌خشی سه‌یره که له سه‌ر خه‌زنه داده‌نریت.

تۆرمته: باشوکه، باشوک.

تۆشه: خواردن و که‌ره‌سته‌ی پتی سه‌فه‌ر.

توغرا: (١) هیل و خه‌تیک به شیوه‌ی که‌مان. (٢) نهمر و فه‌رمان.

تۆف زلان: تفانی زلان.

توفه‌یل: خۆ فیداکردن، خۆ به‌ قوربانی که‌سی کردن، دانه پالنه بۆ که‌سیک ناوی (توفه‌یل) بسووه که به‌بی بانگه‌یشتکردن به میوانی چووه‌ته سه‌ر خه‌لکی، میوانی بانگ نه‌کراوه.

تونگ: گۆزه‌ی مل باریک و بچوک و سه‌رته‌نگ.

تومته‌راق: ده‌به‌به، شکۆ، جه‌لال، شکۆ و گه‌وره‌یی و خۆنواندن.

توول: توول، درێژی، ماوه، مه‌ودا.

تولانی: دوور و درێژ.

توهی: خالی، به‌تال.

تیبا: بۆنی خۆش.

تیه‌ی توراب: خاکی ره‌ش، مه‌به‌ست جیتی به‌زینی ئیلی (له‌یلی) یه و به‌ خاکی عی‌راقیش ده‌لین: خاکی ره‌ش.

تیغ: تیغ، تیغ، چه‌قۆ، خه‌نجه‌ر.

تیمار: چاره‌سه‌ر کردن، تیمار کردن.

تینه‌ت: سروشت.

تیووور: کو‌ی وشه‌ی (ته‌یر)ی عه‌ره‌بییه، بالنده‌کان، بالداران، مه‌له‌کان.

ث

ثابت: جینگیر، پایه‌دار، مانه‌وه، نهمر، زیندوو.

ج

جابه‌جا: جیبه‌جی، ده‌ست به‌جی، گورج، زوو.

جاری: رهوان، نهوه ستاو، روون.
جان: گیان، لاشه.
جانفشانی: گیان به ختکردن، گیان به خشین.
جانمەك: خونیدان، جینگه ی خوی.
جاه: جینگه، شوین، جینگا.
جاهان: کزی وشه ی (جا)یه، هه موو جینگایهك، جینگاکان.
جاهیتل: لاو، گهنج، جوان.
جاوید: هه تاهه تایی، هه می شه یی.
جویبه خانه: جینگای جل و بهرگ، جینگای جل و بهرگی شه ر.
جه برهن: به زۆر، به زۆره ملی.
جهدد: (۱) ریگه ی راست. (۲) زهوی راست و ته ختانی. (۳) زهوی، هه موون. (۴) پرووی زهوی، سه ر زهوی.
جهرهس: زهنگۆله.
جهرگ: جگهر.
جهرگه: (۱) کۆر، کۆمه ل. (۲) قوولایی، ناوه راست، ناوه ند.
جهدزا: پاداشت.
جدهسته: گیان، لاشه.
جدهفا: مهینه ت.
جدهم جهم: کۆمه ل کۆمه ل.
جدهم: (۱) له بهر خاتر. (۲) کۆ، کۆبوونه وه، کۆکردنه وه.
جدهمازه: حوشتی تیژره، وشتی گه وره، حوشتیک له ریوشتندا تونده پروات.
جدهمین: هه نیه، توئیل، نیوچاوان، ناوچاوان، ناوچه وان.
جده ناب: بهریتز، بهرز، گه وره.
جدهنبه: لایه ن، جینگای روانین له شتیک، دۆخی هه لگرتن.
جده هد: کۆشش، پهنج.

جەھىن: پەرىن، بازدان.
 جەواز: ئىجازەدان، رېنگەدان، ئىزندان.
 جەوانى: جوانى، لايى، گەنجى.
 جەواھىر: جواھىر، جەواھىرات، بەردى بە نرخ، كۆمەلە بەردى بە نرخ، ۋەكو: گەوھەر، مىروارى،
 ياقوت، عەقىل، زومپروت.
 جەور: ستەمكىردن، گومرا، لە رېنگەي راست لادان.
 جەولان: تاو، تاودانى ئەسپ لە لايەن سوارەو بە ھەمرو لايە كدا.
 جەيھون: روبرايتكى گەورەيە لە ناۋچەي بوخارا.
 جەيش: سپا، ھىز، لەشكر.
 جەستوجۆ: گەران، پشكىن.
 جەلەدار: ھەوساركىش، ئەو كەسەي لەپىش سوارەو دەروات.
 جەلوس: دانىشتن.
 جەدايى: جىابونەو.
 جەوڧە: بازى نىرى سپى، بازى سپى.
 جەونبە: ھەرىم.
 جەوود: (۱) بەخشش و كەرەم. (۲) جوامىرى و پىياوتى.
 جەۋق: دەستە، پۆل.
 جەۋق جەۋق: پۆل پۆل، دەستە دەستە.
 جەۋيا: لە دەرى شتەك گەران.
 جەووبىبار: جىيەك كە جۆگەلەي زۆرى ھەبى.
 جەيران: جىران، ھاسى، دراوسى، ھامسايە.
 جەيىسم: لاشە، گىيان، بەدەن.
 جەيفە: (۱) لاشە. (۲) مالى دىنيا.
 جەيلى: كۆمەلى، دەستەيە.
 جەيوە: زاوق، ژوۋقە، زيوە، توخى كىمىيوى كانزايى.

چ

چابوك: لىنھاتوو، زىرەك، چاك، باش.

چار: چوار، ژمارە چوار.

چاق: قەلەو.

چاوشان: كۆي وشەي (چاوش)ە، پىشپەوي كاروان.

چەرا: لەوەر.

چەرب: چەور، زمان تەر، كىنايەيە بۆ كەسيك لە كاتى قسە كردندا زمانى تەر و لىووس و چەورى ھەييت.

چەرخ: (۱) گەردوون، دنيا، دەورانى دنيا، ئاسمان، سوورپانەو. (۲) واشە، جۆرئىك بەلئەھى پراوكرە.

چەشم: چاو، چەم.

چەشمەك: چاويلكە.

چەقانە: چەغانە، چەقەوانە، چەقانەژەن، چەق چەق، چەقەنە، دوو ئاسنى پانە و سەماكەر لە دەستى دەكات و بە يەكيدا دەدات و دەنگ دەردەكات، ئاميرئىكى مۆسقىايە.

چەكاچاك: دەنگ، شەقەي باڵ يان شمشير...

چەكە: پووت، پۆتەن، جزمە، چزمە.

چەمان: چاوەكان.

چەمەر: گريان و زارى، شين و شەپۆر، شين و زارى، كۆس كەوتن، ئاوازيكى گريانوييە..

چەمەرى: لاواندەوھى مردوو بە دەھۆل ليدان.

چەمەنان: كۆي وشەي (چەمەن)ە، ميرگ، چيمەن.

چەمەنگا: جىنگەي سەوزايى و چيمەن، جىنگاي سەوزەلانى زۆر.

چەميش: (۱) چەمىكى. (۲) چاويكى.

چەنگ: لە زمانى فارسى و عەرەبى و كورديشدا ھەر بە چەنگ ھاتووە، ئاميرئىكى مۆسقىايە.

چەنى: چۆن، چۆن وا، لە تەك، لە گەل.

چەنىت: لە گەلت، لە تەكت.

چت: شت.

چگونگی: چۆنیه تی.

چلچراغ: ناریزه، چلچرا.

چلچله: پهره سیلکه، پهره سیلك.

چناران: كۆی وشه ی (چناره)، دار چنار.

چۆ: داری بی تویكل، داری بی تویك.

چوست: به كار، به توانا.

چوپانی: شوانی.

چیخ: تیمان له قامیش، تهنراوی بهن و قامیش بۆ دیواری ههوار و كهپر.

چیشهن: بۆچییه، چۆنه، چییه.

ح

حاجات: پیتداویستی.

حاجه تگا: جیگای پیتداویستی، جینگه ی نزا و پارانه وه بۆ بهراوردبوونی ویست و خواست.

حادیسه: رووداوی ناخۆش.

حازه: ناماده.

حازر: ناماده.

حازق: کارزان و زیرهك، زیرهك و لیتهاتوو، زانا و لیتهاتوو.

حالزان: ههوالزان، ههوالپرس، تهوه ی ههوال ده پرسیت.

حهیبب: خۆشه ویست.

حه جهره: دهست به سهرداگرتن.

حه رهه: مه بهست له حه وشه ی كه عبه ی مائی خواجه.

حه رف: پیت.

حه سه ب: به پیتی، له تو.

حه شه م: (١) نۆكه ر، خزمه تكار، دار و دهسته. (٢) خیمه و چادر.

حه ق: هه ق، ماف.

حه کیم: زانا، دانا، پزیشکی میلی.

هه لقاویز: له سینداره دان.

هه مایل: ملکه‌ی شمشیر و تفه‌نگ، نهو قایش یا به‌نه‌ی که به شمشیر یا تفه‌نگه‌وه‌یه‌و له ملی ده‌که‌ن.

هه مد: سپاس، شوکر.

هه مل: (۱) گواسته‌وه، راگو‌یزان. (۲) بار.

هه مله: هیرش.

هه یا: شهرم، ناموس، ئابروو.

هه یات: ژیان.

هه یتار: وه‌کو‌ه‌ی.

هه یس و به‌یس: چه‌ند و چون، گبرودار، شهر و شو‌ر.

هه زور: ناماده، هاتنه‌پیشه‌وه.

هه وب: خۆشه‌ویستی.

هه وسن: جوانی و جه‌مان، چاکی، باش، خاسی، جوانی.

هه یجر: په‌نا و سایه، باوه‌ش.

هه یرمان: بیتو‌ری، نائومی‌دی، بیبه‌شبوون.

هه یشمه‌ت: شهرم و شووره‌یی، هه‌یا و جسمه‌ت.

هه یفز: پار‌یزراو.

هه یکا‌یه‌ت: داستان.

هه یله‌ساز: مه‌کرباز، فیل و ته‌ئه‌که‌باز.

خ

خاتر جه‌م: دل‌ناسووده، بی‌خه‌م.

خاتوون: خانم، ژن.

خاتیمه: کو‌تایی.

خاپوور: ویران، پرمیار، رووخاو، له‌سه‌ر یه‌که‌هه‌ئو‌ه‌شاو، کاول.

خار: (۱) به‌ردی پرتووکاو، شو‌ینیی که نه‌شکه‌وتی لی‌ده‌که‌ن‌ریت. (۲) درک.

خاستگاری: داواکاری، داواکردن، چوونه داواکردنی کچ، خوازیبنی کردن.
 خاکستەر: خۆله مییش، خۆله کهوه.
 خام: خار، خەر.
 خامۆش: کوزانهوه.
 خاهەر: خوشک.
 خاو: خەر.
 خه بهر: هه وال.
 خه تا: تاوان، گونا، گوناھ.
 خه تمی: جۆرتیک گیایه ریشکه که ی بۆ ده رمان به کار ده هیتریت.
 خه دیوهر: نه میری خیل، سه رۆ کهۆز.
 خه رابه: خراب، خراو.
 خه رام: خوش رهوت.
 خه رگوش: که رویشک.
 خه روار: خه روار، که ربار، باری کهر، کیشیکه به رام بهر به سیتسه د کیلۆ.
 خه ریته: (۱) نه قشه. (۲) فیشه کدان.
 خه ریدار: کریار، سینهر، بسین.
 خه ز: پارچه قوماشی که له پینستی جۆره ناژه لیک هه ر بهو نارهوه دروست ده کریت.
 خه زانیبۆز: هه لوه رین له بهر چاو خه ر.
 خه زف: ده فری گلین.
 خه سته: ماندوو، شه کهت، هیلاک.
 خه فیف: (۱) نه رم و ته نک، زه عیف، نارپیک و دروست. (۲) بیتابوو، رسوا، تپۆ، نزم، کهم بایه خ.
 خه لاس: ته واو، نه جات.
 خه لاف: خیلاف، پیچه وانه.
 خه لعدت: خه لات، دیاری.
 خه لوهت: بیتدهنگ، ته نیا، چۆل، چۆل و هۆل.

خه لیدهن: (۱) پیا هه لچه قین، داچه قان، پیاچوون، تیراچوون، تسی رۆچوون، تسی هه لچه قین، تیچه قینی ده رزی یا بزمار، هه لچه قان، هه لچه قین. (۲) ره خنه کردن، پیدز که کردن، برینداربوون، زامداربوون. (۳) ره نجاندن، ئیشانندن. (۴) ته زوی به ژان، مچوورک.

خه مر: باده، شهرباب، مهی.

خه مکه ده: جیگه ی خه م، شوینی خه م، جیی خه م، خه مخانه.

خوجه سته: موباره ک، پیروز، به ریز.

خجه لات: حه جالته، شهرمه زاری.

خرووس: که له باب، که له شیر.

خلخال: لیره دا گوارد، مه به ست له مانگ و خوره، به هه ردوکیان ده ئین: خلخال فه له ک.

خوتبه: وتار، قسه کردن.

خود گید: ده س راگر، خوراگر، خوراگیر.

خود کام: خۆبه زلزان، زالم، سته مکار.

خورده: ورده، ورد، که م ته مهن، منال.

خورسه ند: رازی، خۆشحال، دلخۆش.

خه ورشید: خۆر، هه تار.

خۆشا: خۆشه.

خۆشپۆ: جوان ده رچوو، جوان ده رهاتوو، جوان سه وز بوو، روو خۆش.

خۆشک: خۆیشک.

خوفته ن: خه وتوو، نوستوو.

خولق: خوو، عاده ت، ره وشت.

خومار: مه ست، سه رخۆش، بی ناگا.

خوود: کلاویک که له کاتی شه ر له سه ریی نه که ن، مه غز.

خوون: خوین.

خوونابه: تیکه له ی ئاو و خوین، خویناو، خوینی جگهر، نه سری چاوی هه ژاران.

خویش: خزم، که سوکار، قه وم و قیله.

خیتبته: داواکردنی ژن، خوازینی کردن، خواستگاری کردن، خواستیینی کردن.

خیتزا: ههستا، بهرز بووهوه، ههستایه سه‌ر پی.

خیتزاب: وسمه، خه‌نه.

خیتسال: خوو و په‌وشت، خوو و عاده‌ت، خوو و راهاتن.

خیتلال: ماوه.

خیتلخانه: مائی گه‌وره، هۆزه‌کان، هۆز، کۆی خیتله، هه‌موو خیتل.

د

داج: تاریک، تاریکی شه‌و.

داخۆم: ناخۆ، نه‌بی.

دارا: سه‌روه‌ت و سامان، گه‌نج و مان.

داماد: زاوا.

دامادی: زاوایی.

دامانگیر: دامانگیر.

دامنه: دارین، دامه‌ن، دامان.

دانش: زانست.

دانشوه‌ران: کۆی وشه‌ی (دانشور)ی فارسییه، زانا، زۆر لیتزان.

دایم: هه‌میشه، به‌رده‌وام.

ده‌بی: نووسه‌ر.

ده‌حه‌ئ: ناپاک، فریوکار.

ده‌ریار: ئاستان، ئه‌وانه‌ی له‌به‌ر کۆشکی شادا ده‌بن، ئه‌وانه‌ی هه‌میشه به‌شان و بائی شادا هه‌لده‌ده‌ن.

ده‌رده‌م: زوو، گورج.

ده‌رگ: ده‌رک، ده‌رک‌کردن.

ده‌رمه‌ندگان: ده‌رده‌داره‌کان.

ده‌رۆ: بدا، بیدا.

دهس: دهست.

دهستگر: كه سينك كه دهستی هه‌ژاران ده‌گریت، چاو پیوه بون، چاودیری كردن.
ده‌عه‌تنامه: بانگینه‌شتنامه، بانگ‌كراو، میتوانی كراو.

ده‌غه‌ل: مه‌كر، فرت و فیل، فروفیل.

ده‌فع: له‌ناو‌بردن، سپینه‌وه، نه‌هیشتن.

ده‌فعه: بار، جار.

ده‌فینه: گه‌غینه و شتانیک كه له ژیر خاكدا داپوشراو و په‌نهان دراییت.

ده‌لاله‌ت: (۱) مانا، مه‌به‌ست. (۲) خۆشه‌ویستی، میهره‌بانی.

ده‌لاله‌ت: (۱) نیشانه، ناماژه، هیما. (۲) شوین هه‌نگری.

ده‌لو: بورجی سه‌تلی.

ده‌ماغ: (۱) میتشك. (۲) لووت.

ده‌نی: نزم و بینفه‌ر، نزم و هیچ و پوچ، نزم و هیچ له‌باردا نه‌بوو.

ده‌هان: دم.

ده‌و: راكردن.

ده‌وریوه‌ن: ده‌وریکه.

ده‌وله‌تخانه: له وشه‌ی ده‌وله‌ته‌وه وه‌رگه‌راوه، (۱) مه‌ر و مسالآت، ئاژه‌ل پاتال. (۲) دارایی. (۳) حوكومەت. ئەو جینگایه‌ی كه سینك شتومه‌کی خۆی لی كۆ ده‌كاته‌وه، زیاتر مه‌به‌ست له كه‌ژاوه‌ی مه‌جنوونه.

ده‌یری: شیت، ده‌هری، دیوانه.

دراز: دریژ.

دریخ: كۆتایی، قسور.

دل بریان: دل‌بژاو.

دل پویا: دولبه‌ر، جوان و دل‌نه‌ستین، جوان و دل‌بردوو.

دل‌ه‌زین: دلته‌نگ.

دل‌پیش: دل‌بریندار، دل‌زامار.

دلگیر: (۱) له‌بەر دلان، چوونه دل‌هوه، دلپه‌سەند، دلگر، خوش، خوشه‌ویست، به دل‌هوه نووسان،
 نه‌ه‌ی نه‌ه‌نده جوان و باش بی‌ت، دل‌پیتی بگیری‌ت. (۲) خه‌فه‌تبار.
 دل‌فگار: دل‌نه‌فگار، دل‌پەرتشان، دل‌براو.
 دل‌نه‌واز: دل‌لاوین، دل‌داری دەر، دل‌جۆ، دل‌نه‌وا.
 دل‌نه‌فرووز: نه‌ه‌ی بی‌ته‌ه‌ی هۆی گەشانه‌وه و خوشی و شادی دل.
 دل‌نه‌فگار: دل‌پەرتشان، دل‌براو.
 دما: پاش، دوا.
 دنیه‌وی: دنیایی.
 دۆ: بدۆ، بده، بیده.
 دوخان: دووکه‌ل.
 دوراچ: مه‌لیکه‌ه‌کو‌کو و که‌میک له‌و گه‌وره‌تره.
 دۆش: (۱) خست، خستییه. (۲) شان، ناوشان، کۆل، شان و مل، سه‌رشان، پشت.
 دوود: دووکه‌ل.
 دوون: نزم، بی‌قیمه‌ت.
 دیا: روانی.
 دیباج: جۆرتک پارچه‌ی ناو‌رتشمینی ره‌نگینه.
 دیده: چاو، چه‌م.
 دیده‌بووسی: چاو ماچکردن.
 دیز: دره‌نگ.
 دیز: ره‌ش.
 دیش: بینی، دیتی.
 دیه‌ن: بینییه‌تی، دیویه‌تی.

ذ

ذه‌لیل: زه‌لیل، دامار، بی‌ده‌سه‌لات.
 ذیکر: زووه‌د و ته‌ه‌لیله، زووه‌د.

پراح: (۱) جۆره مه قامينکه له موسيقاي کۆندا. (۲) مهی، شهرباب، باده.

پراحتی: ناسوودهیی.

پازیا: پازاندیانهوه.

پاگه: پینگه، پینگا.

پاعی: شوان.

پان: (۱) له بن سمتهوه تا نهژنۆ. (۲) رانی ناژۆن، کۆمه له ناژه لیتیکی زۆر، پهن دیتیکی کوردی ههیه

ده لیت: ماشه لا فلان کهس خاوهن رانیتیکی زۆره.

پاهی: پینگهیی.

پاویاران: کۆی وشه ی (پاویاره)، واته: پیتواران.

پاویاری: پیتواریک، پیتواری.

په جاه: نو مید، ناره زوو، چاوه پروانی.

په جل: (۱) پیاو، کهسی، یارۆ، فیرار. (۲) پا خستنه بهر پای که سیتک و گه یشتن بهریای ناو. (۳)

زامار بوو. (۴) پا، قه ده م. (۵) گه وره.

په حیق: شهربابی پاک و خاوین.

په حیل: پۆیشتن، کۆچکردن.

پهخت: شتومهک و پراخواهی مان، که رهسته ی ناوماڵ، پۆشاک، لیباس، جلوه بهرگ.

په زم: شهر، جهنگ، ههرا.

په ستاخیتز: حهشر، زیندوبوونهوه، پۆژی دواپی، پۆژی قیامهت، پۆژی حهشر، رابوونهوهی پاش مردن.

په سم: داب و نه ریت.

په شک: تیرهیی، حهسوودی.

په عه د: گرمه ی هه ور، هه وره گرمه، بزيسکه ی هه ور، تریشقه ی هه ور، هه وره تریشقه، چه خماخه،

هه وره برووسکه.

په غم: ویست، ناره زوو، حهز و ناره زوو.

په قه م: (۱) ژماره، خالبه ند. (۲) پله.

په قییب: به ربه ره کانی کەر، مله کەر، ململانی کەر، هه رکام لهو که سانهی که بو گه یشتن به
ئامانجیک کتبه رکیینه.

په م: په م: دهسته دهسته.

په م: رم، په م، کوچی به کۆمهل، سله مینه وه، په وی سلکەر.
په مز: نیشانه.

په ند: پیاوچاک، په سه ند، باش، چاک.

په ها: به ره لالا، رای، په وا، په وا زانین.

په هبه ر: رابه ر، رینیشاندەر.

په هگوزەر: راگوزار، رینگای هاتوچۆ، رپی هاتوچۆ.

په هوار: تیژپه، خوش په وت.

په واج: به وه، قییمه تی هه یه، قییمه تداره.

په واسان: رپویه کان.

په وان: روون، په وان قسه کردن، روون قسه کردن.

په وزه: باخچه.

په وشه نته ر: رۆشنتر، روونا کتر.

په ویه: (۱) بیر، فیکر، ئه ندیشه، هزر. (۲) په وت، شیشه. (۳) رینگه.

په یاح: کۆی وشه ی (ریح) هه ره بییه، (۱) باده کان. (۲) با، بای نه رم، سروه، نه سیم.

په یاحین: کۆی وشه ی (په یحانه) یه، ده کریت کۆی وشه ی (ریحه) یش بیت، گول و بۆنی خوش، نه و

گولاته ی بۆنی خوشیان هه یه و بۆنیان لی دروست ده کریت.

په تفهت: میهره بان، خوشه ویستی.

په ئی: را، راوبۆچوون.

په جووع: گه رانه وه.

په شته: رپسمان، په یه ندی، تار، سلسله، خهت.

په: رۆژ.

په آلان: چوون، رپوشتن.

پوباب: شاشهك، رۆبابه، سازىكى كۆنى وه كو تاره.

پوخ: پوو، پوخسار.

پوخسهت: ئىجازه وه رگرتن، پوخسهت خواستن.

پوفهقا: كۆى وشهى (رفىق)ى عه ره بيهه، واته هاوړتيان، هاوړتيكان.

پوو نيا: پووى كرده، پووى نا.

پووات: كۆى وشهى (پاوى)ى، پويوايه تكهر، پويواتگيږ، پايويان.

پووژگار: پوژگار.

پوژيونه: پوژيكه.

پوژا: (۱) رژيا. (۲) وه ران، وه رى، هه لوه رى.

پوژش: بريندار، زامار.

پوژكاب: ناوه زهنگى، هاوړكيڼف، عه لقه يه كه له ناسن بو جى پيى سوار.

ز

زاد: بژيوى سهره، بژيوى پينگا و بان، توشه، تيشوو.

زاغ: قالاو، قه له پشه، قه له پش.

زاله: كيسه ي زهرداو، زراو.

زاله ترهك: له ههردوو وشهى (زاله+ترهك) پينكها توه، زاله: واته كيسه ي زهرداو، زراو، ترهك: واته

تهقين، واته زاله تهقين، زاله ي بته قيت.

زاناشان: زانيان.

زانوو: چوك، نه ژنژ.

زايه له: زايه، شيوه و گريان.

زه رده ست: به ده ستوربد، تهوانا، توانا، بالاده ست، خاوه ن وزه و تاقه ت.

زه خم: برين، زام، بيمار، بريندار.

زه پراف: به زير دوران، به زير دروستكراو، به زير چنراو.

زه پره فت ديباج: قوماشى ناوړشمى كه زيرى تيدا چنراييت.

زه ره ر: زهره ر و زيان، زيان.

زهړ: زير. نالتوون.
 زهړپرتار: پارچه يه ك كه تار و رايه لى له نالتوون بيت.
 زهرووو: پيوست.
 زهړپرين: زهرد، نالتوونى.
 زهعيف: لاواز، لهړ و لاواز.
 زهغن: بالداريكي شكاريبه و له شيوه ي بازدايه.
 زهفهر: زالبون، په ي پى بردن.
 زهكاو: زهكاوهت، بېرته ي، بېرته ي، فكريت.
 زهكاوهت: بېرته ي، بېرته ي.
 زهليل: دامار، بى دهسه لات.
 زهنان: كزى وشه ي (زه ن)، ه، ژنه كان، ژنان.
 زهنبهق: زهسه ق.
 زه نهخ: چه ناگه، چه ناگه.
 زه نه خدان: چالى ژير مل، تينى گهر دن و مل، چه نه، چه ناگه.
 زهنگى: رهش.
 زهوق: دلخوش.
 زريان: لافاو و توفان و باوبوران.
 زشت: ناشرين.
 زگار: خه م، خه فته ت، زوير، زيز بون، عاجز بون، عاجز، دل توراو.
 زنج: چه نه، چه ناگه.
 زوجاچه: پارچه يه ك شووشه.
 زور: هيتز، دهسه لات.
 زوغال: زوغال.
 زووتره: زووتر.
 زوغاو: خوین و کیم تیکه لارو.

زویر: عاجز، کز و خه مگین
زی مه راحیم: خاوهن مه رحه مهت و میهره بانی.
زیاده تر: زیاتر، زۆرتتر.
زیبا: جوان، قه شه ننگ.
زیمه: بریار و په یمان.
زین: جلی پشتی ئه سپ که له دار و چه رم ده کری.
زیندان: زیندان، به ندیخانه.
زینده گانی: زیان.
زیهن: میشک، فکر، هزر.

ژ

ژار: زهر، ژهر.
ژاغچه: قه له باچکه.
ژاله: کینایه یه له دلۆپه ی باران.
ژهرف: قوول.
ژوولیده ن: تینکه لاو، تینکه لآو، گژ، نالۆز.
ژیر: عاقل، لیتزان، وریا، ورت و وریا.
ژین: زیان.

س

ساییق: له پیش، رابردوو، بهر له نیستا.
ساتوور: نامرزی دهستی گوشتفرۆش بو هه نجین و پارچه پارچه کردنی گوشت.
سadar: شیت، دیوانه، لیتوه.
سادیق: راستگو.
سار: مه لیکه بچکۆله یه و له چۆله که که مینک گه وره تره، زیاتر کولله ده خوات.
ساره بان: وشتردار، نوشر کیش، حوشردار، حوشر کیش، ئه وهی سه رقافله ی کاروان ده کات.
سازان: ریکی خست، دروستی کرد، ناماده ی کرد.

سازيان: پٽكهاٽن، سازان، ساچان، گونجان، سازان پٽكه وه.
سافٽر: سافٽر.

ساقسپهر: قه لخن، جوړنك كه ره سهى شه ره و شوړه.
ساكيتنان: دانيشټوان، نيشته جيټوان.

ساليټسهن: سيټيم، سيټهم.

سان: (۱) چكه و نه سبابى جهنگ. (۲) سامان و ده سولات، سامان و كهل و پهل. (۳) باج و
خه راج. (۴) نمايش كردنى سپا.

سانا: سهندى، وهى گرت، لټى وه رگرت.

سانټيخ: دروست كهر.

ساوا: منال، مالى ساوا، منالى تازه له داى كجوو.

سايه: سيټهر، سيټور، سايه.

سائيل: گه دا، فه قير، خوازه لوك، سوال كهر.

سه باح: به يانى.

سه بت: نو سين.

سه بوخ: نهو شه رابه يه كه له به يانياندا ده خوړټ.

سه بووى: نارامى، خوگرى.

سه بوون: نيسټيعاره يه بو شه رابى گهرمى نار گوزه.

سه تووهټ: بالاده ست، توانايى، به هيتى.

سه حهر: به ره به يان، به يانى، سپيټده، به يانى زوو.

سه حهر خټيز: زوو هه ستانى به يانيان، نهو كه سهى به يانيان زوو هه لده ستيت.

سه حف: نامه كان، نوو سراوه كان، كټيټه كان، په رتو كه كان.

سه خا: سه خاوهټ، به خشنده، سه خى، ده ستبلاو، خټير كهر، نهو كه سهى نار ه زوى له چا كه يه.

سه خټ: ناخوش.

سه در: (۱) لاي سه روو. (۲) سينه.

سه راسيمه: سه رسام، سه ر لټيټي كچوو، په شو كاو.

سهران: گه وره کان.

سەراو: کانی.

سەرچۆش: (۱) بەرکۆل، سەرکۆل. (۲) پوخته، کورته. (۳) هەلچرون.

سەرحد: سنوور.

سەرخیشان: کۆزی وشە (سەرخیش)ە، واتە: سەری شەن.

سەرزنەش: نامۆژگاری، سەرکۆنە.

سەرسنان: سەری نیتە، سەری تیر، نووکی تیر.

سەرف: کەناری گرت، لینی دوورکەوتەوه.

سەرفراز: سەربلند.

سەرکار: گەوره، پیاو ماقوول.

سەرنامە: سەرەتای نامە.

سەرئەبی: سەرئیتزە.

سەرنگۆن: سەرنوقوم، سەرەوبن، سەرەوخوار.

سەرواز: سەریاز.

سەریر: تەخت، تەختی پاشایی، کورسیی دانیشتنی پاشایان.

سەگلاوی: جۆریک ئەسپی رەسەنە.

سەعادەتخا: خوازیاری بەختەوهریی و کامەرانی.

سەعدان: (۱) ناوی شارێکە، دەکرێت ئەسپی شاری سەعدان لەو دەمەدا بەناوبانگ بووبێت. (۲)

گیای سێ پەرە، ئەو جۆرە گیایە یە کە سێ پەرە یە هەیه و حوشتەر دەبخوات. (۳) مەبەست لە

هەردوو ئەستێرە ی مشتەری و زوهرەیش بە دەستەوه دەدات.

سەف سەف: ریز ریز.

سەف: ریز.

سەفارش: داواکاری کردن، داخوازی کردن، سپارەیی، ئەسپاردەیی.

سەفە: لاپەرە، شێوه، پرومەت، روو.

سەفرا: زەرداو، کەف و لێنجاو و ناوی گەدە.

سەقىمە: نەخۇشى، بيمارى.

سەقىف: سەقىف يا سەقىف، ھۆزىكى غەرەبىيە و ئىبن سەسەلام سەر بەو ھۆزە بوو.

سەللا: مەسلەھەت، وا باشترە، وا چاكتەرە، وا قازانجە، بەم شىوہ بە سوودە.

سەلەھشۆر: كەسى بە تازا و بە جەرگ، دلیر.

سەلوا: جۆرە بالئندەيە كە پىي دەوترىت كەرەوالە.

سەلىقەداران: خاوەن سەلىقە، ئەوانەى ئاوەز و فامى جوانيان ھەيە.

سەماخ: ھەلە كا، ھەلكە، جەزمە، حان، سەماى دەرویشان.

سەمتور: سەنتور، سەنتیر، ئامىرىكى مۆسقىايە.

سەمەع: ھەستى بىستەن، گوی، گوش.

سەمووم: گەرە، گەرماى زۆر بەتین.

سەنا: شوكر، شوكرانە بژىرى.

سەندووقچە: سەندووقى زۆر بچووم.

سەنگ: بەرد.

سەھەند: سەبەرى خەستىدار.

سەھى سەرو: سەولتى بەرز و رىكوبىتك.

سەوا: جگە، بىجگە.

سەواران: سوارەكان.

سەوبان: شىفا، شفا، گەرەنەھى تەندروستى باشتر بۆ نەخۇش.

سەوت: دەنگ، ئاواز.

سەودا: مامەلە، كرىن و فرۆشتەن، سۆز و ئارەزوو.

سەوگەند: سوتىند، پەيمان.

سەوگەندووران: سوتىندخۆران، سوتىن خۆرەكان، قەسەخۆران، ئەوانەى سوتىند دەخۇن.

سەول: سەرو، دارىكى رىتك و جوانە كە بەژنى نازدارانى پى دەشوبەيتىرى.

سەياخ: دەنگ و ئاواز، بانگ و سەلا، ھاوار و داد.

سەيخە: بانگ، ھاوار.

سهیل: لافار.

سهیلان: کۆی وشه‌ی (سهیل)ه، لافاوه‌کان.

سه‌ییاد: راوچی، راوکه‌ر، نیچیروان.

ستانا: سه‌ندی، وه‌ری گرت، کړی، نه‌ستندی.

ستیتز: (۱) شه‌ر، هه‌را. (۲) هاندان.

سپه‌ر: قه‌لغان، قه‌لخان.

سپه‌رد: سپارد، نه‌سپارد.

سپه‌ند: نه‌سپه‌ند، گیایه‌که کاتی سوتاندن دووکه‌لینکی بۆخۆشی لیه‌ دیت.

سره‌فته: ئۆقره‌گرتوو، ئارام.

سرشت: (۱) خۆرسک، سروشت. (۲) ئاکار، خوو.

سرور: شایی و خوشی، شادی و خوشی.

سزا: تازار.

سفته: سوتار.

سفید: سپی.

سکووت: بیده‌نگی.

سلووک: رۆیشتن له‌ رینه‌که‌وه، رۆیشتن له‌ رینگایه‌که‌وه، وتنی مه‌قامگه‌لینکی تایبه‌ته‌ که‌ سالیکان

یا ریبواری عارف و خواناس به‌ مه‌قامی وه‌سل و فه‌نا ده‌گه‌یه‌نیت.

سننان: جۆرێک نه‌خۆشییه، گرتیه‌کی ره‌قه و بۆ جوینیش به‌ کاردیت، وه‌کو ده‌لین سننان بھۆی، یان

ده‌لین سننان لیتی داوه.

سوب: به‌یانی، سبه‌ینی.

سوخنه‌هران: کۆی وشه‌ی (سوخنه‌ره‌ی فارسییه، شاعیران، قسه‌زانان، زمان پاراوان، نه‌وانه‌ی

قسه‌زان و لینه‌اتوون له‌ قسه‌کردندا.

سۆراخ: گه‌ران، به‌دواداچوون.

سورخی: سووری.

سورمه: کل.

سورمه دووز: به رهنگی نیلی دوراو.
 سورپنا: زورپنا، نامیریکی مؤسیقایه.
 سۆزا: سوتتا.
 سۆسن: سۆسن، سووسن، سوئسن، سوئسنه، گولنیکه به چند رهنگ ده بی.
 سووگوار: نازیه تبار، خهفته تبار، تازیه دار، پرسه دار.
 سوفته: کون تیکردنی گوههر و مرواری.
 سونهیوهن: دهستکردنیکه، به شتویهک هۆنیویه ته وه.
 سو هیل: سیوهیل، سووهیل، ناوی ئهستیرهیه که.
 سوو: (۱) لا. (۲) ناو و پۆشنایی، رووناکی. (۳) به یانی، سپیده.
 سوورته: وینهی، رووخسار.
 سووف: جوړنیکه به نه له خوری دروست ده کریت، دواتر بۆ جلو به رگ به کارده هینریت یان ده یچنن.
 سه بات: خۆراگری، خۆراگرتن، نارامگری.
 سیا: پەش.
 سیابه رگ: به رگ پەش، جل پەش.
 سیاته ر: پەشتر.
 سیازاغ: قهله پەش.
 سیاستاره م: چاره پەش، بهخت پەش.
 سیاچیه ره: چاره پەش، بهخت پەش.
 سیاکۆل: کینایه یه بۆ که سیک خه می زور بیت، خه م به کۆل.
 سیامالان: ره شمالان، چادری پەشی خیل.
 سیای سهنگ: به ردی پەش و سهخت.
 سیب: سبو، سینف.
 سیباج: دپنده کان، نازه لی دپنده.
 سیدر: دارنکی گهرمه سیریی هه میشه که سکه، گه لای دهرنن و بۆ خوشتن که لکی لی وه رده گرن.
 سیراب: تیراو، پاراو.

سپړو: نهینى، شاراوه، پنهان.
 سیتفهت: خو و په‌وشت، کردار.
 سه‌یلاو: سه‌یلاو، لافاو، ناری به تهرژم که پاش باران دیت.
 سیلله: ریز، ریز و خوښه‌ویستی.
 سیماب: جیوه.
 سیمین: نوقره‌یی، نالتوونی، سپی.
 سیټونه‌نگ: ره‌ش، زور ره‌ش، په‌یوه‌ست.

ش

شاخه: په‌لك، په‌ل، به‌شیتك له لاستیكى دار، شریخه، گوره و هه‌را.
 شادابی: تهر و تازه، ناودار، تیرتاو.
 شاشیعر: شیعرى زور جوان و به‌هیتز.
 شاملن: کامل، ته‌واو و بی‌که‌م‌کورتی، گه‌وره.
 شاننا: وه‌شاندى.
 شانان: کوی (شان‌ه)، سه‌رشان.
 شاهو: شاف، مه‌لیكى لنگ دریزی بال‌شینه و له گویى ناودا ده‌ژیت.
 شاهین: لاجین، بالنده‌یه‌کی درنده و به‌هیتزه.
 شاهینان: کوی وشه‌ی (شاهی) یه، شاهین، بالنده‌یه‌کی درنده و به‌هیتزه.
 شایسته: شیاو، لایه‌ق.
 شایع: بلاو، په‌خش.
 شایلوغان: هه‌لپه‌رکی و شایی و خوښی...
 شهب: شه‌و.
 شده: (۱) مشکى، سه‌رپتچ، پارچه‌یه‌کی ره‌ش یان سووری توخه، ژنان و پیساوانی پیر بز جوانی
 ده‌بیه‌ستنه سه‌ریانه‌وه. (۲) شتی له‌سه‌ر یه‌ک سه‌فته‌کراو.
 شه‌په‌نگ: ژهر، زه‌هر.
 شهرت: مه‌رج، بریار.

شهرم: نابروو، شهرمکردن.
 شهریف: باش، چاک، خوشهویست، ریکویتک.
 شهست تیر: جۆریک چه کی کۆنه.
 شهعر: مرو، قژ.
 شهفا: شفا، شیفایا.
 شهفهق: سپیته، بهره به یانی، تاریک و رۆشن.
 شهقایق: گولاله سووره.
 شهفته: دهنگی بال له فریندا، دهنگی بهرده فرکهی به قه لئاسک
 شه کهرخه نند: پینکه نینی شیرین.
 شه مس: خۆر، ههتاو.
 شه مع: مۆم.
 شه هر: شار.
 شه هسوار: شاسوار، کهسی زۆر شاههزا له سواریدا.
 شه هوار: شاهوار، شاهانه، لایهق به شا.
 شهوق: رووخۆش، روو گه شاهه.
 شه بیانی: ده کریت نازناوی یه کینک له هۆزه کان بیت.
 شه پیوور: ئاله تینکی مۆسیقاییه.
 شتابان: به پهله، به تالوکه، خیرا، چاپوک، چالاک.
 شتور مورخ: وشرمر، ههشرمه، حوشرمه، پهله وهریکی زۆر گه وره ی نه فره و سه ر و مل و رانی
 بی په ره یان که م په ره، په نگی رهش و بریقه داره و کلک و سه روبائی سپییه ...
 شکار: راو، راوکردن.
 شکارچی: راوچی، راوکه ر
 شکاوا: شکیا، شکا.
 شکهسته: شکیا، شکا.
 شکهن: شکان، شکین.

شکه نجه: نازاردان، لیدان، نه شکه نجه دان.

شکۆه: بهرز، بهرپیز و گهوره، خاوهن پله و پایه ی بهرز، شان و شکۆ.
شماره: ژماره.

شناسا: ناسی، ناسییه وه.

شنه وان: گوئیان لی بوو، بیستیان.

شه نگره رف: گوئی سور.

شنقار: سونقور، مه لیککی راوکه ری چنگ و دهنوک تیژه له چه شنی باز، له ناوچه ی زۆزان ده ژیت،
خۆش خهت و خاله و هیتلانه له جینی ما و غار و سه خته وه ندا دروست ده کا.

شنۆ: شنه، شنه ی با.

شوجاعت: کۆی وشه ی (شجاع) ی عه ره بییه، دلیری، نازایه تی، هیممهت، زیره کی، به هیتز،
چاونه ترس.

شوخ که مان: نازناوه بۆ ته یمووری شوخ که مان و به ته یمووری که ماندار به ناویانگه.

شوخی: جوانی، قه شهنگی.

شوور: ههرا و هوریا، گریان و هات و هاوار.

شوپ: ههرا و ناژاوه.

شووره پیتز: ناوی شووری پۆشن و رهوان، ناوی سویری رهوان.

شوعله: گلپه، بلیسه، گر، شوئه، چراوگ، شوق.

شوپه ها: شیربایی، شیروایی.

شین: گریان و زاری، شین و واوه یلا.

شیوخ: کۆی وشه ی (شیخ) ه، شیخه کان.

شئون: کۆی وشه ی (شئن) ی عه ره بییه، کاروبار، حال و بال.

ص

صاف: (۱) پۆشن، پوون. (۲) شه رابی بی غه ل و غه ش. (۳) پارچه.

صه در: سینه.

صدوور: کۆی وشه ی (صدر) ی عه ره بییه، سینه.

صیدق: راستی.

ض

ضامن: دابین، دابینکهر.

ضمهیر: ویمجان، ویزدان.

ضوء ضمیر: رۆشنی دل، دل رۆشن، دل پاک.

ضوء: رووناکی، رۆشنایی.

ضیا: رۆشنایی، رووناکی، رۆشنی.

ط

طاعت: زیکر و تههلیله و نوژیژ و دوعا.

طاق: پهنجهی بچووک، چوون، تاقت نه مان، تاقت چوون.

طاقهت: تاو، توانایی، توان، نارامی.

طوف: تهواف، گهران به دهوری شتیگدا، گهران.

طوق: گهردنبه ند، به ند، خهتی دهوری گهردن.

طوغرا: (۱) فرمان، حوکم. (۲) خهت. چهند خهتیکی ههئوه شاهه بی.

ظ

ظولم: سته م، زولم و زور.

ظلیل: (۱) سیوره، سیبه، سایه. (۲) تاریکی، تاریکی شهو. (۳) پهنا، پیچ و پهنا.

ع

عائر: بوغوش.

عادی: کهسی ساده، کهسیک بی پله و پایه بیت له دهسه لاتدا، کهسیک بی دهسه لات و هیزر بیت.

عاشقانه وار: نهویندارانه، وه کو عاشق.

عالی: چاک، باش.

عبور: تیپه ربوون، په رینه وه، ره تبوون.

عده باس لاله: لاله عده باس، جوړیک گوته.

عده بس: بیکه لک، بیتهوده.

عدبیر: ماکی بۆنخۆش له میسک، گولاو.

عدتاری: بۆن فرۆشی.

عەجووزە: پیرەژن.

عەدەد: ژمارە.

عەدەم ئیختیار: بێ ئیرادە، بێ دەسلالت، ئەوی دەسلالتی لە دەست خۆیدا نەبیّت.

عەدەم: نەبوون، لە هیچەوه.

عەرز: قسە، گۆتە، باس، وتە، واتە.

عەرزە: عەریزە، عەرز و حال.

عەرسە: گۆرەپان، مەیدان، مەیان.

عەرسە گاه: مەیدان، مەیدانی جەنگ.

عەرووس: بووک.

عەزاداری: پرسە داری، پرسە، پرسە گێران.

عەزم: (١) بە مەبەست، بە نیاز. (٢) نیت.

عەسا: عاسا، دار دەست.

عەسەس: عەسەس، چەرخەچی، پارێزەر و ئاگاداری بازار لە شەودا.

عەسجەدی: تەلا، زەر، زێر، مەرە کەبێک کە لە هەر بەشێکی سرواری مابیتەوه یا دەر بهینتریت،

گەوهەر، جۆریکی خەتە، خەتی زەرپین.

عەسر: هاوزە مەن، هاوکات.

عەشەر: دە، ژمارە (١٠).

عەلاو: هەسرو، گشت.

عەمامە: ئەو پارچە یا دەسمالە یە کە مەلا و شیخ... بەسەرەوه دەبێهستن.

عەماری: کەژاو، دەشت و دەر و بیابان.

عەمووزا: نامۆزا.

عەمیق: قوول.

عینان: هەوسار.

عەنناب: مېوھەيە کى سۈۈر رەنگە و بۆ دەرمان وشك دەكرىت.

عەننابى: بە رەنگى سۈۈر.

عەھد: پەيمان، بە ئىن.

عەيال: خىزان بە گىشى، خاوخىزان، ژن، خىزان.

عەيان: ئاشكرا، بلاوكرايه، بلاوكراو، بلاوكەر، ئاشكراكەر، بە چاۋ دىقن، ديار، بەرچاۋ.

عەيش: خوشى و شادى.

عولوا: بەرزى.

علووم: زانست.

عوزرخابى: داۋاي لىبوردين.

عوسرەت: دژۋارى، ھەژارى، تەنگدەستى، دەست تەنگى، فەقىرى، نەھامەتى.

عوشرەت: تىكەلى، ھاۋدەمى.

عوقبا: رۆژى دۋايى، رۆژى كۆتايى.

عوليا: بەرز، بلىند.

عومدەي تەعيان: لە ھەمۋى گەۋرەتر، لە ھەمۋان گەۋرەتر، گەۋرەي گەۋرەكان، لە ھەرە گەۋرەكان.

عومر: تەمەن.

عومق: قوۋلايى، ناخ.

عونسور: توخم، ھيمان، ھەركام لەو چوار ھيمانە: ئاۋ، ئاگر، با و خۆل، كە لە كۆندا بە بنەماي بەدبھاتنى بوونەۋەرائيان زانىۋە.

عيد: عەيد، جەژن.

عيرفان: خواناس، زانست، زانىارى، زانين، ناسين و زانين لە دۋاي دانايى.

عيزام: پياۋانى گەۋرە، پياۋماقۋولان.

عيتز: نەرجومەندى، ريتزدارى.

عيتشۋەساز: نازكەر، نازكار، لەنجە و لاركار، ناز و خەمزەكار، دىپروبا، ئەۋەي ناز و مەكر دەكات.

عيفەت: پاكى، خاۋىنى، پاك و تەمىزى.

عیتقد: گهردهنبه‌ند، رشته‌ی مرواری.

عیتلاج: دهرمان.

عیتلم خوانی: زانست خویندن.

عیتمار: که‌ژاوه.

عیتناب: ره‌نگی سور.

عیتنوان: ناو‌نیشان.

غ

غاره‌ت: تالان، چه‌پا‌کردن، تالان، رامالین.

غالیه: بۆی خۆش، بۆنی خۆش، تیکه‌لئیکی له موشک و عه‌نبهر و کافور و رۆنی داریسی که زۆر بۆنخۆشه.

غه‌بغه‌ب: غه‌وغه‌و، غه‌وغه‌وه، دا‌که‌وتنی ژیری چه‌نه به‌هۆی قه‌له‌وییه‌وه، گۆشتی دا‌چو‌راوی ژیر چه‌نا‌گه.

غه‌ره‌ز: مه‌به‌ست.

غه‌رقه‌بازی: (غه‌رقه): جو‌ریک پۆشاک‌ی سو‌فی و ده‌رو‌یشه‌کان سو‌وه و خو‌یانیان پی‌ پۆشته کردو‌وه‌ته‌وه، (بازی): یاری، به‌ جلو‌به‌رگی سو‌فیانه‌وه سه‌ما‌کردن.

غه‌ریب: تاراو، نه‌ناسراو، نامۆ.

غه‌زال: ئاسک، ئاهوو، مامز.

غه‌له‌ت: هه‌له.

غه‌مباز: نامه‌هره‌م، دۆست و بی‌گانه.

غه‌مه‌زی که‌مینه: که‌مترین غه‌مزه و ناز.

غه‌مماز: نا‌ژاره‌چی.

غه‌نی: (۱) مال‌دار، پاره‌دار، ده‌وله‌مه‌ند. (۲) بی‌نیاز. (۳) شایسته، لایق.

غه‌نیم: غه‌نیمه‌ت، تالانی.

غه‌واس: مه‌له‌وان.

غه‌یر: بی‌جگه، جگه.

غەيس: باران بارين، باران باراندن، بارين.

غروب: مەغريب، خۆرئاوا.

غوبار: تۆز، تۆز و گەرد.

غوراب: قەل، قالاو.

غوسسە: خەم.

غەيوور: جواميتر، دلير، نازا، مەرد.

ف

فاخته: كۆترە باريكە.

فاسيد: خراب، بۆگەن، گەنيوو، بۆنكردوو، پوچەل.

فاكيته: ميوە، بەر.

فام: هۆش، فيكر، بير.

فايق: سەركەوتوو.

فايق: سەركەوتوو.

فەتەح: سەركەوتن.

فەر: (۱) شان و شكۆ، شكۆ. (۲) پيىت، بە كەلك. (۳) جوانى، پەنەق. (۴) بەهرە. (۵) سكاللا.

(۶) چاك و باش، خاس. (۷) كەرەستە يەكى كانزايى گەرمە بۆ چين و دەقدانى قۇ، چين و دەق.

فەرار: فيرار كردن، راکردن، هەلھاتن.

فەراسەت: هۆشيارى، وشيارى، هزرى تىژ.

فەراغ: ناسوودەيى.

فەرامۆش: لە ييرى كردن.

فەراوان: فراوان.

فەرەنگ: ولاتى ئەورووپا، خەلكى ئەورووپا.

فەرجام: سەرەنجان، سەرئەنجام، كۆتايى كار، كۆتايى نيش.

فەرخونده: موبارەك، پيۆز.

فەرد: تەنيا، تاك.

فەرزانه گى: زىره كايه تى، هۆشيارىتى، ژىرايه تى.
 فەرزەند: نەو، پۆلە.
 فەرسەنگ: فەرسەخ، مەودايە كە بەرانبەرە بە شەش كىلۆمەتر.
 فەرق: جىاوازى.
 فەرما: فەرمانى دا، دەستورى دا.
 فەرمان پەوا: فەرمانپەوا، خاوەن فەرمان.
 فەرھەنگ: كەلتور، كەلتور و كەلەپور، داب و نەرىت، خو و پەوشت.
 فەرياد: (۱) هاترەھاوار. (۲) فەرياكەوتن.
 فەرىد: يەكتا، بىھاوتا، بىتۆنە.
 فەرىفتە: فەرىدراو، گۆل خواردوو، لەخشتەبراو، دلبەستە، عاشق، نەويندار و عاشقى و شەيدايى.
 فەساحەت: زمان تەر، خۆشراوىژى، پەوانىيژى، زمان پاراو، قسەى پەوان.
 فەسىح: پوون، پۆشن.
 فەندوق: مەسەكە بچوكتە لە گۆيز و تىكەل بە چەرەزات دەكرىت.
 فەھم: فام، عاقل، هۆشيار، وشيار.
 فەوج فەوج: دەستە دەستەى سپا و هەيزى سەربازى.
 فەوج: دەستە.
 فەورەن: بە خىرايى، بە زووبى.
 فەرستادە: نارد پەنراو، ناردراو.
 فەروزان: هەنگىر ساو، شۆلەدار.
 فەروون: زۆر، فرە.
 فەشانا: پزاندى، وەشاندى.
 فەنجان: پىالەى چىنى، پىالەى قاو.
 فەغات: هات و هاوار، داد و بىداد.
 فەيتەر: زگمەك، بە سروشت.

فیتراک: شویا، گۆرژال، سامۆرتە، سامۆتک، بەن سامۆتە، ئەلقە و بەندی پاشکۆزی زین، بەنیکە یا پەتیکە وەک قامچییه و بە دوای زینەوه دەبەستریتهوه و بە زۆری بۆ بەستنهوهی نیچیره.

فیتنه‌بازی: فیتنه‌کەری.

فیتراق: دووری، جودایی، جیایی.

فیووز: (۱) بەهره‌مەند، هونەرمەند. (۲) بینگوناح، بیتاوان. (۳) بەردیکی بە نرخێ خوش پەنگە بۆ نقیمی کلکەوانە کە لکی لی وەرده‌گیریت.

فیتشته‌ر: زۆرتەر.

فیتلەن: تا ئیستا.

ق

قاتەن: قات بوون، برابوو، وینەیی نەبوو.

قاپی: دەرگا.

قاخ: (۱) تەر. (۲) چەماو، دانەویو.

قاژ: بائداریکی پەشە لە کۆتر بچووکتەر.

قاژە: دەنگی قاژوو، دەنگی ویرە و ویزەیی گوللە.

قاروور: تینکدانی شتی خوش، خراوکردن و تینکدانی شایی و شادی.

قاروورە: شووشەییە کە لە تاقیگەدا خوین و پیسی و شتی وای تی دەکریت و لەویدا کە لکی لی وەرده‌گیریت، لیترەدا مانای لیئدانی پەگ و دەماری دەستە کە خوین و ئاو لەناویدا هاتوچۆ دەکات.

قاروورەشناس: دکتۆرێک کە لە رینگەیی تاقیکردنەوهی پاشەپۆزە نەخۆشیی و بیماری دەرده‌خات.

قاسید: پەیک، نامەبەر.

قاعیدە: ریتسا.

قائ: باس و راویژ، گفتوگۆ.

قالب: لە قالب نراو، لە قالب دراو.

قامەت: قەد و بالا.

قائیمان: کۆی وشەیی (قائیم)ی عەرەبییە، راوەستاو، پتەو، بەهێز.

قەبالەداران: ئەوانەیی خاوەنی بەلگەیی نووسراوی مولکین.

قه بائیل: کزی وشه‌ی (قبیله‌ی) عه‌ره‌بییه، نینه‌کان، هۆزه‌کان.
 قه‌بزه: ده‌سک، مشت، مشتوو، ده‌سکی شمشیر و خه‌نجه‌ر، شه‌به‌شه‌ی له‌ شمشیر که به‌ مشت ده‌یگرن.
 قه‌بیح: ناشرین.
 قه‌بیله: هۆز، خیل.
 قه‌ترانی: شتی زۆر په‌ش.
 قه‌تبع: بری، بریا، پچه‌ران، برین، له‌تکردن، کوت کردن، وه‌ستاندن.
 قه‌د: بالا.
 قه‌داره: غه‌داره.
 قه‌ده‌م: هه‌نگاو، هه‌نگام، شه‌قاو.
 قه‌دیم: کۆن.
 قه‌رار: بریار.
 قه‌راو: ناو‌نگ، شه‌و‌نم.
 قه‌رائه‌ت: خویندن.
 قه‌ره‌نفول: میخه‌ک، گول‌ میخه‌ک، بنچه‌ک گیایه‌کی پازینه‌یی به‌ گول‌ی بچه‌وکی جه‌مکۆ و بو‌نخۆشه له‌ سوور تا نه‌رخه‌وانی هه‌یه.
 قه‌رقه‌ف: مه‌ی، شه‌راب، باده.
 قه‌سه‌ب: (۱) جوړنیک پارچه‌ی ناو‌ریشمین و که‌تانییه. (۲) نه‌ی، قامیش.
 قه‌لاخی: په‌ش.
 قه‌لب: دل.
 قه‌له‌م زه‌ن: قه‌له‌م هه‌لگر، قه‌له‌م به‌ ده‌ست.
 قه‌مه‌ر: مانگ.
 قه‌ناره: سینداره.
 قه‌ناری: که‌ناری، مه‌لیکی بچه‌وکی زه‌ردی ده‌نگ خۆشه و له‌ بولبول ده‌کات.
 قه‌ناعه‌ت: (۱) پازیبوون به‌ شه‌ش. (۲) باوه‌ر.

قەوس قەزاح: قەوز و قەزاح، قەوس و قەزاح، پەلکەزىپىنە.

قەوم: خزم.

قەپە: قەرچە.

قەرمز: سوور.

قەبىج: چەپەلى، كارى دزىو، پىسى، كارى خراب.

قەدرەت: ھىز، توانا، دەسەلات.

قەورب: (۱) نزيكى. (۲) قەدر، رىز.

قەوشەن: سپا، ھىز.

قەوشچىيان: مىرى شكار، نىگادارى قوش، ئەوھى پاسەوانى قوش دەكات.

قەچاخان: كۆي وشەي (قەچاخ)، واتە: چالاک و تىژرەوان، چالاک، تىژرەو، خىرا، دلىسر، قەلچاغ،

نامرازىكى ئاسنىنى بەرگىرى جەنگە و لە ژىر قەلە و بۆ پارىزگارى كەردن دەبەستىت.

قەللاب: چورنووك، چىنگ.

قەللە: پاىە، دىنگە.

قەمىرى: گوگوختى، كوكو، كوكووختى.

قەوا: ئەم وشە دەكرىت نازناوى يە كىك لە ھۆزە كان بىت، بەھىز، دەسەلات، بە قەدرەت.

قەوۋە: توانا، ھىز.

قەوۋى: بالئندەيە كە لە قاز سىپىتر و زلتە.

قەتتال: كوشتن.

ك

كاروان: قافلە.

كاشتەن: چاندن، چەقاندن، ۋەشاندىن.

كاشكا: برىيا، خۆزگا، خۆزگە.

كاو: كىنو، چىياى بەردىن.

كاوان: كۆي (چىياى بەردىن)، چىيا و كىنو.

كەبك: كەو.

كه بېر: گه وره.
 كه تم: په نهان، شاراوه، نه پتني.
 كه جاوه: كه ژاوه.
 كه حيلان: نه سپي نه جيب و په سه ن.
 كه دخودايي: قويخايي، كويخايي، ريش سپيتي، تيلبه گيي، كار به دهستي شار يان دي (گوند)
 له پاش ده سه لاتدار و خاوهن مولك.
 كه ديوره: (۱) دم سپي قوم، گه وره ي هوز. (۲) خانه خوي، خاوهن مال.
 كه رياس: جانگ، جاو، جاوگ، هه لاره.
 كه ردش: كردي.
 كه رسه پ: جوړيك مراوييه.
 كه رو: نكا، نيك.
 كه ست: خراب، شتي نزم و بي بابه خ.
 كه ش: كه ژ.
 كه شانكه ش: له هه رلاوه راكيشان، راكيشان له هه موو لايه كه وه.
 كه شیده: كيشراو.
 كه ف: ناميركي موسيقايه.
 كه فائت: هاشاني بوون، به رامبه ربوون، له باري ته من و بيروباوه و سه روه ت و سامانه وه،
 هاسه نكي و چوونيه كي، نه سلتيكه له زانستي فيقه له بابي ژنه پاندا.
 كه لاغ: قالاو.
 كه لپوس: عه بای تووكن له پينستي بزنه كينوي دروستكراو.
 كه مان: قهوس، چه ساوه، كه وان، گوژ، كه واني تير، له كوژندا وه سيله يه ك بووه بو شه پ.
 كه ماندار: كه واندار، تير و كه وان به ده ست، نه وانهي كه واني تير يان به ده سته وه يه.
 كه نيز: كاره كهر، نو كهری كچ يا ژن.
 كه يف: خوش پيه اتن.
 كه يل: پر.

کردگار: خدا، خوا.

کلاوه: ترۆپکی چیا، پۆپهی بالدار له پەر.

کلفهن: رهنگی رەش که رهنگی زەرد یا سووری تێدا بیت، لوول و رەش، لوو و پینچ خواردوو.

کلید: کلیل.

کناچه: کچ، کێژ، کەنیشک.

کناچی: کچی، کەنیشک.

کورکوپه: رێخه خۆره، په له وه رێکه به بالی درێژ و گۆشه دار، جووچکهی دوولق و هه لفرینی سووک، که له سه ر دار هیتلانه ده کات و جار جاریش له لاشه ی گیانه وه رانی تر ده خوات.

کۆس: (۱) تاله، ئیقباڵ، بهخت. (۲) یار ئازیز، خۆشه ویست. (۳) به رزی ناوزه وی. (۴) جوۆری که ره نا. (۵) زیانی گه وه، وه ک مردنی که سێکی خۆشه ویست.

کۆچگا: شوینی کۆچ، شوینی دیاری کراوی کۆچ.

کوئه نگ: قولینگه، په له وه رێکی کێویییه، له ش و مل و په لی درێژه و ده نوو کیشی درێژ و نه ستوره.

کوللی: هه مووی، گشتی، به گشتی.

کۆمار: جه ماوهر، خه لک به گشتی.

کومه ییت: نه سپی یاڵ سوور و کلک رەش. عاره ب رهنگی کومه ییت له هه موو نه سپه کانی تر به چاکتر ده زانی، هیتز و توانی له هه موو هه لومه رجیکدا له هه مووان زۆرتره.

کۆن: (۱) کوا (۲) قه دیم.

کۆهسار: چیا، کۆسار.

کووره: کووره ی ناگر.

کووز: کووز لیبونه وه، پارچه ی باریک له شتیک بکریته وه.

کیاست: رایسپارد، ناردی.

کیانا: ناردی.

کێرام: کۆی وشه ی (کرم) ی عه ره بییه، گه وه و به ریز، زۆر به ریز.

کینش: بکینشی.

کیمیای فتوح: هۆی به دهستههینانی ناسوودهیی و نارامی گیان.

گ

گاهی: جاری، باری، جارینک، کهرهتیک.

گاو: گا.

گهړهك: نه یه وی، ده یه وی، نه مه وی.

گهرد: (۱) سووران، به دور خولانه وه. (۲) قوربان، سهر گهرد. (۳) تهپ و تۆز.

گرداب: نهو جینگه یه زهریا یا پرخانه که زۆر قول بیت.

گهردهن: گهردن، مل.

گهردنبه ند: وه کو گهردنبه ند له گهردنتدا بیت و بتپاریت.

گهرمای ته مووزی: گهرمای مانگی ته مووز، که گهرمایه کی زۆری هه یه و چله ی گهرمایش ده که ویتته نهو مانگه وه.

گهز: جوړینک شیرینی تاییه ته، گهزۆ، گهزۆی ده ستکرد.

گه لاپریز: گه لاپریز کردن، گه لاپریزان.

گه لله: (۱) به کۆمه ل، به گه ل. (۲) مینگه ل، پان، کۆمه له بز و مهر، ناژه لئ بهر شوانی دی.

گهنج: (۱) سهروهت و سامان، مال و مولک، ئالتون و زیوو. (۲) مه به ست له عشق و خۆشه ویستی و کچینیش به دهسته وه ده دات.

گه وه زن: که له کیتی، گاکیتی، جوړینک گای کیتییه.

گه وه ر: کینایه یه له کچینی.

گه وه رریز: وه کو گه وه رریزکراو، وه کو گه وه ر وه هایه.

گرانسه نگ: گرانگه در، قه در گران، به نرخ.

گرانقه در: قه در گران.

گه روا: گریا، گیریا، شیوه نی گپرا.

گرد: (۱) ته پۆلکه ی چکۆله، ته پۆلکه ی بچووک. (۲) خپ، تۆپ، تۆپله. (۳) هه موو، گشت، ویکرا، تیکرا.

گرد: گشت، هه موو.

گردوو: گویز.
 گری: گروپ، تیپ، دهسته.
 گوریزا: دوره‌په‌ریز، تهره بوو، هه‌لات.
 گوزه: تیپه‌ر، پابورد، رۆیی.
 گوزین: گوزیده، هه‌لبژیراو، په‌سه‌ند، په‌سه‌ند کراو.
 گوسفه‌ند: مه‌ر، په‌ز.
 گۆش ده‌ران: گۆنگران، نه‌وانه‌ی گۆییان گرتووه.
 گۆش: گۆی، گۆیچکه.
 گوشاد‌که‌ر: گرفت و کیشه‌ حدل‌که‌ر، لی‌ته‌دا مه‌به‌ست له‌ خوای گه‌وره‌یه.
 گۆشه: په‌نا، له‌لا.
 گۆشه‌نشین: سووچ‌نشین، که‌نار‌نشین.
 گۆل ته‌به‌ق: جۆریک‌گۆله.
 گۆلبانگ: ناوازیکه‌ له‌ موسیقای کۆن.
 گۆلدۆز: گۆلچن.
 گۆلگۆون: سوور، گۆلپه‌نگ، وه‌کو گۆلی سوور.
 گۆنا: رووم‌ه‌ت.
 گۆنان: گۆناه‌ن، گۆناهان.
 گۆنبه‌ه: گۆمه‌ز، قووبه، گۆمه‌زی و باره‌گا.
 گۆیج: گۆیژخواردن.
 گۆهووده: پۆه‌بوون، گرفتار.
 گۆسوو: پرچ، قژ، زولف، په‌چه، که‌زیه.

ل

لاجه‌وردان: لاجه‌ورد، به‌ردیکی به‌نرخ‌ی سه‌خت و ره‌نگ ئاسمانییه، ده‌کرته‌نقیمی نه‌نگوستیله،
 یان وردی ده‌که‌ن و ده‌یکه‌نه‌تۆز و بۆ وینه‌کیشان به‌کاری ده‌هیتن.
 لاجه‌ورد: بروانه‌ لاجه‌وردان.

لاحیق: پینکگه یشتن، به یه کگه یشتن.

لاف و گه زاف: درۆ و ده له سه.

لاقه یید: گه للایی، پابه ند نه بوون، بیعه لاقه، تۆگر نه بوون، هۆگر نه بوون.

لاڤ: (۱) له عمل، به ردیکی گرانبه های سووره. (۲) کهر.

لامه کان: بی جینگا، بی شوین، بی جینگه، مه به ست له خوای گه وره ییش به دهسته وه ده دات.

لامه وت: نه مر، همیشه زیندوو، مه به ست له خودای گه وره یه.

لانه: هیلانه.

لائیمان: کۆی وشه ی (لائیم) ی عه ره بییه، لۆمه کهر، سه رزه نشته کهر، سه رکۆنه کهر، نامۆژگاری کهر.

له ب: لیتو.

له تیف: نه رم و ناسک، میهره بان، جوان، له بهر دل، له بهر دلان، خاوین و خوش تام و چیژ.

له وجام: لغار، هه وسار.

له حاف: لیتف، لاف، لیتفه.

له ره: له رینه وه، له رانه وه.

له زیز: به تام، شتی زۆر به تام و خوش و مه زه دار.

له عمل: لاڤ، به ردیکی گرانبه های سووره، به لیتی سووریش ده گو تریت.

له قه ب: نازناو.

له ک له ک: له قله ق، حاجی له قله ق.

له ون: په نگ.

له وان: رۆیشتوه.

له وتف: به زه یی، میهره بان، سۆز، دلسۆزی.

له وغات: زمانه کان.

له ومه: نامۆژگاری کردن.

له ونگ: که ول، رایه خ، پارچه به رگی شپ.

له تپاس: پۆشاک، جلوه به رگ.

له تقا: دیدار، گفتوگو، پینگه یشتن.

لینقات: پینگه یشتن.

م

ماتم: نازیه ت، عازیه ت.

ماتم زهده: نازیه تبار، عازیتبار، خه م لینیشتوو.

ماجدرا: رووداو، کیشه، گرفت، مشکيله.

مادهر: دایک.

مادهرزاد: زگماک، له دایکبرو.

مازه: مه هینله.

مازی: رابردوو، کۆن.

ماسیوان: هرچی جگه نهو.

ماچی: ده لئی، نه لئی.

مالا: ماشیه وه، مالیه وه، پیایا هینا.

مالاش: ماشیه وه، پیایا هینا.

ماما: ده هات، نه هات.

مامان: ده هاتن، نه هاتن.

ماماه: ده هات، نه هات.

مانۆ: بمینی، مانه وه، بمینیتته وه.

مانتبع: ریگر.

ماه: مانگ.

ماهورو: بهرز و نزمی پالداوینی کیتو.

ماهی: ماسی.

ماوهره: مه هینه.

ماوهرد: نه هینا، هینای، ده یهینا.

ماوهروو: دینیم، ده یهینم، ده یهینم.

ماوهرووم: دینیم، ده یهینم، ده یهینم.

ماورين: دهيهنين، نه بهينين.
 ماوي: كهوه، شين.
 مايه: (۱) ماددهي راستي شتيك. (۲) نه ساس، سه چه شمه. (۳) سه رمايه.
 ماتيل: ناره زوو، ههز.
 مه بيام: نه يم، نه بوو مايه، ده نه بوو مه.
 مه تاوان: هه تا ده تاوان، هه تا ده تاوان.
 مه تاونا: ده يتارنده وه، نه يتوانه وه.
 مه تراشۆ: ده تاشي، نه تاشي.
 مه تلووب: كۆي وشه ي (طلب) ي عه ره بيهه، داواكاري، داواكراو، ويستراو.
 مه پاچي: پاچين، پارچه كردن، په رچ كردن.
 مه په رسان: نه يانپرسی، ده يانپرسی، پرسياريان نه كرد.
 مه جازي: ناراست، درۆ، نه فسانه، دروستكراو.
 مه جرووح: زامدار، زه خمي.
 مه جلييس نارا: كۆرگيتر، به زمگيتر.
 مه جموع: كۆي گشتي.
 مه حبوب: له بهر دلان، خۆشه ويست و به ريز، نازيز.
 مه حبوب: به شهرم و حديا، به شهرم و نابروو، شهرمن و كه م پروو.
 مه حره م: خزمي زۆر نزيك وه كو خوشك و دايك.. كه بۆ يه كه مه حره م بن.
 مه حرووم: بيته ش، بيته هره، بيته ر.
 مه حهز: هه ركه، له بهر خاتر، ته نيا له بهر، ته نيا بۆ.
 مه خراشۆ: ده روكتيني، ده روشيني، رووكاندن، رووشاندن.
 مه خه زن: گه نجينه، نه نيار.
 مه خسووس: تايبه ت.
 مه خفي: نهيني، شاراه، په نهان، داپۆشراو.
 مه خه ل: قه ديفه، مه خوو، قوماشي يه كلا كوركن له ناو ريشمي ناسايي يان ده سته كرد.

مه‌دا: ده‌یدا.
 مه‌دارا: نارام و هه‌وسه‌ئه، نارام، راوه‌ستان.
 مه‌دان: نه‌یاندان.
 مه‌ده‌رۆ: نه‌یدا.
 مه‌درا: راوه‌ستا، ویسیا، به‌سه‌ر پیتوه‌ راوه‌ستان.
 مه‌دۆ: په‌نهم: پیم‌ده‌دات.
 مه‌دۆزا: ده‌دۆزییه‌وه، نه‌دۆزییه‌وه.
 مه‌دییا: نه‌یروانی.
 مه‌دیان: نه‌یانروانی.
 مه‌درام: مه‌به‌ست، دۆز، بیر و بره‌وا.
 مه‌دپانا: رانین، ده‌ییرد به‌رپوه، فه‌رمانه‌ه‌وایی کردن.
 مه‌ره‌زش: نه‌خۆشییه‌که‌ی، بیه‌مارییه‌که‌ی.
 مه‌رجان: گه‌وه‌ه‌ریکی سووره‌ له‌ ده‌ریا ده‌ری ده‌هینن.
 مه‌رد: پیاو.
 مه‌رده‌شۆر: (١) مه‌ردووشۆر. (٢) شوینی مه‌ردووشۆردن.
 مه‌رده‌ن: مه‌ردن.
 مه‌ردوم: (١) خه‌لکی. (٢) مه‌ردم.
 مه‌ردنه‌فگه‌ن: پیاوکوژ.
 مه‌رسییه: شیعی پرسه‌نامه‌یی، خویندنی شیعر و هۆنراهی تایبه‌ت بۆ مه‌ردوو.
 مه‌رکه‌بان: کۆی وشه‌ی (مه‌رکه‌ب)ه، نه‌سپ و هیه‌ستر.
 مه‌رمه‌ر: جوړتیک به‌ردی ئاهه‌کییه، له‌ ژیر ته‌وژمی زۆردا وه‌ک بلۆری لى‌ هاتوه، زۆر جوانه‌ بۆ
 په‌یکه‌رتاشی و رووکاری مالان به‌ کاری ده‌هینن.
 مه‌رۆ: مه‌چۆ.
 مه‌رۆزا: ده‌پرۆ، ده‌بیرۆ.
 مه‌رۆزه: مه‌رۆزه، مه‌ی رۆزه.

مەريزى: نەخۆشى، بيمارى.
 مەزانقۇ: دەزانى.
 مەزايا: سوود و ئمتيازه كان، سوودى زۆرتىرى خستە بەردەستى.
 مەزگانى: مزگىنى، مژدە.
 مەزمون: ناوەرۆك.
 مەزىد: زياد، زۆر، فرە.
 مەس: مەست، سەرخۆش.
 مەساحىق: مەبەست لە ھۆزەكەى نەوفەئە.
 مەسائىب: كۆى وشەى (مصىبت)ى عەرەبىيە، رووداوگەلى تال و ناخۆش، نەھامەتى.
 مەستور: نووسراو، دارپىژراو، دارپشتەو، ھۆئىنەو.
 مەستورە: نووسراو.
 مەستىز: شەر ئەكا
 مەسھور: سىحر لىكراو، جادوو لىكراو.
 مەسموع: بىستراو، گوى لىبون.
 مەشاتان: كۆى وشەى (مشاط)ى عەرەبىيە، ئارايشتكەر، ژنىك كە كارى پازاندنەو و جوانكردنى
 ژنانى ترى دەكات.
 مەشام: دەم و لووت، دەم و كەپۆ.
 مەشاىخ: كۆى وشەى (شىخ)ە، واتە: شىخەكان، پىران و گەورە پىاوانى دەسەلاختدار.
 مەشەلە: چرا، پۆشنابى.
 مەشغوول: سەرقال.
 مەشق: راھىتان.
 مەشنەوم: گويم لىنى نەبىت.
 مەشھود: بىنراو، ئەبىنرى، ديار، ئاشكرا.
 مەشھور: بەناوبانگ.
 مەشھوت: راويژ، راوبۆچون وەرگرتن.

مه شۆرۆ: ده شواته وه، ده يشواته وه، ده يشۆر یته وه.
 مه شووم: نه چووم، ده چووم، نه رۆيشتم، ده رۆيشتم.
 مه شى: ده رۆى، نه رۆى، ده چوو، نه چوو، ده رۆيشتم.
 مه شىت: نه چوويت، نه رۆيشتيت، ده چوويت.
 مه شين: ده رۆيشتن. نه رۆيشتن.
 مه گرهوا: ده گريا، نه گريا.
 مه گرهوان: ده گريان، ده گريان، نه گريان، ده گريان.
 مه گنا: ده كهوت، نه كهوت.
 مه گناه: ده كهوت، نه كهوت.
 مه گيران: ده گرن.
 مه گيتلا: نه گهريا، نه گهرا.
 مه گيتلو: ده گهري، نه گهري.
 مه عجهر: په رژين.
 مه عزوور: كه سى بيانوى مه نتيقيى هه بى، لىبوردراو.
 مه عممول: نهريت، داب و نهريت، به پيى نه ريتى باو.
 مه عنى: واتا، مانا.
 مه عيووب: عه بيدار، ناته واو، نادروست.
 مه غار: نه شكهوت.
 مه غروور: له خۆبايى، له خۆ ده رچوو.
 مه فتوول: بادراو، پىنج خواردوو، پىنج خوراو.
 مه فتوون: عاشق، نه ويندار، نه فيندار، شهيدا.
 مه فرووزا: نه سووتا، گري ده گرت.
 مه فرووق: جيا، دوور كه وتوو.
 مه فهووم: تىنگه يشتن، حالى بوون.
 مه قابل: به رانبهر.

مه قبه‌ره: گۆرستان، گلکۆ، قه‌برستان، قه‌ورسان.
 مه قسوود: مه‌به‌ست، نیاز.
 مه کالتۆ: جووت ده‌کات، زه‌وی ده‌کیتلیت.
 مه کان: جینگا، شوین.
 مه که‌ران: نه‌که‌ن، ده‌که‌ن.
 مه که‌رد: ده‌یکرد، نه‌یکرد.
 مه که‌رووم: ده‌که‌م، نه‌که‌م، ده‌یکه‌م، نه‌یکه‌م.
 مه کس: پاره‌ستان، دره‌نگکردن، وه‌ستان.
 مه کشفوف: دیار، تاشکرا.
 مه کۆشان: کۆشش نه‌که‌ن.
 مه کیانا: ده‌ینارد، نه‌ینارد.
 مه کیانۆ: نه‌نیتری.
 مه کیانین: ده‌ینیترین، نه‌ینیترین.
 مه لائ: مه‌نالّه، لالانه‌وه، لالاندنه‌وه.
 مه لاوننا: ده‌یلواند، لاواندنه‌وه.
 مه لېووس: پۆشاک، به‌رگ، لیباس.
 مه لّفوفه: فه‌رمانی نووسراو و مؤرکراوی شا یا گه‌وره‌پیاوانی خاوه‌ن ده‌سه‌لات.
 مه لوول: بی‌تاقت.
 مه‌ن: گه‌زۆی سروشتی که‌ده‌باریتته‌سه‌ر گه‌لای دار مازوو.
 مه‌نده‌پۆ: ماییتته‌وه.
 مه‌نده‌ن: ماوه‌ته‌وه.
 مه‌نۆره: سروشت، به‌رچاو، دیمه‌ن، چاوه‌نداز.
 مه‌نۆل: مال، خانوو، مائی تازه، واته: شووکردن و مالداری تازه.
 مه‌نسه‌ب: پله‌وپایه.
 مه‌نشووور: به‌ناوبانگ.

مه نمانۆ: نیشان ئەدات.
 مه نویسان: دەینوسن.
 مه هجووری: دووری.
 مه ههد: (١) زۆرگۆ، كه سێك زۆر بلی، زۆر وتن. (٢) كه ژاوه. (٣) لارك، لانكه.
 مه واتن: ده یانگوت، ده یانوت.
 مه وajan: ته لێن، ده لێن، ئیژن.
 مه وajo: ده لێ، ته لێ، ئیژی.
 مه وafiq: هاوړا، هاویر، هاوېوچوون.
 مه والی: كۆی وشه ی (مه ولا) یه، مه لاکان.
 مه وانان: ده خوینتن، ته خوینتن، ده یاخویند، ته یاخویند.
 مه وانوو: ده خوینتم، ته خوینتم.
 مه ووردی: ده تبرد.
 مه ووج: شه پۆل.
 مه ودا: (١) نووکی تیخ، تیژی. (٢) نیتوان.
 مه وزی: ده خه ی، ده هاوژی.
 مه وشارۆ: گوشاری ئەدا.
 مه وکول: به یه کتريان سپارد، به یه كهوه به ستارون، پیکهوه گریدارون، بسی یهك هه لئه كردن، وه
 دواخستن، خستنه دواوه، سپاردن، پى سپاردن، خستنه ته ستۆ.
 مه وینووت: ده تبینم، ته تبینم.
 مه وینۆشان: كۆی وشه ی (مه ینۆش) ه، مه یخۆر.
 مه وئووس: هاردەم، ئۆگر، هۆگر.
 مه یر: مه یل.
 مه یۆ: ده بی، ته بی.
 مه ئیووس: دل ڕه نجاو، نا ئومید.
 مه وەت: ویزدان، پیاوہ تی.

موشتاقى: ئارەزوۋىيى.
 منقار: نوک، دەنووک، دەندووک.
 مېھتەران: گەۋرەکان.
 موافىق: ھارپا، پازى.
 موبارەك بادى: موبارەك کردن، پىرۆزىيى کردن.
 مۆبەت: ئەقین، مەحبەبەت، خۆشەويستى.
 موبەددەل: گۆرۈپ، تىنكچوۋ.
 موبەپرپا: بەرى، دوور، پاك.
 موبەللا: شتىك كە زىرپى تى تەنرابى، شتىك كە لە گەل ئالتوندا تىكەل كرايىت.
 موبەلەق: ئازاد، سەربەست.
 موبەتاج: پىتويستى، شت ويست.
 موبەرىك: جولىنەر.
 موبەتەب: بەردەنگ، بەرامبەر.
 موبەلىس: راستگۇ، دىسۆز.
 موبەداۋا: دەرمانکردن، چارەسەرکردن.
 موبەدەت: ماۋە، كات، ۋەخت.
 موبەرا: پراۋەستا.
 موبەزان: كۆرتكراره وشەي موژگانە، برژانگ، موۋى چاۋ، موژگان.
 موبەدەگانى: موژدە ۋەرگرتن، ۋەرگرتنى مژدە.
 موبەسەع: گەۋھەرنشان.
 موبەسەتەح: پاكەۋتوۋ، پان كراۋە، ساف و ئاۋەلا.
 موبەستەعار: خواستراۋ، ناشياۋ.
 موبەستەعجەل: بە خىرايى، بە پەلە، بە زوۋىيى.
 موشتاق: ئارەزوۋ، ئارەزوۋمەند، پىرشەۋق، تامەزىرۆ.

موشك: پارچه خوینیکی وشك هه لگه راوه له ژیر پیستی سكدایان له ناو پیستی نزیك به ناوکی
ناسکی (خه تا) دا، گه لیک بونی خوشی لی دروست ده کریت.

مشکی: رهش، سیا.

موعاله جه: پیندا چوونه وه، تاوتویکردن.

موعاوه دهت: گه رانه وه، هاتنه وه.

موعه تته ل: بی نیش، بی کار، په ککه وتوو.

موعه ززه م: پیۆز و موباره ک، پیۆز.

موغار: نه شکه وت.

موغه یلان: دره ختیکی درکاوایی بچو و که له عه ره بستان ده روی.

موفلیس: سوال کهر، فه قیر، گه دا.

موقه وا: مقه با، کارتۆن.

موکافات: کۆی وشه ی (موکاف) ی عه ره بییه، سزا و پاداشت به چاک یا خراب.

مول: (۱) شه راب، باده. (۲) هارچه شنه کانی گول، نهو شتانه ی له توخمی گولن.

مولته زم: (۱) پابه ند، (۲) هارکات.

مونا جات: مونا جات کردن، دو عا کردن، لالانه وه، نزا و پارینه وه به هیواشی.

مونته زیر: چاوه روان.

مونته شیر: بلا و کردنه وه.

مونته فیک: ناوی یه کینک له هۆزه کانه.

مونزیر: ترس وه به رنه ر، ترسینه ر، تۆقینه ر، ده کریت نازناوی یه کینک له هۆزه کانیش بیته.

مونیر: رووناک، روشن.

موهر: (۱) مۆر، ده مغه. (۲) جواند، جانوو.

موهره: نه سپ، گازه را، مۆروو.

موهیم: گرنگ، به نرخ.

موشکاف: مووه لیش، باریک بین، کینایه شه له شتیک که تیژ و زوو بر بیته وه کو ده می شمشیر

و تیخ و چه قۆ.

موونئیس: هاوڊهم، هاواراز.
 موئهددهب: به ئه‌دهب، خاوه‌ن ریز و شکۆ و به‌ریز.
 موئهللیف: دانهر، نووسهر.
 میان: نیتوان.
 میتهنه‌تکیش: مه‌ینه‌تکیش، خه‌م و خه‌فه‌تکیش.
 میساق: په‌یمان، بریار، به‌ئین.
 میتسال: نمونه.
 میتش: می، مهر، په‌ز، مه‌ها.
 میغ: هه‌وری باراناوی، هه‌وریک باران له‌گه‌ل خۆیدا بیتیت.
 میناکار: شووشه‌به‌ند.
 میتنقار: ده‌نوکی مه‌ل، دندوکی مه‌ل.
 میتهرخانان: مه‌یتهرخانه، شوینی خزمه‌تکردنی ئه‌سپ.
 میتهر: (۱) مانگ. (۲) خۆشه‌ویستی، خۆشه‌ویست.
 میتهریه: ماره‌یی.
 میتهمانی: میتوانی، میوانی.
 میتو: دارمیتو.

ن

ناخوون: نووخان، نینۆک.
 ناخوونگیر: ناخوونپ، نینۆکپ، ناخوونپ.
 نار: ناگر، ئایر، ئاور.
 ناره‌وه‌ن: دارئیکی بێ به‌ره‌ و به‌ قه‌دی ره‌ش، لک و پۆی جوان، چیتوی ره‌ق و پته‌و، گه‌لای ددانه‌ی چر و گولئ نیر و مییه‌وه‌ ناسراوه.
 نازپه‌روه‌ر: به‌ ناز په‌روه‌رده‌ کراو.
 ناستن: نه‌یانه‌یتشت، نه‌یانه‌یتلا.
 ناسۆر: سه‌ره‌ه‌ل‌دانه‌وه‌ی زام، تازه‌بوونه‌وه‌ی خه‌م و تازار و زام.

ناشه کیببی: بیتقهراری، ناتارامی.

ناف: ناولک، ناوکه.

نافه: کیسه‌یه‌کی بچوکه له ژیر پیستی سکی ناسکی نیره‌ی خووته‌ندا، کونیتیکی بچوکی تیدایه
ماکیکی قاوه‌ییی ره‌نگی لی ده‌رژیت و پیسی ده‌لین: موشک، ززر بوغخوشه و له دروستکردنی
عه‌تردا به‌کار ده‌بریت.

ناقه: وشتری می، حوشتری میینه.

نام: نار.

ناما: نه‌هات.

ناموس: نابروو.

نامییه: ناودار، به‌ناویانگ.

ناهالان: نائه‌هلان، ناحالان، که‌سانی ناراست و ناحه‌ز.

ناوه‌ردش: نه‌یهینا، نه‌ی هارود.

ناوه‌ری: نه‌یهینی.

نائیب: جینگر، نوینه‌ر، بریکار.

نه‌بز: لیدانی ره‌گ، لیدانی ده‌مار.

نه‌تاوا: نه‌یتوانی.

نه‌تیجه: نه‌غجام.

نه‌جد: زه‌وی به‌رز.

نه‌جدیان: نه‌وانه‌ی له‌ نه‌جد نه‌ژین.

نه‌خل: دارخورما.

نه‌خلستان: باخی خورما، باخی دارخورما.

نه‌دامه‌ت: په‌شیمانی.

نه‌دیام: نه‌م بینایه، نه‌م دیتایه.

نه‌دیمان: کۆی وشه‌ی (نه‌دیم‌ه)، واته: هاونشین له‌گه‌ل پیایری گه‌وره‌دا، هارده‌م، هاوقسه، دانیشتن

له‌گه‌ل پیایری گه‌وره، هاوده‌مان، هاوقسان.

نه ژاد: ره چه لهك، بنچينه، رهگ و ريشه ي مروژ.
 نه ژد: زوى بهرز.
 نه رد: يار ييدك كه به تهخته و مؤره ده كريت.
 نه زاره: ته ماشا، نيگا، ديتن، روانين، بينين.
 نه زاكهت: گفټ و لفت خوښى، ره چار كړدنې نه دهب له كاتې قسه كړدندا.
 نه زره: ته ماشا، ديتن، بينين.
 نه زغ: گيان كيشان، گيان سه نندن، سه ره مهرگ.
 نه زم: هوټراوه.
 نه سايح: كوى وشه ي (نصحت) عه ره بيه، ناموژگاريه كان.
 نه سه ب: ره گ و ره چه لهك.
 نه سر: په خشان.
 نه سيحهټ: ناموژگارى.
 نه شنه وا: نه بيبست، گوټى لى نه بوو، گوټى پتوه نه بوو.
 نه شنه واى: نه تيبست، گوټ لى نه بوو.
 نه شو: نه چيټ، نه رواټ.
 نه شى: نه چوو، نه روټيشت.
 نه عيق غوراب: قيه ي قالو، قاره قارى قه له پره ش.
 نه غمه: ناواز، سروود، گوټرانى.
 نه فامو: نه فاميت، حالى نه بيت، تينه گه يهټ.
 نه فرين: نه فرت كړدن.
 نه قاب: نيقاب، ده مامك، روپوټش.
 نه قل: (١) گوتار، قسه وباس، راويژ خوښ. (٢) گواستنه وه، گواستيبه وه.
 نه نازو: نه نازى.
 نه هاده: دانراو.
 نه هال: كال، تازه پينگه يشتوو، نه و به ره.

نه هيب: ترس، باك.
 نه وواح: كۆي وشه‌ي (نوح)ه‌ي عه‌ره‌ببيه، زاري و شيوه‌ن، گريان و هاتوهاوار، سه‌ر و مؤر، لؤره‌لسؤر،
 گريان و پينداهه‌لگوتن.
 نه وواحى: ناوچه، ده‌وروبه‌ر.
 نه وواخوان: گوراني بيژ، ناواز خوين.
 نه وارده: نه خواردوو.
 نه وجاه: له و جيگا، له نه و جيگا.
 نه وحه: گريان و شيوه‌ن به ده‌نگي به‌رز.
 نه وختيز: تازه لاو، تازه پينگه‌يشتوو، نه ونه‌مام.
 نه وپه‌س: تازه پينگه‌يشتوو.
 نه وهاالان: كۆي وشه‌ي (نه‌وهال)ه، كچاني تازه پينگه‌يشتوو، تازه پينگه‌يشتوان.
 نه وينووم: نه بينم.
 نزاره‌گاه: جيگاي ته‌ماشاشا، جيبي ته‌ماشاشا.
 نسف: نيوه، نيمه.
 نگوونسار: سه‌رغزون، سه‌رنگووم، سه‌ره‌وژير.
 نما: رووكار، ده‌مكار، نوين، نويز.
 نماز: نويز.
 نهدبو: نابي.
 نهدده‌وم: نايدهم.
 نمين: نمناك، ته‌ر.
 نوتاق مينا: مه‌به‌ست له ناسمانه، ناسمانه‌كان.
 نوش باد: نوشي گيان بوون.
 نوشي: خواردي، خوارد بيه‌وه.
 نوقره: نالتوون.
 نوكته‌په‌زير: قسه‌په‌سه‌ندكراو.

نویسا: نویسی.

نویسه‌نده‌گان: نویسه‌ره‌کان.

نیا: خستییه، دانا، داینا.

نیایان: خستیانه، نایانه.

نیوو: سه‌ریاز، هیز.

نیزاع: شهر، ناکوکی.

نیسه‌ت: (۱) په‌یوه‌ندی. (۲) له‌باره‌ی، ده‌ریاره‌ی، (۳) له‌چار‌نه‌وه‌دا.

نیش: نازار.

نه‌شات: چالاکی، شادی.

نیشته‌ن: چه‌قیوه، نیشتوه، دانیشتن.

نگه‌هدار: پاریزهر.

نیکاخ: شوو‌کردن، په‌یمانی‌هاوسه‌ریتی.

نیکنام: ناوچاک، ناوی‌چاک.

نیلووفه‌ر: لووله‌په‌ر، په‌رپه‌رک، گیایه‌کی‌تالیفیه، گوئی‌زه‌رد و سپی و لینگاوئیکی‌زوری‌هه‌یه و

بو‌ده‌رمانیش‌به‌کار‌ده‌بریت.

ه

هامبه‌سته‌ر: هاوچی، هاوچینگا، هاوشوین، خه‌وتنی‌دوو‌کس‌له‌یه‌ک‌جینگادا.

هامپراه: هاورا، هاورپینگا، هاوسه‌فه‌ر.

هامساده: هاوسایه، هاوسی، دراوسی، ده‌راوسی، هامسی.

هاموزن: هاوکیش، به‌رانبه‌ر، به‌رامبه‌ر، هاوسه‌نگ.

هاوشکل: هاوشیوه.

هدیتته: پارچه‌پۆلایه‌کی‌کون‌کونه‌زه‌ر‌ه‌نگه‌ره‌کان‌تاله‌زیرپی‌په‌ده‌گوشن‌و‌راستی‌ده‌که‌نه‌وه.

هدایا: دیاری.

هدردان: کوئی‌وشه‌ی‌(هدرد)ه، کهژ، عه‌رد، زه‌مین، شاخی‌سه‌خت‌و‌په‌ر‌به‌رد، هه‌رتک.

هدرده: ده‌شتی، ده‌شته‌کی، شیت.

ههم: ههم و خهم، خهم و دهرد و نه‌ندیشه.
 هه‌نی: (۱) دیکه، تر. (۲) مه‌به‌ست له‌و دنیا‌یه.
 هه‌وارگه: نشینگه، زید، زامه‌ن، بۆرت.
 هه‌وارنشینان: نه‌وانه‌ی له‌ناو خیمه و هه‌واردا نیشته‌جیبوون.
 هۆریزا: هه‌ستا، هه‌لسا.
 هۆریزه: هه‌سته، فه‌رمان‌کردن به هه‌ستان.
 هۆریژا: هه‌ستی.
 هوما‌یوون: پی‌وژ، موباره‌ك.
 هووده‌ج: که‌ژاوه.
 هووه‌یدا: ناشکرا.
 هیجران: دووری، دوور که‌وتنه‌وه.
 هیمنه‌تخاهی: داوای جوامیری و پیاو‌تی کردن.

و

وات وات: وتی وتی.
 واته: قسه، وته.
 واتی: وتی، گوتی.
 واج: خاوه‌ن په‌یام، په‌یام، به‌خش، په‌یام‌به‌ر.
 واجب: پی‌ویست، نه‌وه‌ی به‌جیه‌ینانی پی‌ویسته و وازل‌یه‌ینانی گونا‌ه و سزای به‌ دوا‌وه دیت.
 واژگون: ناوه‌ژوو، هه‌لگه‌راوه.
 وارده‌ش: خواردی.
 واریان: باریوه.
 واز: باز، کردنه‌وه.
 واچان: بلین.
 واچه: بلی.
 واچووم: بیلیم، بلیم.

والآتەر: بلندتر.
 والیتده: دایک، دایه.
 وانا: خویندی.
 وانان: خویندی.
 وهجد: شوق، کهیف و خوشی.
 وهجیهن: جوانه، له باره، به جییه.
 وهحشی: درنده، ئاژه لی درنده.
 وورد: خوارد.
 وورنه: نه گهر نه، نه گهر نا.
 وهرین: کۆن، پینشوو، بهر له ئیستا.
 وهزع: بارودوخ.
 وهزیع: (۱) ساف و سایه ق. (۲) پهست، دوون، خراپ، ناکهس.
 وهسن: بهسه، وازیینه.
 وهسل: گه یشتن به یهک، پینکگه یشتن، پویه ندی.
 وهش نامای: به خیر هاتی، به خیر بیی.
 وهشی: خوشی.
 وهلهد: کور.
 وهخاسل: به هه رحال.
 وهلگ: گه لا.
 وهلگه: ناوچه، مه لبه ند، ناوان.
 وههش: لینی.
 وهند: خویندی.
 وهی تهور: بهم جوره، بهم شتیه.
 وهوش: کۆی وشه ی (وحش)ی عه ره بییه، درنده کان، گیاندارانی کیتی، گیاندارای رهنده ی کیتی.
 وردیتهر: منالتر، وردتر، بچکۆله تر، چکۆله تر.

وروود: گه پانه وه، چوونه دهره وه.
 وزه را: کزی وشه ی (وزیر) ای عه ره بییه، کار به ده ست.
 وست: خست، خستی.
 وسه: وسه، خه نه، گیایه کی ره نگییه ژنان ده ست و پی و سه ری پی ره ننگ ده که ن.
 ویا ران: تپه پری کردو وه.
 ویت: خوت.
 ویدان: ویزدان.
 ویداع: مائناوایی.
 ویداعنامه: مائناوایی نامه، خواحافیزی نامه.
 ویر: بیر، فیکر، هزر.
 ویره گه: ئتواره.
 ویسال: پیته ندی، په یوه ندی.
 ویش: خزی.
 ویشان: خزیان.
 ویا راش: بواردی.

ی

دیابو: لینی روانی بیت.
 یاتاخ: جی، جیگا، نوین، پیخه ف.
 یاس: دارسوژن، یاسه زهرد، داریکی لق هه لچووی گه لا خری نووک تیژ و گولتیکی زهرد یا سپی
 بوغوشی هه یه و ده ری ده کات.
 یاسا: (۱) فرمان، بریار. (۲) یاسا، شیوه ی خویندنه وه ی قورنان.
 یاگه: جیگه، شوین.
 یاقوت بیتز: یاقوت له بهر چاو خه ر.
 یاقوت: بهردیکی به نرخه و زۆریه ی هه ره زۆری به ره نگی سووری گه شه.
 یانه: خانوو، مان.

یاوا: گه یشت.

یاوهر: هاوکار، هاوړا، پشتوپه‌نا، پالپشت.

یاونا: گدیاندی.

یاوړ: بگات.

یه‌خپه‌ند: سه‌هۆلپه‌ند.

یه‌شم: (۱) شه‌وه. (۲) به‌ردی‌کی به‌نرخه به‌ره‌نگی سه‌وزی توخ، واته سه‌وزی تامال په‌ش.

یه‌غما: تالان، به‌تالان بردن.

یه‌ك نه‌واخت: وه‌كو یه‌ك، وه‌ك یه‌ك، هاوچه‌شن، هاوشیوه.

یه‌گانا: له‌رشه‌ی (یه‌گانه) هوه‌وه‌رگیراوه، واته: بی‌هاوتا، تنه‌ها، تنه‌یا، بی‌وینه، مه‌به‌ست له‌

خودای گه‌وره‌یه.

یه‌لغار: هی‌رش، به‌توندی تیپه‌رین، بی‌راوه‌ستان به‌ریدا چون، تاودان.

یووزان: کۆی وشه‌ی (یووزا)، جوړتیک گیانله‌به‌ره له‌شیوه‌ی پلنگ و له‌پلنگ بچووکته و زوو

ده‌سته‌مۆ ده‌بیت و بو‌شکارکردن که‌لکی لی‌وه‌رده‌گیریت.

ئی: نه‌مه، نه‌م، هی‌مایه بو‌نزیك.

وینہی دستنوسہ کان

(هو العزیز)

(منظومہ کردی)

موسوم

بہ لیلی و محزون تالیف شادرون

فاضل شہر حاصل دت عمر متبحر مجرم

خانہ قباہی کہ پس از سرودن خسرو

و شیرین در لکھنؤ روکھصد و ہماہ و چہار

سرودہ است چنان معلوم است کہ نام

نظامی لکھنؤ را کہ دی ترجمہ غودہ است و اللہ

لہ و لہجہ العلماء امین بر حمتک بار دم

آرا حین و صد اللہ علی سدا

محمد و آوصحابہ

وسلم

وینہی پورہی یہ کہ می داستانی لہ لیلی و مہ جنوونی خانای قوبادی، نوسخی رینکخراوی

بنکھی ژین، کہ کاک غہ ففار کاری لہ سہر کردوہ

مبحث حضرت ابراهیم قرآنی
 حضرت شعراء در طبقات و ملائکه و قوت
 به جوار مله پیدا و لغت علی و لا در این
 وقت زشتی حضرت ابراهیم در این زمان
 رتبت کرده بر آن بزرگوار بقول
 آن بزرگوار هجره زشتی در این زمان
 آن بزرگوار هجره زشتی در این زمان
 خلد صفت علی طبقات شعراء
 مس
 محاذ استند زبانی گوید و سوره
 و نات او در دنیا در جوار مله
 گویش برده ای که در زمان است
 در بودنی در صفت شعراء
 در است سوشی در جوی در بودنی
 بزرگوار که زبانی در این
 ن و آله اعلم بحقایق الامور

بجمال آن سرور تمام آن گماند در این
 عطف در بوده که گوشت از این
 که در زبان صفت از در این
 در است محول الوقت در این
 زشتی در در این زمان
 در در البقا مستر باشد حسن حقیقی

و به لبم الله الرحمن الرحيم تسبیح
 بنام او کس بد کن نیکون
 محض خالان سینه آلود نین
 حمد و ثنا و شکر به او ذات پاک
 ار تو رفیق درو بینای بهترین
 عجب ترجمه سر سحر سری
 یا بنهای محبتون مفتون لیک
 ویله و هر دمی جنت دیو بر دور
 عشقی مجازی بعداً حقیقی
 بوانه حلیم دانای نظامی
 شاعری شریف شفعی و سمر
 غ دق وین دال الجدی
 هزار و یکصد پنجا و چواران
 چه بجزت خاصش می خیزلانام
 عبرت بر بری انبیا روزگار
 خانانیم جبر فنا هم چه سر
 پشت و نیات برده نیند او ر
 قدم سپرد بناتش ای شایان چه سر

عالمش چه کتم عدم کرد بیرون
 محمد فایح خیر و خنین
 بهم صدوات لاسر هاشم کالولان
 چه دمای مکتوب خرد و شیرین
 واجیم و وصف عشق قیس عاسری
 دیری دیوانه دشت هر کج
 نازش جنی و وحوش طمور
 واجیم چه تاریخ بروی دینی
 لنگوی الیاس بن یوسف نامی
 از بر سو تاریخ ای نامه سطر
 حساب کوه حرف و نینه عجبی
 روشن ترجمه سوس شعلد و آران
 در روضه او بد صلوات و سلام
 وانه قبال کس مانو یار کار
 نگهدارت بر خداوند چه سر
 لطفش جنی تو دایم بر او ر
 دست برت بر دایم بر سر

سده تالی داستان که

خان قریب ص ۹۳

رخ و غم بجز جدایی همی نگر	پرسی ماما غریب و رنجور
بلطف بیچون پیرت ای قیس ۱۶۴۰	تس و بی سراد غمش و بس
با صفا و دفا سرت شفق	چت و لر و ارج عاشق و محق
شیوه عشق این منده دیگار	اوان شین نسون راکه اورگار
مانو بی یاران چند روزگار	استار خانای شیخ بهر گاری
خامه بگر خشک ختم کر گفتار	نام خدا و احمد مختار
پری محمد صلوات و سلام	محمد ثنا و شکر بی ذات علام
سال شمس و بهت بهر بود قری ۱۶۴۶	مار پنج وفات قیس عامری
وانه مورخه بغدادی فصیح	بنقصه و ده سال میلاد مسیح
بی دوستان بنو خان بی کیتن	هزار و شصت چند و جوانین
بروضه رسول خلیفه اسلام	صد هزار صلوات خاتمه کلام

نامت نوشین و نسو گری لیلی و مجنون زبان کردی ادریس

ترجمه و تالیفات سز شهباز و نامدار کرد سر مردم خانای قریبی

رحمت الله علیه و نور الله روحه و اسکند الله فی محبتو

جنانکه در روز شنبه ۱۱ زاده بهر فروردین ۱۲۵۵ هجری

بمبارک با بمبسه هر صبح اول ۱۲۹۵ هجری است

فقیر عامی عبد الرحمن شیخ عباسی در قریه

قار حور شهر سنندج حبیب الله علی

ستیز محمد و آل و جمعه

درستم

وینهی پهری کوتایی داستانه کهی خانای قویادی

و چه بسا که او کس بدین نیکون
 عالمش چه کتم عدم کرد بیرون
 محض خالان سینه آلودن
 محمد فایح خیر د خیرین
 حمد و ثنا و شکر به اوقات پاک
 بهم صدوات لاسرپاشی لولاک
 لر تو فیق درو بینای بهترین
 چه و مای مکتوب خرد و مشربین
 و اچوم و صدف عشق تیس غامبی
 عجب تر جبر سحر س سری
 یا بنیهای مجنون مستون لیس
 و یله و محرومی بهت دیو سردر
 عشق می ز می بعداً حقیقی
 بدانه حکیم و انای نظمی
 ش عری شرف شفعی و شکر
 غ و وق وین دال الجدی
 جزار و لیصد یلما و چولارن
 چه بجزت خاصش می خیر لایم
 عجزت به سری انبای روزگار
 ما نامهم جبر فنا بهم جبر
 گمهارت بود خداوند جبر
 لطفش جینی تو دایم باور
 دست گبرت بود دایم بیستم
 قسم سید ذاتش می مان جبر

وینهای سده تالی داستانهای که لای ماموستا موجه محمد رهشیدی نه مینی
 پاره بیسه و ویننه مان گرتووه ته وه

شهراب و شهرنگ، مودام قهرقهف
راح و مہی و خمیر نیا نہ رووی کہف
مہ جلیس پھر موتریب، پھر چہ قانہ و چہنگ
پھر جہ رہ قعاسان، شہیدای شوخ و شہنگ
نای و موسیقا و ساز و نہی و دہف
کہ مانچہ و بہرہت، نہرغہ نوون و کہف
تہیل و دایرہ، سہمتور و سورنا
ناعاین وہ رہ قس، جہ پیر و بورنا
ساقہ سیاسہت دل ناوہرد بہ تہنگ
مہو خاتر کہرد، شہراب بہ شہرہنگ

ISBN: 978-600-96710-0-7

